

หนังสืออ้างอิง

ห้องสมุดรัฐสภา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๕/๒๕๑๘ (สามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๑๘

ณ ที่รัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๑๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๘๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
ณขอ เปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร-
ครั้งที่ ๑๔ และ ๑๕/๒๕๑๘ (สามัญสมัยแรก) จะมีท่านผู้ใดทักท้วงหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดทักท้วง ผมถือว่า
ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๔ และ ๑๕/๒๕๑๘
(สามัญสมัยแรก) นี้

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม กระทู้ถามลำดับแรกเป็นกระทู้ถาม
ของคุณประเสริฐ สายพิมพ์ เรื่อง ที่กินที่ทางราชการทหารเวเนซุเอล่า จาณรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงกลาโหม เชิญครับ

นายประเสริฐ สายพิมพ์ (ตพบูรี) : ท่านประธานที่เคารพ และ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมนายประเสริฐ สายพิมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดตพบูรี ขอตั้งกระทู้ถามเรื่อง ที่กินที่ทางราชการทหารเวเนซุเอล่า จาณรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงกลาโหม ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยทางราชการได้ทำการเวนคืนที่ดินของราษฎรในเขตจังหวัดสมุทร
 หลายอำเภอ หลายตำบล โดยอ้างว่าเพื่อราชการทหาร มาประมาณ ๔๐ ปีแล้ว เมื่อ
 ได้ทำการเวนคืนไปแล้ว ทางราชการทหารก็ไม่ได้ใช้ทำประโยชน์ในที่ดินที่เวนคืน
 เหล่านั้นให้เป็นไปตามความประสงค์ที่ได้กล่าวอ้างมาในคราวขอเวนคืน คงทิ้งให้ที่ดิน
 เหล่านั้นรกร้างว่างเปล่าอยู่ตามจำนวนที่ได้เวนคืนไป เป็นการ เสียเวลาทำมาหากิน
 ของราษฎร เสียผลประโยชน์ที่ควรจะได้ไปเปล่า ๆ แทนที่ราษฎรจะได้ทำการผลิต
 พืชผลออกมาช่วยเศรษฐกิจของประเทศชาติได้ตามสมควร กลับเวนคืนเอาทิ้งให้ที่ดิน
 รกร้างเสียกระนั้น เมื่อเป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่าอยู่เช่นนั้น ราษฎรที่ยากจนจึงได้เข้า
 ไปครอบครอง บุกร้างถางพงทำไร่ทำนาหาเลี้ยงชีพ หาเลี้ยงครอบครัวให้เป็น
 หลักแหล่ง เป็นเวลานานมาแล้ว และตามกฎหมายก็ได้บัญญัติว่าควยสิทธิครอบครองที่ดิน
 ซึ่งประชาชนผู้เข้าไปครอบครองทำมาหากินนั้นก็ควรมีสิทธิสมบูรณ์อยู่เต็มที่เช่นกัน เมื่อ
 เป็นเช่นนี้ทางราชการน่าจะจัดแบ่งสรรปันส่วนในที่ดินเหล่านั้น ให้แก่บรรดาราษฎรที่
 เข้าไปทำมาหาเลี้ยงครอบครัว ดีกว่าที่จะทิ้งให้รกร้างตามที่เป็นอยู่ ซึ่งจะได้ผลิตผล
 นำมาสู่ท้องตลาด ช่วยเศรษฐกิจของชาติให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่เช่นขณะนี้จึงเรียนถามว่า

- ข้อ ๑ เมื่อท่านทราบเช่นนี้แล้ว ท่านจะทำการมอบที่ดินเวนคืนให้แก่
 ราษฎรผู้เข้าครอบครองทำมาหาเลี้ยงชีพเหล่านั้น ได้หรือไม่ เป็นเพราะเหตุใด
- ข้อ ๒ ก่อนที่ท่านจะทำการเวนคืนที่ดินเหล่านั้น ท่านจะต้องมีโครงการ
 จัดสร้างหรือขยายเพื่อทำประโยชน์ แต่เมื่อท่านได้ทำการเวนคืนได้ที่ดินเหล่านั้นแล้ว
 เหตุใดท่านจึงไม่ทำตามที่ได้วางโครงการจัดสร้างหรือขยาย ทำให้จึงได้ตั้งระยะ
 ให้เนิ่นนาน เป็นเพราะเหตุใด

พลเรือเอก กมล สีตะกลิน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม)
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม พลเรือเอก กมล สีตะกลิน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ขอตอบกระทู้ถามของคุณประเสริฐ สายพิมพ์
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทร

ในข้อที่ ๑ ที่ถามว่า ท่านจะทำการมอบที่ดินให้แก่ราษฎรผู้เช่าครอบครอง
 ทำมาหากินเหล่านั้นได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด ผมขอใคร่ขอเรียนชี้แจงว่า
 ที่ดินที่ทางราชการทหาร เว้นคืนมา ก็ใช้ประโยชน์ในทางราชการทหารจน
 กระทั่งบัดนี้ ฉะนั้นกระทรวงกลาโหมจึงไม่สามารถจะ เว้นคืนที่ดินที่ไม่ได้ใช้ให้แก่ราษฎร
 ได้ เพราะยังมีความต้องการที่จะใช้ประโยชน์ในทางราชการทหารต่อไป และ

ในคำถามที่ ๒ ที่ว่าก่อนที่ท่านจะทำการ เว้นคืนที่ดินเหล่านั้น ท่านจะต้อง
 มีโครงการจัดสร้างหรือขยายเพื่อทำประโยชน์ แต่เมื่อท่านได้ทำการ เว้นคืนที่ดิน
 เหล่านั้นแล้ว เหตุใดท่านจึงไม่ทำตามที่ได้วางโครงการจัดสร้างหรือขยาย ทำไม่
 จึงได้ทิ้งระยะไว้เนิ่นนานเป็นเพราะเหตุใด ผมใคร่ขอเรียนดังนี้ครับ นับตั้งแต่ได้
 เว้นคืนที่ดินอันนี้แล้ว ทางกรมก็ได้จัดทำและดำเนินการตามโครงการตามงบประมาณที่
 ได้รับ แล้วก็ที่ดินที่ก่อให้เกิดประโยชน์ ผมคิดว่าท่านเจ้าของกระทู้คงได้เห็น
 ประจักษ์ ท่านในฐานะที่ท่านเป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี ในคำชี้แจงของ ท่านผู้แทน
ผู้เสนอที่บอกว่า ทางราชการทหาร เว้นคืนที่ดินในจังหวัดลพบุรีหลายอำเภอหลายตำบลในตาม
 หลักฐานที่ทางผมมีอยู่ปรากฏว่ามี การ เว้นคืนเพียงอำเภอเดียว คือที่อำเภอเมือง
 ลพบุรีนั้น ที่ท่านว่าหลายอำเภอนั้น ผมไม่ทราบวาที่ไทม่าง ฉะนั้นผมก็ไม่ทราบจะให้
 คำตอบได้อย่างไร ที่ทราบแน่ ๆ คืออำเภอเมืองลพบุรี ขอขอบคุณครับ

นายประเสริฐ สายพิมพ์ (ลพบุรี) ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่าน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม ได้ตอบข้อ ๑ ที่ว่า ทางราชการได้เข้าทำ
 ประโยชน์แล้ว และยังมี ความจำเป็นในการที่จะต้องใช้ที่เหล่านั้นทำประโยชน์
 อันนี้กระผมเห็นว่าไม่เป็นความจริงอย่างนั้นโดยทั้งหมด เพราะว่าทางราชการได้
 เว้นคืนที่เหล่านั้นมากมายจนเกินไปเป็นจำนวนหลายพันไร่ และบางแห่งก็จะเป็น
 หลายหมื่นไร่ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ทางราชการก็ใช้ที่ดินทำประโยชน์เพียงบางส่วน
 เท่านั้น อาจจะ เป็นเพียงไม่กี่เปอร์ดเซ็นต์ หรือไม่ถึง ๑๐ เปอร์ดเซ็นต์เป็นต้นว่า

ได้สร้างกองร้อยหรือกองพันที่ความจำเป็นต่าง ๆ แต่ว่าที่เหล่านี้ได้ทิ้งรวาง
 รวางเปล่าอยู่เป็นส่วนใหญ่ ถ้าทางราชการทหารได้ใช้ที่เหล่านี้ทำประโยชน์ในทาง
 ราชการแล้ว เหตุใดราษฎรต่าง ๆ ชาวนาชาวไร่ต่าง ๆ จึงได้เข้าไปทำประโยชน์
 ในที่เหล่านี้ได้ ปรากฏว่าหลายแห่งที่ราษฎรได้เข้าไปทำร้างถางพงบุกเบิก และ
 ได้เข้าไปทำนาทำไร่ โดยได้เสียค่าเช่าให้กับทางราชการทหาร การเสียค่าเช่า
 เหล่านี้ไม่ได้เป็นไปตามที่ถูกที่ควร ไม่ทราบว่าเงินเหล่านี้ได้มีการ เข้าเก็บเข้ามา
 ถูกต้องตามระเบียบของราชการหรือไม่ เงินเหล่านี้ทราบว่าไปเป็นสวัสดิการของ
 ทหารต่าง ๆ แต่ว่าไปไหนอย่างไรหรือว่าไว้ไหลไปอย่างไรบ้าง อันนี้ท่านได้
 ทราบอยู่หรือไม่

ส่วนข้อ ๒ ที่ท่านว่าได้ทำประโยชน์ไปแล้วตามงบประมาณที่ได้ ไม่ได้
 ทั้งไว้นานนั้นการ เวนคืนที่ในจังหวัดลพบุรีนี้ได้ทำการ เวนคืนเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็น
 เวลาประมาณ ๕๐ ปีเต็มแล้ว ก็ยังปรากฏว่าที่เหล่านี้ได้ทิ้งรวางว่างเปล่าอยู่เป็น
 จำนวนมาก ทั้ง ๆ ที่ราษฎรได้เข้าไปทำประโยชน์แล้วก็ตาม ที่เหล่านี้มีปัญหามากมาย
 เกี่ยวกับราษฎร เป็นต้นว่าถูกเก็บค่าเช่าอย่างไม่เป็นธรรม ค่าเช่าขึ้นราคาอย่างไม่มี
 ขอบเขต ไม่มีหลักเกณฑ์ แล้วก็บางหน่วยงานได้มีการบังคับซื้อพืชไร่ต่างๆของเกษตรกร
 โดยเกษตรกรได้รับความเดือดร้อน เพราะว่าไม่สามารถจะเอาไปขายให้พ่อค้า
 ข้างนอกได้ในราคาที่สูงกว่า ที่ถูกบังคับซื้อสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องความเดือดร้อน
 ของราษฎรกับทหาร ผมทราบว่าทางราชการทหารนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการที่
 ป้องกันประเทศ แต่อย่าลืมว่ากองทัพก็ต้องเดินด้วยท้อง เพราะฉะนั้นการที่ประชาชน
 ที่คอยยากยากจนเข้าไปทำไร่ทำนาในที่เขตทหารซึ่งไม่ได้ใช้ประโยชน์นั้นทางราชการ
 น่าจะพิจารณาเป็นพิเศษในการที่จะผ่อนคลายเรื่องเหล่านี้ไป เพราะขณะนี้ปรากฏว่า
 ชาวนาชาวไร่เป็นส่วนมากไม่มีที่ทำมาหากิน ปัญหาต่าง ๆ ในเรื่องปากเรื่องท้อง
 กำลังเป็นปัญหาเฉพาะหน้า ผมคงกระทู้นี้เข้ามาอีก เพื่อที่จะให้ทางราชการกับราษฎร

ได้ปรึกษาหารือ ได้มอบหนัก เป็นเบาะทางคดีหลาย เพื่อไม่ให้ประเทศไทยอันเป็นที่รักยิ่ง
 ของเรากด เป็นอย่างกับประเทศ เพื่อนบ้านซึ่ง เป็นกันอยู่ในขณะนี้แล้วปัญหาต่างๆ เหล่านี้
 กระทบอยากจะให้ทางราชการ ได้รับความรู้ประชาชนชาวนาชาไรนั้น เป็นคนส่วนใหญ่
 ของประเทศ เพราะฉะนั้นปัญหาใด ๆ ที่เกิดขึ้นคนส่วนใหญ่ของประเทศ ทางราชการ
 ควรจะหยิบยกขึ้นมาพิจารณาเป็นพิเศษ การที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
 ได้ตอบว่า อำเภอมืองเพียงอำเภอกเดียวเท่านั้น กระทบได้ทราบจากสมาชิกสภา
 ผู้แทนจังหวัดชลบุรี เขต ๑ คือคุณนิคม วรปัญญา ก็ว่ามีที่ดินอยู่ในเขตอำเภอดอกสำโรง
 และดูเหมือนจะมีอำเภอลำลูกกาด้วยที่มีเขตทหารอยู่ด้วย แต่อันนี้จะไม่ใช่การ
 เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกา อาจจะเป็นการหวงห้ามของทหารโดยปกติหลัก เขตเท่านั้น
 ฉะนั้นกรณีจึงใคร่เรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมว่าท่านจะยอมรับรู้
 ในเรื่องที่ว่าแปลงที่ราษฎร เข้าไปทำหรือไม่ ถ้าท่านรับรูแล้วท่านจะมีทางปรึกษาหารือ
 กับรัฐบาลและจะหาทางผ่อนปรนแก้ไขอย่างไร

พลเรือเอก กมล สีตะกลิน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม)

ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมคิดว่าเกิดจากการเข้าใจผิด
 เกี่ยวกับคำว่า "พระราชบัญญัติเวนคืน" ครับ กระผมใคร่ขอเรียนยืนยันว่าพระราชบัญญัติ
 เวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น เวนคืนในท้องที่อำเภอสุพรรณบุรีแห่งเดียวครับ แล้วก็ที่ก็ไม่มาก
 เท่าไรในการที่เวนคืนนี้เนื่องจากมีราษฎรอยู่ ๑๒๓ รายครับ ไม่ยอมตกลงกับทางการ
 ในการซื้อขาย จึงจำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติเวนคืน มีจำนวนผู้ต้องถูกเวนคืน
 เพียง ๑๒๓ รายและที่ดินเวนคืนดังกล่าวนี้ เป็นที่ตั้งของกองบัญชาการศูนย์การรบพิเศษ
 เป็นที่ตั้งของกรมยสผ ๓๑ กองพันทหารราบที่ ๑ และ เป็นที่ตั้งของสำนักงานอบรม
 การทหารจังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนที่ท่านสมาชิกว่ามีที่หลายพันหลายหมื่นไรนั้น กระผมว่าคง
 ไม่ใช่ที่เวนคืนครับ คงจะเข้าใจผิดอะไรสักอย่างหนึ่ง แล้วที่บอกว่าจะทราบจากเพื่อน
 อยู่ในเขตอำเภอดอกสำโรง อำเภอบ้านเส้า จังหวัดสุพรรณบุรี นั้น กระผมใคร่ขอเรียน

ครั้งนั้นครับ ก่อนที่ทางการจะคิดไปตั้งกองทหารที่จังหวัดลพบุรี ก็ไปสำรวจว่าที่ไหนควร
 จะเหมาะบ้าง ในกรมไปสำรวจจัดจำเป็นต้องออกพระราชกฤษฎีกากำหนด เขตที่ดิน
 ที่จะเวนคืน เป็นกำหนดเขตที่ดินที่จะเวนคืนเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๕ ฉบับแรกก็ได้แก่อำเภอ
 เมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี อำเภอหนองไค่น จังหวัดสระบุรี ฉบับที่ ๒ ก็เหมือนกัน
 พระราชกฤษฎีกากำหนด เขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในอำเภอ เมือง อำเภอบ้านเส้า
 อำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี และอำเภอปากเพี้ยว อำเภอหนองไค่น อำเภอ
 ชัยบาดาล จังหวัดสระบุรี เป็นการกำหนดเขตที่จะเวนคืน ทั้งนี้เพื่อให้ทางเจ้าหน้าที่
 ไปสำรวจ แต่เมื่อเจ้าหน้าที่ไปสำรวจแล้วก็เห็นที่ที่เหมาะสมก็คือที่อำเภอ เมืองลพบุรี
 จึงออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่อำเภอ เมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี
 เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๑ ตอนนั้นก็มีความว่าพระราชกฤษฎีกาที่ไปกำหนด เขตที่ดินดังกล่าว
 เมื่อก่อน เมื่อเราไม่เอาแล้วมันจะมีสภาพเป็นอย่างไร ก็อยากจะขอเรียกว่า เมื่อครบ
 อายุ ๕ ปีตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาแล้ว เรื่องที่พัวพันไปเลิกกันไปไม่มี
 ฉะนั้นที่ท่านถามเกี่ยวกับที่ดินซึ่งได้จัด เวนคืนนั้นก็มีการอันเกี่ยวและครบ ที่ผมเรียนนี้
 ส่วนที่ท่านว่ามีหลายหมื่นหลายพันไร่จะไม่ใช้ที่ดินเวนคืนครับ กระผมใคร่ขอเรียน
 อย่างนี้เป็นที่ดินใครผมก็ไม่ทราบ เพราะไม่ทราบว่าอยู่ทางไหนบ้าง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประเสริฐ ยังติดใจไหมครับ
 นายประเสริฐ สายพิมพ์ (ลพบุรี) : ผมยังติดใจอยู่ครับ ท่านประธาน
 ที่เคารพ ตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมบอกว่าที่เวนคืนไม่มาก
 ที่ไม่ยอมเพียง ๑๒๓ ไร่ ที่ศูนย์สงครามพิเศษนั้น อันนี้เป็นความจริงครับ คือกรณีพิพาท
 กองรบ ๓ ที่กำลังสร้างอยู่นี้มีพิพาทกันอยู่ด้วยราษฎรตำบล เขาสามยอด ๑๒๓ ไร่นี้เป็น
 เรื่องจริง แต่ว่าในเขตศูนย์สงครามนี้มีสนามยิงปืน ซึ่งมีกรณีพิพาทกับราษฎรที่บ้าน
 ชัยเสื่อแฉบ ตำบลนิคมสร้างตนเองถึงขนาดไปฟ้องร้องกันถึงศาลฎีกา และราษฎร ๔
 รายได้แพ้ถึงชั้นศาลฎีกา แต่ราษฎรเหล่านี้ไม่ยอมออก เพราะเหตุว่าปรากฏว่า

ที่นั่นไม่ได้อยู่ในเขตของที่เวนคืน แต่ว่าทางราชการไม่ทราบว่ามีหลักฐานอะไร ศาลจึงได้ตัดสินจนราษฎรแพ้ไป ราษฎรเหล่านั้นบอกว่าเขาอยู่มาก่อนและได้ทำมาหากิน ทำผลประโยชน์มาจนกระทั่งต้นไม้ต่าง ๆ ใหญ่โตมีลูกมีอะไรมาเป็น ๑๐ ปี ๒๐ ปีเศษ แล้วอย่างนี้เป็นต้นและยิ่งกว่านั้นศูนย์การทหารปืนใหญ่ก็มีที่ที่เป็นสนามยิงปืน เป็นจำนวนหลายพันไร่ สนามยิงปืนของศูนย์การทหารปืนใหญ่นี้ได้ไกลไปถึงตำบลคิลิ่ง อำเภอพัฒนานิคม เพราะฉะนั้นการที่เห็นว่าที่ของทหารมีเพียง เล็กน้อยไม่มากนักไม่เป็นความจริง จริงละอาจจะเป็นที่ที่ไม่ได้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาเวนคืน อันที่แท้เป็นที่ทางราชการทหารได้สงวนไว้ โดยอ้างว่าเพื่อจะทำประโยชน์ในราชการทหาร ธรรมดาใครจะเรียกว่าจังหวัดลพบุรีนั้น เป็นเมืองทหาร ศูนย์การทหารปืนใหญ่ ศูนย์สงครามพิเศษ กรมการนิคมทหารบก กองบินที่ ๒ โรงพยาบาลดอนหมื่นมหิดล มีคลังแสงมีอะไรหลาย ๆ อย่างอยู่ที่ลพบุรีพร้อมกัน เพราะฉะนั้นปัญหา เรื่อง เขตทหารนี้กับราษฎรจึง เป็นปัญหาใหญ่มาก ซึ่งเป็นความเดือดร้อนเป็นความขัดแย้งของราษฎรกับทหาร ธรรมดาใครจะให้มีปัญหาการขัดแย้งเลย เพราะทหารก็คือราษฎรซึ่งถูกเกณฑ์มาเป็นทหาร เป็นส่วนใหญ่ ทหาร เหล่านั้นเป็นชาวนาชาวไร่ เป็นส่วนมาก ธรรมดาโดยเฉพาะ เรื่อง เกี่ยวกับที่ดินนี้เป็นการ เสียเสรีธุรกิจไปอย่างที่ท่านประธานอาจจะนึกไม่ถึง ธรรมดาใครจะเรียนยกตัวอย่างสัก ๒ จังหวัด .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประเสริฐครับ อภิปรายให้หน่อย ๆ หน่อยมีอะไรก็ซักถามไปเลย

นายประเสริฐ สายพิณพ (ลพบุรี) : ครับ ธรรมดาขออภัยครับ ธรรมดาจะรวบรวมกันครับ คือที่เหล่านี้เอาจังหวัดกาญจนบุรีกับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เอาสั้น ๆ เลยครับ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์นี้ทางทหารได้ใช้ที่ที่สงวนไว้ให้ราษฎร เขาทำไร่่อยแล้ว เก็บค่าเช่ามาบำรุง เป็นสวัสดิการของทหารในเขตศูนย์การทหารราบ อันนี้ก็ไม่ถูกต้องตามที่เวนคืนไว้ใช้เพื่อราชการทหารจังหวัดกาญจนบุรีนั้น ธรรมดาใครจะ

๔
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติให้ทราบว่าจังหวัด
ลพบุรีนี้มีพื้นที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับ ๔ ของประเทศไทยนะครับ แต่ว่าโปรดทราบด้วย
นะครับว่า ๓ ใน ๔ ของพื้นที่จังหวัดลพบุรีนั้นได้ถูกสงวนไว้เพื่อใช้ในราชการทหาร
ท่านลองนึกดูสิครับว่าพื้นที่จังหวัดใหญ่ที่สุดเป็นอันดับ ๔ ของประเทศไทย แต่ ๓ ใน ๔
ครับถูกสงวนไว้ใช้ราชการทหาร อันนี้ราชการทหารอะไรกันครับใช้ที่ขนาด ๓ ใน ๔
ของจังหวัดที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับ ๔ นะครับ แล้วที่เหล่านักได้เข้าทำประโยชน์โดย
เก็บค่าเช่าเหมือน ๆ กันกับจังหวัดอื่น ลองนึกดูสมมุติว่าที่ ๑ ไร่ขายถูกเข้าทำประโยชน์
ได้กำไร สมมุติว่าได้ ๕๐๐ บาทต่อหนึ่งไร่ ที่เขตทหารทั้งประเทศไทยทั้งทุกจังหวัด
ที่มีปัญหาอย่างเดียวกันนี้เป็นที่จำนวนแสน ๆ ล้าน ๆ ไร่ เพราะฉะนั้นถ้าคิดเพียง
อย่างต่ำเฉลี่ยไร่ละ ๕๐๐ บาท เงินจำนวนเหล่านี้ก็เป็นไม่ใช่น้อย ๆ ล้านนะครับ
เป็นพัน ๆ ล้านและเป็นหมื่นล้าน เพราะฉะนั้นเงินเหล่านี้ไปอยู่ที่ไหนควรจะเป็น
อย่างไรโปรดให้ท่านรัฐมนตรีช่วยกรรมาธิการ และตอบให้กระผมได้ทราบด้วย
การสร้างความแตกแยกนั้นกระผมไม่ได้ตั้งปรารภนา แต่ว่าทุกวันนี้ที่กระผมตั้งกระทู้
เข้ามา ก็เพราะว่าเกิดความแตกแยกขึ้น กระผมตั้งกระทู้ขึ้นมาเพื่อต้องการให้มีการ
ประสานสามัคคีและตกลงกันในสิ่งที่ค้างงม ขณะนี้เราต้องการปราบนายทุนหน้า เลือด
นะครับ แต่ว่าราษฎรมีความรู้สึกทางราชการกลายเป็นเสียเอง แล้วเราจะทำ
อย่างไรกัน ชาวนาชาวไร่ผู้ยากไร้ไม่มีที่พึ่งที่ยึดเหนี่ยวแล้วครับ โปรดได้พิจารณาด้วย
แล้วก็กระผมใครจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพอีกสักเล็กน้อยว่า ขณะนี้เป็นที่
ทราบกันอยู่ทั่วประเทศแล้วว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบัน
ได้พระราชทานที่ดินถึง ๕ - ๖ หมื่นไร่เศษ เพื่อให้ชาวไร่ชาวนาที่ไม่มีที่ทำกินได้แบ่ง
จัดสรรทำกินกัน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว กระผมใครจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงกลาโหมว่า ท่านจะไม่คิดหรือวางนโยบายที่จะจัดสรรที่ของทางราชการทหาร
ซึ่งไม่ได้ใช้ประโยชน์จัดสรรแบ่งให้ราษฎร เหมือนกับพระราชประสงค์ ของพระบาท-

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบ้างหรือนะครวัณ อันนี้เป็นเรื่องที่รัฐบาลควรจะต้องคิดและแก้ไข
กระผมใคร่ถามท่านก่อนครวัณ

พลเรือเอก กมล สีตะกลิน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม)
ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อที่ท่านบอกว่ามีราษฎรในกอง
บัญชาการศูนย์สงครามพิเศษถูกทางราชการฟ้องแล้วก็ผลที่สุดแพ้ในศาล อันนี้ก็แสดงว่า
ทางราชการทหารมีหลักฐานสมบูรณ์ว่า ที่บริเวณที่ราษฎรไปอยู่นั้นเป็นของราชการ
ทหาร ที่นั่นที่ท่านเมื่อสักฟุตถึงในเขตอำเภอมืองจังหวัดลพบุรี หรืออำเภโคกสำโรง
จังหวัดลพบุรีว่าทำไมกันไ้มาทำไมนั้น ก็กระผมใคร่ขอเรียนว่าเป็นไปตามพระราช
กฤษฎีกากำหนด เขตปลอดภัยในราชการทหารแห่งจังหวัดทหารบกลพบุรี ในท้องที่
อำเภอมืองลพบุรี และอำเภโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี พุทธศักราช ๒๔๕๕ ในการที่
ต้องออกพระราชกฤษฎีกากำหนด เขตปลอดภัยในทางราชการทหารนี้ ท่านเองท่านก็
บอกว่าที่นั่นมีศูนย์ปืนใหญ่ มีการฝึกยิงปืนใหญ่อะไรต่าง ๆ เป็นต้น ฉะนั้นก็
จำเป็นจะต้องสงวนเขตไว้ให้มากพอที่จะไม่เป็นอันตรายแก่ประชาชน แล้วก็ไม่ใช่
เฉพาะที่จังหวัดลพบุรี ถึงแม้จังหวัดสระบุรีท่านก็จะทราบบ้างว่า ก็มีสงวนเขตนี้
เหมือนกันสำหรับให้กองทัพอากาศทำการยิง เป้าหรือฝึกยิงระเบิด ส่วนที่ของกองบิน
โคกกระเทียมนั้นก็ใคร่ขอเรียนว่าที่นั่นไม่ได้เวนคืน เป็นที่ซึ่งจับจองและขอซื้อจาก
ราษฎร แต่อย่างไรก็ตามก็ยังอยู่ในเขตปลอดภัยของทางราชการทหาร ที่นั่นท่านถามว่า
ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วประชาชนจะเข้าไปอยู่ในเขตนั้นก็ทำไมหากินไม่ได้ ไม่จริงหรือครับ
ตามพระราชกฤษฎีกากำหนด เขตปลอดภัยในราชการทหารนั้น การที่ราษฎรจะทำอะไร
จะปลูกบ้านจะปลูกต้นไม้ใหญ่อะไรต่าง ๆ นะขออนุญาตเจ้าหน้าที่ปกครองพื้นที่ใดครับ
ไม่ไรห้าม ทำได้ แล้วก็ส่วนที่ถามว่าเงินรายได้ต่าง ๆ นั้นไปอยู่ที่ไหน อันนี้มีขอมังคัม
ของกระทรวงกลาโหมเกี่ยวกับการปกครอง และวิธีจัดการอสังหาริมทรัพย์ในราชการ
ทหารได้กำหนดระเบียบไว้เรียบร้อยแล้ว กระผมก็คิดว่าขอมังคัมเกี่ยวกับเรื่องนี้

กระทรวงการคลังก็คงจะทราบ เพราะฉะนั้นที่ว่าเงินจะไปไหนมาไหนอันนี้เป็นเรื่อง
รายละเอียด กระทบไม่ทราบเหมือนกันครับ แต่มีข้อบังคับกำหนดไว้แล้วว่า ให้หน่วย
นั้นยอมให้ราษฎร เข้ามาปลูก เรียกว่าเช่า ส่วนการ เงินการทอง เข้าใจว่าต้องส่งคลัง
กระทบเข้าใจเอา นะครับ เพราะว่าข้อบังคับออกมาอย่างนั้น ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประเสริฐ ยังคิดใจใหม่ เชิญครับ
เอาเข้าประเด็นของคุณที่ครับ

นายประเสริฐ สายพิมพ์ (สบุรี) : ครับ ๆ ท่านประธานที่เคารพ
การที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมว่าที่ทางราชการทหารขณะนั้นแสดงว่า
มีหลักฐานพร้อม อันนี้ก็เป็นเรื่องความจริงครับทางราชการหลักฐานพร้อม แต่ว่า
ราษฎรที่จะไปต่อสู้ในราษฎรใจเขลาเบาปัญญา ไม่มีหลักฐานที่จะไปสู้ในชั้นศาลได้
ราษฎรจึงแพ้ แต่ว่าข้อเท็จจริงกับข้อจริง ๆ หรือข้ออะไรนั้น มันอาจจะมีหลายสิ่ง
หลายอย่างที่ไม่ตรงกันก็ได้ นะครับ ส่วนว่าเขตปลอดภัยนั้น กระทบก็เห็นว่าถ้าเป็น
เขตที่ปลอดภัยจริง ๆ ทางราชการก็ไม่ได้ให้ราษฎร เข้าไปทำไร่หรือปลูกบ้านปลูกต้นไม้
อยู่เลย เพราะว่าต้องใช้จ่ายเงินอุดหนุนเป็นตักก็จะ เป็นอันตราย แต่ที่เป็นจำนวน
มากกว่าครึ่งหนึ่งที่ไม่ได้มีอุดหนุนไปตกเลย เป็นที่ราษฎร เป็นบ้านที่อยู่ถาวรมานาน
มีต้นหมากกรากไม้อย่างมากมายอยู่กันมาชั่วลูกชั่วหลานก็อยู่ในเขตนี้ด้วย ซึ่งกระทบ
คิดว่าไม่สู้จะถูกต้อนนัก และน่าจะต้องหาทางแก้ไขกันต่อไป ส่วนที่กองบิน ๒ ที่ว่า
ไม่ได้เวนคืนหรือจับจองนั้น ก็เป็นกรณีอย่างเดียวกันกับศูนย์การทหารปืนใหญ่ และ
ศูนย์สงครามพิเศษซึ่งมีกรณีถึงฟ้องร้องกันนั้นเหมือนกัน กระทบจะสรุปสั้น ๆ อยากจะ
ขอให้ทางกระทรวงกลาโหมได้พิจารณา ๓ ข้อนะครับคือ

๑. ขอให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาเวนคืนที่ดินเขตทหาร เหล่านี้ เป็นเพียง
บางส่วนที่ไม่ได้ทำประโยชน์อย่างแท้จริงจะได้หรือไม่

๒. ขอให้ทหารปักหลักเขตให้แน่นอนลงไปภายในปี ๒๕๑๕ คือปีหน้า

จะไ้หรือไม เพราะที่แล้มาปรากฏว่าไม่มีกฎเกณฑ์อะไรเลย ไม่มีหลักเขตที่แน่นอน
ปรากฏว่าราษฎรได้เข้าไปหักล้างตางพง อยู่ ๆ ทางทหารก็บอกว่าเป็นเขตทหาร
ราษฎรก็ต้องอพยพไปทำที่อื่นต่อไปอีก พอที่เตียนแล้วไม่มีปีทหารก็ไปบอกว่าเป็นเขต
ทหารอีก เป็นเขตสีฟ้า ๆ ซาก ๆ กันหลาย ๆ ครั้ง จนราษฎรปักหลักอยู่ บางที่
บางส่วนตั้งหมู่บ้านขึ้นมาโดยไมยอม ถือว่าเขาคือเป็นคนไทยคนหนึ่ง เขาจึงเกิดการ
ต่อสู้กันขึ้น

๓. ขอให้พนักงานที่มารับทำการรังวัดออกโฉนดอย่างเร่งด่วนจะไ้หรือ
ไม่ ทั้งนี้เพราะปรากฏว่าที่เขตทหารที่สงวนไว้ในเขตจังหวัดลพบุรีนั้นทางราษฎรได้ยื่น
คำร้องขอออกโฉนดมาหลายปีแล้ว ทางหอดทะเลเบียนที่ดินก็ได้เก็บค่าธรรมเนียมไปแล้ว
แต่ปรากฏว่าทางทหารไมยอมชี้เขตให้ว่าให้ออกโฉนดได้ ทั้ง ๆ ที่ติดกันนั้นก็ออก
โฉนดมาแล้ว อันนี้เป็นความเดือดร้อนมากเพราะประชาชนยากจนต้องการเอาโฉนด
ไปจำหน่ายบ้างก็ไม่ได้ อันนี้เป็นเรื่องเดือดร้อนมาก กระผมขอตามเป็นครั้ง
สุดท้ายครับ ขอพระคุณครับ

พลเรือเอก กมล สีตะกสิน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม)
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมใคร่ขอเรียนตอบคำถามของท่าน
สมาชิกดังนี้ครับ

ข้อ ๑. ในกาที่ถามว่าจะยกเลิกเขตปลอดภัยในราชการทหาร ตาม
พระราชกฤษฎีกาที่ผมกล่าว เมื่อไ้ไ้หรือไม ขอเรียนว่ายังยกเลิกไม่ได้ครับ เพราะ
ทางราชการทหารยังมีความจำเป็นจะต้องใช้บริเวณนี้เพื่อทางราชการทหาร

ในข้อที่ ๒. ถามว่าจะสามารถปักหลักเขตให้เสร็จสิ้นภายในปี ๒๕๑๘
ไ้หรือไม อันนี้ผมใคร่ขอเรียนว่าในการกำหนดเขตนั้นถ้าท่านสมาชิกได้กรุณาพิจารณา
ดูในแผนที่นะครับ เขาจะเล็งจากยอดเขาหนึ่ง ไปอีกยอดเขาหนึ่ง จากยอดเขาหนึ่งไป
ยอดเขาโน้น หรือว่าถ้ามีถนนก็เอาตามแนวถนนเป็นเขตครับ ในการที่จะให้ไปปักหลัก

จากเขานี้ไปเขาโน้นอะไรต่าง ๆ นะ ผมคิดว่าทำไม่ได้ครับ ถึงแม้จะหลักเขต
 แคนลาวก็ใช้วิธีดึงจากยอดเขานี้ไปยอดเขาโน้น ระหว่างลูกเขาก็คงไม่มีหลักเขต
 แคน เพราะฉะนั้นถ้าใครจะล่าในเขตปลอดภัยของราชการทหาร ก็ดึงได้จากจุด
 ยอดเขานี้ไปยอดเขาโน้น ถ้าอยู่นอกเขตแคน นอกเขตก็นอกเขตถ้าอยู่ในเขตก็ในเขต
 ที่นี้ในข้อที่ ๓ ที่จะขอให้พนักงานที่คืนออกโฉนดในที่เขตปลอดภัย ใน
 ราชการทหาร ก็ปัญหาอย่างผมเรียนเมื่อก็แหละครับ ก็ใช้วิธีดึง เอาจากยอด เขานี้
 ไปยอดเขาโน้น ถ้าที่คืนราษฎรอยู่นอกเขตมันก็นอกเขต พนักงานที่คืนก็ออกโฉนดได้
 ถ้ามันอยู่ในเขตมันก็ออกโฉนดไม่ได้ แต่ราษฎร เข้าไปทำกินได้ครับ ไม่ใช่ทำกินไม่ได้
 ทำกินได้ครับ เพราะฉะนั้นผมขอเรียนตอบท่านสมาชิก ๓ ข้อเพียงเท่านี้ครับ ขอ
 ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร กระจุกคำกับออกไปของคุณอมรศักดิ์ องค์สรณะคม
 ตามเรื่อง การช่วยเหลือคนงานบริษัทเหมืองโก๋ ตาม กระทรวงอุตสาหกรรม เชิญ
 คุณอมรศักดิ์

นายอมรศักดิ์ องค์สรณะคม (ภูเก็ต) ท่านประธานสภาที่เคารพ
 ท่านเพื่อนสมาชิกที่รักทุกท่าน กระผม อมรศักดิ์ องค์สรณะคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดภูเก็ต สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ก่อนอื่นกระผมขอขอบพระคุณท่านประธานสภา
 ที่กรุณาบรรจุกระตุถามของกระผมเข้าสภาในวันนี้ เพราะ เผอิญเป็นช่วงเวลาอัน
 เหมาะสมกับสถานการณ์และ เหตุการณ์ที่กระผมจะ ได้กราบเรียนถามปัญหาท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ในปัญหาคนงานของบริษัทเหมืองโก๋ ก่อนอื่นการที่กระผม
 ได้เสนอกระตุถามค่นต่อท่านประธานสภาเพื่อจะให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง -
 อุตสาหกรรมตอบข้อซักถามในกระตุของกระผมนั้น กระผมขอถือโอกาสขอสนทนากับ
 ท่านรัฐมนตรี ฯ เกี่ยวกับปัญหาของบ้านเมืองซึ่ง เกี่ยวกับการงานของอุตสาหกรรมของท่าน
 โดยตรงสัก เล็กน้อยซึ่งกระผมหวังอย่างยิ่งว่าท่านประธานสภาและท่านรัฐมนตรีที่เคารพ

คงจะมีใจกว้างที่จะให้เวลาแก่กระผมที่จะคุยกันเกี่ยวกับปัญหาบ้านเมืองและประชาชาติ และเกี่ยวกับรายได้ของชาติ เพราะตัวกระผมเองนั้นความจริงแล้วตั้งแต่เข้ามาเป็นผู้แทนราษฎรยังไม่เคยได้อภิปรายในสภาเป็นระยะ ๒ เดือนแล้ว ที่ได้รับเลือกมาเป็นผู้แทนราษฎรจากจังหวัดภูเก็ต ชาวบ้านต่างตั้งใจที่จะฟังเสียงของผู้แทนของเขาว่า จะได้อะไรบ้างจากสภาฯ ให้เขาได้ยินบ้าง แต่ก็ไม่มีโอกาส กระผมเพียงแต่ได้มีโอกาสพูด ๒ ประโยคเท่านั้นในการที่เข้ามาเป็นผู้แทนราษฎร ก็ได้รับหลักการและไม่รับหลักการเท่านั้น และยิ่งในตอนช่วงหลังนี้ วาระกฎหมายที่เข้าสู่สภาฯ ก็ไม่มีการเสนอญัตติให้มีการลงมติขานชื่อสมาชิกด้วยแล้ว นี่ทำให้พี่น้องชาวภูเก็ตสงสัยว่า ผู้แทนของเขานิ่งตายไปแล้วหรืออย่างไร .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ คุณอมรศักดิ์

นายอมรศักดิ์ องค์สรณะคม (ภูเก็ต) : แต่ความจริงอันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานและที่ประชุมว่า กระผมได้ทำหน้าที่เป็นผู้แทนราษฎรถูกต้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอมรศักดิ์ครับ กรุณาอภิปรายรวบรัดหน่อย

นายอมรศักดิ์ องค์สรณะคม (ภูเก็ต) : ครับๆ อันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในปัญหาเกี่ยวกับที่ กระผมตั้งกระทู้ถามนี้ ถ้าหากจะให้กระผมกราบเรียนโดยตรงนั้นก็อาจจะ เป็นเรื่องที่ท่านรัฐมนตรีอาจจะไม่ เข้าใจเพราะขอย้อน เพราะ เรื่องที่กระผมตั้งกระทู้ถามนี้เป็นเรื่อง เหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อตอนช่วง เดือน เมษายน หลังจากที่ทางรัฐบาลได้มีการประกาศ ยกเลิกประจําบัตรการค้าทำเหมืองแร่ของบริษัทเทมโก ซึ่งในช่วงนั้นบรรดาคณางานและ พนักงานลูกจ้างจำนวน ๕๐๐ กว่าคนเศษ ที่ได้ทำงานอยู่กับบริษัทนี้ เป็นชาวพื้นเมือง เป็นคนไทยโดยแท้ที่เป็นคนชาวภูเก็ตและชาวพังงาต่าง เลือกร้อน เพราะว่าเมื่อบริษัท เทมโกซึ่ง เขาได้ทำงานอยู่นั้น ไม่ได้สัมปทานในการทำเหมืองแร่ แล้วเขาจะต้อง

ถูกปลดจากงาน จึงไครองเรียนมายังกระผมและกระผมก็ได้เอาปัญหาที่เข้าปรึกษา
 หรือที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และท่านนายกรัฐมนตรี้แล้วปรากฏว่า
 ทางรัฐบาลก็ได้รับเรื่องนี้เข้าพิจารณา แต่ขั้นตอนในการดำเนินการนั้นมันล่าช้า จน
 ขณะนี้ไม่สามารถที่จะให้ค่าตอบแทนบรรดาคนงานและพนักงานลูกจ้างดังกล่าวได้กระผม
 จึงได้ตั้งกระทู้ถามทางรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายนในช่วงนั้น ให้ทางรัฐบาลได้
 ดำเนินการหาทางช่วยเหลือบรรดาคนงานและครอบครัวของคนงาน เหล่านั้น
 ประมาณ ๒,๐๐๐ คนเศษ จะต้องได้รับการ เลือกร่อนถ้าหากบริษัทได้ปลดคนงาน
 เหล่านั้นออก แต่ในช่วงหลังจากที่กระผมได้ตั้งกระทู้ถามปรากฏว่าทางรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้มีการให้ข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ว่า จะได้ห้ามมาตรการใน
 การช่วยเหลือและจะคว่ำการอนุเคราะห์ของท่านรัฐมนตรี ฯ หรืออย่างไร ก็ไม่ทราบ
 ปรากฏว่าทางบริษัทได้ปลดคนงานออกจำนวนหนึ่งในเดือนพฤษภาคม คือ ๑๒๘ คน ยัง
 คงเหลือขณะนั้นคนงานยังรอรับชะตากรรมอยู่อีก ๒๐๐ กว่าคนเศษ ซึ่งไม่แน่ว่าจะถูก
 ปลดออกเมื่อไหร่ และในช่วงโอกาสนี้ ซึ่งเป็นโอกาสอันเหมาะสมที่กระผมอยากจะ
 กราบเรียนถามต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมว่า หลังจากที่ท่านได้
 ประกาศตั้ง เป็นรัฐวิสาหกิจตามพระราชกฤษฎีกาของกิจการเหมืองแร่ในทะเล พ.ศ. ๒๕๑๘
 นี้แล้วในฐานะท่านเป็นรัฐมนตรีผู้รักษาการ และมีอำนาจในกิจการเหมืองแร่ในทะเลนี้
 กระผมจึงอยากจะกราบเรียนถามท่านเป็นข้อ ๆ ดังนี้ นะครับ ในฐานะที่ท่านรัฐมนตรี ฯ
 เป็นรัฐมนตรี ฯ ผู้มีอำนาจในกิจการเหมืองแร่ในทะเล และบรรดาคณะกรรมการ
 ผู้มีอำนาจในการพิจารณาแต่งตั้งบรรจูดอกคนงานนั้น ท่านจะพิจารณาให้การ
 ช่วยเหลือคนงานที่ถูกปลดออกไปแล้ว ๑๒๘ คน และส่วนที่เหลืออีกประมาณ ๒๐๐ กว่า
 คนนั้นอย่างไร กระผมอยากจะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรี ฯ เป็นข้อแรกก่อนนะครับ
 นายสุรินทร์ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม)
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมใคร่ขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติคือ คุณอมรศักดิ์ อังค์สวณะคม แห่งจังหวัดภูเก็ต ดังต่อไปนี้

    ตอบข้อถามข้อที่ ๑ ที่ว่า ท่านจะช่วยเหลือคนงานและครอบครัวรวมทั้งหมด ๒๐๐ คนอย่างไร หากไม่ช่วยเหลือเพราะเหตุใดนั้น เรื่องนี้กระผมจำเป็นต้องจะต้องขอกราบเรียนประธานเวลาจากสถานี เพื่อเรียนถึงความจำเป็นที่จะได้เกิดความเข้าใจอันดีในทางที่จะพิจารณาต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหมืองแร่บริษัทเหมืองแร่ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการสำรวจมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๒ ได้ทำการสำรวจอยู่ ๓ ปี และได้ขอทำการประทานบัตร และในที่สุดก็ได้รับประทานบัตรในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ และรับทำการสำรวจตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ถึง พ.ศ. ๒๕๐๘ อยู่ ๓ ปี และได้ได้รับสัมปทานเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๒ โดยร่วมกับบริษัทเหมืองแร่บูรพาเศรษฐกิจและก็ได้ทำการขุดแร่เรื่อยมาจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๑๔ และได้ถูกยกเลิกไปเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๑๔ ในรัฐบาลชุดก่อน ก่อนรัฐบาลหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช และเนื่องจากว่าในทางที่บริษัทเหมืองแร่เหมืองแร่ได้ทำการขุดแร่นี้ กระผมได้ตรวจดูแล้วปรากฏว่าได้เสียค่าภาคหลวงให้แก่รัฐบาลของเราโดยเฉพาะในปี ๒๕๑๓ ก็เป็นเงิน ๕๕ ล้านบาท และเนื่องจากว่าบริษัทได้ถูกยกเลิกไปเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๑๔ รัฐบาลก็ได้เข้ามาบริหารงานแทน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผมก็เข้ามารับหน้าที่เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ก็ได้รับคำร้องเรียนจากบรรดาคนงานที่ทำอยู่ที่บริษัทเหมืองแร่เหมืองแร่ที่รัฐชะตาของตนเองว่าจะต้องถูกปลดออกไปในไม่ช้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมใคร่ที่จะขอขอบคุณท่านผู้ตั้งกระทู้คือ คุณอมรศักดิ์และท่านผู้แทนแห่งจังหวัดพังงาคือ คุณบรม ตันเดียง ซึ่งได้มีความห่วงใยในความจำเป็นอยู่ของกรรมกรเหมืองแร่ที่จะถูกปลดนี้ ไก่กรุณามาติดต่อกับกระผมที่จะให้หามาตรการอย่างไร ในทางที่จะช่วยให้กรรมกร เหล่านี้กับครอบครัวได้มีงานทำได้มีเงินกินเงินใช้ไม่เดือดร้อน ซึ่งกระผมเองในตอนนั้นก็พยายามใช้ความพยายามโดยติดต่อบริษัทเหมืองแร่ว่า ขออย่าเพิ่งไปปลดคนงานเลย และรัฐบาลนั้นก็กำลังที่จะปรึกษาหารือวางมาตรการว่า สำหรับ

เหมือนที่ยกเลิกไปนี้จะได้นำเงินงานต่อไปซึ่งในชั้นนั้นบริษัทเหมืองก็ได้ให้ความร่วมมือ
 ไม่ปลด แต่ต่อมาไม่นานหลายเดือนเข้า เขาก็บอกว่าค่าใช้จ่ายกับลูกจ้างนี้เดือนหนึ่ง
 มากเหลือเกิน เขาก็มีความจำเป็นที่ปลดไป ๑๕๐ กว่าคนก็คงเหลืออยู่เฉพาะที่ช่วยอยู่
 ให้ประจำอยู่ที่เรือซุกของเขา ที่นี้เมื่อหลังจากนั้นแล้วทางรัฐบาลก็ได้มาพิจารณาแล้ว
 การที่จะเข้าไปดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องนั้น เขาก็มีหลักการอยู่หลายประการที่จะใช้
 มาตรการในการที่จะดำเนินการต่อไป โดยคำนึงถึงประโยชน์ของชาติเป็นที่ตั้งและ
 ให้คิดถึงเรื่องค่าภาคหลวง ซึ่งเป็นรายได้ของรัฐว่าถ้าหากหยุดอย่างนี้เรื่อย ๆ ไป
 รัฐก็ต้องเสียหาย

๒. จะกระเทือนถึงโควตาคิบูกซึ่งประเทศไทยเราเป็นภาคคืออยู่ด้วย

๓. คนงานว่างงานที่จะเดือดร้อน

และอีกเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องที่ยังไม่ควรจะเปิดเผยในที่นี้ เพราะอาจจะ
 เกี่ยวกับผลประโยชน์ได้เสียของชาติ เมื่อเป็นเช่นนี้จึงตกลงกันว่าควรจะต้องเป็น
 รัฐวิสาหกิจขึ้น และก็ได้ดำเนินการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจขึ้นแล้วขณะนี้ก็ได้ตั้งคณะกรรมการ
 รัฐวิสาหกิจขึ้น ซึ่งมีคุณคำวิ น้อยมนตรี เป็นประธานกรรมการ และเนื่องจากว่าตาม
 กฎหมายเรื่องรัฐวิสาหกิจนั้นได้แยกการเมืองออกจากรัฐวิสาหกิจ โดยไม่ให้รัฐมนตรี
 ไปมีหน้าที่เกี่ยวข้องในรัฐวิสาหกิจ ฉะนั้นการบริหารงานจึงอยู่ที่คณะกรรมการของ
 รัฐวิสาหกิจที่จะเป็นผู้วินิจฉัยว่าจะมีนโยบายอย่างไร แต่โดยความหวังใจของรัฐบาล
 นี้ก็ได้ให้แนวความคิดแก่คณะกรรมการว่ารัฐบาลก็มีนโยบายในการที่จะให้เกิดประโยชน์
 ต่อประเทศชาติ โดยต้องการที่จะให้ได้ค่าภาคหลวงขึ้นมาโดยเร็ว และก็รักษาโควตาคิบูก
 ไม่ให้เสียไป และให้ช่วยคนงานที่ว่างงานอยู่ หรือที่กำลังจะถูกปลดก็ได้มีงานทำ
 ต่อไป ไม่ให้เดือดร้อนและอีกเรื่องหนึ่งซึ่งยังไม่ควรเปิดเผย ๓ ที่นี้ นี้ก็เป็นนโยบาย
 ที่ได้ให้กับคณะกรรมการไปวินิจฉัยดูว่า จะควรทำอย่างไร คือจะทำตามนโยบายนี้ได้
 หรือจะคัดแปลงแก้ไขอย่างไรก็ได้ ซึ่งขณะนี้คณะกรรมการก็ได้ปรึกษาหารือเรื่องนี้

อาทิตย์ละ ๒ วัน ๓ วัน โดยเฉพาะได้ใช้วันเสาร์ เป็นการประชุมด้วย ๑ วัน ฉะนั้น
 กระผมจึงหวังว่าคณะกรรมการ เมืองแร่นี้ ก็คงจะได้พยายามอย่างยิ่งที่จะหาช่องทางใน
 ทางที่จะช่วยเหลือกรรมกรซึ่งถูกปลดไปแล้ว หรือซึ่งกำลังจะถูกปลดนี้ให้ได้มีงานทำ
 ไม่ให้เค็ดคร่อน ฉะนั้นกระผมจึงอยากจะกราบเรียนตอบข้อความของท่านสมาชิก
 ดังต่อไปนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมจะพยายามช่วยเหลือโดยมีนโยบายที่จะรับกรรมกร
 ที่ถูกปลดออกจากบริษัทเพิ่มอีก ซึ่งมีความประพฤติดีและกำลังว่างงานอยู่และกำลังจะ
 ว่างงานต่อไปนั้นให้ได้เข้าทำงาน ส่วนกรรมกรที่เกินจากที่รัฐวิสาหกิจจะรับไว้ได้
 ก็จะได้ให้กรมประชาสงเคราะห์ช่วยเหลือต่อไปครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนเมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจาก
 บัลลังก์ไป และได้มอบให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่แทน)

นายอมรศักดิ์ อังศรีธนะคม (ภูเก็ต) ทำประธานสภาที่เคารพ
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม กระผมขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีที่ได้ตอบ
 ข้อความของกระผม แต่ด้วยความที่กระผมอยากจะให้ท่านให้ความมั่นใจแก่บรรดาคนงาน
 ที่กำลังรอรับความช่วยเหลือจากรัฐบาลอยู่นั้น ในคำถามที่ท่านตอบกระผมว่าท่าน
 จะรับคนงานที่มีความประพฤติดีอันนี้เป็นแง่ที่ทางบรรดาคนงานก็ยังเป็นที่สงสัยอยู่ ถ้า
 หากว่าทางรัฐบาลจะพิจารณาว่าเขามีความสามารถและประสิทธิภาพในงาสนั้นอยู่แล้ว
 โดยที่เขากำลังรอการช่วยเหลือของทางรัฐบาลอยู่ท่านจะพิจารณาว่าจะให้ความมั่นใจ
 ว่าจะรับคนงานที่เคยทำงานอยู่ในบริษัทเพิ่มอีก เข้าไปทำงาน ส่วนความประพฤติเขา
 จะดีหรือไม่ดีนี้ ท่านมีมาตรการที่จะดำเนินการกับเขาต่อไป เป็นคำถามที่กระผมจะ
 ถามท่านว่าท่านจะมีการรับปากให้ความมั่นใจในข้อนี้ได้หรือไม่ และโดยเฉพาะ
 ท่านรัฐมนตรีที่ท่านได้กล่าวว่าในองค์กร เมืองแร่นี้ มีคณะกรรมการชุดหนึ่ง
 ขึ้นมาดำเนินการนั้น ท่านในฐานะรัฐมนตรี ในฐานะผู้รักษาการนี้ท่านคงจะสามารถ
 บัญชาให้ทางคณะกรรมการพิจารณารับคนงานชุดนี้เข้าไปทำงานจะได้หรือไม่ ไม่ได้
 เพราะเหตุไรครับ

นายสุรินทร์ เพพกกาญจน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม)

ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์ เพพกกาญจน รัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
อุตสาหกรรมใคร่ขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิก เป็นวาระที่ ๒ ดังต่อไปนี้ครับ สำหรับ
ที่จะรับกรรมกร เข้าทำงานนั้นนะครับ โดยเฉพาะก็เป็นที่น่าพอใจและก็เป็นหลักทั่วไปว่า
เราจะรับกรรมกรที่ทำอยู่แล้วนะครับ ผู้ที่ทำอยู่แล้วมันก็รวมว่าต้อง เป็นผู้ที่มีความรู้
ความสามารถมีประสบการณ์มาก่อน และโดยเฉพาะความประพฤติก็คงดีด้วย ถ้าไม่ดี
ทางบริษัทเดิม เขาก็คงจะให้ออกจากงานไปแล้ว ฉะนั้นในปัญหา เรื่องนี้กระผมคิดว่า
ท่านสมาชิกก็ไม่ต้อง เป็นห่วง และโดยเฉพาะกระผมซึ่งได้ไปตรวจราชการทางภาคใต้
โดยเฉพาะได้ไปดูเกี่ยวกับเรื่องนี้และได้ไปพบกรรมกร เหล่านี้มาแล้ว ก็ไม่เคยปรากฏ
ว่า กรรมกร เหล่านี้คนใดมีความประพฤติไม่ดีนะครับ ฉะนั้นกระผมก็คิดว่าที่ท่านเป็น
ห่วงนั้นก็คงจะหมกบังวลหมดความเป็นห่วงได้ครับ

นายอมรศักดิ์ อังคสรณะคม (ภู่เกิด)

ท่านประธานสภาที่เคารพ

ท่านรัฐมนตรีที่เคารพ ในโอกาสที่ท่านได้ตอบคำถามของกระผมในวาระที่ ๒ ว่าท่านมี
ความมั่นใจว่าจะรับคนงานที่ถูกปลดออกจากงานเข้าไปนั้น ท่านได้ไปตรวจสอบ และก็
เห็นว่า เป็นคนงานที่มีความประพฤติดี เช่นนี้ กระผมก็ขอขอบพระคุณแทนคนงานของ
จังหวัดภูเก็ตและพังงาชุดนั้นด้วย และ เขาคงจะรับฟังการตอบกระทู้ถามของท่านอยู่แล้ว
และในโอกาสที่กระผมกราบเรียนถามท่านอีกครั้งหนึ่งก็คือ เกี่ยวกับองค์การเหมืองแร่
ในทะเล ที่ท่านดำเนินการอยู่ขณะนี้ ท่านมีความหวังว่าท่านจะดำเนินการ
เหมืองแร่ในทะเลก็สามารถขุดหาแร่ในทะเล เสนอในที่เข้าไปแทนที่บริษัท เหมโกนั้นได้ใน
ระยะเวลาเท่าใด เพราะในระหว่างนี้ท่านรัฐมนตรีและ เพื่อนสมาชิกคงจะรับทราบ
กันบ้างว่าในแถวบริเวณชายฝั่งทะเลที่บริษัท เหมโกได้เลิกกิจการไปนั้น ความจริง
แล้วการ เลิกบริษัท เหมโก นั้นเป็นที่สนิมของพี่น้องชาวไทยทั้งชาติ ที่ถ้าหากว่ามีการ
กอบกู้ของชนต่างชาติ เข้ามาในลักษณะที่ได้รับอภิสิทธิ์จากรัฐบาลชุดทหารราชชุดก่อนนั้น

เราที่นครชัยบุรี แต่ในขณะที่พี่น้องชาวไทยทั้งชาติและเพื่อนสมาชิกคงจะรับทราบกันว่าใน
 บริเวรฝั่งทะเลนั้น แรกทีเดียวในทะเลมีไก่ออนลงบึงอยู่ในทะเลเหมือนเมื่อก่อน ในขณะที่
 นี้ได้มีบุคคลกลุ่มหนึ่ง เข้าไปลักลอบขุดแร่ในบริเวรนั้นขึ้นมา ซึ่งรัฐบาลชาครายได้
 ในการที่มีการลักลอบขุดแร่ขึ้นไปเป็นเงินเป็นล้าน ๆ บาท ซึ่งรัฐบาลทราบในเรื่องนี้
 หรือไม่ และมาตรการในการจัดองค์การรัฐวิสาหกิจทำเหมืองแร่ในทะเลนี้ ถ้าหากว่า
 ปล่อยให้ระยะเนิ่นนานไป ผลประโยชน์ของชาติจะต้องสูญเสียไปทีละหลายร้อยล้านบาท
 กระผมจึงมีความเป็นห่วงทางด้านเกี่ยวกับรายได้ของประเทศชาติ และปัญหาคนงาน
 ที่ทางรัฐบาลจะจัดองค์การรัฐวิสาหกิจทำเหมืองกิจการนี้จะใช้ระยะเวลาเท่าไรและ
 กระผมรู้สึกเป็นห่วงในแง่ของพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ ให้ทุนแก่คณะกรรมการดำเนินการ
 เพียงแค่ ๕๐ ล้านบาทเท่านั้นเอง ซึ่งโครงการการขุดหาแร่ในทะเลของบริษัทเหมือง
 เกาหลี เขาลงทุนในการสำรวจและต่อเรือเพียงลำเดียว ๒๕๐ ล้านบาท จึงเป็นที่น่า
 หวั่นเกรงว่า บรรดาคนงานที่ท่านยกว่าท่านจะรับเท่ากำลังความสามารถขององค์การ
 รัฐวิสาหกิจนี้ มันจะเป็นไปไม่ได้ และบรรดาคณะกรรมการที่ท่านได้แต่งตั้งไป
 ดำเนินการนั้น กระผมมีใ้หมายความว่าท่านจะไม่มีความสามารถเท่าแต่ละท่าน
 มีงานล้นมือ แต่ละหน่วยงานแต่ละองค์การรัฐวิสาหกิจแล้วคงจะไม่สามารถที่จะมา
 ดำเนินการในการจัดตั้งรัฐวิสาหกิจ และดำเนินการนี้ไปได้ทันวันที่เพื่อแก้ไขปัญหา
 ความเดือดร้อนในด้านคนงาน และด้านรายได้ของประเทศชาติได้ทันวันที่ กระผม
 จึงขอฝากกราบเรียนท่านรัฐมนตรีขอได้ตอบปัญหาด้วยความแจ่มแจ้งด้วยครับ ขอ
 พระคุณครับ

นายสุรินทร์ เทพกาญจน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม)

ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมใคร่ขอตอบข้อซักถามของ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้ครับ เป็นความจริงอย่างที่ท่านสมาชิกว่าครับ
 ว่าประธานบัตรเหมืองแร่ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๑ แสนไร่ นั้น ไม่ใช่มีแร่เต็มไปหมด

แรมันจะมีเป็นสายครบ เป็นสาย และที่อยู่คนอยู่ลึกไม่เหมือนกัน ค่าย เหตุฉะนั้นจึงต้อง
 มีการสำรวจจนครบ จึงต้องมีการสำรวจจำนวนอยู่ คง เดี่ยวไปอย่างไร แยกไปอย่างไร
 ลึกตอมนั้นลึกเท่าไหน ตรงไหน คั่นเท่าไหน ถ้าไม่รู้อย่างนี้แล้วไปทำการขุดแร่ก็
 ขาดทุนอย่าง เดี่ยวไม่มีกำไรนะครบ ที่ที่พวกประชาชนที่เข้าไปขุดแร่ที่เรียกว่าแร่ เดือน
 กันนี้ เติมที่เดียวก็ไปขุดตามหลัง เรือขุดของบริษัทเทมโก เขา ซึ่ง เขาใช้แบบส่วน
 คุกขึ้นมาแล้วมันก็กระจายออกมาบ้าง พวกนี้ไปคุก เอาผิว ๆ หน้า ๆ ก็มีแร่ดีก็ออกมา
 ที่นี้ต่อมาเรื่องนี้เขาก็ เกิด เลิกขุด ก็ไม่มีการไปขุดแร่ซึ่งอยู่ใต้ทรายลึก ๆ ขึ้นมาได้ เรือ
 เล็ก ๆ ของประชาชนนั้นก็ไม่สามารถจะไปขุดเอาขึ้นมาได้ ก็เมื่อ เขานั้น เลยหากันอยู่
 ริมฝั่งก็ เมื่อนั้นก็มีบางแห่งก็มีบางนะครบ เวลาที่ทางเขาเองก็ทางกระทรวงอุตสาหกรรม -
 เองก็พิจารณาเรื่องนี้เหมือนกันว่าถ้าใช้กฎหมาย ผ่านผู้ว่าราชการจังหวัดพังงา นะครบ
 ไปจับกุมพวกนั้นก็คงจะเดือดร้อนมาก เพราะว่าเดี๋ยวนี้มีประมาณถึง ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐
 คนแล้ว ทั้งครอบครัว เราก็เลยพิจารณากันว่าจะกันเขตประทานบัตรนี้ไว้ส่วนหนึ่ง
 เป็นจำนวนเนื้อที่ซึ่ง เขาขุดกันอยู่ประมาณ ๑,๓๐๐ ไร่ ซึ่งอยู่ชายฝั่งและก็มีแร่อยู่บ้าง
 ให้พวกที่ขุดอยู่แล้ว เติมนี้ให้ทำการขุดต่อไป โดยที่ว่าทำให้ถูกต้องตามกฎหมายเสีย
 นะครบ เรื่องนี้ เป็นนโยบายที่คณะกรรมการองค์การรัฐวิสาหกิจเหมืองแร่ พิจารณา
 วางหลักเกณฑ์อยู่นะครบ อันนี้ก็คิดว่าคงจะแก้ไขไปได้ ส่วนปัญหาที่ว่าจะให้ค่าเนิมาการ
 ได้เร็วมากน้อยเพียงใด อันนี้เป็นความจริงครบว่าเรือขุดลำหนึ่งต้องต่อใช้เงินถึง
 ๒๕๐ กว่าล้านและก็ตามที่มันไปตรวจงานนั้นก็ทราบว่า ถึงแม้ว่า ๒๕๐ ล้านที่เขามา
 ทำอยู่นั้นก็ทำไม่ค่อยได้ผล เขากำลังแก้ไขใหม่และที่จะสร้างใหม่เป็นเงินถึง ๔๐๐ ล้าน
 แต่ เมื่อนี้ถูก เท็กตอนล้มปะทาน เสียก่อนก็เลยขงกันไม่ อันนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญที่คณะกรรมการ
 ต้องขบคิดอย่างหนักว่าจะทำอย่างไรจึงจะเข้าไปดำเนินการโดยเร็วได้ ทั้ง ๆ
 ที่มีเงินอยู่เพียงจำนวนไม่มากและคณะกรรมการขุดนั้นก็ไม่มีแผนที่ล้ายแพง เส้นทาง
 ของแร่อยู่ในมือนะครบ อันนี้ก็กรรมการกำลังปรึกษาหารือกันอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตาม

ทางคณะกรรมการก็จะใช้ความพยายามที่จะเข้าคำ เสนอการ เพื่อที่จะรับคนงานใหม่เข้ามา
ทำได้เร็วที่สุด อันนี้คณะกรรมการก็ยังยืนยันอยู่ที่ว่า จะพยายามคำ เสนอให้ได้ผลตาม
นโยบายนี้ให้จงได้ ทั้งนี้เพื่อ เป็นการช่วยเหลือไม่ให้ประชาชนชาวไทยซึ่งรวมทั้ง
ครอบครัวประมาณ ๒,๐๐๐ คน ต้องได้รับความเดือดร้อนอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
แห่งจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดพังงาเป็นห่วงอยู่ขณะนี้

นายอมรศักดิ์ อังศุวรรณาคม (ภูเก็ต) ท่านประธานครับ กระผม
ขออีก เล็กน้อยนะครับ คือว่าท่านรัฐมนตรียังมีได้ให้คำยืนยันแน่นอนว่าจากการจัดตั้ง
องค์การรัฐวิสาหกิจ เมืองแร่ในทะเลนี้ สามารถคำ เสนอการ และในระยะเวลา
อันแน่นอนคือว่าประมาณใกล้สักเท่าไร เพราะว่าบรรดาคนงานที่กำลังรอดูปลดจาก
บริษัทเหมืองแร่ อาจจะไม่แน่ว่า เป็นเดือนหน้าหรือสอง เดือนข้างหน้า ถ้าหากว่าท่านไม่
สามารถที่จะคำ เสนอการ เสร็จภายใน เดือนหน้าหรือว่าภายในสิ้นปีในบรรดาคนงานจะได้
รับความมั่นใจว่าทางรัฐวิสาหกิจของทางรัฐบาลสามารถที่จะให้การช่วยเหลือ เขาได้
อย่างไร อันนี้กระผมอยากที่จะถามเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่า มีการกำหนดระยะเวลา
อันแน่นอนเพื่อจะให้บรรดาคนงานมีโอกาสจะขยับขยาย ถ้าหากว่าทางรัฐบาลไม่
สามารถที่จะรับเข้าไปได้แน่ เขาจะได้มีการขยับขยายกันไปทางหนึ่งทางใดหรือ
จะให้ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะปัญหาแรงงาน เข้าไปรับการ
ช่วยเหลืออีกด้านหนึ่งซึ่งกระผมมีความ เป็นห่วงในค่าน้ำมันนะครับ และอีกคำถามหนึ่ง
ที่ท่านได้ตอบกระทู้ของกระผมและก็ได้ให้ข้อคิดเห็นในด้านปัญหาหารายได้ ของประเทศชาติ
ต้องสูญเสียไปในการคำ แร่และขุดแร่ซึ่ง เรียกว่าแร่ เดือนนี้นะครับ ขณะนี้ไปประสบความสำเร็จ
ในการที่ได้ เข้าไปทำแร่ เดือนในเมธิ บริเวณที่ประทานบัตร ของ เหมืองนั้นปรากฏว่าได้มีการ
ถูกลานต่อไป ยิ่งที่คืนซึ่งประทานบัตรของ เอกชนต่อไปแล้ว ท่านรัฐมนตรีรับทราบ
เคยทราบบ้างหรือไม่และในปัญหาอันนี้การปล่อยให้เกิดการกระทำผิดกฎหมาย เป็นเขต
ปลดออกกฎหมาย เป็นปัญหาให้ประชาชนมีคุ้มครองความปลอดภัยของตัวเอง การ เข้าไป

ลัดลอบการ ขูดแรมต้องมีการแก่งแย่งกันและ เมื่อแรที่ขูดขึ้นมาได้นี้ เวลาขายชื้อขายกันนั้น ก็เป็นลักษณะการชื้อขายที่หนีภาษี ขณะนี้ปัญหาเกี่ยวกับการลัดลอบเอาแรมของ ประเทศไทย หนีออกไปจำหน่ายยังมาเด เวียนี่ เป็นปัญหาหนักของฝ่ายเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ทางค่าน ศุลกากรและเจ้าหน้าที่ตำรวจน้ำ โดยที่มีการชัคทอกันไปว่า เป็นการละเลยของ เจ้าหน้าที่ศุลกากรหรือฝ่ายตำรวจน้ำไม่เอาใจใส่ในการจับแรมเดือน ที่หนีไปขายทาง ต่างประเทศ แต่ความจริงทำไม่รัฐบาลไม่มองถึงปัญหาการที่ปล่อยให้มีการลัดลอบขูดแรม เดือนในประเทศโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ถ้าหากว่าเราใช้มาตรการในการวาง มาตรการให้ทางผู้ขูดแรม เดือนนี้ดำเนินการขูดโดยชอบด้วยกฎหมาย การลัดลอบแรมเดือน ก็คงจะไม่มี อันนี้เป็นปัญหาที่ฉันได้ขอฝากเรียนต่อทางรัฐบาลด้วย เพราะปัญหาในช่วง จังหวัดภูเก็ตเพิ่งงาในระหว่างนี้เป็นแกนที่ปราศจากกฎหมายเสียแล้ว เพราะว่าคน จำนวนพันคนหนีคนกำลังไปใช้กฎหมาย เพื่อที่จะไปแย่งการขูดแรมในที่ดินของคนอื่นโดยที่ ไม่มีกฎหมายคุ้มครอง แต่ส่วนคนงานหรือว่าบรรดาบริษัทที่เขาทำงานโดยถูกต้องสุจริต เสียภาษีเสียเงินบำรุงท้องที่บำรุงประเทศชาติกลับไม่ได้รับความเป็นธรรม ขณะนี้ ความเป็นธรรมมีน้อยที่ไหนครับ ผมอยากจะกราบเรียนถามทางรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรมด้วยนะครับ

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม)

ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่งครับที่ถามว่า เพื่อที่จะต้องการให้ทราบคำตอบที่แน่ชัด สำหรับการดำเนินงานของรัฐบาลกิจให้ท่าน บอกว่าจะมีกำหนดแน่นอนถึงสิ้นปีนี้ได้หรือไม่ ถ้าได้ก็คงจะไม่เป็นการ เกือบร้อนนั้น กระผมใครจะขอทราบเรียนครับว่า รัฐบาลกิจนี้คงจะได้ดำเนินการได้อย่างแน่นอน ภายในไม่เกินสิ้นปีนี้ นะครับ อันนี้กระผมขอยืนยัน เพราะได้ทราบจากท่านประธาน กรรมการได้ยืนยันให้กระผมทราบแล้ว

ข้อ ๒. ที่มีความว่าพวกทำแรมเดือนนี้ เคียงนี้ได้ถูกถามขึ้นไปขูดแรมเดือน

ในประธานมิตร ของ เอกชนอื่นอีกด้วย เรื่องนี้กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่ามันเป็น เรื่องที่ทำผิดกฎหมายอย่างชัด ๆ นะครับ และก็ยังมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองทางบ้านเมือง มีตำรวจและท่านผู้ว่าราชการจังหวัดพังงาเป็นหลักและเป็นเจ้าหน้าที่โดยตรงในการที่จะปราบปราม เรื่องนี้คงจะสามารถที่จะแก้ไขปัญหานี้ไม่ให้มีการรุกล้ำยื้อแย่งเข้าไป ทำการซุกแหว่ในประธานมิตรของคนอื่นอันจะทำให้ความไม่สงบเกิดขึ้นได้ ซึ่งเรื่องนี้ ทางกระทรวงอุตสาหกรรมจะได้ขอความร่วมมือไปยังกระทรวงมหาดไทย ให้เรียนขอ ความร่วมมือและความกรุณาไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดให้ช่วยขจัดมีด เบ้า บัญชีด้วย ส่วนแหว่ เดือนที่ท่านบอกว่ามีการขนแหว่ เดือนที่มันนี้ เนื่องจากการซุกเดือน ถ้าไม่มีการซุกเดือนแหว่ เดือนนี้คงไม่มี อันนี้ก็เป็นความจริงครับ และการซุกแหว่ เดือนนี้ครับ มันก็เกิดมาตามเหตุผลอย่างที่กล่าวไป เมื่อกันะครับว่ามีการบุกรุกเข้าไปทำในที่ซึ่ง ตนเองไม่ได้ประธานมิตรบ้าง เข้าไปทำซุกในประธานมิตรของบุคคลอื่นบ้างซึ่ง เรื่องนี้ กระผมก็คิดว่าจะได้ทำหน้าที่สื่อถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และจะทำ หนังสือถึงท่านผู้ว่าราชการจังหวัดพังงาโดยตรง เพราะท่านก็เป็นผู้เข้มแข็งอยู่และคง จะปราบปรามเรื่องนี้ได้เป็นแน่แท้

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอมรศักดิ์ยังมีอะไรอีก

นายอมรศักดิ์ อวงศ์ระดม (ภูเก็ต) : ดิฉันเด็กน้อยครับ ผมอยาก

จะกราบเรียนทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมว่า ในปัญหาเกี่ยวกับการที่มี ประชาชนกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นคนไทยเหมือนกันและเป็นคนพื้นเพทางใต้ภูเก็ตพังงา เหมือนกัน ที่ได้ดำเนินกิจการการซุกแหว่ค่าแหว่ในทะเลนั้น บัดนี้เป็นที่อาศัยของ เขาแล้วนะครับ เพราะว่ามีการปล่อยละเลยของ เจ้าหน้าที่บ้านเมือง ปล่อยให้เขาดำเนินการ เป็นอาชีพ ของเขา มีหลายคนที่จะมาร้องเรียนกับผมว่าขอให้ออกกฎหมายให้ความคุ้มครองแก่เขา ให้ความหวังและก็ในทางที่เขาสามารถที่จะมีหลักฐานหลักฐานในการลงทุนของเขาได้ โดยที่ทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมนี้เคยปรารภกับผมว่าเขาจะกันเขตที่ดิน

ริมฝั่งทะเล เป็นระยะสักกี่กิโลเมตร เพื่อที่จะให้บรรดาพี่น้องชาวไทยที่ดำเนินอาชีพค้า
 การซุกแร่กำแรนได้ทำให้ถูกต้อง เพราะปัญหานี้มันเป็นปัญหาเรื้อรังที่เกิดจากฝ่าย
 เจ้าหน้าที่บ้านเมืองปล่อยปละละเลย เพราะว่าถ้าหากจะมีการปราบปรามกันจริง ๆ
 ในระยะต้นแล้วมันก็จะเกิดขึ้นไม่ได้ อันนี้ผมจึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงอุตสาหกรรมว่า ในมาตรการที่ท่านได้ฝากให้คณะกรรมการองค์การเหมืองแร่
 ในทะเลมีการสำรวจเพื่อกันเขตที่ดินริมฝั่งทะเลในแถบฝั่งพังงา เกิดตลอดไปทางแนว
 ฝั่งอ่าวไทยไว้ในระยะ เขตน้ำตื้นนี้ให้แก่ประชาชนกลุ่มหนึ่งซึ่ง เรามีเครื่องมือเครื่องมือ
 ของเขาอยู่แล้วในการลงทุนเข้าไปดำเนินการในการซุกแร่มริมทะเลนี้ ได้หรือไม่
 ส่วนในเขตน้ำลึกนั้นทางองค์การรัฐวิสาหกิจเหมืองแร่ในทะเลหรือบริษัทอื่นใดที่เขาทำ
 อยู่ เขาจะไต่ทำกันไปจะไม่เกิดปัญหาในข้อกฎหมายการแก่งแย่งกัน จนเกิดเป็นภาวะ
 เมืองเดือนเหมือนกับเขาสุโขทัยในขณะนี้เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตและพังงา อยู่แล้วครับ
 ขอขอบคุณครับ

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม)
 ท่านประธานที่เคารพ สำหรับปัญหาข้อนี้ กระผมได้กราบเรียนไปแล้วว่าทางคณะ
 กรรมการนี้จะต้องไต่หาผู้ทางอยู่แล้วที่จะให้ราษฎรที่ไปซุกแร่ เดือนอยู่ในขณะนี้ ไต่ทำ
 ให้ถูกต้องตามกฎหมายโดยจะไต่กันเนื้อที่ไว้ประมาณพันกว่าไร่ อันนี้กระผมตอบไปแล้ว
 นะครับ และก็คิดว่าอยู่ในวิสัยที่จะทำได้ไม่ยาก ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้วางใจ
 ได้ครับ ขอคุณ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร กระหู่ถามต่อไปเป็นของ
 คุณสม วาสนา เรื่อง ผู้ช่วยครูไม่ได้รับความเป็นธรรมตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
 มหาดไทย ขอเชิญคุณสม

นายสม วาสนา (อุตรธานี) ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 กระผมนายสม วาสนา ส.ส. จังหวัดอุตรธานี พรรคสยามใหม่ ขอตั้งกระหู่ถามควน
 ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กังตอไปนี้

เนื่องจากปรากฏว่า ผู้ช่วยครูที่ทำหน้าที่ครูช่วยสอนในโรงเรียน
 ประชามาดต่าง ๆ มีจำนวนประมาณสามหมื่นคน ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดทุก
 จังหวัดรับเข้าทำการสอนในโรงเรียนต่าง ๆ ในท้องถิ่นกันคนที่ขาดแคลนครู และ
 ปฏิบัติราชการเหมือนกับครูประจำทุกอย่าง มีได้รับความเป็นธรรมจากการเหลียวแล
 และมีได้รับค่าตอบแทนในการสอนเลย ซึ่งเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมในค่าน้ำสงคม
 ทำให้ได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับค่าครองชีพและกระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ และ
 ความเป็นอยู่ใ้ครอบครัวของบุคคลดังกล่าว เป็นอย่างยิ่ง และขณะนี้เหตุการณ์ได้ทวี
 ความรุนแรงมากขึ้นทุกวัน จะเป็นเหตุให้เกิดการเดินขบวนเข้ามาสู่กรุงเทพมหานคร
 เพื่อเรียกร้องสิทธิที่จะได้ตามกฎหมาย แล้วจะทำให้เกิดเหตุวุ่นวายขึ้นต่อรัฐบาลเป็น
 อย่างยิ่ง เพื่อขจัดปัญหาความยุ่งยากดังกล่าวให้หมดไปก่อนที่จะมีเหตุร้าย เกิดขึ้นนั้น
 ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลได้ทราบเรื่องนี้หรือไม่ ถ้าทราบแล้วจะดำเนินการแก้ไข
 อย่างไร จะดำเนินการเมื่อไร และจะเสร็จสิ้นเมื่อใด
๒. รัฐบาลจะจ่ายเงินค่าตอบแทนให้ผู้ช่วยครูทุกคนโดยเร็วจะใดหรือไม่
 ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด ถ้าได้จะดำเนินการเมื่อใด
๓. รัฐบาลจะบรรจุผู้ช่วยครูให้เป็นครูประจำการและให้เงินเดือนประจำ
 เลยจะใดหรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด ขอขอบคุณครับ

พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 มหาดไทย)   ท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้เ้เกียรติถึง
 ต่อไปนี้

ขอ ๑. ที่ท่านถามว่ารัฐบาลได้ทราบเรื่องนี้หรือไม่ถ้าทราบแล้วจะดำเนินการ
 แก้ไขอย่างไร จะดำเนินการเมื่อไรและจะเสร็จสิ้นเมื่อใดนั้น ขอเรียนนี้แจ้งว่า
 ทางกระทรวงมหาดไทย ยังไม่ทราบ ถึงการจะเดินขบวนเรียกร้องสิทธิ

ที่จะได้รับตามกฎหมายตามที่ท่านสมาชิกแจ้งให้ทราบแต่ประการใด เพียงจะทราบ
เมื่อท่านสมาชิกได้แจ้ง เมื่อสักครู่นี้ เพราะว่าสิทธิที่ครูช่วยสอนนักศึกษาหรือครูผู้
ที่ได้รับนั้นก็ได้ปฏิบัติตามสมควรอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมใครจะขอทำความเข้าใจ
ในเรื่องครูช่วยสอนและครูช่วยครูทั้งต่อไป

ครูช่วยสอนได้แก่ผู้ที่ได้รับการบรรจุให้เข้ามาสอนในโรงเรียน ตาม
ระเบียบของกรมสามัญศึกษาว่าด้วยครูช่วยสอน พ.ศ. ๒๕๐๗ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท
คือ

- ๑. ครูช่วยสอนอาสาสมัคร โดยไม่ประสงค์จะรับเงินค่าสอน หรือ
สิ่งตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น
- ๒. ครูช่วยสอนที่ได้รับเงินค่าตอบแทนหรือสิ่งตอบแทนจากบุคคล นิติบุคคล
หรือองค์การต่าง ๆ

ครูช่วยสอนทั้งสองประเภทนี้ไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินค่าตอบแทน จากเงิน
งบประมาณ เพราะการเข้ามาทำการสอนนี้เพื่อหาประสบการณ์และอาชีพที่จะได้สิทธิ
ในการสอบวิชาครูเพื่อเลื่อนวิทยฐานะแทนเอง และจะทำการสอนในโรงเรียน
ที่ตั้งอยู่ในเมืองหรือที่ใดก็ได้ตามความสมัครใจของครูแต่ละคน ซึ่งครูช่วยสอนนี้เดิมอยู่
ในบังคับบัญชากระทรวงศึกษาธิการ เวลานั้นก็รวบรวมมาอยู่ที่กระทรวงมหาดไทย

เรื่องครูช่วยสอนนั้นแต่เดิมเป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นผู้รับ
ผิดชอบ ครูช่วยสอนได้แก่ผู้ที่ได้รับการบรรจุให้เข้ามาสอนในโรงเรียนสังกัดองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๑๒ ตำแหน่งครูช่วยสอน
นี้มีเงื่อนไขว่าจะต้องไปทำการสอนในโรงเรียนที่อยู่ในท้องที่ทุกคืนการ ห่างไกล
ความเจริญ มีโรคภัยไข้เจ็บชุกชุมหรือในเขตที่มีการแทรกซึมของผู้ก่อการร้าย หรือ
ในโรงเรียนที่มีครูสอนเพียงคนเดียว หากครูไปทำการสอนมากกว่านั้นไม่ได้ ซึ่งตาม
ระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ผู้ที่ได้รับการบรรจุเป็นครูช่วยสอนตามหลักเกณฑ์จะได้

รับเงินค่าตอบแทนจากงบประมาณไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ และการจ้างผู้ช่วยครู จะกระทำได้อีก โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะต้องมีงบประมาณ ตามข้อบัญญัติของ จังหวัดซึ่งตั้งไว้ โดยที่กระทรวงมหาดไทยได้รู้ถึงภาวะการณทาง เศรษฐกิจตามที่ ท่านสมาชิกได้แถลง จึงได้ดำเนินการแก้ไขระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ จ้างเงินค่าตอบแทนฉบับลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๑๗ เพิ่มเงินค่าตอบแทนจาก ที่ได้รับไม่เกินเดือนละ ๓๕๐ บาท เป็นให้ได้รับไม่เกินเดือนละ ๕๐๐ บาทซึ่งขณะนี้ กำลังชำระ เบี้ยบนี้อยู่ ในการนี้จะคงใช้งบประมาณปีหนึ่งถึง ๓๓,๗๐๐,๐๐๐ บาทเศษ ซึ่งคิดคนละ ๕๐๐ บาทต่อเดือน จำนวนผู้ช่วยครูทั้งหมดมีประมาณ ๕,๖๐๐ คนเศษ ครูช่วยสอนประมาณ ๕,๕๐๐ คนเศษ ไม่ไรทั้งหมด ๓๐,๐๐๐ คนอย่างที่ท่านสมาชิก ได้ชี้แจงไว้มีเพียง ๑,๐๐๐ กว่าคน ไม่มีถึง ๓๐,๐๐๐ คน

ข้อ ๒. ที่ท่านถามว่ารัฐบาลจะจ่ายเงินค่าตอบแทน ให้ผู้ช่วยครูทุกคน โดยเร็วจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด ถ้าได้จะดำเนินการ เมื่อใด กระทบ ขอเรียนว่าผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยครูในโรงเรียนประชาบาลสังกัดองค์การบริหาร ส่วน จังหวัด มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ จ้างเงินค่าตอบแทนแก่ผู้ทำหน้าที่ผู้ช่วยครูตามที่กระผมได้เรียน ให้ทราบแล้ว โดยเฉพาะในปัจจุบัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๑๔ เป็นต้นมา ผู้ที่ได้รับมา บรรจุเป็นผู้ช่วยครูตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ก็จะได้รับเงินค่าตอบแทน เพิ่มขึ้นจากเดิมคนละ ๓๕๐ บาทต่อเดือน เป็น ๕๐๐ บาทต่อเดือนทุกคน

ข้อ ๓. ที่ท่านถามว่า รัฐบาลจะบรรจุผู้ช่วยครูให้เป็นครูประจำและ ให้เงินเดือนประจำเลยจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใดนั้น ขอเรียนชี้แจง ว่า การบรรจุบุคคลเพื่อให้เข้าทำการสอนในโรงเรียน สังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดเป็นอำนาจหน้าที่โดยตรงของจังหวัด สำหรับผู้ช่วยครู การที่จะบรรจุผู้ช่วยครู ให้เป็นครูประจำและให้ เป็นเงินเดือนประจำนี้ จังหวัดจะต้องดำเนินการให้เป็นไป

ตามหลักเกณฑ์ของระเบียบและกฎหมาย กล่าวคือหาหน้ผู้ช่วยครูมีวุฒิทางวิชาครุกรรมถวนตามต้องการ ก็มีสิทธิที่จะได้รับการบรรจุ เป็นข้าราชการสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้โดยวิธีการสอบคัดเลือก เช่นเดียวกับผู้มีสิทธิอื่น ๆ เว้นแต่ในกรณีที่ต้องถิ่นขาดแคลนครู จำเป็นจะต้องบรรจุครูวิสามัญ องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็อาจจะพิจารณาคัดเลือกผู้ช่วยครูที่มีวุฒิ ม.ศ. ๓ หรือมัธยมปีที่ ๖ เติมไปเข้ารับการอบรมตามหลักสูตรระยะสั้นของกรมการฝึกหัดครู เพื่อบรรจุเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการบริหารส่วนจังหวัดตำแหน่งครูวิสามัญในภายหลังได้ สำหรับผู้ช่วยครูนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการอาสาสมัครและเป็นงานชั่วคราว ไม่มีข้อผูกพันใด ๆ ทั้งสิ้น และก่อนที่จะสมัครนี้ก็ได้ทำสัญญาไว้แล้วว่าจะไม่เรียกร้องสิทธิใด ๆ ทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ดี กระทรวงมหาดไทยก็ได้พิจารณาเพิ่มเติมค่าตอบแทนให้แล้ว ผมคิดว่าคงเป็นที่น่าพอใจ และเป็นที่ถูกใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร   คุณสม วาสนา

นายสม วาสนา (อุครธานี)   ท่านประธานที่เคารพ   ธรรมดา

นายสม วาสนา แห่ง เมืองอุครธานี อันว่าผู้ช่วยครูกับครูช่วยสอน ทั้งที่ท่านรัฐมนตรีว่าไปนั้น ความจริงธรรมดาเองรู้สึกว่าจะคอยกันมาหลายงานครับ อยากจะให้เป็นที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง ๆ มากกว่า แต่บังเอิญเป็นท่านรัฐมนตรี บุญเลิศ เลิศปรีชา เดียว ผู้ช่วยครูคือผู้ซึ่งทำการสอนในโรงเรียนต่าง ๆ ของครูองค์การบริหารส่วนจังหวัด ท่านประธานครับ ผู้ช่วยครูทั่วประเทศไทยนี้ ๓๐,๐๐๐ คนมันเป็นตัวเลขที่แน่นอนที่ธรรมดาเข้ามา หมายความว่าบุคคลผู้ซึ่งมีวิญญูตามแห่งความเป็นครูอยู่ในตัวของเขาแต่ไม่มีโอกาสจะเข้าทำการสอน เขาพร้อมที่จะทำตัวของเขาเป็นครูคือเป็นผู้นำของคนในสังคมหนึ่ง ในท้องถิ่นหนึ่ง แต่เขาไร้ค่าวาสนา ไม่มีโอกาสได้เรียนการศึกษาในชั้นสูง แต่เขาพร้อมที่จะทำการสอนได้ จึงเสนอตัวเองเข้าทำการสอนในโรงเรียนใด ๆ ที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นพึงประสงค์จะให้เขา

ทำการสอน ทำหน้าที่เคาเรพ ความไม่เป็นธรรมมีอยู่ในองค์การบริหารส่วน
 จังหวัดอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ นั่น คือระเบียบข้อบังคับที่เขาผูกมัดและเขียนกฎ เกณฑ์
 ลงไป เป็นกฎ เหล็กลง ไปว่าทุกคนจะเป็นครูได้ แต่ไม่ต้องเรียกรองคำตอบแทนใด ๆ
 ทั้งสิ้น นี่คือระเบียบซึ่งเขียนเอาไว้ก่อนที่เขาจะเข้าไปทำการสอนในโรงเรียนด้วย
 ใจรักและไม่มีทางเลือกอยากจะไปเป็นครูเพื่อได้เท่า ไถมันใดในการสอบวุฒิปัตรี
 จำเป็นจะต้องเข้าไปเป็นครู ทำหน้าที่เคาเรพ ถิ่นไทยในป่ากว้างอันไกลมีแสง
 วัฒนธรรมใดส่องบ้าง มีเทียนอยู่รำไร เล่มหนึ่ง ครูช่วยสอน ผู้ช่วยครูนี้แหละครับ
 จักสร้างป่านี้ให้สว่างไสว ทำหน้าที่เคาเรพ อมก้อย จังหวัดเชียงใหม่
 สุวรรณคูหา ดินแดนซึ่งก่อการร้ายมากที่สุด ไม่มีครูวุฒิปัตรีกล้าเข้าไปทำการสอน
 อำเภอลำปาง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ขึ้นเขาลำเนาไพร ไม่มีใครจะเข้าไป จังหวัด
 ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ นางรอง สุรินทร์ ได้ชื่อว่าดินแดนทุรกันดารที่สุด ไม่มีครูเข้าไป
 ทำการสอนในโรงเรียนประชาบาลในหมู่บ้านที่ห่างไกลที่กันดาร มีครูประจำการ
 ที่ไหนบ้างที่อาสาสมัครไป ไม่มีเลยครับ มีครูซึ่งสวมหัวใจสิงห์สวมวิญญาณครู
 อยากจะยกฐานะตนเองให้สูงขึ้น อยากจะให้การศึกษาแก่กุลบุตรกุลธิดาแห่งนั้นเหล่านั้น
 เขาอาสาสมัครแต่ทางราชการออกกฎบังคับผูกมัดมือขอกอย่างสิ้นเชิง ทำหน้าที่
 ที่เคาเรพ ระเบียบคือความเป็นธรรมกระนั้นหรือ กฎหมายคือความเป็นธรรมใน
 สังคมใหม่ การกระทำเช่นนั้น พฤติกรรมอย่างนั้นก็เป็นพฤติกรรมที่ควรจะใช้ใน
 สังคมกระนั้นหรือ กระผมว่าคนเราไปทำงานเพื่อประโยชน์ของสังคมทั้งทาส
 คนเราทำงานเพื่อสังคม ซึ่งสังคมแห่งนั้นไม่มีใครผู้ซึ่งสูงค่ายววัฒนธรรม สูงกว่า
 สติปัญญา สูงกว่าประกาศนียบัตร ในโลกที่แข่งขันจึงก็แย่งตำแหน่งกัน ในโลก
 แข่งขันจึงก็กันที่จะต้องต่อสู้เพื่อตนเองมิได้ เพื่อสังคม แต่มีคนกลุ่มหนึ่ง คนหมู่หนึ่ง
 คน ๆ หนึ่งอาสาตนเองเพื่อยกฐานะแทนประกาศนียบัตร แทนปริญญานบัตร เขาคือ
 ผู้ช่วยครู กฎและระเบียบซึ่งบังคับ ท้องกิจการบริหารส่วนจังหวัดอันอยู่ใต้บังคับของ

กระทรวงมหาดไทยกระทำไปนั้น มันมิได้เป็นธรรมอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพ
 เขามีได้เสนอตัวเองว่าเขาจะไม่เอาเงิน แต่ว่าระเบียบมันบังคับก็จำเป็นต้องทำ
 อย่างนั้น เพียงเพื่อต้องการ

๑. ยกฐานะของสังคมเหล่านั้น
๒. วิทยุทางแห่งความเป็นครูจะได้ทำการสอนคนให้เป็นคน
๓. เพื่อที่จะช่วยเหลือรัฐบาล ช่วยเหลือราชการให้มีครูทำการสอน

ในชนบท

ท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีที่เคารพ ข้าราชการ
 กระทรวงศึกษาธิการ กรมการฝึกหัดครู โรงการผลิตครูทั้งกลางวันและกลางคืน ทั้ง
 หนาร้อนและหนาวหนาว พร้อม ๆ กันนั้นครูก็ยังขาดแคลน ทำไม่จึงเป็นเช่นนั้น
 ที่ขาดแคลนนั้นนะ ขาดแคลนในที่ ๆ เข้าไปไม่ถึง ...

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร เอาละครับ อยากจะ
 ทราบว่าต้องการซัก เพื่อให้รัฐบาลช่วยเหลืออย่างไร ผมก็รู้สึกว่าการที่บรรยายมา
 นั้นก็น่าพึงพอใจสมควรแล้ว มีความประสงค์ต้องการให้รัฐบาลช่วยอย่างไรบ้าง

นายสม วาสนา (อุตรธานี) ท่านประธานที่เคารพ ที่กระผมพูดนี้
 กระผมขอขอบคุณท่านประธาน เพราะว่าท่านรัฐมนตรีตอบออกมาชัดเจนแล้วว่า
 มีส่วนที่จะบรรจุครูพวกนี้ให้เขาได้โดยการตอบเมื่อตะกั้น ก็ตอบชัดเจนแล้วว่า
 เราจะบรรจุครูพวกนี้ไม่ได้ นั่นก็แสดงว่าทางกระทรวงมหาดไทยมิได้เหลียวแลและ
 ก็จะมีได้ทำการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อครูนี้ กระผมจึงยกความสำคัญอันนี้เพื่อที่
 ประกอบให้ทางกระทรวงมหาดไทยได้ไปคิด ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอให้
 ท่านรัฐมนตรีตอบสักครั้งหนึ่ง เตะว่า ครูผู้ทำการสอนอยู่ ๓๐,๐๐๐ กว่าคนนี้ คือ
 ผู้ช่วยครู ไม่ใช่ครูช่วยสอนและไม่ใช่ว่าจำนวนที่ท่านว่า และกระผมอยากจะถามท่าน
 รัฐมนตรีอีกข้อหนึ่งว่า ท่านและกระทรวงมหาดไทยจะตั้งใจทุกสิ่งจริง ๆ เสียหรือ
 หรือว่าจะบรรจุให้อยู่ หรือจะใช้สำนวนเฉย ๆ ขอขอบคุณครับ

พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในคำถามข้อที่ ๑ ที่ท่านบอกว่าครูทั้งหมดมี ๓๐,๐๐๐ คนนั้น ผมเพิ่งได้รับคำยืนยันจากทางกระทรวงว่า จำนวนผู้ช่วยครูทั้งหมดมีประมาณ ๕,๖๓๑ คน ครูช่วยสอนมี ๕,๔๔๔ คน รวมเป็น ๑๐,๐๐๐ คนเศษ ผมก็ขอยืนยันตามสถิติที่ว่าไม่ใช่ ๓๐,๐๐๐ คน สำหรับที่ท่านบอกว่าครูผู้ช่วยครูทำไม่ถึงไม่เหลียวและอะไรต่าง ๆ นั้น ผมได้ชี้แจงแล้วว่าในเรื่องการบรรจุนี้เป็นอำนาจหน้าที่โดยตรงของจังหวัด สำหรับผู้ช่วยครูในกตกรบรรจุนี้จะต้อง เป็นครูที่จังหวัดจะต้องดำเนินการ ไปตามหลักเกณฑ์ของระเบียบกฎหมาย กล่าวคือจะต้องมีคุณวุฒิครบวิชาชุดครู มีความรู้ความสามารถ ความประพฤติเหมาะสมตามระเบียบและหลักสูตรที่กำหนดไว้ ผมเห็นใจครับ เพราะว่าการบรรจุข้าราชการก็จะเป็นข้าราชการพลเรือนอะไรก็ดี ต้องมีการสมัครสอบ มีระเบียบวางไว้ทุกอย่างไม่ใช่อยู่ ๆ ก็เห็นใจก็บรรจุเข้าไปอย่างคลุมสม วาสนา นี้อยากจะเป็นนายตำรวจนี่มันต้อง เข้าหลักเกณฑ์ในการสอบ การที่จะเป็นผู้แทนที่ท่านก็ต้องได้รับการเลือกตั้งมาจากการ เป็นผู้แทน เพราะฉะนั้น เรื่องระเบียบข้อบังคับกฎหมายนี้เราทราบดี และจะไม่ฝ่าฝืนระเบียบนี้มันไม่ได้ ถ้าหากว่ากระทรวงมหาดไทยสามารถทำได้ก็จะบรรจุตามอำเภอใจ ก็คงทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกรุณาเห็นใจด้วย แล้วกระทรวงมหาดไทยก็พยายามอยู่แล้วที่จะให้ได้รับเงินค่าตอบแทนนี้เพิ่มขึ้นจากเดิม อย่างที่ผมได้ชี้แจงแล้วว่า เพิ่มจากคนละ ๓๕๐ บาท เป็น ๕๐๐ บาทต่อเดือน ความจริงเราอยากจะทำให้มากกว่านั้นอีก อยากรจะให้ตามที่คลุมสม วาสนา ขอร้องเสียอีก ให้คนละ ๕,๐๐๐ บาทเลย แต่ว่าเราจะเอาเงินที่โหมมาครับ เงินงบประมาณเอาเงินที่โหมมา เวลานั้นพันกว่าคนก็นึกเป็นเงินแล้วก็ตั้ง ๕,๐๐๐ กว่าคนนี่ก็ตั้ง ๓๓ ล้านบาทเศษไปแล้ว เพราะฉะนั้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้จะเอาเงินที่โหมมา ถ้าหากว่าจะบรรจุให้คนละ ๕,๐๐๐ บาท

หรือคนละ ๒,๐๐๐ บาท อย่างนี้เป็นต้น และสำหรับระเบียบของการที่จะบรรจุนี้ ก็เราจะต้องกำหนดให้สอบวิชาชุดครูครบถ้วนตามหลักเกณฑ์แล้ว เราก็จะบรรจุให้ตามที่ได้สอบได้ ถ้าสอบได้ครบก็มีสิทธิ์จะบรรจุเป็นข้าราชการครูได้ โดยรับเงินเดือน ๑,๘๕๐ บาท ถ้าสอบได้เพียงชุดใดชุดหนึ่งก็อาจจะสอบบรรจุให้โดยได้รับเงินเดือน ๕๕๐ บาท อันนี้เป็นหลักเกณฑ์ที่วางไว้อยู่ เพราะฉะนั้นการที่จะบรรจุอะไรก็ตี ไม่ใช่กระทรวงมหาดไทยไม่เห็นใจ หรือว่าไม่เหลียวแลครู แต่ทุกสิ่งทุกอย่างมันจะต้อง เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับกฎหมาย ถ้าหากว่าไม่ทำตามนั้นก็ เสนอกฎหมายขึ้นมาแก้ไขว่าจะต้องให้ครูผู้ช่วยสอนหรือว่าผู้ช่วยครูนี้เงินเดือนเท่าไร ก็ เสนอเข้ามาขอรับ ทางรัฐบาลก็อาจจะพิจารณา ถ้าหากว่าเป็นไปตามนั้นจะเอา เงินที่ใหม่มากต้องคิดกันไม่ใช่ว่าทางมหาดไทยไม่เหลียวแล เรื่องครูผู้ช่วยสอน หรือ ผู้ช่วยครูแต่อย่างใด เพราะฉะนั้นขอชี้แจงให้ท่านทราบอีกครั้งหนึ่งว่าทุกอย่างจะ ต้อง เป็นไปตามระเบียบกฎหมายข้อบังคับ ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ ก็บรรจุได้แล้วให้เงิน- เดือนตามชอบใจ ต้องมีการสอบ ขอขอบพระคุณ

นายสม วาสนา (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสม วาสนา แห่งเมืองอุตรธานีรับ เงินงบประมาณที่กระทรวงมหาดไทยให้ไป จังหวัดอุตรธานีตั้งแต่ปี ๒๕๑๓ - ๒๕๑๘ ปีละ ๑๕๐,๐๐๐ บาท นี้เป็นงบให้ทุก จังหวัดแก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนำเงินก้อนนี้ ไปจ่ายให้ครูผู้ช่วยครูเพียง ๑๐๐,๘๐๐ บาท นี่คือข้อเท็จจริงครับไม่ใช่ตัวเลขโมเม นอกนั้นก็คงบิเคินมาและ เอาไว้ เป็นงบจ่ายงบกลางอะไรขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ทำไม่ถึงทำเช่นนั้น ทำไม่ไม่เอาเงินงบนี้มาจ่ายช่วยทางด้านการศึกษาทางผู้ช่วยครู ทั่ว ท่านประธานที่เคารพครับ ครู กศบ. ครู ปกศ. สูง หรือครูวุฒิ ปกศ. ต้น อย่างนี้ เขาไม่ไปอยู่ในห้องที่ติดกันแต่เขาไปเบียดกันอยู่ในที่ที่เขานั่งเท่านั้น ส่วนผู้ช่วยครู เท่านั้นครับ อย่างนี้ว่าการศึกษามีอุปสรรคมากก็ตอนที่เรากำลังการ

พัฒนาคนใจ เราไม่ต้องการพัฒนาคนเจริญ และในย่านไหนที่เจริญไม่มีปัญหาหรือ
 ครับ แต่ปัญหานั้นเกิดขึ้นในย่านที่ไม่เจริญ ในย่านที่มันกันดาร ไม่มีใครอยากจะไป
 แต่เอาผู้ช่วยครูไป แต่เงินที่เหลือนี้มันมีอยู่ทุกปี ๆ ท่านประธาน งบประมาณอยาก
 จะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า เงินงบทที่เหลือนี้จะให้ทาง
 จังหวัดเอาคืนไปจ่ายให้แก่ครูองค์การได้ไหม ขอประธานอภัยให้แก่ผู้ช่วยครูพวกนี้
 ได้ไหมครับ เงินงบที่เหลือปีละ ๔๐,๐๐๐ บาท ที่กระทรวงมหาดไทยให้ไปนี้ครับ

พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง-
 มหาดไทย) ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เรื่องเงินที่ว่าเหลือ
 จ่ายจากเงินองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น งบประมาณยังไม่ได้รับตัวเลขมา เพราะ
 ท่านถามกระทรวงมหาดไทยยังไม่ทราบขอเท็จจริง อันนี้งบประมาณจะไปสอบถามทาง
 กระทรวงมหาดไทยต่อไปว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นได้รับเงินไปปีละเท่าไร
 แล้วเงินเหลือเท่าไร ถ้าหากว่ามีเงินเหลืออย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแจ้งให้
 ทราบนั้นก็ไม่เป็นปัญหาอะไรครับ เราอาจจะเพิ่มจาก ๕๐๐ บาท เพิ่มขึ้นไปอีกก็ได้
 อันนี้จะต้องไปพิจารณาอีกครึ่งหนึ่งครับ ขอขอบพระคุณ

นายสม วาสนา (อุตรธานี) ท่านประธานที่เคารพ ผม นายสม วาสนา
 ครับ งบประมาณไม่ได้คิดใจว่าจะขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้ช่วยครูพวกนี้ครับ งบประมาณคิดใจ
 ที่ว่าทุก ๆ คนที่เข้ามาทำหน้าที่ทำการสอนในโรงเรียนนั้นได้ไปอุดหนุน ได้รับการ
 เหลือแล้วโดยถนัดหน้าถึงตักนั้นหรือจะบรรจุให้เป็นครูประจำการ งบประมาณคิดว่า
 อย่างนั้น เฉพาะอย่างยิ่งงบประมาณเองได้ผูกกับท่านรัฐมนตรีบุญเท่งแล้วครับ และ
 รัฐมนตรีบุญเท่งรับในหลักการ งบประมาณก็จะมาตอบวันนั้นและงบประมาณคิดว่าวัน
 ทั่วประเทศนี้เพื่อนครูผู้ยากไร้ และชุมชนทั้งหลายนี้จะต้องได้รับความอบอุ่นใจอย่าง
 แน่นนอนจากรัฐมนตรีบุญเท่ง แต่แล้วท่านก็ให้ท่านรัฐมนตรีช่วย มา ทำไมเป็น
 อย่างนั้น ผมก็ไม่รู้ เพราะผูกติดพันกันเอาไว้ที่ท่านประธาน ผมคิดใจเอาที่ว่า

ต้องบรรจุนะ เขาทุก ๆ คนที่เขามีกะจิตกะใจมีความประสงค์อยากจะเป็นครูกันนี้แหละครับ กระผมคิดว่าอย่างนี้แหละ ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะขอฟากท่านรัฐมนตรี กระผมเองก็จะไม่คิดใจอะไรมากนัก อย่างนั้นขอฝากว่าที่ท่านรัฐมนตรีว่าจะต้องบรรจุนะ เขาตามกฎตามเกณฑ์ใช้ครับ กระผมยอมรับหลักการปฏิบัติการทำงานก็น่าจะเป็นอย่างนั้น กระผมยอมรับว่ากระทรวงศึกษา ฯ และกระทรวงมหาดไทยนี้เขาทำงานประสานกันก็มาก ๆ จริง ๆ ท่านประธานที่เคารพ ผลិតครูทั้งกลางวันและกลางคืน ภาคค่ำภาคเย็นภาคเช้าภาคบ่าย แต่ครูไม่ขอ พร้อม ๆ กันนั้นครูเตะฝุ่นก็เยอะ อันนี้กระผมก็เห็นใจ แต่เขาเปิดคอร์สอีกคอร์สหนึ่งขึ้นมาให้พวกครูที่ไม่มีวุฒิมารับครับ เขาเรียกว่า อ.ส.ช. ท่านประธานครับ และ อ.ส.ช. นี้เอาครูซึ่งทำการสอนอยู่ในโรงเรียนมาอบรมในทึบเสาร์และวันอาทิตย์ โดยเอาวิทยาลัยครูทุกแห่ง เป็นที่ทำการสอน ท่านประธานครับ ผู้ซึ่งอยู่ในดินกันดารไม่สามารถที่จะต้องเดินทางมา อ.ส.ช. ในวันเสาร์และวันอาทิตย์ได้ เพราะวันศุกร์ต้องส่งโครงการสอน แล้ววันเสาร์จะเดินทางกว่าจะมาถึง ๕ นาฬิกา ไม่ได้ถึงท่านประธานที่เคารพ อย่างอยู่ก่อนก็ไม่ได้แน่ เพราะเชียงใหม่ บ้านส่งสุข เพื่อนผมนี้ไม่ได้เกิดขาด อย่างอยู่สุวรรณภูมิ ท่านประธานครับ กว่าที่จะผ่านกับระเบิดมาได้ก็รับรอง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ต้องตกบายกว่าจะถึงสถานที่ และจะให้พวกนี้มา อ.ส.ช. แล้วจึงจะปรับปรุงให้ กระผมเห็นว่ามันลำบากเหลือเกินครับ ท่านประธาน อยากจะฝากกระทรวงมหาดไทยอย่างยิ่ง เรื่องนี้ เราจะมีวิธีไหนบ้างที่จะนำเขาเป็นคอร์สในฤดูแล้ง เมื่อก่อนนี้มีที่รับท่านประธาน อบรมมาคอร์สหนึ่งสามเดือนแต่อบรมไปสักพักหนึ่งก็ยุบหนองพองหนอง แล้วเล็ก ๆ หาย ๆ ซาก ๆ ผมก็ไม่ทราบว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ผมอยากจะไต่ถาม เรื่องนี้อย่างจริงอย่างจังเสียข้างกระผมขอฝากท่านรัฐมนตรีอย่างนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

พินูโลกพิจิตรและนครสวรรค์ได้รับความเดือดร้อนอันเนื่องมาจากรัฐบาลก่อนๆ ได้สร้างเขื่อนสิริกิต ทำให้แม่น้ำน่านมีน้ำฉนแปรไม่เป็นไปตามธรรมชาติ อาจเก็บน้ำและคลองส่งน้ำตามโครงการยังไม่ได้สร้าง เป็นเหตุให้ชาวนา ซึ่งต้องอาศัยน้ำจากลำน้ำน่านทั้ง ๓ จังหวัดไม่ได้รับน้ำตามปกติ จึงขอเรียนถามดังนี้

๑. รัฐบาลจะเร่งสร้างอ่างเก็บน้ำแควน้อย อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัด

พินูโลก และขุดคลองส่งน้ำไปยังจังหวัดพินูโลก พิจิตร และนครสวรรค์ได้เมื่อใด จะต้องใช้เวลานานเท่าใดจึงจะแล้วเสร็จและในระหว่างการก่อสร้างไม่แล้วเสร็จนี้รัฐบาลมีมาตรการอย่างไรจะช่วยเหลือประพิ้งความเดือดร้อนของชาวนาทั้ง ๓ จังหวัดระเบียบของกรมชลประทานที่วางไว้ในกรช่วยเหลือชาวนา ด้วยเครื่องสูบน้ำว่าจะต้องมีคนขับ เสียก่อนจึงจะอนุมัติเครื่องสูบน้ำไปช่วยชาวนาได้ กระผมเห็นว่าไม่ถูกโดยเฉพาะท้องที่ หรือไยบางปีจำเป็นที่จะต้องชักน้ำจากแหล่งน้ำไปตกกล้าและปักดำ เมื่อราษฎรไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่บอกว่ามีระเบียบอนุมัติให้ไม่ได้ จึงขอทราบวิธีรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ว่า จะแก้ไขระเบียบการช่วยเหลือชาวนาด้วยเครื่องสูบน้ำให้ทันต่อเหตุการณ์และความต้องการของชาวนาได้หรือไม่

นายคาบชัย อัครราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์)

ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม คาบชัย อัครราช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ได้รับมอบฉันทะให้ตอบกระทู้ถามของคุณวิศาล กัทรประสิทธิ์ดังต่อไปนี้

สำหรับคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติข้อ ๑. นั้นกระผมขอเรียนตอบดังต่อไปนี้ โครงการแควน้อยที่อำเภอวัดโบสถ์ จังหวัดพินูโลก จะเร่งสร้างไม่ได้ เนื่องจากขณะนี้เพิ่งทำการสำรวจข้อมูลต่าง ๆ ยังไม่เสร็จเรียบร้อยและทางกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ก็ไม่บังนอนใจ ได้เร่งรัดให้กรมชลประทาน

ทำการสำรวจข้อมูลว่าจะใช้งบประมาณเท่าใด เมื่อเสร็จแล้วก็จะนำเรื่องนี้เสนอ
ต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อพิจารณาจัดเข้าแผนพัฒนาต่อไป สำหรับ
ปัญหาที่ท่านว่าระยะที่ยังสร้างอ่างเก็บน้ำแควน้อยอำเภอดอนสักไม่เสร็จนั้น จะ
แก้ไขอย่างไร กระทบชดชอบช้ำแรงดังต่อไปนี้

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ก็ตาม ๒๕๑๗ ก็ตาม ๒๕๑๘ ก็ตาม ๓ ปีที่ผ่านมา
ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมชลประทานมิได้มีงานสนใจมองเห็นความ
เดือดร้อนและความสำคัญของการทำไร่นาของประชาชนเป็นอย่างมาก ยิ่ง จะเห็น
ได้จากว่าในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ สำหรับท้องที่จังหวัดพิจิตรได้ส่งเรือขนาด ๒ ลำ รถมาน
๔ คัน เครื่องสูบน้ำ ๒๐ เครื่อง เรือบรรทุกเครื่องสูบน้ำ ๒ ลำ มีเครื่องสูบน้ำ
ลำละ ๒ เครื่อง รวมหน่วยสูบน้ำทั้งหมด ๒๔ หน่วย ใช้ช่วยเหลือท้องที่ ๒ อำเภอ
อำเภอโพทะเล อำเภอตะพานหิน อำเภอสามงาม อำเภอบางมูลนาก อำเภอ
โพธิ์ประทับช้าง และอำเภอเมือง ในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ได้ส่งเรือขนาด ๓ ลำ
รถมาน ๔ คัน เครื่องสูบน้ำ ๒๓ เครื่อง เรือบรรทุกเครื่องสูบน้ำ ๕ ลำ มีเครื่อง
สูบน้ำลำละ ๒ เครื่อง รวมหน่วยสูบน้ำทั้งหมด ๓๔ หน่วยช่วยเหลือท้องที่ ๒ อำเภอ
ของจังหวัดพิจิตร ดังที่กระผมกล่าวมาแล้ว ในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ คือปีนี้ได้ส่งเรือขนาด
๑ ลำ เครื่องสูบน้ำ ๓๓ เครื่อง เรือบรรทุกเครื่องสูบน้ำ ๑ ลำ มีเครื่องสูบน้ำ
ลำละ ๒ เครื่อง รวมหน่วยสูบน้ำทั้งหมด ๒๑ หน่วยในท้องที่ ๔ อำเภอ คืออำเภอ
เมือง อำเภอตะพานหิน อำเภอโพทะเล และอำเภอบางมูลนาก ดังที่ท่านสมาชิก
ได้กล่าวมา ปัญหาขัดข้องต่าง ๆ ในการติดต่อนั้นอาจจะเป็นบ้าง เป็นธรรมดา ใน
เรื่องระเบียบต่าง ๆ นั้น บางทีผู้ติดต่อก็อาจจะไม่เข้าใจ หรือบางทีนั้นอุปกรณ์
เหล่านี้อาจจะไม่อยู่พร้อมมูล จึงทำให้การช่วยเหลือชาวไร่นาของท่านนั้นบ้าง ด้
อย่างไรก็ตามทางกระทรวง เกษตรและสหกรณ์มิได้มีงานสนใจเมื่อได้รับข่าวอันนี้แล้ว
กระผมเองในฐานะตัวแทนของกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ขอขอบคุณวิศาลที่เอา
ใจใส่ต่อความทุกข์ยากของพี่น้องชาวจังหวัดพิจิตร ไว้ในโอกาสนี้ ขอขอบคุณครับ

นายวิศาล ภัทรประสิทธิ์ (พิจิตร) ท่านประธานสภาที่เคอราฟ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ที่เคอราฟ กระทบรู้สึกขอบคุณที่กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ได้ส่ง เรือสูบน้ำ และเครื่องสูบน้ำใบนั้นเป็นเพราะประทั้งความเดือดร้อนชั่วคราว แต่ระยะยาวหรือโครงการใหญ่ที่ราษฎรจังหวัดพิษณุโลก จังหวัดพิจิตร และจังหวัดนครสวรรค์ได้รับกรรมนั้น เนื่องจากรัฐบาลได้สร้างเขื่อนสิริกิติ์ขึ้นเป็นเวลาจำนวนรวม ๑๐ ปีแล้ว ป่านนี้โครงการยังไม่มีกรรมที่ชาวบ้านจะได้รับคือ ใบนั้น กระทบยังมองไม่เห็นวาทะที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ได้ตอบมานี้ กระทบใคร่ขอฝากท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการจะเร่งรัด โครงการระยะยาวที่ราษฎรได้รับกรรมจากรัฐบาลชุดก่อน ซึ่งรัฐบาลนี้ก็มีนโยบายตัดช่องว่างคนยากจนและคนมี ถ้าขึ้นปล่อยให้ไปอย่างนี้แล้ว กระทบเห็นว่าผู้ยากจนและชาวนาซึ่งได้รับกรรมจากรัฐบาลก่อน ๆ ซึ่งได้ทำมาแล้วจนกว่าโครงการจะไต่ผ่านใบนั้น กระทบเห็นว่าคงจะแน่ เพราะฉะนั้นใคร่ขอฝาก ทพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ทั้งหลายว่าจงโปรดเห็นใจชาวนาผู้ยากจน ซึ่งได้รับกรรมมาตั้งนานมาแล้ว ซึ่งกระทบเป็นกำนันตำบลหัวคอง ที่โคกเข้ามาสมัครผู้แทนนี้ ก็เนื่องจากกรรมอันนั้นะครับกระทบจึงเข้ามา ทนดูชานาไม่ไหว เวลาจะไม่ติดคอเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับเครื่องสูบน้ำข้างที่ก็ไม่ใคร่ครับ บอกส่งไปภาคไหนบ้างภาคนี้บ้าง กรรมอันนี้ที่ได้รับแก่ชาวนานี้เป็นเวลาหลายปี กระทบนายวิศาล ภัทรประสิทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตร จึงขอประทานกราบเรียน ทพณฯ จงคิดถึงชาวนาผู้ยากจน ซึ่งได้รับกรรมจากรัฐบาลก่อน ๆ ซึ่งการกระทำอันนั้นไม่วางนโยบาย ให้แน่นอน ตัดเส้นเลือดใหญ่แล้วก็มาส่ง เรือขนาดไปช่วยมันจะช่วยได้อย่างไรครับ ตั้ง ๓ - ๘ จังหวัดนี้ กระทบถามข้อ ๒ กระทบขอจบเพียงแค่นี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . ไม่ได้ติดใจถามนะ
 นายวิศาล ภัทรประสิทธิ์ (พิจิตร) . ยังครับ ข้อ ๒ ยังอีก ข้อ ๓ ครับ

นายคายนชัย อัครราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรและ
 สหกรณ์) ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอตอบคำซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ดังต่อไปนี้ ปัญหาโครงการสร้างอ่างเก็บน้ำแควน้อย ซึ่งกระผมเองก็ได้ตอบไปแล้ว
 เมื่อก่อน จะพยายามเร่งรัดโครงการนี้ให้เร็วขึ้นโดยจะเร่งรัดทางกรมชลประทาน
 ให้รีบดำเนินการสำรวจข้อมูลต่าง ๆ ให้เสร็จเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้เพราะฉะนั้น
 กระทรวง เกษตรและสหกรณ์ยอมรับข้อบกพร่องอันนี้ตามที่ท่านสมาชิก ได้กล่าวมาแล้ว
 ว่าเดิมที่นั้นแถวจังหวัดพิจิตรนั้นมีน้ำอุดมสมบูรณ์อยู่ตอนหลัง เมื่อมาก่อสร้างอ่างขึ้นมา
 แล้วยิ่ง ทำให้น้ำแถวนั้นไม่เพียงพอในการทำการ เกษตร ในการทำไร่ทำนา แต่
 อย่างไรก็ตามในยุคนั้นเป็นยุครัฐบาลดีรัฐบาลหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลนั้นก็ไม่มีโครงการ
 มาอยู่แล้ว ซึ่งดูจากสถิติที่กระผมได้เรียกมาสอบถามนั้นก็ ได้เริ่มลงมือสำรวจกันมา
 เป็นเวลาดัง ๒ ปีแล้ว แต่ยังไม่เสร็จอยู่ อย่างไรก็ตาม ปัญหาเรื่องนี้ในยุคนั้น
 กระผมเองซึ่งโดยกระทรวง เกษตรและกรมชลประทานนี้ จะพยายามเร่งรัด
 โครงการนี้ให้เร็วขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของพี่น้องชาวพิจิตร และ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเดือดร้อนอันนี้มิใช่เดือดร้อนแต่เพียงพี่น้องชาวพิจิตรเท่านั้น
 แม้แต่ทางกรมชลประทานก็ได้รับความเดือดร้อนเช่นเดียวกัน เพราะถูกตัดว่าตอชาน
 ทะเลาะวิวาทกับประชาชนชาวไร่ชาวนาตลอดมา ดังนั้นกระทรวง เกษตรและ
 สหกรณ์ถือว่า เรื่องนี้เป็น เรื่องสำคัญอีก เรื่องหนึ่งเหมือนกัน ขอขอบคุณครับ

นายวิศาล ภัทรประสิทธิ์ (พิจิตร) ท่านประธานที่เคารพ ท่าน
 รัฐมนตรีที่เคารพ กระผมขอถามในข้อ ๓ ก็เกี่ยวกับเรื่องน้ำเหมือนกันครับ อันนี้
 มันน้ำท่วม ไม่ใช่ น้ำลด ก็เพราะว่าการสร้างเขื่อนนี้ทำให้แม่น้ำผันแปรไป การเข้า
 คลองซอยก็ไม่มี ซึ่งระหว่างนี้ในเขตภาคเหนือของประเทศไทย ชาวนาน่าจะถูกอุทกภัย
 อย่างร้ายแรง ต้นข้าวและพืชไร่เสียหายนับเป็นจำนวนล้านไร่ รัฐบาลมีโครงการ
 จะช่วยเหลือคนยากจนซึ่งประสบเคราะห์กรรมในการน้ำท่วมนี้ได้อย่างไร และ

วางโครงการช่วยเหลือในคาบสมุทรพม่า เพื่อใช้เพาะปลูก เมื่อน้ำลดแล้ว พร้อมทั้ง
 เงินทุนอย่างไร การช่วยพม่าช่วยเพาะปลูกนั้น กระทบชอกชารายเรียน ๗๗๗
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ว่า อย่าปฏิบัติเช่นคราวก่อน ๆ
 สมัยก่อน ๆ การส่งพันธุ์ข้าว ไปช่วยชาวนานั้นกว่าจะไปถึงก้านมูใหญ่บ้าน ข้าวสูง
 เป็นจำนวนศอกกว่าแล้วจึงจะได้รับพันธุ์ข้าว ก้านมูใหญ่บ้านก็ต้องจำใจรับไป
 รับประทานแล้วเอาเงินไปซื้อที่คิดที่ติดสินรัฐบาลอยู่อันนี้ใคร ขอฝากรัฐมนตรีกระทรวง-
 เกษตร ๆ ว่า จะส่งไปขอไปรกรุกมาส่งให้ทันต่อเวลา และที่เป็นลูกหนี้ค้ำปุ๋ยซึ่ง
 องค์การตลาดเพื่อ เกษตรกร เงินทุนที่ธนาคาร เพื่อ เกษตรกรให้สินเชื่อไว้ เมื่อ
 เกษตรกรถูกภัยธรรมชาติเช่นนี้ รัฐบาลควรจะผ่อนผันชำระหนี้ทั้งค้ำปุ๋ยและค้ำเงิน
 คืนหลังไปอีก ๑ ปี และควรจะไม่คิดดอกเบี้ยกับเกษตรกร ซึ่งได้รับภัยธรรมชาติ
 อันนี้รัฐบาลจะปฏิบัติได้ไหม ถ้าไม่ได้จะถือว่าลวงของว่างได้อย่างไร คนจนมันเกินลง
 กระทบชอกชารายเรียน สวัสดิ์ศรีรับ

นายคาบชัย อัครราช

(รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรและ

สหกรณ์) ท่านประธานที่เคารพ กระทบชอกชารายเรียนของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ดังต่อไปนี้ ปัญหากรณีน้ำท่วม ท่านถามว่าจะช่วยเหลือได้อย่างไร ซึ่งความจริงนั้น
 จังหวัดพิจิตรนี้เมื่อ ๓ - ๔ วันก่อนก็บอกว่าแล้ง ชาวที่ปลูกไว้จะตายหมดแล้วพอมานี้
 เมื่อวานนี้เกิดน้ำท่วมขึ้นมาอีก ก็ช่างประสพเคราะห์กรรมหลายอย่าง เหลือเกิน แต่
 อยากรู้ก็ตามในทางนี้ทางรัฐบาล หรือทางกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ก็ได้
 นิ่งนอนใจ แต่ขณะนี้ยังไม่ทราบผลเสียหายว่านาของประชาชนนั้น น้ำท่วมไปจำนวน
 เท่าใด เมื่อทราบผลแล้วว่าน้ำท่วมเสียหายเท่าไรแล้ว ทางกระทรวงก็จะได้
 พิจารณากันต่อไป ว่าท่านผู้ใดที่เป็นหนี้สินค้ำปุ๋ยอยู่ข้างที่ถูกน้ำท่วม ท่านผู้ใดที่
 กู้หนี้ยืมสินจากธนาคาร เกษตรและสหกรณ์อยู่ข้างเท่าไร ถ้าหากว่าจะไปไม่เมืให้
 ไปหมด ยกเว้นค้ำปุ๋ยหมด โดยบางท่านก็อาจจะไม่ท่วมก็ได้ แต่กรณีถ้าหากว่า

ไม่ได้ทำนาปลูกเลี้ยงมาจนกระทั่งบัดนี้ ทว่ามพิจิตร ทำไมระบบสภาของเราทำอย่างนี้
เวลาที่กระผมอยากกระทู้อเต็มที่แล้ว มันเคือกรอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ในระเบียบวาระของคุณไม่มี
จำสืบเอก สมชาย อินทรารุช (แพรว) ก็ไม่มียังงใครบ บอกว่า
ควนอย่างนี้ไม่มี มันเรียกวาระอย่างไครบนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ไม่มี ไม่มีอยู่ในระเบียบวาระนี้ คุณไปรทหนึ่ง
จำสืบเอก สมชาย อินทรารุช (แพรว) แล้วพุงนี้ไม่มีใหม่กรบ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร บางที่พุงนี้คุณอาจจะมีโอกาส
จำสืบเอก สมชาย อินทรารุช (แพรว) กรบ พุงนี้ละ ขอได้พคุณะ
บ้านกระผมตายไป ๗ คนแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ระเบียบวาระต่อไป ระเบียบวาระที่ ๔
เรื่องควน ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ในขณะที่เดียวกันมีอีกร่างหนึ่งซึ่ง เป็นร่าง
เช่นเดียวกัน คือระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคุณไพฑูรย์ โภกขมรรคกุล คุณบัญญัติ
บรรทัดฐาน คุณชวชัย สุรินทร์คำ คุณเทอดพงษ์ ไชยนิพนธ์ และคุณอมรศักดิ์ องค์สวณะคม
เป็นผู้เสนอทั้ง ๒ ร่างนี้มีหลักการเหมือนกัน ตรงกัน ผมจึงคิดว่าควรจจะรวม
พิจารณากัน คุณทรงธรรมว่าอย่างไร

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เขียงราย) ทำนประธานที่เคารพ
กระผม เห็นว่าการที่ทางทำนประธานบรรจุระเบียบวาระ เอาเรื่องพระราชบัญญัติ-
บำเหน็จบ้านาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเข้ามาเป็นเรื่องควน ซึ่งระเบียบวาระที่ ๗
ที่ให้เรามาก่อนแล้วนั้น ไม่มีระเบียบวาระอันนั้นเข้ามา กระผมสัง เกตหลายครั้ง
แล้วว่าสภาของเราจะบรรจุเรื่องควนเข้ามา มาวันที่เราได้รับ วันนั้นกรบ

กระผมได้รับวันนี้เองซึ่งการจะพิจารณาว่าพระราชบัญญัติใด ๆ ก็ตามนี้ ก่อนที่
 กระผมจะเข้ามาพูดในสภาฯนี้ กระผมจะต้องค้นหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ เอาเรื่อง
 ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ให้รู้เสียก่อนกระผมถึงจะได้มาพิจารณาไม่ใช่ยกเยกให้กระผม
 มาพิจารณาเดี๋ยวนี้จวบจนทันความนี้ กระผมไม่ได้ศึกษาข้อเท็จจริงอะไรต่าง ๆ นี้
 เพราะฉะนั้นตามข้อบังคับข้อที่ ๓๓๓ กระผมอยากจะขอให้เลื่อนเรื่องนี้ไปพิจารณาใน
 วาระอื่น และขอเอาร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่นที่เข้ามาพิจารณาเป็นใน
 อันดับต่อไปครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับ ร่างของรัฐบาลเสนอครับ
 สภาฯก็ต้องให้โอกาสรัฐบาลก่อน และของคุณไพฑูริย์และคณะอื่น หลักการมันตรง
 กันเลย ถ้าเราจะไปพิจารณา ๒ ครั้ง ๒ ที่ ก็ไม่มีประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้น
 ผมจึงเห็นว่าสมควรจะบรรจุเข้ามาในอันนี้เลย จะได้รวมพิจารณาเสร็จเป็นเรื่องไป

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาที (เชียงราย) : คืออย่างนั้นครับ
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเห็นว่าพระราชบัญญัติใด ๆ ก็ตามที่จะเสนอ ให้
 สมาชิกพิจารณานั้น ควรจะให้โอกาสสมาชิกได้นำไปพิจารณาเสียก่อน ใต้อาณ
 ัติกระผมอ่านยังไม่ทันเลยครับนี่ จะพิจารณากันแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ ผมก็บอกแล้วอย่างไรว่า
 เหมือนกันเลย ร่างของคณะรัฐมนตรีผมเสนอไปหลายวันแล้วและร่างของคุณไพฑูริย์
 และคณะนี่มันก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นจะพิจารณาไม่พิจารณาก็เท่ากัน ผมคิดว่า
 อย่าให้เสียเวลาเลยดีกว่าครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาที (เชียงราย) : ไม่ใช่เสียเวลาคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะว่าหลักการมันตรงกันนี่

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาที (เชียงราย) : คืออย่างนั้นครับ

ท่านประธานครับ กระผมใครจะเรียนกับท่านประธานว่า เพื่อความเป็นระเบียบ

เรียบร้อยของสภาของเรานะครับในโอกาสต่อไป นี่มันจะเป็นอย่างนี้ตลอดไปนะครับ
 อย่างพระราชบัญญัติยาสูบควรวางที่แล้วก็เหมือนกันครับ บรรจุเข้ามาวันนั้นนะ เร่งด่วน
 วันนั้น กระทบได้รับวันนั้น กระทบไม่มีโอกาสจะไปศึกษาหาข้อเท็จจริงหรือหาข้อมูล
 จะมาพิจารณา จะยึดเยี่ยมาให้กระทบพิจารณาในช่วงระยะเวลาชั่วโมงสองชั่วโมงกระทบ
 ไม่มีโอกาสที่จะไปศึกษาข้อเท็จจริงจะมาพิจารณาครับท่านประธาน เพราะฉะนั้น
 กระทบขอเสนอมติของกระทบว่าขอให้เลื่อนครับตามข้อบังคับที่ ๓๓ เรื่องการพิจารณา
 เรื่องร่างพระราชบัญญัติอันนี้ออกไปและขอเอาร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่
 เข้ามาพิจารณาแทนครับ กระทบขอเสนออย่างนี้ครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกรุณารับรอง
 ครับ

(มีสมาชิกขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสนอ เปลี่ยนระเบียบวาระใช่ไหม
 จ่าสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ครับ ระเบียบวาระ

เป็นลักษณะปกครองท้องที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทั้งสองร่างเลยใช่ไหม
 จ่าสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ครับ ทั้งสองร่างครับ

เพราะว่าร่างนี้กระทบไม่สามารถจะอภิปรายได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวซี ร่างเดียวหรือสองร่าง
 จ่าสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ถ้าหากว่าจะเปลี่ยน

ก็ขอเปลี่ยนทั้งสองร่าง ไปตอนบ่ายหรือตอนอะไรก็ได้ครับ หรือวันพฤหัสบดีหน้า
 ก็ได้ครับ เพราะไม่มีโอกาสที่จะศึกษาเลยนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสถาปนว่าอย่างไร
 นายสถาปน ศิริวัณธ์ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ

สถาปน ศิริวัณธ์ ส.ส. สกลนคร พรรคธรรมสังคม กระทบเห็นด้วยในประเด็นที่ว่า
 ทางสภาได้ส่งระเบียบวาระ และร่างพระราชบัญญัติทางฉบับมาสู่สมาชิกให้เวลา

น้อยเกินไป แต่ในประเด็นหนึ่งซึ่งท่านประธานได้กรุณาอธิบายว่า ร่างของรัฐบาล
ก็ดีและร่างของสมาชิกก็ดี ที่เสนอมาไม่มี โดยหลักการและข้อมูลทั้งหลายหลักคือ
อันเดียวกัน คล้ายคลึงกัน ลักษณะเดียวกัน กระผมว่าถ้าเผื่อจะไม่ให้เป็นการ
เสียเวลาแก่สภาแล้ว กระผมก็ไม่เห็นว่าอะไรในการจะนำร่างพระราช-
บัญญัตินั้นมาพิจารณาในตอนนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับ มีเหตุผลประกอบด้วย
นะว่า เรื่องนี้จะเป็นความต้องการ มีความจำเป็นรีบด่วน ผมต้องคำนึงถึงอย่างนี้
ด้วย เพราะว่าโดยเฉพาะตัวผมเองนี้ ผมก็ได้รับคำร้องทุกข์ของข้าราชการบ้านานู
ส่วนท้องถิ่นมีมากมายหลายฉบับ ช้ายังหาว่าผมก็เรื่อง ทั้ง ๆ ที่เรื่องยังไม่ได้
มาถึงผม นี่เป็นเหตุผลประกอบที่สำคัญมาก คุณอรุณ

นายอรุณ เอี่ยมเอก (อ้างทอง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
อรุณ เอี่ยมเอก ส.ส. อ้างทอง พรรคธรรมสังคม ไกรจะชอกกราบเรียน ท่าน-
ประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติด้วย ตามเหตุผลตามที่ทางรัฐบาลได้เพิ่มเงิน
บำเหน็จบ้านานูให้แก่ข้าราชการทุกกระทรวงทบวงกรมมาตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม
๒๕๑๗ แล้ว แต่เป็นที่น่าเสียใจว่าข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
คือข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด คือครูประชาบาลยังมิได้รับเงิน
บ้านานูเพิ่มตามที่ข้าราชการกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ได้รับไปแล้ว ดังนั้นสำหรับ
ข้าราชการครูประชาบาลสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ ที่ได้รับ
ความเดือดร้อนอยู่ในขณะนี้ ก็คือทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดได้หักภาษีเงินได้
ของข้าราชการบ้านานูครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นมาตั้งแต่เดือนมกราคม
๒๕๑๗ เป็นต้นมาแล้ว แต่ว่าข้าราชการครูบ้านานูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
นั้นยังไม่ได้รับเงินเพิ่มบ้านานูตามระเบียบ ทั้งนี้ก็ด้วยเหตุผลว่าตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน มิได้ระบุข้าราชการส่วนท้องถิ่นเข้าไปด้วยจึงเป็นเหตุให้

ล่าช้ามาจนถึงปัจจุบันนี้   คังนั้นด้วยเสียงเรียกร้องของข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือครูประชาบาลสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศซึ่งรอคอยอยู่เป็นเวลาเกือบ ๒ ปีแล้ว   คังนั้นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอว่าควร จะเลื่อนระเบียบวาระนี้ออกไปในวาระอื่นนั้น   กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติที่ท่านสมาชิกเสนอ เข้ามาก็ดี   และของรัฐบาลที่เสนอ เข้ามานั้น มีหลักการและเหตุผลคล้ายคลึงกันมาก เพื่อมิให้เป็นการเสียเวลา   เพื่อมิให้ครูประชาบาลซึ่งเป็นข้าราชการบ้านญาติเห็นใจว่ารัฐบาลนี้ได้เอาใจใส่ก็ขอให้ได้โปรดนำร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับนี้เสนอต่อสภานี้และขอได้โปรดให้สมาชิกท่านผู้มีเกียรติได้โปรดพิจารณาเถิดเห็นว่าเห็นใจแก่ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งกำลังรอคอยอยู่ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร   คุณทรงธรรม ยังดีใจไหม

จาสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่)   ท่านประธานที่เคารพ   กระผม ทรงธรรม บัญญัติ นี้ไม่ใช่ไม่เห็นใจข้าราชการบ้านญาติที่จะไม่ได้รับเงิน เห็นใจครับ   กระผมก็ได้รับคำร้องเรียนเหมือนกัน   แต่ที่นี้กระผมต้องการความเป็นระเบียบของสภา   ต้องการจะให้สภานี้ทำอะไรจะทำด้วยการวินิจฉัย ที่ถูกต้อง ไม่ใช่ว่าอะอะอะไรก็ยกยัดเยียดให้สมาชิกสภาผู้แทนได้มาพิจารณา   โดยไม่ได้ศึกษา ก่อน ยกตัวอย่างอย่างพระราชบัญญัติยาสูบนั้น   กระผมได้รับก่อนล่วงหน้าเพียง ชั่วโมงเดียว   กระผมไม่สามารถจะพูดอะไรเลยในวันนั้น   กระผมต้องนั่งฟังเขาพูด ทั้ง ๆ ที่อยากจะพูด   ต้องกลับไปจังหวัดเชียงใหม่ไปศึกษาข้อเท็จจริงต่าง ๆ ก่อน   ท่านประธานกระผมถึงได้มาพูดได้   เพราะฉะนั้นกระผมต้องการให้ความเป็นระเบียบของสภา ก่อนจะเสนอร่างพระราชบัญญัติใด ๆ ก็ตาม   เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพิจารณานั้น   ควรจะเสนอล่วงหน้าก่อนสัก ๗ วัน   เพื่อให้ได้ไปศึกษาข้อมูล ครบอย่างนี้   กระผมเสนอ เป็นนิติบัญญัติไปแล้วมีผู้รับรองครบถ้วนแล้ว   เพราะฉะนั้น

กระผมขอยืนยันว่าจะต้องเลื่อนครบ ตามข้อบังคับที่ ๓๓ ครบ ท่าอากาศยานที่เคราฟ
 นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) ท่าอากาศยานที่เคราฟ กระผม
 สุทิน ใจจิต พรรคเกษตรสังคมจากจังหวัดยโสธร กระผมเห็นใจในเหตุผลของ
 ทั้งสองฝ่าย แต่กระผมเห็นใจรองการบริหารส่วนจังหวัดมากกว่า เพราะฉะนั้น
 กระผมจึงขอ เสนอญัตติว่าให้สถานีพิจารณาเรื่องนี้ไปตามระเบียบวาระ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกแล้วครับ ผมก็เห็นอย่างนั้นละครับ
 ผมจึงได้จัดอย่างนี้ ถ้าอย่างนั้นผมขอมติครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควร เลื่อนระเบียบ
 วาระที่ ๔ ที่ ๕ ไปเป็นระเบียบวาระที่ ๖ ที่ ๗ โดยยกระเบียบวาระที่ ๖ ขึ้นก่อน
 เปลี่ยนระเบียบวาระนะครับ โปรดยกมือขึ้น

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : กระผมยังไม่เข้าใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเอาวาระนี้ไปอยู่หลังร่างพระราชบัญญัติ
 ลักษณะปกครองท้องที่ ร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ขึ้นก่อน

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ดำเนินการตาม
 ระเบียบวาระนี้ต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าตามระเบียบวาระ เมื่อถึงสรุป
 ถึงประเด็นเรื่องรวมพิจารณา ที่ประชุมนี้จะจัดของใหม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นประการใด)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อที่ประชุมไม่จัดของ ถือว่าที่ประชุม
 นี้เห็นชอบให้รวมพิจารณาทั้งสองร่างนี้ด้วยกัน เชิญคณะรัฐมนตรี

วันที่ ๕๐๖๔/๒๕๑๘ วันที่ ๕ ก.ย. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สำนักนายกรัฐมนตรี

๕ กันยายน ๒๕๑๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... เข้าระเบียนวาระประชุมสภาผู้แทนราษฎร

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งได้ส่งมาพร้อมหนังสือแล้ว
ขอได้โปรดนำเข้าระเบียนวาระประชุมของสภาผู้แทนราษฎร เป็นการด่วนด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

คึกฤทธิ์ ปราโมช

(หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช)

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
มาตรา ๘ มาตรา ๓๑

เหตุผล

โดยที่ เป็นการสมควรปรับปรุงอัตราบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น
เพื่อให้เหมาะสมแก่ค่าครองชีพในปัจจุบันและเพื่อให้ผู้รับบำนาญเสียภาษีเงินได้เอง
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ร่าง

พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ -
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพินัยมคํ่าว่า "เงินเดือนเดิม" ในมาตรา ๔
แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เงินเดือนเดิม" หมายความว่า เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่เคยได้รับ
สูงสุดในครั้งใดก่อนออกจากราชการ แต่ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎ ก.จ.

ปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการส่วนท้องถิ่น เงินเดือนเดิมให้หมายความถึง เงินเดือน
เดือนสุดท้ายที่เคยได้รับสูงสุดในครั้งนี้ก่อนออกจากราชการและได้ปรับตามกฎหมาย
หรือกฎ ก.จ. ที่ใช้บังคับแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นแล้ว"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จ-
บำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๑ ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้น ให้ตั้งเงินเดือนเดือน
สุดท้ายเป็นเกณฑ์คำนวณ แต่ถ้าเป็นการคำนวณบำเหน็จบำนาญของข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นซึ่งพ้นจากราชการ เพราะ เกษียณอายุตามมาตรา ๒๑ เงินเดือนเดือนสุดท้าย
ให้หมายความรวมถึง เงินเดือนที่ได้เลื่อนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้นด้วย

การเลื่อนเงินเดือนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้น ไม่ก่อให้เกิดสิทธิ
รับเงินเดือนที่ได้เลื่อน แต่เงินเดือนที่ได้เลื่อนนั้นให้ถือเสมือนว่าเป็นเงินเดือนเดิม

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดเคยดำรงตำแหน่ง ในขณะที่เดียวกันหลาย
ตำแหน่ง แล้วพ้นจากตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงก่อนพ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือน
เดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงจาก เงินงบประมาณประเภท เงินเดือนที่เคย
ได้รับอยู่นั้นเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้ง เป็นเกณฑ์คำนวณ ในกรณีที่มีกฎหมาย
หรือกฎ ก.จ. ปรับอัตราเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงก่อนข้าราชการส่วน-
ท้องถิ่นผู้นั้นพ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงที่ปรับตาม
กฎหมายหรือกฎ ก.จ. นั้นแล้ว เป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้ง เป็นเกณฑ์คำนวณ"

มาตรา ๕ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ ตามกฎหมายว่าด้วย
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น อยู่ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๒ และ
ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รวมบำนาญปกติและ
เงินเพิ่มที่ได้รับอยู่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๑ เข้าด้วยกันแล้วปรับให้ได้รับเป็นบำนาญปกติ
อย่างเดียวกันตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านนาคูปกคิตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบ้านนาคู
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ภายหลังจากวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นต้นมา และ
ได้รับหรือมีสิทธิจะได้อยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับบ้านนาคูปกคิตาม
อัตราในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ซึ่งกลับเข้ารับราชการใหม่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยมีได้
นับเวลาราชการติดต่อกัน และถูกยกบ้านนาคูตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติ
บำเหน็จบ้านนาคูข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ เมื่อออกจากราชการในหรือหลัง
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สำหรับบ้านนาคูเดิมที่จะได้รับให้ได้รับตามอัตราในบัญชี
หมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ความในมาตรา ๓๒ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จ-
บ้านนาคูข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
บำเหน็จบ้านนาคูข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔ มีให้ใช้บังคับ
แก่ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านนาคูปกคิตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านนาคูพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ
อยู่ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ และได้รับ หรือมีสิทธิจะได้รับจนถึงวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รวมบ้านนาคูพิเศษและเงินเพิ่มที่ได้รับอยู่ตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบ้านนาคูข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๑
เข้าด้วยกันแล้วปรับให้ได้รับ เป็นบ้านนาคูพิเศษอย่างเดียวกับตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๒
ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านนาคูพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ภายหลัง
วันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นต้นมา และได้รับหรือมีสิทธิจะได้อยู่จนถึงวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับบ้านนาคูพิเศษตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๒
ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านนาฎพิเศษในฐานะทายาท ผู้
อุปการะหรือผู้ในอุปการะอยู่ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ และได้รับหรือมีสิทธิ
จะได้รับจนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ ชำบังคับ ให้รวมบ้านนาฎพิเศษ และเงินเพิ่มที่ได้รับ
อยู่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำนาญบ้านนาฎข้าราชการส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๒๕๐๑ เข้าด้วยกันแล้วปรับให้ได้รับเป็นบ้านนาฎพิเศษอย่างเดียว ตามอัตราใน
บัญชีหมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านนาฎพิเศษในฐานะทายาท ผู้อุปการะ
หรือผู้อยู่ในอุปการะภายหลังวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นต้นมา และได้รับ
หรือมีสิทธิจะได้รับอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ ชำบังคับ ให้ได้รับบ้านนาฎพิเศษตาม
อัตราในบัญชีหมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านนาฎตกทอดอยู่ในวันที่ ๒๓
สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ และได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ ชำ
บังคับ ให้รวมบ้านนาฎตกทอด และเงินเพิ่มที่ได้รับอยู่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินบำนาญบ้านนาฎข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๑ เข้าด้วยกัน แล้ว
ปรับให้ได้รับเป็นบ้านนาฎตกทอดอย่างเดียว ตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๔ ท้าย
พระราชบัญญัตินี้

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านนาฎตกทอดภายหลังวันที่ ๒๓ สิงหาคม
พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นต้นมา และได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้
ชำบังคับ ให้ได้รับบ้านนาฎตกทอดตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๔ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้นำความในมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่ง
พระราชบัญญัติบำนาญบ้านนาฎข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่กรณีการคำนวณบำนาญบ้านนาฎ ของข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นซึ่งพ้นจากราชการเพราะเกษียณอายุตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ
บำนาญบ้านนาฎข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ เมื่อถึงมีผลใช้บังคับ พ.ศ. ๒๕๑๖
ด้วย

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....
.....

บัญชีอัตราบ้านอายุ
 ทายพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านอายุข้าราชการส่วนท้องถิ่น
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

บัญชีหมายเลข ๑

บัญชีปรับอัตราบ้านอายุปกติ

บ้านอายุ เดิมรวม ทั้งเงิน เพิ่ม (ถ้ามี) บาท	ให้ได้รับ บ้านอายุ บาท	บ้านอายุ เดิมรวม ทั้งเงิน เพิ่ม (ถ้ามี) บาท	ให้ได้รับ บ้านอายุ บาท	บ้านอายุเดิม รวมทั้งเงิน เพิ่ม (ถ้ามี) บาท	ให้ได้ รับ บ้านอายุ บาท	บ้านอายุ เดิมรวมทั้ง เงินเพิ่ม (ถ้ามี) บาท	ให้ได้ รับบ้านอายุ บาท
		๓๒๕	๔๓๕	๑,๕๐๐	๑,๓๔๘	๓,๓๐๐	๔,๒๐๘
		๓๕๐	๕๐๐	๑,๖๐๐	๑,๔๖๐	๓,๘๐๐	๔,๓๑๕
		๓๗๕	๕๒๕	๑,๗๐๐	๑,๕๗๕	๓,๙๐๐	๔,๔๒๓
๒๐	๓๐	๔๐๐	๕๕๐	๑,๘๐๐	๒,๐๘๓	๔,๐๐๐	๔,๕๓๔
๓๐	๔๐	๔๒๕	๕๗๖	๑,๙๐๐	๒,๑๙๖	๔,๑๐๐	๔,๖๕๐
๔๐	๕๐	๔๕๐	๖๐๓	๒,๐๐๐	๒,๓๐๖	๔,๒๐๐	๔,๗๖๒
๕๐	๖๐๐	๔๗๕	๖๓๑	๒,๑๐๐	๒,๔๑๘	๔,๓๐๐	๔,๘๗๓
๖๐	๖๑๐	๕๐๐	๖๕๘	๒,๒๐๐	๒,๕๓๐	๔,๔๐๐	๔,๙๘๕
๗๐	๗๒๐	๕๕๐	๗๑๒	๒,๓๐๐	๒,๖๔๑	๔,๕๐๐	๕,๐๙๗
๘๐	๗๓๐	๖๐๐	๗๖๖	๒,๔๐๐	๒,๗๕๓	๔,๖๐๐	๕,๒๐๘
๙๐	๗๔๐	๖๕๐	๘๒๑	๒,๕๐๐	๒,๘๖๔	๔,๗๐๐	๕,๓๒๐

บ้านอายุ เต็มรวม ทั้งเงิน เพิ่ม (ถ้ามี) บาท	ให้ได้รับ บ้านอายุ บาท	บ้านอายุเต็ม รวมทั้ง เงินเพิ่ม (ถ้ามี) บาท	ให้ได้รับ บ้านอายุ บาท	บ้านอายุเต็ม รวมทั้ง เงินเพิ่ม (ถ้ามี) บาท	ให้ได้รับ บ้านอายุ บาท	บ้านอายุ เต็มรวม ทั้งเงิน เพิ่ม (ถ้ามี) บาท	ให้ได้รับ บ้านอายุ บาท
๑๐๐	๑๕๐	๓๐๐	๘๓๕	๒,๖๐๐	๒,๘๓๖	๔,๘๐๐	๕,๘๓๑
๑๒๐	๑๘๐	๓๕๐	๘๖๘	๒,๓๐๐	๓,๐๘๘	๔,๘๐๐	๕,๘๘๓
๑๔๐	๒๑๐	๔๐๐	๙๐๑	๒,๘๐๐	๓,๑๙๑	๕,๐๐๐	๕,๖๕๕
๑๖๐	๒๔๐	๔๕๐	๑,๐๓๔	๒,๙๐๐	๓,๓๑๑	๕,๒๕๐	๕,๙๓๘
๑๘๐	๒๗๐	๕๐๐	๑,๐๙๓	๓,๐๐๐	๓,๔๒๓	๕,๕๐๐	๖,๒๒๕
๒๐๐	๓๐๐	๕๕๐	๑,๑๕๓	๓,๑๐๐	๓,๕๓๕	๕,๗๕๐	๖,๕๑๑
๒๒๐	๓๓๐	๑,๐๐๐	๑,๒๑๑	๓,๒๐๐	๓,๖๕๖	๖,๐๐๐	๖,๗๙๘
๒๔๐	๓๖๐	๑,๑๐๐	๑,๓๑๐	๓,๓๐๐	๓,๗๖๘	๖,๒๕๐	๗,๐๘๕
๒๖๐	๓๙๐	๑,๒๐๐	๑,๔๑๕	๓,๔๐๐	๓,๘๘๑	๖,๕๐๐	๗,๓๗๑
๒๘๐	๔๒๐	๑,๓๐๐	๑,๕๒๓	๓,๕๐๐	๓,๙๙๓	๖,๗๕๐	๗,๖๕๘
๓๐๐	๔๕๐	๑,๔๐๐	๑,๖๓๓	๓,๖๐๐	๔,๑๐๖	๗,๐๐๐	๗,๙๔๕
๓,๒๕๐	๔,๒๕๖	๘,๓๕๓	๑๑,๐๐๐	๑๐,๕๐๐	๑๒,๗๖๑	๑๔,๐๐๐	๑๖,๕๒๓
๓,๕๐๐	๔,๕๐๖	๘,๗๕๐	๑๑,๐๐๐	๑๑,๐๐๐	๑๒,๖๕๖	๑๔,๕๐๐	๑๓,๑๘๕
๓,๗๕๐	๔,๘๑๓	๙,๐๐๐	๑๑,๑๕๕	๑๑,๕๐๐	๑๓,๒๓๑	๑๕,๐๐๐	๑๓,๘๕๖
๔,๐๐๐	๕,๑๑๕	๙,๒๕๐	๑๑,๔๕๕	๑๒,๐๐๐	๑๓,๘๕๖	๑๕,๕๐๐	๑๔,๕๒๓
๔,๒๕๐	๕,๔๒๓	๙,๕๐๐	๑๑,๗๖๑	๑๒,๔๐๐	๑๔,๕๒๑	๑๖,๐๐๐	๑๕,๒๒๕
๔,๕๐๐	๕,๗๓๐	๙,๗๕๐	๑๑,๐๘๔	๑๓,๐๐๐	๑๕,๑๘๕		
๔,๗๕๐	๕,๙๖๘	๑๐,๐๐๐	๑๑,๓๙๖	๑๓,๕๐๐	๑๕,๘๕๖		

หมายเหตุ ผู้ใดได้รับบ้านอายุเดิมอยู่ไม่ตรงกับอัตราในบัญชีนี้ แต่ได้รับอยู่ระหว่างสองอัตราใด ก็ให้ได้รับบ้านอายุ โดยคำนวณเพิ่มให้ตามส่วนในระหว่างสองอัตรานั้น เศษของบาทที่หักเป็นหนึ่งบาท

ตัวอย่าง บ้านอายุเดิมอัตรา ๓๖ บาท เป็นอัตราที่ไม่ตรงกับอัตราในบัญชี แต่เป็นอัตราที่อยู่ในระหว่างอัตรา ๓๐๐ บาท กับ ๓๕๐ บาท

บ้านอายุเดิม ๓๐๐ บาท   ได้บ้านอายุใหม่ ๔๗๕ บาท

บ้านอายุเดิม ๓๕๐ บาท   ได้บ้านอายุใหม่ ๕๖๕ บาท

ฉะนั้น บ้านอายุเดิม ๓๖ บาท   จะได้รับบ้านอายุตามส่วนโดยคำนวณดังต่อไปนี้

บ้านอายุเดิมต่างกัน ๕๐ บาท   บ้านอายุใหม่ต่างกัน ๕๔ บาท

ฉะนั้น บ้านอายุเดิมต่างกัน ๑ บาท   บ้านอายุใหม่จึงต่างกัน ๑ บาท ๐๘ สตางค์

บ้านอายุต่างกัน ๒๖ บาท   บ้านอายุใหม่จึงต่างกัน ๒๖ บาท ๗๖ สตางค์

ดังนั้น บ้านอายุเดิม ๓๐๐ + ๒๖ บาท (คือ ๓๒๖ บาท) บ้านอายุที่จะได้รับ

จึงเท่ากับ ๔๗๕ + ๒๖ บาท ๗๖ สตางค์ เป็น ๕๐๑ บาท ๗๖ สตางค์

ปัดขึ้นเป็น ๕๐๑ บาท

บัญชีหมายเลข ๒

บัญชีปรับอัตราบ้านนาฎพิเศษเพราะ เหตุพหุสภาพ

๑. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านนาฎพิเศษและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี) ไม่เกิน ๑๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท
๒. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านนาฎพิเศษและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี) เกิน ๑๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓๐๐ บาท ให้ได้รับบ้านนาฎพิเศษและเงินเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่งของบ้านนาฎพิเศษและเงินเพิ่มรวมกัน
๓. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านนาฎพิเศษและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี) เกิน ๓๐๐ บาท แต่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับบ้านนาฎพิเศษและเงินเพิ่มขึ้นอีก ๑๕๐ บาท แต่เมื่อเพิ่มตามนี้แล้ว ถ้ามีจำนวนเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท
๔. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิได้รับบ้านนาฎพิเศษและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี) ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไปให้คงได้รับเท่าเดิม
๕. บ้านนาฎพิเศษที่ปรับแล้วตาม ๑, ๒ และ ๓ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัดเป็นหนึ่งบาท

บัญชีหมายเลข ๓

บัญชีปรับอัตราบ้านานาฎพิเศษสำหรับทายาท ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ

๑. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาฎพิเศษและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี) ไม่เกิน ๕๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๒๕ บาท
๒. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาฎพิเศษและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี) เกิน ๕๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่งของบ้านานาฎพิเศษและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี)
๓. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาฎพิเศษและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี) เกิน ๑๐๐ บาท แต่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท แต่เมื่อเพิ่มตามนี้แล้ว ถ้ามีจำนวนเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท
๔. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาฎพิเศษและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี) ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ให้คงได้รับเท่าเดิม
๕. บ้านานาฎพิเศษที่ปรับแล้วตาม ๑, ๒ และ ๓ ถ้ามีเศษของบาทที่ให้ได้ เป็นหนึ่งบาท

บัญชีหมายเลข ๘

บัญชีปรับอัตราบ้านนาญตลกทอก

๑. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านนาญตลกทอกและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี) ไม่เกิน ๒๐ บาท ได้รับเพิ่มขึ้นอีกคนละ ๑๐ บาท
๒. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านนาญตลกทอกและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี) เกิน ๒๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐ บาท ได้รับเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่งของบ้านนาญตลกทอกและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี)
๓. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านนาญตลกทอกและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี) เกิน ๑๐๐ บาท ขึ้นไป ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท
๔. บ้านนาญตลกทอกและเงินเพิ่มที่ปรับแล้วตาม ๑, ๒ และ ๓ ถ้ามีเศษของบาทให้ปัด เป็นหนึ่งบาท

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ว่าแห่งราชอาณาจักรสำหรับของเงิน (ฉบับที่ . . .)

พ.ศ. . . . .

ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข	หมายเหตุ
<p>มาตรา ๔</p> <p>"เงินเคอนเต็ง" หมายความว่า เงินเคอนเต็งซึ่งผู้ขายที่เคยได้รับ [โอนคดี] สูงสุดในครั้งใดก่อนออกจากราชการ [รวมกับเงินที่มิใช่เงินประจำเดือนชั่วคราว (พ) ตามเกณฑ์สูงสุดที่นายกองหน้าพระราชาคณะมีการระเบียบพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๐๖] [โอนคดี]</p>	<p>มาตรา ๔</p> <p>"เงินเคอนเต็ง" หมายความว่า เงินเคอนเต็งซึ่งผู้ขายที่เคยได้รับสูงสุด [ในครั้งใดก่อนออกจากราชการ แต่ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎ ก.จ. บัญชีอัตราเงินเคอนเต็งราชการส่วนท้องถิ่น เงินเคอนเต็งในหมายเงินเดือนเงินเคอนเต็งผู้ขายที่เคยได้รับสูงสุด [ในครั้งใดก่อนออกจากราชการและไปปฏิบัติตามกฎหมายหรือกฎ ก.จ. ที่โอนคดีแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว]</p>	

ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข	หมายเหตุ
<p>มาตรา ๓๑ ในการคำนวณค่าเช่าบ้านตามบัญชีเงินเดือนคือคนสุดท้ายเป็นเกณฑ์คำนวณ</p> <p>ข้าราชการส่วนท้องถิ่น [ในขณะศึกษาต่อตามแห่งราชการส่วนท้องถิ่น]</p> <p>แล้ว ให้นำเงินค่าตอบแทนเงินเดือนซึ่งยกเว้นจากราชการให้ถือเงินเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่เงินเดือนสูงจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนพิเศษ</p> <p>ครม.อยู่เป็นเงินเดือนสุดท้าย สำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ</p>	<p>มาตรา ๓๑ ในการคำนวณค่าเช่าบ้านตามบัญชีเงินเดือนคือคนสุดท้ายเป็นเกณฑ์คำนวณ แต่การคำนวณค่าเช่าบ้านของข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งพ้นจากราชการ เพราะเกษียณอายุ ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๑ เงินเดือนที่ได้อีกเดือนเว้นสุดท้ายของปีรวมถึงเงินเดือนที่ได้เดือนเว้นสุดท้ายของปีงบประมาณด้วย</p> <p>การเลื่อนเงินเดือนในวันสุดท้ายของปีงบประมาณนั้นไม่ก่อให้เกิดสิทธิรับเงินเดือนที่ได้อีกเดือนเว้นเงินเดือนที่ได้เดือนเว้นให้ถือเสมือนว่าเป็นเงินเดือนเดิม</p>	

ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข	หมายเหตุ
	<p>ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใดเคยดำรงตำแหน่ง ในขณะศึกษาตามหลายตำแหน่งแล้วมาจากตำแหน่งที่มี เงินเดือนสูงก่อนมาจากราชการ ให้ถือ เงินเดือน เดิมสุดท้ายของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงจากเงิน งบประมาณประเภทเงินเดือนพิเศษได้รับอนุมัติเป็น เงินเดือนเดิมสุดท้ายสำหรับตั้ง เป็นเกณฑ์คำนวณ ในกรณีขอกฎหมายหรือกฎ ก.จ. ปรับอัตราเงินเดือน ของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงก่อนมาจากราชการส่วนท้องถิ่น เดิมมาจากราชการ ให้ถือ เงินเดือนของตำแหน่งที่มี เงินเดือนสูงที่รับตามกฎหมายหรือกฎ ก.จ. นับแล้ว เป็นเงินเดือนเดิมสุดท้าย สำหรับตั้ง เป็นเกณฑ์ คำนวณ</p>	

วันที่ ๒๕๘๘/๒๕๑๘ วันที่ ๒ มิ.ย. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๓๐ พฤษภาคม ๒๕๑๘

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านานาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งบันทึกหลักการและ
เหตุผล

เนื่องจาก เป็นการสมควรที่จะต้องปรับปรุงอัตราบ้านานาญของข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เหมาะสมแก่ค่าครองชีพปัจจุบัน และเพื่อให้ผู้รับบ้านานาญเสีย
ภาษีเงินได้เองตามนโยบายของรัฐบาล กระผมจึงขอ เสนอร่างพระราชบัญญัติ
บำเหน็จบ้านานาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... เพื่อท่านจะได้รับ
บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสมัยที่สองโดยด่วนด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล

(นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุโขทัย

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔ มาตรา ๓๑ และเพิ่มบทบัญญัติที่ให้สิทธิเกี่ยวกับ
 บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กับแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงอัตราบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เหมาะสมแก่ค่าครองชีพปัจจุบัน และเพื่อให้ผู้รับบำนาญเสียภาษีเงินได้เองประกอบกับข้าราชการพลเรือนประเภทอื่น ๆ ได้มีการปรับปรุงแก้ไขไปนานแล้ว เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนและให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับความเป็นธรรมเสมอกับข้าราชการพลเรือนประเภทอื่น ๆ.

ร่าง

พระราชบัญญัติ

บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในเมตนิยามคำว่า "เงินเดือนเดิม" ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เงินเดือนเดิม" หมายความว่า เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่เคยได้รับอันดับสูงสุดในการปกครองนอกจากราชการ รวมกับเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือน

ชั่วคราว (พ) ตามเกณฑ์ครั้งสุดท้ายก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกากระณียพนักงานเทศบาล พ.ศ. ๒๕๐๖ ไซ้บังคับ แต่ในกรณีที่มีการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการส่วนท้องถิ่น เงินเดือนเต็มให้หมายความถึง เงินเดือนเดือนสุดท้ายที่เคยได้รับสูงสุด ในครั้งใดก่อนออกจากราชการ และได้ปรับตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่ไซ้บังคับแก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นแล้ว"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใด เคยดำรงตำแหน่งข้าราชการส่วนท้องถิ่น ในขณะที่เกี่ยวกับหลายตำแหน่ง แล้ว โคนจากตำแหน่งที่มี เงินเดือนสูงก่อนพ้นจากราชการ ให้ถือ เงินเดือนเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่มี เงินเดือนสูงจาก เงินงบประมาณประเภทเงินเดือนที่เคยได้รับอยู่นั้น เป็น เงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้ง เป็น เกณฑ์คำนวณ ในกรณีที่กฎหมายหรือข้อบังคับปรับอัตรา เงินเดือนของตำแหน่งที่มี เงินเดือนสูงก่อนข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นพ้นจากราชการ ให้ถือ เงินเดือนของตำแหน่งที่มี เงินเดือนสูงที่ปรับตามกฎหมายหรือข้อบังคับนั้นแล้ว เป็น เงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้ง เป็น เกณฑ์คำนวณ"

มาตรา ๕ ให้ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ไซ้บังคับ ได้รับบำนาญตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ซึ่งกลับเข้ารับราชการใหม่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ไซ้บังคับ โดยมิได้มีเวลาราชการติดต่อกันและถูกชดเชยบำนาญตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ เมื่อออกจากราชการในหรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ ไซ้บังคับ สำหรับบำนาญเดิมที่จะได้รับ ให้ได้รับตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้ผู้ได้รับบ้านานูตามกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรม ใน
โอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ หรือกฎหมายว่าด้วยล้างมลทินในโอกาสครบ
๒๕ พุทธศตวรรษ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ไซ้บังคับ ได้รับบ้านานูตามอัตราใน
บัญชีหมายเลข ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ให้ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานูพิเศษ เพราะเหตุ
พุทธผลกาพอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ไซ้บังคับ ได้รับบ้านานูพิเศษตามอัตราในบัญชี
หมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานูพิเศษในฐานะทายาท ผู้
อุปการะหรือผู้อยู่ในอุปการะอยู่ในวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ ให้รวม
บ้านานูพิเศษและเงินเพิ่มที่ได้รับอยู่ ตามระเบียบการ เบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษ
ประจำเดือนชั่วคราว สำหรับผู้ที่ได้รับเงินในงบประมาณเบียดหัวคบ้านานู พ.ศ. ๒๕๐๐
เข้าด้วยกันแล้วปรับให้ได้รับเป็นบ้านานูพิเศษอย่างเดียวกับอัตราในบัญชีหมายเลข
๔ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานูพิเศษในฐานะทายาท ผู้อุปการะ
หรือผู้อยู่ในอุปการะ เริ่มตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๒ เป็นต้นมา และ
ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ ไซ้บังคับ ให้ได้รับบ้านานูพิเศษ
ตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๕ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานูตกทอดอยู่ในวันที่พระราช
บัญญัตินี้ ไซ้บังคับ ให้รวมบ้านานูตกทอดและเงินเพิ่มที่ได้รับอยู่ตามระเบียบการ
เบิกจ่ายเงินเพิ่มพิเศษประจำเดือนชั่วคราว สำหรับผู้ที่ได้รับเงินในงบประมาณ
เบียดหัวคบ้านานู พ.ศ. ๒๕๐๐ เข้าด้วยกันแล้วปรับให้ได้รับเป็นบ้านานูตกทอด
อย่างเดียวกับอัตราในบัญชีหมายเลข ๖ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....
.....

(ลงชื่อ) ไพฑูรย์ โภกขมรรคกุล
เทอดพงษ์ ไชยนิมิตน์

บัญญัติ บรรทัดฐาน
อมรศักดิ์ องค์สวณะคม

ชัช สุรินทร์คำ
ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) เขียม ไชยนิมิตน์
เสริมชาติ ยามะรัตน์
เจริญ เปรมฤทัยรัตน์
อานวย สุวรรณศิริ
เกษม บุตรีขุนทอง
สัมพันธ์ ทองสมัคร
สุจิตต์ จำปีทอง
ประภิต รัตตมณี
วิจิตร ยืนนาน

ประยูรศักดิ์ ชลายนเคชะ
คำ คงจันทร์
อารีย์ วีระพันธุ์
มีชัย พันธุวร
เกษม สรศักดิ์เกษม
ไกรสร คันติพงศ์
สิงห์โต จ่างตระกูล
สงสุข ภัคเกษม
ผู้รับรอง

โสภณ วัชรสินธุ์
อุทัย พิมพ์ใจชน
พิภพ อะสีติรัตน์
สุธีร์ อัครวาณิชย์
เสริม มุสิกวัตร
สิคคิก สารีฟ
สุรินทร์ มาศคิตต์
พีระพงศ์ อิศรภักดี

ร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข	หมายเหตุ
<p>“เงินเดือนเดิม” หมายถึง ความว่า เงินเดือน ที่โอนสู่ศพหายที่เคยได้รับโดยผู้ซึ่งใจตรงใจโอน ออกร่างการ รวมกับเงินพิเศษประจำเดือนคร่าว (พ) ตามแบบฉบับร่างที่กระทรวงมหาด ชาติได้กำหนดไว้ พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นต้น</p>	<p>“เงินเดือนเดิม” หมายถึง ความว่า เงินเดือน ที่โอนสู่ศพหายที่เคยได้รับโดยผู้ซึ่งใจตรงใจโอน ออกร่างการ รวมกับเงินพิเศษประจำเดือน คร่าว (พ) ตามแบบฉบับร่างที่กระทรวงมหาด ชาติได้กำหนดไว้ พ.ศ. ๒๕๐๖ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล โศกณคดี แต่ในกรณีที่มีการปรับอัตราเงินเดือน การราชการส่วนท้องถิ่น เงินเดือนในกฎหมาย นี้ถึงเงินเดือนที่โอนสู่ศพหายที่เคยได้รับโดยผู้ ใจตรงใจโอนออกจากราชการ และใจปรารถนา หรือขอปรับอัตราส่วนท้องถิ่น</p>	

ข้อความเดิม	ข้อความที่ขอแก้ไข	หมายเหตุ
<p>มาตรา ๓๑ ในวรรคสามฉบับแก้ไขเป็นฉบับนี้ ให้เงินเดือนสิ้นสุดทาย เป็นเกณฑ์จำนวน ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใด เคยดำรงตำแหน่ง ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในขณะ เดียวกันหลายตำแหน่งแล้ว ไปพ้นจากตำแหน่งที่มี เงินเดือนสูงก่อนทำการราชการ ให้ถือ เงินเดือนสิ้นสุดทายของตำแหน่งที่มี เงินเดือนสูง จากเงินงบประมาณ ประเภท เงินเดือนที่ เคยได้รับอยู่เป็น เป็นเงินเดือนสิ้นสุดทาย สำหรับตั้ง เป็นเกณฑ์จำนวน</p>	<p>มาตรา ๓๑ (วรรคสอง) “ข้าราชการส่วนท้องถิ่นใด เคยดำรงตำแหน่ง ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในขณะ เดียวกันหลายตำแหน่ง แล้วไปพ้นจากตำแหน่งที่มี เงินเดือนสูงก่อนพ้นจาก ราชการ ให้ถือ เงินเดือนสิ้นสุดทายของตำแหน่งที่มี เงินเดือนสูงจาก เงินงบประมาณประเภท เงินเดือน ที่ เคยได้รับอยู่เป็น เป็นเงินเดือนสิ้นสุดทายสำหรับ ตั้งเป็นเกณฑ์จำนวน ในกรณีที่มีหลายหรือของบัญชี ปรับอัตรา เงินเดือนของตำแหน่งที่มี เงินเดือนสูงก่อน ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นพ้นจากราชการ ให้ถือ เงิน เดือนของตำแหน่งที่มี เงินเดือนสูงที่รับตามกฎหมาย หรือของบัญชีแล้ว เป็นเงินเดือนสิ้นสุดทาย สำหรับตั้ง เป็นเกณฑ์จำนวน”</p>	

บัญชีอัตราบ้านนาญ
 ท้ายพระราชบัญญัติบำเหน็จบ้านนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
 (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

บัญชีหมายเลข ๑

บัญชีปรับอัตราบ้านนาญปกติ

เบี้ยหวัด บ้านนาญ- เคิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด บ้านนาญ บาท	เบี้ยหวัด บ้านนาญเคิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด บ้านนาญ บาท	เบี้ยหวัด บ้านนาญเคิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด- บ้านนาญ บาท	เบี้ยหวัด บ้านนาญ- เคิม บาท	ให้ได้รับ เบี้ยหวัด บ้านนาญ บาท
		๓๒๕	๓๓๕	๑,๕๐๐	๑,๓๕๕	๓,๓๐๐	๔,๒๐๔
		๓๕๐	๕๐๐	๑,๖๐๐	๑,๔๖๐	๓,๔๐๐	๔,๓๑๕
		๓๗๕	๕๒๕	๑,๗๐๐	๑,๕๓๒	๓,๕๐๐	๔,๔๒๗
๒๐	๓๐	๔๐๐	๕๕๐	๑,๘๐๐	๒,๓๘๓	๔,๐๐๐	๔,๕๓๙
๓๐	๔๐	๔๒๕	๕๗๖	๑,๙๐๐	๒,๑๙๕	๔,๑๐๐	๔,๖๕๐
๔๐	๕๐	๔๕๐	๖๐๓	๒,๐๐๐	๒,๓๐๖	๔,๒๐๐	๔,๗๖๒
๕๐	๑๐๐	๔๗๕	๖๓๑	๒,๑๐๐	๒,๔๑๘	๔,๓๐๐	๔,๘๗๓
๖๐	๑๑๐	๕๐๐	๖๕๘	๒,๒๐๐	๒,๕๓๐	๔,๔๐๐	๔,๙๘๕
๗๐	๑๒๐	๕๕๐	๗๑๒	๒,๓๐๐	๒,๖๔๑	๔,๕๐๐	๕,๐๙๗
๘๐	๑๓๐	๖๐๐	๗๖๖	๒,๔๐๐	๒,๗๕๓	๔,๖๐๐	๕,๒๐๘
๙๐	๑๔๐	๖๕๐	๘๒๑	๒,๕๐๐	๒,๘๖๔	๔,๗๐๐	๕,๓๒๐
๑๐๐	๑๕๐	๗๐๐	๘๗๕	๒,๖๐๐	๒,๙๗๖	๔,๘๐๐	๕,๔๓๑
๑๒๐	๑๘๐	๗๕๐	๙๒๙	๒,๗๐๐	๓,๐๘๘	๔,๙๐๐	๕,๕๔๓

เบี่ยหวัด บ้านาญ- เกิม บาท	ใโกรับ เบี่ยหวัด บ้านาญ บาท	เบี่ยหวัด บ้านาญเกิม บาท	ใโกรับ เบี่ยหวัด บ้านาญ บาท	เบี่ยหวัด บ้านาญ- เกิม บาท	ใโกรับ เบี่ยหวัด บ้านาญ บาท	เบี่ยหวัด บ้านาญ- เกิม บาท	ใโกรับ เบี่ยหวัด บ้านาญ บาท
๑๕๐	๒๑๐	๔๐๐	๕๘๕	๒, ๘๐๐	๓, ๑๕๕	๕, ๓๐๐	๕, ๖๕๕
๑๖๐	๒๒๐	๔๕๐	๑, ๐๓๘	๒, ๕๐๐	๓, ๓๑๑	๕, ๒๕๐	๕, ๕๓๘
๑๘๐	๒๓๐	๕๐๐	๑, ๐๕๓	๓, ๐๐๐	๓, ๕๒๒	๕, ๕๐๐	๖, ๒๒๕
๒๐๐	๓๐๐	๕๕๐	๑, ๑๕๓	๓, ๑๐๐	๓, ๕๓๕	๕, ๓๕๐	๖, ๕๑๑
๒๒๐	๓๓๐	๑, ๐๐๐	๑, ๒๐๑	๓, ๒๐๐	๓, ๖๔๖	๖, ๐๐๐	๖, ๓๕๘
๒๔๐	๓๖๐	๑, ๑๐๐	๑, ๓๑๐	๓, ๓๐๐	๓, ๗๖๕	๖, ๒๕๐	๗, ๐๘๕
๒๖๐	๓๙๐	๑, ๒๐๐	๑, ๔๑๙	๓, ๔๐๐	๓, ๘๗๕	๖, ๕๐๐	๗, ๓๗๑
๒๘๐	๔๒๐	๑, ๓๐๐	๑, ๕๒๓	๓, ๕๐๐	๓, ๙๘๐	๖, ๓๕๐	๗, ๖๕๘
๓๐๐	๔๕๐	๑, ๔๐๐	๑, ๖๓๓	๓, ๖๐๐	๔, ๐๘๒	๗, ๐๐๐	๗, ๙๕๕
๓, ๒๕๐	๔, ๒๓๒	๔, ๓๕๓	๑๐, ๐๐๐	๑๐, ๕๐๐	๑๒, ๐๒๑	๑๕, ๐๐๐	๑๖, ๕๒๓
๓, ๕๐๐	๔, ๕๒๐	๔, ๓๕๐	๑๐, ๐๐๐	๑๑, ๐๐๐	๑๒, ๖๔๖	๑๕, ๕๐๐	๑๗, ๑๘๕
๓, ๗๕๐	๔, ๘๑๓	๕, ๐๐๐	๑๐, ๑๕๕	๑๑, ๕๐๐	๑๓, ๒๓๑	๑๕, ๐๐๐	๑๗, ๘๖๖
๔, ๐๐๐	๕, ๑๑๕	๕, ๒๕๐	๑๐, ๔๕๕	๑๒, ๐๐๐	๑๓, ๘๖๖	๑๕, ๕๐๐	๑๘, ๕๒๓
๔, ๓๕๐	๕, ๔๑๒	๕, ๕๐๐	๑๐, ๗๗๑	๑๒, ๕๐๐	๑๔, ๕๒๑	๑๖, ๐๐๐	๑๘, ๒๒๓
๔, ๕๐๐	๕, ๗๑๐	๕, ๗๕๐	๑๑, ๐๘๕	๑๓, ๐๐๐	๑๕, ๑๘๕		
๔, ๗๕๕	๕, ๙๖๘	๑๐, ๐๐๐	๑๑, ๓๙๖	๑๓, ๕๐๐	๑๕, ๘๖๖		

บัญชีหมายเลข ๒

บัญชีปรับอัตรา เบี้ยหวัดหรือบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมในโอกาส

ครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ

หรือกฎหมายว่าด้วยล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ

ผู้ เบี้ยหวัด	ให้ได้รับ	ผู้ เบี้ยหวัด	ให้ได้รับ	ผู้ เบี้ยหวัด	ให้ได้รับ	ผู้ เบี้ยหวัด	ให้ได้รับ
บำนาญเดิม	ผู้ เบี้ยหวัด	บำนาญเดิม	ผู้ เบี้ยหวัด	บำนาญ	ผู้ เบี้ยหวัด	บำนาญ	ผู้ เบี้ยหวัด
	บำนาญ		บำนาญ	เดิม	บำนาญ	เดิม	บำนาญ
บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
๑	๓๕	๘๐	๘๒๒	๒๕๐	๑, ๕๕๔	๕๕๐	๓, ๒๒๖
๕	๑๓๕	๙๐	๘๙๓	๒๖๐	๒, ๐๓๘	๕๓๕	๓, ๕๒๐
๑๐	๒๑๘	๑๐๐	๙๖๘	๒๘๐	๒, ๒๑๒	๕๐๐	๓, ๕๓๓
๒๐	๓๕๓	๑๒๐	๑, ๑๐๙	๓๐๐	๒, ๓๕๕	๕๕๐	๓, ๘๕๓
๓๐	๕๖๕	๑๕๐	๑, ๒๕๐	๓๒๕	๒, ๕๙๙	๖๐๐	๔, ๑๓๒
๔๐	๘๕๐	๑๖๐	๑, ๓๙๑	๓๕๐	๒, ๖๕๒	๖๕๐	๔, ๕๑๐
๕๐	๑๑๕	๑๘๐	๑, ๕๓๓	๓๗๕	๒, ๘๐๖	๗๐๐	๔, ๖๙๐
๖๐	๑๔๕	๒๐๐	๑, ๖๗๖	๔๐๐	๒, ๙๕๙	๗๕๐	๕, ๑๑๓
๗๐	๑๗๖	๒๒๐	๑, ๘๑๐	๔๒๕	๓, ๑๑๓	๘๐๐	๕, ๑๓๖

บัญชีหมายเลข ๓

บัญชีปรับอัตราบ้านานาญพิเศษ เพราะเหตุขุพพลภาพ

๑. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาญพิเศษไม่เกิน ๑๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท
๒. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาญพิเศษเกิน ๑๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่งของบ้านานาญพิเศษเดิม
๓. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาญพิเศษเกิน ๓๐๐ บาท แต่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๑๕๐ บาท แต่เมื่อเพิ่มตามนั้นแล้วถ้ามีจำนวนเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท
๔. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาญพิเศษตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้คงได้รับเท่าเดิม
๕. บ้านานาญพิเศษที่ปรับแล้วตาม ๑, ๒ และ ๓ ถ้ามีเศษของบาท ให้ปัด เป็นหนึ่งบาท

บัญชีหมายเลข ๔

บัญชีปรับอัตราบ้านานาฎพิเศษสำหรับทายาท ผู้อุปการะ หรือ
ผู้อยู่ในอุปการะ ซึ่งมีสิทธิได้รับอยู่ในวันที่ ๑ พฤศจิกายน

พ.ศ. ๒๕๐๒

๑. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาฎพิเศษและเงินเพิ่มรวมกันไม่เกิน ๕๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๒๕ บาท
๒. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาฎพิเศษและเงินเพิ่มรวมกันเกิน ๕๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่งของบ้านานาฎพิเศษและเงินเพิ่มรวมกัน
๓. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาฎพิเศษและเงินเพิ่มรวมกันเกิน ๑๐๐ บาท แต่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท แต่เมื่อเพิ่มตามนี้แล้วถ้ามีจำนวนเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท
๔. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาฎพิเศษและเงินเพิ่มรวมกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปให้คงได้รับเท่าเดิม
๕. บ้านานาฎพิเศษและเงินเพิ่มที่ปรับแล้วตาม ๑, ๒ และ ๓ ถ้ามีเศษของบาท ให้ตัดเป็นหนึ่งบาท

บัญชีหมายเลข ๕

บัญชีปรับอัตราบ้านานาฎพิเศษสำหรับทายาท ผู้อุปการะ
หรือผู้อยู่ในอุปการะซึ่งมีสิทธิได้รับตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน
พ.ศ. ๒๕๐๒ จนถึงวันที่พระราชบัญญัติมีใช้บังคับ

๑. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาฎพิเศษไม่เกิน ๕๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๒๕ บาท
๒. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาฎพิเศษเกิน ๕๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่งของบ้านานาฎพิเศษเดิม
๓. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาฎพิเศษเกิน ๑๐๐ บาท แต่ไม่ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท แต่เมื่อเพิ่มตามนี้แล้วถ้ามีจำนวนเกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท
๔. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านานาฎพิเศษตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ให้คงได้รับเท่าเดิม
๕. บ้านานาฎพิเศษที่ปรับแล้วตาม ๑, ๒ และ ๓ ถ้ามีเศษของบาท ให้ตัดเป็นหนึ่งบาท

บัญชีหมายเลข ๒

บัญชีปรับอัตราบ้านากตทหอค

๑. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านากตทหอคและเงินเพิ่มรวมกันไม่เกิน ๒๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๑๐ บาท
๒. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านากตทหอคและเงินเพิ่มรวมกันเกิน ๒๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่งของบ้านากตทหอคและเงินเพิ่มรวมกัน
๓. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้านากตทหอคและเงินเพิ่มรวมกันเกิน ๑๐๐ บาทขึ้นไป ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท
๔. บ้านากตทหอคที่ปรับแล้วตาม ๑, ๒ และ ๓ ถ้ามีเศษของบาท ให้ปัดเป็นหนึ่งบาท

ขอรับรองร่างพระราชบัญญัติว่าเห็นจบ้านากตทหอค ข้าราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

คึกฤทธิ์ ปราโมช

(หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช)

นายกรัฐมนตรี

พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) ทำประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยมีหลักการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น มาตรา ๔ และมาตรา ๓๑ เหตุผลโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงอัตราบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เหมาะสมแก่ค่าครองชีพในปัจจุบัน และเพื่อให้ผู้รับบำนาญเสียภาษีเงินได้เอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น พระราชบัญญัตินี้มีทั้งหมดด้วยกัน ๑๑ มาตรา ทางของพรรคประชาธิปัตย์ที่เสนอขึ้นมา ๑๐ มาตรา โดยที่แต่ละมาตราบางมาตราก็มีข้อแตกต่างกันไป เพียงเล็กน้อย กระทบจะไม่ชัดแจ้งแต่ละมาตราเต็มตามจำนวน แต่จะชัดแจ้งเพียงบางมาตรา คือมาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่าร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... อันนี้อาจจะมีสมาชิกบางคนข้องใจว่าการที่มาตรา ๑ นี้ อาจจะเป็นการที่เรียกว่ากฎหมายย้อนหลัง กระทบขอเรียนชี้แจงว่า เรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องที่กฎหมายย้อนหลังแต่ประการใด เพราะว่าพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือนได้ประกาศใช้ไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๓ มาตรา ๒ ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้บอกไว้ว่าพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นต้นไป อันนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงข้าราชการพลเรือน เพราะว่าพระราชบัญญัติบำเหน็จข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นการเสียสิทธิ ถ้าหากว่าจะไม่มีมาตรา ๒ ให้ใช้บังคับ ในการที่ออกกฎหมายฉบับนี้ ออกกฎหมายเข้าไป เพราะว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ค้างมาแต่รัฐบาลก่อน เพราะฉะนั้นการที่ออกกฎหมายตามมาตรา ๒ นี้ จึงไม่เป็นการย้อนหลังแต่ประการใด สำหรับมาตรา ๓ เป็นการที่หยกเลิกค่านิยามเงินเดือนเดิมตามมาตรา ๔ คือแก้ไขให้เป็นธรรมขึ้น สำหรับมาตรา ๔ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๓๑ ก็เป็นการที่พิจารณาให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่เกษียณอายุ เพราะว่าของเดิมคือมาตรา ๓๑ นั้นเงินเดือนสุดท้ายที่รับจริง เอาเงินเดือนสุดท้ายที่รับจริงมากำหนดเป็นของใหม่ คิค

คำสั่งจากเงินเดือนครั้งสุดท้าย แต่ว่าตามมาตรา ๔ นี้ แกะไขเป็นว่าไม่ให้คิดเงินเดือนครั้งสุดท้ายตามปีที่ครบเกษียณ เพราะตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย ให้คิดว่าบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นเมื่อสุดท้ายที่ครบเกษียณ เราจะเพิ่มให้ เป็นระเบียบว่าหนึ่งขึ้นเท่า ๆ กัน เพราะฉะนั้นถ้าเผื่อว่าคิดคำนวณตามมาตราเดิม ก็จะไม่เป็นธรรมแก่ข้าราชการซึ่งที่กล่าวมาแล้ว สำหรับมาตรา ๕ ก็เป็นการคำนวณภาษีเงินได้ นอกจากนั้นแต่ละมาตรา ก็ไม่มีความสำคัญแต่ประการใด

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัย สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ กระผมและเพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นต่อสภา ก่อนที่กระผมจะพูดถึงหลัก เกณฑ์และ เหตุผล กระผมอยากจะขอขอบพระคุณท่านประธานสภาที่ไ้กรุณาบรรจกระเบียบร่างพระราชบัญญัติของกระผม เข้าสู่สภาพร้อมกับของคณะรัฐมนตรี และต้องขอบพระคุณ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี รวมทั้งรัฐมนตรีว่าการสำนักนายกรัฐมนตรีที่ไ้กรุณาเซ็นรับร่างพระราชบัญญัติของกระผมเมื่อวานนี้ ประมาณ ๕ โมงเย็น และที่กระผมจะลืมขอขอบพระคุณเสียมิได้ ก็คือท่านหัวหน้ากองคุณไพโรจน์ และเจ้าหน้าที่สภาซึ่งไ้กรุณาพิมพ์ร่างให้ และโร เนียวร่างพระราชบัญญัติของกระผมนี้จนคิดจนคืนเมื่อคืนนี้ แต่ที่กระผมอยากจะขอเสนอข้อคิดให้แก่วางรัฐบาลว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลก็ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ กระผมขอประทานอภัย กระผมไม่ได้ คำหนีคดีขานเลยครับ แต่กระผมขอให้ข้อคิดว่า ต่อไปการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลทุกฝ่ายควรมีการประสานงานให้ดีกว่านี้ เพราะว่ร่างพระราชบัญญัติของกระผมนี้ กระผมได้เสนอมาหลายเดือนแล้ว แล้วที่ท่านประธานสภาก็ได้เสนอให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีช่วยพิจารณารับรอง นอกจากนี้กระผมยังได้มีหนังสือคว่นถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เพื่อขอความกรุณาให้ท่านนายกรัฐมนตรีรับรองมา และก็ทางสำนักเลขาธิการของนายกรัฐมนตรีก็ได้ตอบหนังสือของกระผมว่า เวลานี้ร่างของ

กระผมได้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา แล้วคณะกรรมการ
 กฤษฎีกาพิจารณาเสร็จเมื่อไรจะได้เสนอพร้อมทั้งร่างของคณะรัฐมนตรี ซึ่งก็เป็นการ
 ยืนยันอยู่แน่ชัดแล้วว่า ทพตฯ นายกรัฐมนตรีจะต้องรับรองร่างพระราชบัญญัติที่กระผม
 และเพื่อนพรรคประชาธิปัตย์ได้เสนอนี้ แต่ไม่ทราบว่าเหตุผลกลใดกระผมก็เพิ่งมา
 ทราบเมื่อวานนี้ เนื่องจากว่ากระผมได้มาชี้แจง เหตุผลประกอบกรแปรวัติติของ
 ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงมาทราบจากไปหยิบเอกสารจาก
 ของนกกกระจอกของสภานี้แหละครับ จึงทราบว่าทางท่านประธานจะได้บรรจุวาระ
 ความเรื่อง เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติว่า เหน้จำนวนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น กระผม
 เพิ่งทราบตอนบ่ายและก็ไปถามหาท่านประธานสภา ก็พอดีท่านก็ ไปติดธุระที่อื่น
 กว่าจะกลับมาก็เย็น จึงได้โทรศัพท์ไปถึงรัฐมนตรีสำนักนายกรัฐมนตรี ขอความกรุณา
 เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติของพรรคประชาธิปัตย์นี้ เหมือนกับร่างของรัฐบาลก็ขอ
 ความกรุณาให้นายกรัฐมนตรีรับรองและ เสนอมาในคราวเดียวกัน จะได้ไม่เกิด
 ความยุ่งยาก เป็นอย่างนี้ครับท่านประธาน กระผมจำเป็นจะต้องพูด และนอกจากนี้
 เพราะว่ากระผมยังได้ เสนอร่างพระราชบัญญัติซึ่งเกี่ยวกับการ เงินซึ่งท่านประธานสภา
 ได้วินิจฉัยไปแล้ว เกี่ยวกับการ เงินและเวลานี้ท่านประธานสภาก็ยังได้มีหนังสือ ไปถึง
 ทพตฯ นายกรัฐมนตรี เพื่อพิจารณารับรอง ก็มีพระราชบัญญัติยกเลิกหนี้สินบางประเภท
 แก่เกษตรกรทั่วราชอาณาจักร.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ คุณไพฑูรย์ เข้าเรื่องเอาละครับ
 นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) ครับ กระผมกำลังเข้าเรื่อง
 ครับ แต่กระผมกำลังว่าไม่อยากจะให้ มีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นอีก ถ้าหากเมื่อวานนี้
 กระผมได้มาสภาเชื่อว่าร่างพระราชบัญญัติของกระผมและคณะนี้คงไม่ได้มีโอกาสเข้า
 สภาในวันนั้นแน่ นี้ครับกระผมจำเป็นจะต้องชี้แจงให้กับรัฐบาลทราบเพื่อรัฐบาลจะได้
 ไปปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับการประสานงานระหว่างข้าราชการประจำทั่วๆ ไปนะครับ
 ที่เกี่ยวข้อง กับ เรื่องนี้คือร่างพระราชบัญญัติยกเลิกหนี้สินบางประเภท แก่เกษตรกร

ที่กระผมได้เสนอไปแล้วนะครับ ก็ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
 ซึ่งให้ข้าราชการวิสามัญและครุภัณฑ์มีโอกาสได้รับบำนาญได้นะครับ กระผมจึงขอ
 ความกรุณาขอให้รัฐบาลได้โปรดพิจารณาถึงการประสานงานต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย จะ
 ได้ไม่เกิดข้อยุ่งยากขึ้นในโอกาสข้างหน้าต่อไป และท่านประธานสภาครับ ความจริง
 ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น กระผมและพรรค
 ประชาธิปัตย์ได้เสนอขอท่านประธานมาหลายเดือนแล้ว แล้วก็เพิ่งได้มีโอกาส
 บรรลุเข้าวันนี้ และข้อเท็จจริงก็เป็นที่ยอมรับกันอยู่แล้วว่าครุประชบาล คุรุองค์การ
 บริหารส่วนจังหวัดที่ปลดเกษียณไปและกำลังรับบำเหน็จบำนาญขณะนั้น ได้รับ
 ความเดือดร้อนเป็นอันมาก จึงขอความกรุณาท่านสมาชิกและครุประชบาล โปรดเห็นใจและครุประชบาล
 ขออย่าได้มีความคิดเห็นที่จะคัดค้านหรือว่าโต้แย้งร่างพระราชบัญญัตินี้ ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ เนื่องจากว่าเป็นการที่สมควรที่จะปรับปรุงอัตราบำเหน็จบำนาญของ
 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เหมาะสมแก่ค่าครองชีพปัจจุบันนี้ และเพื่อให้ข้าราชการ
 ส่วนท้องถิ่นได้รับบำนาญที่จะต้องเสียภาษีเงินได้เองนี้ ได้มีโอกาสได้รับความ
 เป็นธรรมอย่างข้าราชการประเภทอื่น ๆ ซึ่งได้มีการปรับปรุงแก้ไขไปตั้งแต่วันที่ ๑
 มกราคม ๒๕๓๗ แล้ว แต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นครุประชบาลนั้นยังไม่ได้รับ
 ความเป็นธรรม ยังไม่มีโอกาสที่จะได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์
 และค่าครองชีพที่สูงขึ้น เพื่อให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้รับความ เป็นธรรมและ
 เสมอภาคกันกับข้าราชการทั่ว ๆ ไป กระผมและคณะพรรคประชาธิปัตย์จึงได้เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ได้โปรดพิจารณาว่า จะอนุมัติ
 หรือไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมจำเป็นจะต้องขอชี้แจงรายละเอียด
 สักเล็กน้อย เพื่อให้ท่านประธานสภาและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเห็นพ้องต้องกันกับกระผม
 ว่าเวลานี้ข้าราชการคุรุองค์การ บริหารส่วนจังหวัดหรือเรียกว่าครุประชบาลรวมทั้ง
 ครุเทศบาลนั้นได้รับความเดือดร้อน เป็นที่สุด เนื่องจากค่าครองชีพสูงถึงขีดแล้ว
 แล้วพระราชบัญญัติใหม่กฎหมายใหม่ออกมาบังคับว่า ให้ข้าราชการบำนาญนั้นจะต้อง

เสียภาษีเอง ทั้ง ๆ ที่เงินที่รับแต่ละเดือนนั้นยังคงเท่าเดิม ค่าครองชีพสูงขึ้น
 แล้วจะต้องมาเสียภาษีมากับรัฐบาลเองอีกด้วย ผลที่ได้รับคือขณะนี้ได้รับน้อยลง
 น้อยลงนะครับ ท่านประธาน แล้วก็ส่วนค่าใช้จ่าย ค่าครองชีพต่าง ๆ ก็สูงขึ้นอย่างนี้
 จึงไม่เป็นธรรมต่อข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือ เรียกว่าครูประชาบาลนี้
 เป็นที่สุด ท่านประธานครับ ครูประชาบาลซึ่งเวลาทั่วประเทศมีนับเป็นแสน ๆ คนนี้
 ความจริงแล้วได้ทำงานรับใช้ประเทศชาติและประชาชน ประโยชน์ที่ได้จากครู
 ประชาบาลนี้ กระผมเชื่อว่าท่านสมาชิกทุก ๆ ท่านและท่านประธานสภาคงจะยอมรับ
 กันทุกคนว่าประโยชน์ที่ได้รับนั้นมีมหาศาลเหลือคณานับ เพราะว่าครูประชาบาลนี้
 ต้องทนทุกข์เวทนา ต้องไปสอน ต้องไปอยู่ในที่ทุรกันดารห่างไกลความเจริญ ซึ่ง
 เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจที่สุด ไม่เคยได้รับความสุขความสบายเลย ท่านประธานครับ
 ในชนบทของเรานั้นแม้ทุรกันดารจริง ๆ ถนนหนทางก็แคบ ขรุขระทุรกันดาร ไฟฟ้า
 ก็ไม่มีใช้ อาหารการกินก็ไม่สะดวกไม่เหมือนกับในกรุงเทพฯ หรือว่าในตัวเมือง
 ใหญ่ ๆ อย่างนี้ ฉะนั้นข้าราชการประเภทนี้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดนี้
 เป็นข้าราชการที่ควรจะได้เห็นใจที่สุด และทำประโยชน์มากที่สุดด้วย กระผมเชื่อว่า
 ลูกชาวไร่ชาวนาที่อยู่ในชนบทและครูประชาบาล ซึ่งได้ให้ความรู้ประสิทธิ์ประสาท
 ความรู้ให้กับลูกชาวไร่ชาวนาในชนบทนั้น ขณะนี้และที่แล้ว ๆ มาและต่อไปที่จะมา
 เป็นใหญ่เป็นโต เป็นผู้บริหาร เป็นที่เลื่องลืออยู่ในขณะนี้ก็มาก และเป็นผู้ที่มีอำนาจ
 อยู่ในขณะนี้ก็มากที่มาจากลูกชาวไร่ชาวนา จากชนบทซึ่งได้รับการอบรมสั่งสอนจาก
 ครูประชาบาลต่าง ๆ เหล่านี้ แล้วเมื่อครูประชาบาลได้รับความเดือดร้อน แล้ว
 พวกเราจะไม่เห็นใจครูประชาบาลบ้างหรือครับ ครูประชาบาลซึ่งเป็นผู้ที่ถ้าหาก
 จะพูดอีกนัยหนึ่งแล้วก็เป็นผู้ที่ทำงานด้วยความยากลำบากและอดทน ไม่เคยที่จะ
 เรียกร้องต่าง ๆ อย่างข้าราชการอื่นหรืออะไรเลย อดทนจริง ๆ ครับ แต่ว่า
 นี่มันเหลือออกจริง ๆ กระผมก็ไม่ใช่ว่าเป็นครูประชาบาล แต่กระผมเห็นใจเป็นที่สุด
 เพราะว่าไปทีไหนจะกลับจังหวัดกระผมจังหวัดสุโขทัยก็ตามเถอะครับ ครูประชาบาล

ไม่มีแต่ว่ามารองทุกขว่า เมื่อโรสภานี้จะ เอากฎหมายหรือว่าจะมาปรับปรุงกฎหมาย พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเสียที เพื่อให้ความเป็นธรรม แก่พวก เขาบ้างนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบางคนนะครับ ท่านประธาน กระทบ กลับไปจังหวัดสุโขทัย กระทบจะยกตัวอย่างขอประธานโทษเอ๋ยชื่อ ครูอุ้นนี่ครับ อยู่อำเภอเมืองนี้ครับ ขณะรักษาอยู่โรงพยาบาลยังให้คนมาถามว่า เวลาว่าง พระราชบัญญัติไปถึงไหนแล้ว กลัวว่าจะตายเสียก่อน ขอประธานโทษ กระทบไม่ได้ แข่งนะครับ เขาว่าอย่างนี้จริง ๆ และเมื่อวานนี้กระทบก็เพิ่งได้รับจดหมายจาก ข้าราชการบำนาญ ครูโท ขอประธานโทษนะครับขอเอียนนาม ครูโทพิณิจ นี่นะครับซึ่ง ส่งมาจากจังหวัดสุพรรณบุรีอยู่อำเภออุทองนี่นะครับ จังหวัดสุพรรณบุรีก็พยายาม เมื่อทราบข่าวว่า เมื่อวันศุกร์นี้กระทบได้พัก เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ เนื่องจากกระทบขอขยายเวลาการประชุมของสภาไปอีก ๕ วันว่าเนื่องจากร่าง พระราชบัญญัติของเราที่ยังค้างอยู่อีกมาก จำเป็นจะต้องพิจารณาแก้กันต่อไป นี้เขา ก็เขียนมาบอกว่าเขาได้รับความเดือดร้อนเหลือ เกิน และจังหวัดสุพรรณบุรีนี้ะครับ ขอประธานโทษ กระทบไม่ทราบนะครับ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด สุพรรณบุรี คงจะทราบที่ว่า เวลาที่ครูพิณิจนี้เขียนมาถึงกระทบนี้ะครับว่า ครูประชาบาล ซึ่งได้รับบำเหน็จบำนาญของจังหวัดสุพรรณบุรีตายไป ๕ - ๖ คนแล้ว คอยที่เมื่อไรว่า พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญฉบับนี้จะออกมาเสียทีเพื่อที่จะรับเงินเพิ่ม เคี้ยวนี้ ตายไปอีก ๕ - ๖ คนแล้ว นี่เป็นหนังสือของคุณพิณิจนะครับ ไม่เชื่อลองสอบถาม ดูจากที่อยู่ก็โดนะครับ อยู่ที่อำเภออุทองนี่นะครับ จังหวัดสุพรรณบุรี กระทบก็ขอ ประธานอภัยกับคุณพิณิจด้วยนะครับ เพราะเขียนมาบอกว่าขอสงวน กระทบก็จำเป็นต้องชี้แจงกับท่านประธานสภาให้ทราบว่ามันเป็นอย่างนี้จริง ๆ และก็ท่านประธาน สภาครับ เหตุผลอีกอย่างที่น่าเห็นใจครูประชาบาลก็คือครูประชาบาลนี้ะครับไปสอน ในที่ทุ่ทุ้งการ และเสี่ยงต่อโจรผู้ร้ายภัยอันตรายต่าง ๆ อย่างเช่นในขณะนี้

ครูประชาบาลจังหวัดทางภาคใต้ได้ถูกโจรผู้ร้ายจับไปเพื่อเรียกค่าไถ่ กระผมเพิ่งอ่านหนังสือพิมพ์เมื่อเช้านี้ครูมาริยานี้ นามสกุล อูมาสะ ครูจังหวัดยะลา เพิ่งได้ถูกโจรผู้ร้ายจับไปเรียกค่าไถ่ และเวลานี้ครูประชาบาลทางจังหวัดภาคใต้ ๓ จังหวัดคือจังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานีและจังหวัดนราธิวาสกำลังกอดังคสอง เพื่อเรียกร้องให้ทางรัฐบาลนี้ให้การคุ้มครองให้ความปลอดภัยกับเขา ซึ่งเขาไปรับใช้ประชาชนรับใช้ชาติในที่สุดทั้งการและไม่ปลอดภัยอย่างนี้ ก็ขอให้รัฐบาลสนใจและให้ความคุ้มครองแก่เขาค้วย และเรียกร้องให้มีการที่จะให้รัฐบาลนี้เพื่อที่จะเอาตัวครูมาริยา กลับคืนมาให้ได้ ภายในกำหนดเร็ววันนี้อย่างนี้เป็นต้น กระผมจึงว่าทางสถานีควรจะได้สนใจและรีบผ่านพระราชบัญญัตินี้โดยเร็ว เพื่อที่จะเห็นใจข้าราชการครูประชาบาลทั่วประเทศซึ่งกำลังคอยความหวังจากสถานี และจากรัฐบาลว่าเมื่อเขาได้ทำงานรับใช้ประเทศชาติมาด้วยความยากลำบาก แล้วสิ่งที่เขาควรจะได้รับก็ควรจะให้เขาได้รับเยี่ยงอย่างเหมือนกับข้าราชการอื่น ๆ ทั่ว ๆ ไป กระผมจึงขอความกรุณาท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสถานีได้โปรดพิจารณาเห็นใจครูประชาบาล โดยทั่วถึงด้วยครับ ขอขอบพระคุณมากครับ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านครับ กระผมนายอัมพล จันทรเจริญ ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม สังกัดพรรคธรรมสังคม กระผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างมากที่กรุณาให้กระผมได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ความจริงครับ กระผมเชื่อมั่นด้วยเกียรติของกระผมว่า ในจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมีอยู่ในสถานี ๒๒๘ ท่าน คงจะพยายามอย่างเต็มที่ที่จะให้พระราชบัญญัตินี้ออกมาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อสนองความต้องการของบรรดาข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ทนทุกข์ทรมานมานานแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๑๓ จนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ปรากฏว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณครูประชาบาลทั่วราชอาณาจักร

ตลอดทั้งข้าราชการบ้านนาญ โดยเฉพาะข้าราชการบ้านนาญรอวันรอคืนว่าเมื่อไร
 รัฐบาลนี้จะได้พิจารณาหาทางช่วยเหลือข้าราชการบ้านนาญที่ไม่ได้รับเงินทดแทนดังกล่าว
 แล้ว แต่ในขณะที่เดียวกันครับ ที่สภาผู้แทนราษฎรของเราก็ได้มีสมาชิกผู้มีเกียรติ
 หลายท่านก็พยายามตั้งกระทู้ถามรัฐบาลให้หาทางจ่ายเงินจำนวนนี้ไปสู่คณะกรรมการ
 บริหารส่วนจังหวัดซึ่งรับบ้านนาญอยู่ในขณะนี้ และกระผมก็ต้องขอกราบขอบพระคุณ
 คุณสม วาสนา ที่พยายามตั้งกระทู้ถามอยู่ตลอดเวลา ในจำนวนนี้ครับ สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคธรรมสังคม ๕๕ ท่าน และพร้อมด้วยสมาชิกผู้มีเกียรติ
 จะพยายามอย่างเต็มที่ที่จะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี
 ท่านประธานที่เคารพ ตามที่พรรคประชาธิปัตย์ เสนอมาเนั้น ก็เป็นการสมควรและ
 เมื่อสักครู่นี้ คุณไพฑูรย์ ก็ได้อธิบายว่าความเดือดร้อนของคณะครูบาอาจารย์ที่ประสบ
 ปัญหาต้องทนทุกข์ทรมานไปทำการพรวาสอนเด็ก ครูผู้เปรียบประดุจเสมือนเรือจ้าง
 ครูผู้เป็นแสงสว่างของโลก และในโอกาสเดียวกันนี้ก็น่าสนใจท่านประธานครับ
 ทางภาคใต้ เหตุการณ์ตามข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ก็ปรากฏให้เห็นเด่นชัดว่าคณะครูถูก
 คุกคามหนักจากใจจรูญร้ายจับตัวครูบาอาจารย์ทั้งหลายไปเรียกค่าไถ่ เหตุการณ์
 ท่านองที่กระผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าทางรัฐบาลจะไม่นิ่งนอนใจอย่างแน่นอน ใน
 โอกาสนี้ครับ กระผมขอขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่ง เกี่ยวกับปัญหาเรื่องครู ซึ่งขณะนี้
 คุณประสาธ ไซยะโท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดยะลา ทางภาคใต้ก็ยื่น
 ญัตติคว้นเพื่อรัฐบาลนี้หาทางกำจัด หาทางยุติการปฏิบัติกรของผู้ออกการร้ายที่คุกคาม
 สวัสดิการของคุณครูบาอาจารย์ ท่านประธานครับ กระผมขอแสดงความคิดเห็น
 เพียงเท่านี้ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีคำนำใหม่ คุณสมัค

นายสมัค ชาลีกุล (ชัยภูมิ) ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม นายสมัค ชาลีกุล ส.ส. จังหวัดชัยภูมิ สังกัดพรรค

แนวร่วมสังคมนิยม กระผมไม่ค่อยสบายใจนักที่ประธานสภาถามบอกว่าบ้านไซ้ใหม่จึงจะให้พูด กระผมก็ขี้มึน ๆ แต่ความจริงก็ไม่ได้คิดจะค้านหรือกบฏ เนื่องจากว่าขณะนี้ภาวะทางบ้านเมืองของเราเช่น การที่จะใช้เงินในการครองชีพนั้นอยู่ในภาวะซึ่งทำให้พวกเราซึ่งจำเป็นต้องใช้เงินนี้ค่อนข้างใจเป็นอยุ่อย่างมาก มีหลายครั้งและหลายคราวซึ่งข้าราชการชั้นผู้น้อยและข้าราชการทั่ว ๆ ไปได้ร้องเรียนเพื่อที่จะให้มีรายได้สูงขึ้น แต่ทุกครั้งเมื่อเราหรือทางรัฐบาลคิดจะเพิ่มเงินให้กับข้าราชการนั้นสินค้าต่าง ๆ ก็มีราคาแพงขึ้นไปรออยู่แล้ว และเมื่อถึงเวลาซึ่งเงินเดือนข้าราชการได้ขึ้นไปถึงตามที่ตกลงไว้นั้น ของก็ได้อีกเป็นครั้งที่สอง ซึ่งนับว่าผู้ที่ได้รับผลประโยชน์อย่างมากจากการขึ้นเงินเดือนของข้าราชการแต่ละครั้งก็คือ พวกพ่อค่านายทุนซึ่งไม่มีส่วนในทางที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติในประเทศนั้นเอง การที่รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ร่วมกับคุณไพฑูริย์ ซึ่งสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์นั้นกระผมก็เห็นด้วยในเจตนาที่คิดว่าข้าราชการสังกัดส่วนอื่น ๆ นั้นเขาได้รับกัน แต่สำหรับข้าราชการบริหารส่วนท้องถิ่นก็ยังไม่ได้รับ นี่ความไม่เป็นธรรมอย่างหนึ่ง แต่ในเมื่อมาดูตารางของการที่จะขึ้นมาเห็นจำนวนของข้าราชการนั้นแล้ว ก็ตกใจอีกเป็นครั้งที่สอง เพราะว่าผู้ที่จะได้รับบำนาญค่าที่สุดนั้น กระผมอ่านดูแล้วได้รับ ๘๐ บาทครึ่ง แต่ที่สูงที่สุดนั้นได้ถึง ๑๘,๒๒๗ บาท อันนี้เรากำลังพูดถึงว่าการจะกำจัดช่องว่างระหว่างประชาชนในแผ่นดินนี้ ค่อมมาเห็นช่องว่างของเงินเดือนนี้แล้วมันเป็นไปได้ ซึ่งรัฐบาลนี้หรือรัฐบาลใหม่แล้วแต่ ถ้าหากว่ารายได้ของคน ซึ่งก็เป็นข้าราชการบำนาญเหมือนกันไม่ต้องห่างกันเหมือนกัน แต่ว่าก็ต้องการปัจจัยดีเหมือนกันนั้นเมื่อรายได้แตกต่างกันเช่นนี้ การแก้ปัญหาค้างนี้จึงไม่อาจที่จะเป็นการลดช่องว่างของประชาชนได้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนถามว่า ในขณะที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นทั้งหลายที่จะได้รับผลประโยชน์ตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้นเมื่ออยู่ประมาณจำนวนเท่าใด และถ้าหากสภาพบ้านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปนั้น

รัฐบาลจะต้องใช้เงินเพื่อให้แก่บำเพ็ญบำนาญของข้าราชการท้องถิ่นอีกจำนวนเท่าใด อันนี้กระผมเป็นห่วงเหลือเกินว่า ค่าครองชีพ มันจะสูงขึ้น ในขณะที่ประชาชนทั่วไป ได้รับความทุกข์ยากแสนสาหัสชาวไร่ชาวนาตามบ้านนอกนั้น ตามชนบทนั้น อย่่ว่าแต่ ไม่มีเงินเลยครับ ชาวจะกรอกหม้อยังไม่มี กระผมกลับจากไปเยี่ยมบ้านมา ๒ - ๓ วันนี้ก็ได้เห็นสภาพซึ่งสลัดใจอีกเหมือนกับทุก ๆ ครั้งที่ผ่านมา นั่นก็คือชาวนาต้อง คั้นนกระ เลือกกระสนหาข้าวมาทำข้าวต้มมัด แล้วก็ไปขายที่ในตลาด เสร็จแล้วก็ซื้อข้าวมาโคกที่ละฉัตรสองฉัตร นี่คือสภาพซึ่งเรา ๒๖๕ คน ซึ่งเข้ามาอยู่ในสภานี้ จะต้องช่วยกันคิดช่วยกันแก้ไข ท่านประธานที่เคารพของว่างระหว่างคน ซึ่งเราจะ ก่าจ๊กออกไปนั้นก็โดยที่ว่าถึงผู้ซึ่งมีรายได้สูงสุดนั้นลงมา และก็พยายามที่จะยกระดับ ของผู้ที่มีรายได้น้อยขึ้นไปให้พบกัน ณ จุดใดจุดหนึ่ง ถ้าหากมันจะเป็นไปได้ กระผม ทราบว่า ถ้าหากว่าเค้าโครงการ เศรษฐกิจของเราในปัจจุบันนี้ยังอยู่ในรูปนี้ แล้ว เราก็คงไม่มีโอกาสไม่มีหนทางที่จะไปถึงจุดหมายปลายทางนั้นได้ ดังนั้นการบริหาร ของรัฐบาลชุดไหนก็แล้วแต่ ถ้าหากไม่เปลี่ยนโครงสร้าง เศรษฐกิจที่ดีกว่าเดิมแล้ว ที่ ดีกว่านั้นแล้ว เราก็คงไม่มีโอกาสไปถึงจุดบรรลุเป้าหมายที่เราต้องการที่จะทำได้กระผม ไม่ได้คัดค้านกฎหมายฉบับนี้ แต่กระผมอยากจะขอตั้งข้อสังเกตุไว้ว่า รายได้หรือว่า บำนาญซึ่งแตกต่างกันระหว่าง ๗๐ บาท กับ ๑๕,๐๐๐ บาทนั้นมีทิศทางใดหรือไม่ ซึ่ง เราจะเอามาพิจารณาเพื่อที่จะ เป็นอุทาหรณ์หรือในการที่จะแก้ไขต่อไป ท่านประธาน ที่เคารพ ท่านประธานกับกระผมก็ได้ เคยเดินทางไปสาธารณรัฐประชาชนจีนด้วยกันก็ ได้ทราบแล้วว่าความแตกต่างระหว่างชนชั้นในประเทศนั้น แทบจะไม่มีหรือว่ามีก็ น้อยมาก ท่านประธานเองก็สายศรีหะครับ ขณะซึ่งเดินออกมาขณะที่ไปทูลหนึ่งบอกว่า แหม ประเทศเรานี้จะอยู่แล้ว เหมือนกับไม่มีอะไรเลยนะ นี่ครับท่านก็พูด กระผมก็จำไว้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะเป็นกรรม ก็สำหรับ ข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ก็เนื่องจากว่าข้าราชการในสังกัดในส่วนอื่นนั้น

เขาก็ได้รับกันไปหมดแล้ว คือได้ปรับตามรายได้จำนวนใหม่ ดังนั้นความยุติธรรมก็จะเกิดกับข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งยังไม่ได้ปรับ จะอย่างไรก็แล้วแต่ กระทบคิดว่าจะถึงเวลาแล้วที่เราควรจะเริ่มมาทบทองปัญหาที่แท้จริงเสียว่า เวลาที่ประเทศชาติของเรานั้นต้องการอะไร ข้าราชการต้องการน้ำ ข้าราชการน่ะครับ ต้องการที่ดิน แต่ขณะนั้นขาราชการก็ยังเช่าที่ดินเขาอยู่ และขณะนั้นขณะเดียวกันนั้นขาราชการก็ยังไม่ผ่อนอยู่ สำหรับประชาชนในจังหวัดภาคอีสานนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ไม่มีอะไรซึ่งเขาต้องการไปมาก เขาต้องการปลาและข้าวเท่านั้น เขาก็พออยู่ได้แล้ว แต่ในขณะที่เดียวกันทั้งปลาและข้าวนั้นก็ต้องอาศัยน้ำ ดังนั้นกระทบจึงอยากจะฝากไว้ว่าให้รัฐบาลได้รับแจ้งจัดการ เรื่องนี้แก่ขาราชการ ก่อนที่จะจนที่กระทบอยากจะขอถึงท่านประธานสักเล็กน้อยน่ะครับ คือกระทบได้เสนอร่างพระราชบัญญัติถอดยศ ๓ ทหารราชให้กับท่านประธานสภาไปนานแล้วตั้งแต่วันแรกที่กระทบก้าวมาในสภา แต่ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ยังไม่ได้บรรจุยังไม่มีการเคลื่อนไหวอะไรทั้งสิ้น กระทบจึงไม่ทราบว่าในสภาแห่งนี้ หรือในพื้นแผ่นดินไทยนี้ ยังมีสมุนทหารราชอยู่อีกเป็นจำนวนเท่าไร กระทบ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประเด็นนี้สั้น ๆ น่ะครับ กรุณาปรับเล็กน้อยน่ะครับ คุณสุทัศน์

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) ท่านประธานที่เคารพ กระทบสุทัศน์ เงินหมื่น ส.ส. พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย อุบลราชธานี กระทบในนามพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย รู้สึกยินดีอย่างยิ่งที่ทางรัฐบาลได้หันไปเอาใจใส่ให้ความสนอกกับปัญหาท้องถิ่นบ้าง เล็กน้อย ในกรณีที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าเห็นจำเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นั้นขึ้นมาท่านประธานที่เคารพ ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นขึ้นมา นั้น ทำให้มีผลให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น คือข้าราชการส่วนจังหวัด ซึ่งประกอบไปด้วย

ครงการบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานสุขาภิบาล และพนักงาน
 ค่ำมด ซึ่งปลดเกษียณแล้วได้รับบำเหน็จบำนาญ โดยตามเหตุผลของทางรัฐบาลได้
 เสนอไปนั้นได้กล่าวอ้างว่า เพื่อเป็นการช่วยให้มีรายได้ เนื่องจากค่าครองชีพ
 สูงขึ้นและ เพื่อเป็นการให้ผู้รับบำนาญเสียภาษีเอง โดยเหตุผลทั้งสองข้อดังกล่าวนี้
 กระทบเองยังคิดว่าวิธีการวิถิต่างที่ท่านจะช่วยข้าราชการบำนาญหรือชายประชาชน
 ในส่วนท้องถิ่นให้ให้มีเงินมีทอง และเพื่อเป็นการบรรเทาแก้ปัญหาค่าครองชีพสูงนั้น
 กระทบคิดว่าวิธีนี้เป็นวิธีที่ไม่ถูกต้องนัก แต่ถึงอย่างไรก็ตาม กระทบก็เห็นว่าใน
 เงื่อนไขของสังคมในปัจจุบันนี้ ในเงื่อนไขของสังคมปัจจุบัน ซึ่งเป็นระยะเวลาที่
 พรรคการเมืองในแนวสังคมนิยมได้พยายามที่จะผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ใน
 สังคม เพื่อที่จะเป็นการช่วยเหลือคนยากคนจน กรรมกร ชาวนา และผู้ยากไร้
 ทั่วไป เรายอมรับอยู่ว่าวิธีนี้เป็นวิธีการที่แก้ไขไม่ได้นัก แต่ในขณะที่เราในแนวทาง
 สังคมนิยมพรรคการเมืองที่มีแนวความคิดทางสังคมนิยมยังเป็นรูป เป็นร่าง เพิ่งจะ
 เป็นรูป เป็นร่างขึ้นมาซึ่งยังไม่ได้มีเสียงส่วนมากในสภา เราก็จะถือว่าวิธีนี้เป็น
 วิธีที่จะพอแก้ไขได้บ้าง ทั้งนี้เพราะว่าถึงแม้ว่าท่านจะไม่เพิ่มเงินเดือนเพิ่มบำนาญ
 เพิ่มรายได้ให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นมากเท่าไรก็ตาม แต่การแก้ไขความ
 เค็ดร้อนเรื่องไม่มีเงินใช้ เรื่องการออกดอกก็ยังจะแก้ไขไม่ได้เพราะราคาสินค้า
 ต่าง ๆ นั้น อย่างว่าแต่มีการเพิ่มบำนาญเลยครับ เพียงแต่มีข่าวว่าจะมีการเพิ่ม
 เงินเดือนข้าราชการ เพียงแต่มีข่าวว่าจะไปขายบ่อให้กับต่างประเทศได้ เพียงแต่
 มีข่าวว่าจะมีรายได้ให้กับข้าราชการเพิ่มขึ้นเล็กน้อย หรือเพียงแต่มีข่าวว่าจะมี
 การขึ้นเงิน สินค้าไม่ว่าอะไรทั้งสี่จะขึ้นเป็นเงาตามตัวไม่ต่ำกว่า ๑ เท่าถึง ๒ เท่า
 ซึ่งข้อเท็จจริงอันนี้ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกจังหวัดท่านแก้ทราบดี และท่าน
 ก็พยายามค้นคว้าที่สุดในการที่จะแก้ไข ท่านประธานที่เคารพเป็นเพราะเหตุนี้แหละ
 ครับ กระทบในนามพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จึงไม่เชื่อว่าจะ เป็นวิธีที่ดีที่สุด

ในการแก้ไข วิธีที่จะแก้ไขนั้น ท่านจะต้องการวิธีในการที่จะเพิ่มรายได้ เพิ่มความ
เป็นธรรมในสังคม ในด้านเศรษฐกิจและด้านการเมือง ลดช่องว่างระหว่าง
คนยากจนและคนมั่งมี ขอประทานโทษลดช่องว่างระหว่างคนมั่งมี และคนยากจนให้
ใกล้เคียงกันเข้ามามากที่สุด โดยยึดหลักเศรษฐกิจในระบบสังคมนิยม ถ้าหาก
ท่านยังจะมาแก้ไขในระบบเช่นนี้ ในระบบคนกินคนเช่นนี้ โดยเพิ่มเงิน หรือ
ให้ท่านเงินให้กับคนยากจนเช่นนี้ ขอประทานโทษ ในระบบสังคมลง เพราะเหตุเช่นนี้
จะไม่สามารถแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ พรรคสังคมนิยมแห่ง
ประเทศไทยมีความเห็นว่าวิธีเช่นนี้ ไม่ใช่เป็นการแก้ไขที่ถูกต้องนัก แต่เราเอง
ก็ไม่ได้คัดค้าน เพราะถือว่าความเดือดร้อนของข้าราชการส่วนท้องถิ่น ที่มีอยู่เป็น
เวลานานนั้นไม่ได้รับการ เหลียวแล เป็นระยะเวลาหลายเดือนหลายปีมาแล้ว การ
หยิบยื่นการ เหลียวแลและความช่วยเหลือแต่เพียง เล็กน้อย เท่านั้นก็พอที่จะ เป็นเครื่อง
หรือ เป็นการที่จะรณะระยะเวลาการถึงกับอดตายของเขาให้ได้ไม่มากนักน้อย เราใน
นามพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยจึง ไม่คัดค้าน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร เชิญคุณทวี

นายเสริม มุสิกวัตร (นครศรีธรรมราช) ท่านประธานที่เคารพ

กระผมไม่ใช่ออชวช กระผมชื่อ เสริม มุสิกวัตร ส.ส. นครศรีธรรมราช พรรค
ประชาธิปไตย ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะพูดเฉพาะอยู่ในกรอบแห่ง พ.ร.บ.
บำนาญบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น อย่างอื่นจะไม่กล่าวถึง ท่านประธาน
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น โดยเฉพาะครูประชาบาลรู้สึกว่ามีความสำคัญกับ
ข้าราชการอื่นของประเทศไทยทั้งสิ้น แม้แต่บำนาญของเขา ก็ยังถูกรัฐบาล
กักเอาไว้ร่วม ๒ ปี ซึ่งข้าราชการส่วนอื่นเขาได้เพิ่มบำนาญไปหมดแล้ว
แต่บำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะครูประชาบาลยังไม่มีใคร
ได้รับเลย ทั้ง ๆ ที่ครูประชาบาลไม่เคยที่จะประท้วงไม่เคยที่จะเดินขบวน เพราะ

เขารู้เขาเจียมตัวว่าเขาเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เขาพยายามทำคามระเบียบแบบแผน ส่วนใหญ่ที่สุดก็ไถ่ยื่นคำร้อง หรือร้องเรียนมายังสภาผู้แทนราษฎร เท่านั้น โดยเฉพาะพรรคประชาธิปัตย์ได้รับคำร้องเรียนนี้มากที่สุด เพราะฉะนั้นคุณไพฑูริย์ จึงยื่น พ.ร.บ. นี้เข้าสู่สภาตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ก็เพิ่งได้บรรจุในวันนี้ พร้อมกับร่าง พ.ร.บ. ของรัฐบาล กระผมในฐานะแห่งพรรคประชาธิปัตย์ ขอสนับสนุน พ.ร.บ. นี้ ถึงแม้ว่าครุประชาบาลปัจจุบันนี้จะต้องเสียภาษีเอง ในเรื่องบำเหน็จบำนาญเขาก็ไม่เคยทวงตัง แต่ท่านประธานที่เคารพโปรดโปรดตรองสักนิด เงินบำเหน็จบำนาญเขายังไม่ได้เลย แต่ต้องเสียภาษีไปแล้ว เขาก็ยังไม่ร้องเรียน ขออย่าง เดียว เท่านั้นว่าบำเหน็จบำนาญที่เขาถึงจะได้ตามสิทธิที่เขาจะได้ นั้น ควรจะจ่ายให้เร็วที่สุดที่จะเร็วได้ ถึงแม้จะเสียภาษีเอง เขาก็ยินดี และโดยเฉพาะ กระผมมีความเห็นต่อไปว่า การที่เขายังไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญเพิ่มนี้ ทางที่ถูกต้อง เราควรจะต้องคิดออกเมื่ยให้เขาเสียด้วย เพราะเรากักเขาไว้เกือบ ๒ ปีข้าราชการส่วนอื่นได้ แต่ครุประชาบาลยังไม่ได้ มันน่าน้อยใจไหมครับ ท่านผู้เป็นประธาน ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ เงินบำเหน็จบำนาญนี้เป็นสิทธิเขาควรจะได้ เพราะฉะนั้นของจะแพงหรือไม่ไม่เกี่ยวกับอันนี้ เพราะข้าราชการอื่นเขาได้กันหมดแล้ว ครุประชาบาลไม่ได้ เพราะครุประชาบาลจะได้ขึ้นมาจะว่าของแพง เพราะเพิ่มเงินบำเหน็จบำนาญให้ครุประชาบาล จึงไม่เป็นการไม่ถูกต้อง ท่านประธานที่เคารพ

กระผมในนามแห่งพรรคประชาธิปัตย์ขอสนับสนุนร่าง พ.ร.บ. นี้ ขอความเมตตาต่อรัฐบาล ขอให้โปรดออกพระราชบัญญัตินี้โดยเร็วที่สุด และอยากจะขอกราบวิงวอนท่านสมาชิกสภาผู้แทนผู้ทรงเกียรติทุกท่านทุกพรรค ขอให้โปรดสนับสนุนเสียด้วยอย่าโปรดได้ค่านเลย เพราะอย่างน้อยที่สุดขอให้โปรดช่วยเหลือครุประชาบาลของเราผู้รักสันติ ซึ่งไม่เคยประท้วงและเดินขบวนด้วย สวัสดิ์ศรีชัย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รู้สึกจะสนับสนุนกันทั้งนั้นนี้ คุณสมาน

นายสมาน ธรรมเทพ (ลำพูน) กระทบชอกช้ำขอบคูด่านประธาน
ที่เคารพ และบรรดาท่านผู้มีเกียรติในรัฐสภา กระผมสมาน ธรรมเทพ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดลำพูน คือ ท่านประธานท่านขอโทษมคาน คือหมายความว่า จะได้พูดก็ต่อเมื่อ
ท่าน ขอกระผมเองก็ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ไม่ใช่อย่างนั้นหรอก ไม่ใช่ต้องการ
ให้คัดค้าน ผมก็ปรารถนาเข้ามาอย่างนั้นแหละ

นายสมาน ธรรมเทพ (ลำพูน) ครับ ขอบคุณครับ คืออย่างไรก็ตาม
แต่ครับกระผมจะขอไม่ขัดข้องในการที่ท่านประธานจะพูดอย่างนั้น ก่อนอื่นนะครับ
กระผมจะขอ ถ้าจะค้านก็ค้านถึง ๔ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นที่ ๑ ท่านประธานที่เคารพ โปรดฟังให้ถี่นะครับ กระผม
ไม่ประสงค์ที่จะให้มีการแยกกันพิจารณา ทราบว่าเคยมีรัฐบาลก็เป็นผู้ที่เสนอและ
ทางรัฐบาลก็ได้แสดงสปิริตว่าทางพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้เสนอเข้ามาอีกด้วย เป็น
สองฉบับ เพราะฉะนั้นกระผมไม่เห็นด้วยกับการที่จะแยก ขอให้รัฐสภาที่พิจารณาว่า
เราจงร่วมกันพิจารณา

ประเด็นที่ ๒ กระผมค้านที่ทราบว่าทางรัฐบาล ต้องประทานโทษ
นะครับ จะไม่คิดดอกเบี้ย คือหมายความว่าผลประโยชน์ที่เขาจะได้มา ตั้งแต่
๑ มกราคม ๒๕๑๗ แล้ว ผลประโยชน์ที่เขาควรจะได้เอาเงินของเขาไปฝากไว้
ที่ไหน เขาควรจะได้ดอกเบี้ย และกระผมเห็นด้วยกับท่านผู้มีเกียรติ ที่เพิ่งนั่งลง
เมื่อสักครู่ ควรจะคิดดอกเบี้ย คือว่าต้องคิดไม่ใช่ว่าควร

ประเด็นที่ ๓ กระผมค้านในประเด็นที่ว่า จะมีการเริ่มการพิจารณา
หรือจะนำเอาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปเสนอ เพราะฉะนั้นวันนี้ในฐานะที่เรา
เป็นผู้แทนของปวงชน กระผมใครขอให้เราพิจารณา ๓ วาระรวดเดียวเลย จะทำ
ได้ไหม ถ้าหากทำไม่ได้ กระผมก็ใครขอให้อย่างช้าอย่าไปเร่งเกิน ๓ วัน

หมายความว่าในที่สุดที่พบเรื่องนี้จะต้องผ่าน และเพราะเขาคอยมาเป็นเวลานานแล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องรายละเอียดนั้น กระผมจะไม่ชี้แจงเพราะมีหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว

ประเด็นที่ ๔ ก่อนที่กระผมจะนั่งลง เพราะกระผมรู้สึกอึดอัดมานานเหมือนกัน เกี่ยวกับการที่ท่านประธานสภา กระผมจะอ่านและขอตั้งท่านประธานสภาในฐานะที่กระผมเคารพท่าน ผู้ตัดใจได้ดีตาม กระหู่ใจได้ดีตาม ถ้าหากว่ามันเป็นผลประโยชน์เห็นว่าผู้ตัดใจเกี่ยวกับคนในถิ่นใดก็ควรจะให้คนในถิ่นนั้นพูด อาทิเช่นที่ท่านมาครั้งที่แล้วนี้ นำท่วมในภาคเหนือมีหลายท่านพยายามเสนอ เกี่ยวกับ ความเดือดร้อนของชาวภาคเหนือ กระผมเอง ก็ยกมือเข้าจนเย็นก็ยังไม่เห็นใครพูดได้ทำกันครั้งที่แล้วก็เหมือนกัน ท่านประธานสภาที่เคารพ เรื่อง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ลำพูน กระผมยกมือ เข้าจนเย็นจนตึกคืนคอนคืนท่านก็ยังไม่ทำ .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ นอกเรื่อง

นายสมาน ชมพูเทพ (ลำพูน) : ไม่ใช่เรื่องครั้น ท่านประธาน เพราะว่าคุณตัดใจเสนอขึ้นมาแล้วคนที่จะพูดเพื่อสนับสนุนท่านไม่เข้าประเด็น กระผมขอท้วงติง ท่านประธานสภานี้เป็นผู้ที่ล้มชาติเกิด คือท่านเอง เป็นผู้ที่เขาแก้ถึงขนาดนี้แล้ว เมื่อท่านเป็นหม่อมท่านล้มไปแล้ว หรือความเป็นหม่อมเนะ คนอยู่ในรัฐสภาอย่างนี้แหละคนหม่อม ๆ ท่านไม่ยอมให้พูดให้คนแก่ ๆ พูด และกระผมขอพูดประธานสภา ๆ นี้ท้วงติงอย่างหนักด้วย ท่านประธานสภาที่เคารพ ไม่ใช่ว่ามาถึงคนไทยเอะอะ เอ้า ๆ อย่างนี้ก็ตามนี้ ไม่ใช่อย่างนั้น ท่านต้องให้เหตุผลความยุติธรรม วันนั้นกระผมพูดกระผมต้องการตั้งท่านประธานสภา ๆ กระหู่ใจได้ดีตามนะครั้น ถ้าหากเป็นกระหู่ กระผมอาจจะขอให้ท่านว่าไม่ใช่มาไต่กันสภา กระหู่ ถ้าหากเป็นประจำท้องถิ่นอย่างนั้น จึงไม่จำเป็นจะต้องมาถ่วง เวลาของรัฐสภาเราไปพูดไปชี้แจงสภาวิเทศประจำถิ่นก็ยังได้ สื่อมวลชนหลายท่าน ๆ ให้การสนับสนุน

อย่างนี้ กระทั่งใดไม่คงมาอยู่ในสภา ถ้าหากเป็นเรื่องของพับลิก (Public) หรือส่วนรวมนี้เรามาพูดในรัฐสภาได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละคุณสมาน พอแล้ว

นายสมาน ชมพูเทพ (ลำพูน) : ครับ ขอขอบคุณมากครับ ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นกระผมเสนอ ๔ ข้อ ถ้าหากไม่ให้คำตอบวันนี้ กระผมจะค้านต่อคือ ๑. ขอให้รวมกันพิจารณา ๒. ให้คิดออกด้วย ๓. กรุณาอย่าเอาญัตตินี้ไปแช่เย็น - หมายความว่าให้พิจารณา ๓ วาระรวดหรือไม่ อย่าให้เกิดในอาทิตย์หน้า ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องก็เสร็จไปแล้ว ส่วนจะรวดเดียว หรือ ๓ วาระอะไร เกี่ยวข้องทุกคน กระผมคิดว่าพอสมควรแล้ว

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกทุกท่าน กระผม ชัชวาลย์ ชมภูแดง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดร้อยเอ็ด กระผมขึ้นมาพูดในวันนี้พูดในนามพรรคพลังใหม่แล้วสิ่งที่กระผม จะกราบเรียนต่อสภาแห่งนี้เป็นการรู้สึกอย่างจริงจัง และด้วยความบริสุทธิ์ใจจากพวกเราชาวพรรคพลังใหม่ ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน ท่านคงจะทราบถึงความบรรเทาทุกข์ของชนชั้น โดยเฉพะอย่างยิ่งคือประชาชน นั้นท่านได้เคยแสดงความยากลำบาก ท่านได้เสียเปรียบข้าราชการหน่วยอื่น ๆ ท่านต้องทนทุกข์ทรมานอยู่ท่ามกลางท้องไร่นาและป่าเขาลำเนาไพร ท่านต้องอยู่ ภัยความเสียเปรียบเป็นเวลานาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการพิจารณาเรื่อง บำเหน็จบำนาญ แล้วข้าราชการในส่วนอื่น ๆ นั้นก็ได้รับกันไปหมดนับเวลาจนถึง บัดนี้แล้ว เป็นเวลาถึง ๑ ปีกับ ๔ เดือนเต็ม และกำลังจะเข้าเดือนที่ ๕ อยู่แล้ว เมื่อมีกฎหมายฉบับนี้เข้ามาในพรรคพลังใหม่มีความรู้สึกยินดี แทนบรรดาข้าราชการ ส่วนท้องถิ่นทั้งหลายที่เขาจะได้รับบำเหน็จบำนาญอย่างเต็มที่ ตามสิทธิที่พวกเขา

ควรจะได้รับ ท่านประธานสภาที่เคารพ ตัวกระผมเองและบรรดาสมาชิก ใน
 พรรคพลังใหม่ของกระผมได้รับจดหมายจากบรรดาครูประชาบาลทั่วทั้งทุกภาค ใน
 ประเทศไทยนี้ โค้งแข็ง เหตุผลและความเสียเปรียบที่เขาได้รับ เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ
 ซึ่งเราพรรคพลังใหม่ก็ได้ให้คำมั่นสัญญาไว้ว่าเราจะดำเนินการทุกวิถีทางที่จะให้เขา
 ได้ซึ่งสิทธิซึ่งเขาได้เสียเปรียบไปหันมามองดูความก้าวหน้าของบรรดาครูประชาบาล
 และข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นพวกเขาเองเสียเปรียบเป็นอย่างมาก ท่านประธาน
 พวกเขาเองไม่มีโอกาสที่จะก้าวหน้าในชีวิตราชการ เช่นข้าราชการส่วนอื่น ๆ พวก
 เขาเองไม่มีโอกาสที่ไปอยู่ใกล้เจ้านายที่จะมีโอกาสได้เสนอนำหน้า โอกาสก้าวหน้า
 โดยวิถีทางประจวบสผลพวกเขาเองต้องตกอยู่ในภัยอันตราย ในกรณีที่บรรดา
 ข้าราชการหรือครูประชาบาลซึ่งตกอยู่ในท้องที่ที่มีโจรผู้ร้าย และเมื่อไม่กี่วันมานี้ก็ยัง
 ปรากฏว่าครูซึ่งอยู่ในจังหวัดภาคใต้ เองก็ยังคงถูกคุกคามจากบรรดาโจรภาคใต้ถูกคุกคาม
 ถูกจับไปซึ่ง เป็นครูสตรีแท้ ๆ แล้วทางรัฐบาลเองก็ได้ให้คำมั่นสัญญาว่า จะให้ความ
 คุ้มครองแก่สวัสดิภาพของเขา นั้นเป็นตัวอย่างซึ่งกระผมได้ยกขึ้นมาว่าครูประชาบาล
 ตกอยู่ในความยากลำบากเพียงใด ซึ่งวันนี้พรรคพลังใหม่ก็ได้ยื่นเสนอนโยบายความเรื่อง
 ปัญหาครูประชาบาลถูกจับที่จังหวัดภาคใต้แล้ว ซึ่งประธานสภาท่านก็คงจะกรุณา
 นำเข้ามาเสนอต่อที่ประชุมแห่งนี้ ท่านประธานสภาที่เคารพ เงินบำเหน็จบำนาญนี้
 เราพิจารณาแล้ว เห็นว่าถึงแม้ว่าจะเป็นเงินเพียงเล็กน้อยก็ตาม แต่ก็ เป็นสิ่งหนึ่ง
 ซึ่งอาจจะทำให้บรรดาครูประชาบาลเรานั้นได้มีโอกาสลืมตาอ้าปากได้ ในช่วงระยะ
 เวลาอันสั้น ๆ เพราะว่าบรรดาครูทั้งหลายหรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นทั้งหลาย บาง
 ท่านนั้นอาจจะตกอยู่ในภาวะหนี้สินอยู่ในขณะนี้ อาจจะเป็นการดีที่รัฐบาลจะให้
 ถ่วงล่าช้ามาถึง ๑ ปีกับ ๔ เดือนนั้น บรรดาข้าราชการส่วนท้องถิ่น ก็อาจจะได้รับ
 เงิน เป็นก้อนเป็นกำและก็จะอาจจะได้เงินนี้ไปปลด เปลี่ยนหนี้สินพวก เขาซึ่งมีอยู่ แต่
 ท่านประธานสภาที่เคารพ สิ่งนี้เป็นสิ่งเล็กน้อย กระผมและพรรคพลังใหม่

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าทางคณะรัฐบาลนั้นคงจะพิจารณาหาแนวทางที่จะช่วยเหลือบรรดา
 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นให้มากกว่านี้ และหาวิธีทางอื่นที่จะช่วยฐานะบรรดา
 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในอนาคตต่อไป สำหรับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับที่เสนอ
 เข้ามานั้นพรรคพลังใหม่ได้มีมติว่า เราขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติน้อย่างเต็มที่
 และเราหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ทั้งคณะรัฐบาลคงจะผ่านพระราชบัญญัตินั้นนำออกไป
 ประกาศใช้อย่างรวดเร็ว เพื่อผลประโยชน์ของข้าราชการส่วนท้องถิ่น กระผม
 ชัชวาลย์ ชาญแดง จากจังหวัดร้อยเอ็ด ในนามพรรคพลังใหม่ขอกราบเรียนต่อ
 ท่านประธานสภาฯ ไปยังคณะรัฐบาลภายใต้การนำของ พณฯ นายกรัฐมนตรี
 หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช หวังว่าท่านคงจะนำเรื่องนี้เพื่อไปช่วยเหลือบรรดา
 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยรีบด่วน ขอพระคุณมากครับ

นายมานิต พรหมมานนท์ (ศรีสะเกษ)   ท่านประธานสภาที่เคารพ
 และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม มานิต พรหมมานนท์ ส.ส. ศรีสะเกษ สังกัด
 พรรคเกษตรสังคม ขอปิดอภิปรายครับผม ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร   ความจริงก็อภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว
 มีผู้เสนอให้ปิดอภิปรายแล้ว จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร   เมื่อไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
 ผมถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดการอภิปรายได้ ต่อไปผมจะขอมติต่อที่ประชุมว่า จะรับ
 หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..)
 พ.ศ. .... ตามระเบียบวาระที่ ๔ ซึ่งเป็นของรัฐบาล และตามระเบียบวาระที่ ๕
 ของคุณไพฑูริย์ โมกขมรรคกุล กับคณะ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ แห่งร่าง
 พระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้รับ

หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าเห็นจำเป็นว่าส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่...) พ.ศ. ....

ทั้งสองฉบับนี้เป็นเอกฉันท์ ส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ เชิญครั้นท่านรัฐมนตรี

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่านประธาน

ที่เคารพ ผมอยากขอหารือต่อที่ประชุมว่าอย่างนี้ ฟังเสียงจากสมาชิกแล้วอยากได้

กฎหมายนี้ออกโดยเร็ว จะออกให้ได้เร็วก็พิจารณารวดเดียว ๓ วาระ นี้โดยหนึ่ง

แต่ว่าอุปสรรคมีอยู่ประการ เดียวว่าร่างกฎหมายทั้งสองฉบับนี้เกือบจะเหมือนกัน แต่

ไม่เหมือนกัน ถ้าจะทำวาระเดียวแล้วอยากขอความกรุณาต่อสภา ให้เอาร่างของ

รัฐบาลเป็นหลัก ทำไมจึงต้องเอาร่างของรัฐบาลเป็นหลัก เพราะการคำนวณเงิน

ที่จะใช้ย่อมผูกพันกับประมาณ จำนวนเงินก็ไม่ต่างกัน แต่ถ้อยคำบางอันรัฐบาล

เป็นคนใช้ จากร่างของรัฐบาลที่เสนอมาเนั้น ถ้าจะแก้ไขแล้วรวดเดียว อาจจะเป็น

ไปรอด แต่ถ้ามหาว่าไม่สามารถจะตกลงในประเด็นนี้ได้ รัฐบาลก็ขอเสนอตั้ง

กรรมาธิการวิสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนั้นครับ ผมก็ใครจะเพิ่มเติมให้

ข้อสัง เกตว่าคืออย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่านะ ที่ประชุมนี้รู้สึกเข้าใจรอน อยากใครที่จะให้

กฎหมายฉบับนี้ออกมาโดยความรวดเร็วถ้าจะเอาวาระเดียว ผมก็เกรงว่าจะชุลลคลัก

และจะเสียเวลาเพิ่มเพื่อต่อที่ประชุมนี้มาก ถ้าหากว่าจะเอาเร็ว แปรญัติติดกันภายใน

วันนั้นเมื่อพรุ่งนี้จะได้เข้ามาสู่สภาได้ในวาระที่ ๒ - ๓ ที่ผมให้ข้อสัง เกตนะครับ แต่

ว่าชั้นนั้นเรื่องกรรมาธิการ ทางรัฐบาลเสนอกรรมาธิการวิสามัญ คุณไฟทูนยว่า

อย่างไร

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัย ในนามของพรรคประชาธิปัตย์ กระผม ก็เห็นด้วยกับ ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม คืออยากจะให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่านสภาโดยเร็วและถ้าได้วันนี้ก็จะ เป็นพระคุณอย่างยิ่ง เพราะว่าผ่านสภานี้แล้วก็ต้อง ไปผ่านวุฒิสภาอีกที ซึ่งจะ เข้าวันพุธที่จะถึงนี้ ถ้าไม่อย่างนั้นเดี๋ยวปิดสมัยประชุมเสียก่อนแล้ว ปัญหามันมีอยู่อย่างนี้ กระผมจึงอยากจะขอ เสนอแปรญัตติ ๓ วาระรวดนะครับ แล้วก็กรรมาธิการวิสามัญนะครับ สัก ๒๗ ท่าน ต้องขอประทานโทษ กรรมาธิการ เต็มสภาเลยครับ ไม่เป็นไรครับ กระผมไม่ติดใจทางรัฐบาลจะขอ ให้ที่ร่างของรัฐบาล ผมก็ไม่ติดใจครับ ถ้าหากข้อไหนที่มันแตกต่างกันบ้าง เท่าที่ผม เห็นสมควรจะแก้ไขผมก็จะขอแปรญัตติไม่ติดใจ ผมก็จะงดละครับ ก็ขอ เสนอแปรญัตติ เต็มสภาเลยครับ แล้วขอให้พิจารณา ๓ วาระรวดให้เสร็จภายในวันนี้ะครับ ขอ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร คุณไพฑูรย์ เสนอให้พิจารณา ๓ วาระ รวดเดียว ก็หมายความว่ากรรมาธิการ เต็มสภา โดยไม่ต้องตั้งกรรมาธิการใหม่ คุณสุทินว่าอย่างไร

นายสุทิน ใจจิตร (ยโสธร) ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน ใจจิตร ส.ส. ยโสธร พรรคเกษตรสังคม เมื่อสักครู่นี้กระผมเองก็เป็นคนเสนอให้ สภานี้รับพิจารณากฎหมายนี้ในวันนี้ แต่มายังขั้นตอนนี้กระผมไม่เห็นด้วย กับท่านเจ้าของ ร่างที่จะเสนอให้ใช้กรรมาธิการ เต็มสภาและพิจารณา ๓ วาระรวดเดียว กฎหมาย ฉบับนี้เกี่ยวกับการเงิน มีสาระแตกต่างกันบ้าง สำหรับร่างของรัฐบาลและร่าง ของท่านสมาชิก และถ้าหากว่าเราจะพิจารณานะครับไปตามขั้นตอนนะครับ กว้าง วิธีการธรรมดาแน่นอนคงจะไม่เสีย เวลามากมายเกินไปนัก ถ้าเราพิจารณา เต็มสภา ขณะนี้กระผมเชื่อว่าก็ยังยืดเยื้อและยุ่งยากจากประสบการณ์ที่ผ่านมา เพราะฉะนั้น

อย่างที่ท่านประธานณะ เมื่อ^๕กัน^๕ว่าจะ^๕เป็น^๕พ^๕รง^๕นี้หรือจะเป็น^๕สัปดาห์^๕หน้าเพียง ๗ วัน^๕นี้
มันมาตั้ง ๒ ปีแล้วนะครับ แต่หาก^๕ว่าเรา^๕จะพิจารณา^๕ให้รอบคอบ^๕เพียงอีก ๗ วัน^๕
เพื่อให้กฎหมาย^๕ออกมา^๕นี้ให้รัฐบาล^๕ได้^๕ใช้^๕ให้สะดวก^๕และไม่มี^๕ปัญหา^๕ที่^๕หลัง^๕นี้   กระทบ
คิดว่า^๕สภา^๕นี้ควร^๕พิจารณา^๕ด้วย^๕วิธี^๕การ^๕ธรรม^๕คา^๕ครับ   ปกติ   ขอบ^๕คุณ^๕ครับ -

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพฑูรย์ยัง^๕ตั้งใจ^๕ใหม่^๕ที่จะ^๕เอา ๓ วาระ^๕
รวด^๕เดียว^๕นี้

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่าน^๕ประธาน^๕ที่^๕เคารพ   กระทบ
ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล จาก^๕จังหวัด^๕สุโขทัย^๕ครับ   เจตนารมณ์^๕ของ^๕กระทบ   และ
พรรค^๕ประชาธิปัตย์^๕ก็^๕อยาก^๕จะ^๕ให้^๕ร่าง^๕พระราช^๕บัญญัติ^๕ฉบับ^๕นี้^๕ผ่าน^๕สภา^๕โดย^๕เร็ว   จะ^๕โดย^๕วิธี^๕
ใด^๕ก็ตาม   แต่^๕เท่า^๕ที่^๕ทราบ^๕เท่า^๕ที่^๕พิจารณา^๕แล้ว^๕ก็^๕ว่า^๕ถ้า^๕หาก^๕จะ^๕เร็ว^๕ก็ ๓ วาระ^๕รวด   มัน^๕ก็
จะ^๕เสร็จ^๕ใน^๕วัน^๕นี้^๕แน่นอน^๕ครับ   แต่ว่า^๕ทั้ง^๕นี้^๕ทั้ง^๕นี้^๕ก็^๕อยู่^๕ที่^๕ท่าน^๕ประธาน^๕และ^๕ท่าน^๕สมาชิก
ผู้มี^๕เกียรติ^๕ทุก ๆ ท่าน^๕ที่อยู่^๕ใน^๕สภา^๕ว่า^๕จะ^๕มีความ^๕คิด^๕เห็น^๕เป็น^๕อย่าง^๕อื่น^๕อย่าง^๕ใด   กระทบ
ไม่^๕ขัด^๕ของ^๕ครับ   แต่^๕เจตน^๕า^๕อยาก^๕จะ^๕ให้^๕ร่าง^๕พระราช^๕บัญญัติ^๕นี้^๕ผ่าน^๕สภา^๕โดย^๕เร็ว^๕ที่^๕สุด^๕เพราะ
ว่า^๕การ^๕ุ^๕ประชา^๕บาล^๕นี้^๕ได้^๕รับ^๕ความ^๕เคียด^๕ร^๕อน^๕อย่าง^๕ที่^๕สุด^๕ครับ   กระทบ^๕ก็^๕ขอ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผม^๕ก็^๕เสนอ^๕เป็น^๕ข้อ^๕สั่ง^๕เกด^๕ตะ^๕ก^๕นี้^๕อย่าง^๕ไร^๕ละ
คือ^๕เร็ว^๕ที่^๕สุด^๕   แต่^๕ว่า^๕ป้อง^๕กัน^๕ความ^๕สับสน^๕วุ่น^๕วาย^๕ที่^๕นี้   ให้^๕แปร^๕ญัติ^๕ค^๕ิก^๕ใน^๕วันนี้^๕   และ
กรร^๕มา^๕ธิ^๕การ^๕จะ^๕สาม^๕ัญ^๕หรือ^๕วิ^๕สาม^๕ัญ^๕ก็^๕แล้ว^๕แต่   เห็น^๕นี้^๕คน^๕นี้^๕เอา^๕ให้^๕เสร็จ^๕   พ^๕รง^๕นี้^๕มา^๕วาระ^๕ที่ ๒
วาระ^๕ที่ ๓   ที่^๕นี้^๕เลย   เร็ว^๕ที่^๕สุด^๕   แล้ว^๕แน่นอน^๕ที่^๕สุด^๕   มี^๕ฉ^๕นั้น^๕ไม่^๕แน^๕ว^๕ว่า^๕สมัย^๕นี้^๕จะ^๕ผ่าน^๕หรือ^๕ไม่^๕ผ่าน

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : เอา^๕ครับ   ท่าน^๕ประธาน^๕สภา
ครับ   เมื่อ^๕ท่าน^๕ประธาน^๕สภา^๕เสนอ^๕แ^๕อย่าง^๕นี้^๕นะ^๕ครับ   ขอ^๕ให้^๕แปร^๕ญัติ^๕ค^๕ิก^๕ใน^๕เวลา
ราช^๕การ^๕นี้ ๔ โมง^๕ครึ่ง^๕วัน^๕นี้^๕นะ^๕ครับ   และ^๕พ^๕รง^๕นี้^๕ท่าน^๕ประธาน^๕สภา^๕กรุ^๕ณา^๕รับ^๕ปาก^๕ว่า^๕จะ^๕นำ
ร่าง^๕พระราช^๕บัญญัติ^๕นี้^๕มา^๕เสนอ^๕ต่อ^๕ที่^๕ประชุม^๕สภา^๕ใน^๕วัน^๕พ^๕รง^๕นี้   และ^๕พิจารณา^๕วาระ^๕ที่ ๒
วาระ^๕ที่ ๓   รวด^๕เดียว   กระทบ^๕ก็^๕ไม่^๕ขัด^๕ของ^๕ละ^๕ครับ   ขอ^๕ขอบ^๕พระ^๕คุณ^๕มาก^๕ครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) ท่านประธานครับ กระผม แคล้ว นรปติ
 ขอนแก่น แนวร่วมสังคมนิยม การที่ท่านประธานเสนอว่าให้พิจารณาวันนั้น
 เป็นการรวดเร็วเกินไปนะท่านประธาน ถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เข้า
 ในสัปดาห์หน้า กระผมก็เห็นว่าเป็นการเหมาะสม เพราะฉะนั้นการตั้งกรรมาธิการ
 นะครับ ก็ให้เป็นกรรมาธิการตามที่รัฐมนตรีเสนอ แต่ถ้ามองว่าการที่จะแปรญัตตินั้น
 ถ้าจะเอาวันนี้แล้ว เราก็มีร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญอีกว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับหนึ่ง
 คือร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ ซึ่งก็เป็นความต้องการในระดับชาติ
 เหมือนกัน จริงอยู่ พรรคแนวร่วมสังคมนิยมไม่คัดค้านเลยที่จะให้เพื่อนครูประชาบาล
 ทั้งหลายที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญโดยสะดวกและรวดเร็ว เหมือนกับข้าราชการผู้อื่น
 นะครับ ไม่ขัดข้องหรอก กระผมเห็นสมควรว่า ท่านประธานจะเอาวันนี้ แหมมัน
 จะเร็วเกินไปครับ กระผมเห็นสมควรว่าควรจะให้แปรญัตติภายในสัก ๓ วันหรือ ๔ วัน
 แล้วก็ให้เข้าสภาในสัปดาห์หน้า อย่างนี้จะเป็นการสมควรไหมครับ ให้เวลาเราบ้าง
 เราก็ได้รับกฎหมายฉบับนี้ในของนอกกระจะออก เมื่อสักครู่นี้เองนะครับ บางคนก็ยัง
 คัดค้านอยู่ว่ามันรวดเร็วเกินไปเป็นอย่างนี้ จะเอาวันนี้กระผมไม่เห็นเหมาะสม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อืมไม่ได้ว่าอะไร ของคุณแคล้วก็มีเหตุผล
 แต่ว่าผมมองในแง่ผลที่จะเกิด ให้ถูกใจพวกเราทุกคนรวมทั้งตัวผมด้วย ผมก็มี
 ความร้อใจและเห็นใจครู เช่นเดียวกัน อยากจะให้มันเป็นอย่างนั้นละก็ เพราะว่า
 อย่าลืมว่าวุฒิสภายังอีกชั้นหนึ่งนะครับ

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) ท่านประธานที่เคารพ ผม
 ปัญจะ เกสรทอง พรรคเกษตรสังคม จากจังหวัดเพชรบูรณ์ ผมเองขอสนับสนุน
 คุณแคล้วครับ เพราะอย่าลืมว่าเราพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้น ต้องใช้
 ความรอบคอบเหมือนกันครับ ท่านจะเอาเร่งด่วนขึ้นไป อย่าลืมว่าร่างพระราชบัญญัติ
 เรายังจะต้องผ่านวุฒิสภาอีก ถ้าเราทำไม่รอบคอบมันมีการผิดพลาด มันก็เป็นการ

เสียหายต่อสภาผู้แทนราษฎร เหมือนกัน และเรื่องบำเหน็จบำนาญของครู^{ผู้}กล้าชา
มาถึง ๒ ปี แต่เราจะล่าช้าอีกสัก ๓ วัน ๗ วันนี้ ทันสมัยประชุมนี้ ผมก็คิดว่า
จะดีกว่า ไม่ใช่ท่านจะรวบรวมว่าเอาวันซึ่งแปรญัตติคืนนี้ และกรรมาธิการ ไป
แปรญัตติแล้วก็ยังจะต้องมีการพิมพ์การอะไรอีกหลายอย่าง เพราะฉะนั้นผมเสนอ
แปรญัตติ ๓ วันครับ กรรมาธิการวิสามัญตามที่ท่านรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม
เสนอครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ความจริงขั้นตอนตอนนั้นมันเป็น เรื่อง
กรรมาธิการนะครับว่าจะสามัญหรือวิสามัญ แต่บังเอิญขอเสนอของคุณไพฑูรย์
มันพิวพันกันอยู่จะ ๓ วาระรวดเดียวหรือจะ ๓ วัน ๗ วัน อะไรนี้ แต่อย่างไรก็ตาม
ในขณะที่เอาเรื่องกรรมาธิการก่อน กรรมาธิการรัฐบาลเสนอวิสามัญ ใช่ไหมครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ทางรัฐบาล
ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่ประชุมก็จะเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ
คุณไพฑูรย์

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ
กระผม ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัย กระผมเห็นใจท่านสมาชิกนะครับ
แต่ท่านสมาชิกอย่าลืมนะครับ สมัยประชุมสมัยที่สองเราจะปิดในวันที่ ๑๗ กันยายน
วุฒิสภาจะปิดวันที่ ๑๗ กันยายน ที่จะถึงนี้แล้ว ถ้ากฎหมายของเราล่าช้าไปเข้า
วันพฤหัสบดีหน้า คือวันที่ ๑๘ กันยายน และปิดสภาวันที่ ๑๙ กันยายน สมัยสองนี้แล้ว
กฎหมายฉบับนี้จะผ่านสภาได้อย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเรื่องกรรมาธิการก่อน
นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : มันพิวพันกันอยู่ กระผม
ขอเสนอกรรมาธิการเต็มสภา และก็ขอพิจารณา ๓ วาระรวดวันนี้ เพื่อที่จะให้ทัน
สมาชิกวุฒิสภาพิจารณาในวันพรุ่งนี้นะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๓ วาระรวดเดียว เมื่อสักคุณไม่คิดใจแล้วนี่
 นายไพฑูรย์ โภกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ไม่ใช่ครับ คือหมายความว่า
 ทางกรรมาธิการแปรญัตติในวันนี้ กระผมก็ไม่คิดใจ แล้วท่านประธานสภาธิบดีปากว่า
 จะเข้าสภาพรุ่งนี้ กระผมก็ไม่คิดใจ แต่ทำอย่างนี้แล้วมันไม่เข้าสภาพรุ่งนี้ กระผม
 ก็ไม่สละสิทธิละครับ กระผมก็ขอยืนยันว่า กระผมขอแปรญัตติรวดเดียว ๓ วาระ
 กรรมาธิการเต็มสภาครับ เพราะฉะนั้นมันไม่ทันนี่ครับ กฎหมายฉบับนี้ออกไปใช้บังคับ
 ไม่ทันสมัยสองนี้ ขอความกรุณาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านโปรดเห็นใจข้าราชการ
 ครูประชาบาล อย่างดวงเลยครับ ขอความกรุณาเถิดครับ ครูประชาบาลได้รับความ
 ความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส ซึ่งกระผมเชื่อว่าท่านสมาชิกทุกท่านก็ทราบดีและ
 ได้รับการร้องเรียนอยู่ทุก ๆ ท่านนะครับ ในนามของพรรคประชาธิปัตย์ กระผม
 ขอยืนยันครับว่าให้แปรญัตติ ๓ วาระรวดนะครับ กรรมาธิการเต็มสภาครับ ถ้า
 อย่างนั้นละครับ กระผมขอยืนยันอย่างนั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปัญจะ เอาอย่างไร

นายปัญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานครับ กระผม
 ปัญจะ เกสรทอง นะครับ กระผมว่าสภาจะเปิดอย่างไรครับ งบประมาณไม่เสร็จ
 อันนี้กระผมขอโต้แย้ง รัฐบาลปกติไม่ต้องใช้งบประมาณ ต้องขยายแผนครับการประชุม
 กระผมว่ามีโอกาสทันครับ กระผมอยากให้สภาพิจารณาอย่างรอบคอบ พรรคเกษตร
 สังคมนีเห็นภัยสลับสุนันครับ เรื่องปัญหาความเดือดร้อนของครูนี้ครับ แต่การทำงาน
 ของสภานั้นควรจะใช้ความรอบคอบ ความละเอียดอ่อนพอสมควรครับ ไม่ใช่เรา
 จะเอาเร็ว ๆ นั้น กระผมเสนอว่ากระผมยืนยัน ๓ วันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ข้อเสนอของคุณไพฑูรย์มีผู้รับรองไหม
 (มีสมาชิกยืนยันรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ของคุณไพฑูรย์รวดเดียว ๓ วาระ
 โปรดนั่งครับ

ผมขอต้อนรับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อเสนอของคุณไพฑูรย์ คือให้
พิจารณารวกเดี่ยว ๓ วาระ ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อเสนอของรัฐบาล
โดยให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาตามปกติไป ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมไม่มีมติให้พิจารณา
รวกเดี่ยว ๓ วาระ สมควรแก่เวลาแล้ว ผมขอพักการประชุมและขอประชุม
ที่ ๑๔.๐๐ น.

พักการประชุมเวลา ๑๒.๒๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๘.๑๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอดำเนินการประชุมต่อ ก่อนอื่น
 อยากจะหารือว่า จะได้อำนาจฉบับไหนเป็นหลักในการพิจารณา ก็ขอของรัฐบาล
 กับของคุณไพฑูริย์กับคณะ คุณทรงธรรม

จาสิบ เอก ทรงธรรม ปัญญาที (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ทรงธรรม ปัญญาที ส.ส. เชียงราย พรรคชาติไทย ขอเสนอร่างของ
 รัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณาครับกระผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพฑูริย์ จะชี้ข้ออะไรไหมครับ
 นายไพฑูริย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : สำหรับกระผมแล้ว ไม่ชี้ข้อ
 ละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ที่ประชุมนี้จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็น
 อย่างอื่นไหม ถ้าไม่มีผมถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วย ให้ยกร่างของรัฐบาลเป็น
 หลักต่อไปนี้ก็จะดำเนินการพิจารณาในวาระ ๒ ต่อไป เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภา
 อ่าน

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : (อ่าน)

ผู้ใหญ่บ้าน แต่ทว่าอย่างไรก็ตามนะครับ กระผมก็ไหน ๆ กฎหมายจะผ่านสภาไปแล้ว
 ก็ควรจะผ่านไปในรูปแบบที่สมบูรณ์ที่สุด เพราะฉะนั้น สำหรับมาตรานี้ มาตรา ๓๑
 ที่แก้ไขใหม่นี้ กระผมจึงขอเพิ่มเติมคำว่า "อนึ่ง ถ้าข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดได้รับ
 ราชการอยู่ในท้องถิ่นทุรกันดารกว่า ๑๕ ปีขึ้นไปแล้ว ก็ให้ได้รับบำนาญเพิ่มขึ้นอีก
 หนึ่งเท่าของเงินเพิ่มเท่าที่ควรจะได้รับตามพระราชบัญญัตินี้" กระผมขอเพิ่มเติมดังนี้
 นะครับ ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลว่า ยังครับท่านรัฐมนตรีให้กระผมให้เหตุผลก่อน
 นึกเกี่ยวกับครับ คืออย่างนี้ครับ กระผมขอให้เหตุผลว่าการที่กระผมขอเพิ่มเติมนี้
 เราได้เพิ่งเล็งถึงเพื่อนครูประชาบาล ซึ่งออกไปรับราชการอยู่ในท้องถิ่นอันเป็น
 ดินทุรกันดาร ท่านเหล่านั้นได้ชื่อว่า เป็นทหารเอก ออกไปฝึกออกไปให้ความรู้แก่
 เขาชนของชาติ มีแทบทุกหัวราชอาณาจักรนะครับที่เป็นอย่างนี้ ท้องถิ่นเหล่านั้น
 ที่ท่านเหล่านั้นไปอยู่นั้นก็ปรากฏว่าไม่เคยมีการคมนาคมที่สะดวกไม่เคยได้รับแสงสว่าง
 ในกรุงเทพมหานครหรือว่าในจังหวัดที่เจริญทั่ว ๆ ไปต้องออกมือก็มือต้องอยู่อย่าง
 ทุรกันดาร ไฟฟ้าก็ไม่มี ประปาก็ไม่มี เหล่านี้เป็นต้น จะเข้ามาในเมืองจะติดต่อกับ
 กับจังหวัดหรืออำเภอแล้วก็ต้องใช้เป็นเวลาหลายวันถึงเวลาหลายวัน เพราะฉะนั้น
 จึงสมควรที่ใดกำหนดไปเลยว่า ถ้าหากว่าข้าราชการผู้นั้นได้รับราชการอยู่ในท้องถิ่น
 ทุรกันดารดังกล่าวแล้ว ซึ่งก็ได้เคยมีเขียนไว้ในกฎกระทรวงมหาดไทยว่า ท้องถิ่น
 ทุรกันดารนั้นเป็นประการใดนะครับ ก็เมื่อเป็นเช่นนั้น ถ้าหากว่าข้าราชการผู้นั้น
 รับราชการติดต่อกันอยู่ในท้องถิ่นดังกล่าวมานานกว่า ๑๕ ปีแล้ว ก็ชอบที่จะให้ได้
 ข้าราชการผู้นั้นได้ เงินเพิ่มหนึ่งเท่าของเงินเพิ่มที่ควรจะได้ เพื่อเป็นกำลังใจแก่
 ผู้ปฏิบัติราชการในท้องถิ่นอันเป็นทุรกันดาร ไม่เช่นนั้นก็จะไม่มีผู้กล้าย้ายไป คุณแต่
 เพียงว่า ขอประทานโทษ แม่แก่แพทย์ในกรุงเทพฯ นี่ ก็ไม่อยากจะออกจาก
 กรุงเทพมหานครออกไปอยู่หัวเมือง เพราะชีวิตในกรุงเทพฯ นั้นมันสะดวกสบายครับ
 เพราะฉะนั้นจึง เห็นสมควร เห็นอกเห็นใจแก่ข้าราชการผู้ปฏิบัติงานอยู่ในท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย
 กระผมขอให้เหตุผลเพียงสั้น ๆ เพียงแค่นี้ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่านประธาน
 ที่เคารพ เหตุผลที่ท่านสมาชิกขอขึ้นเป็นเหตุผลที่ถูกต้องไม่ได้ผิดพลาด แต่ว่า
 การตราพระราชบัญญัติขึ้นมานั้น จะต้องคำนึงถึงความเที่ยงธรรมแก่ข้าราชการ
 ทุกประเภท ข้าราชการกำรหวพระเวรชายแดนก็ไม่แตกต่างจากครูประชาบาล
 ในเขตกันดารและข้าราชการอื่น ๆ อีกหลายประเภทก็เป็นเช่นเดียวกัน ในการ
 ที่ใดตราพระราชบัญญัติออกไปแล้วข้าราชการ เหล่านั้นได้ในกฎเกณฑ์เหมือนกฎหมาย
 ที่เสนอมาต่อสภาฯ นี้เป็นเหตุประการหนึ่งว่าถ้าจะมาเพิ่มเติมเฉพาะครู ความ
 เหลื่อมล้ำค่าสูงระหว่างข้าราชการก็จะเกิดขึ้นซึ่งไม่ใช่ความยุติธรรม กฎหมาย
 ฉบับนี้ออกมาก็เพื่อความยุติธรรม เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญได้ไปแล้ว ข้าราชการ
 ประเภทที่กำลังขอยุ้กันควรจะได้ด้วย และการได้ก็ควรจะได้เสมอกัน
 นี้เป็นประเด็นแรก เมื่อเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาขึ้น รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณ
 ไว้สำหรับจำนวนเงินตามเกณฑ์ตามร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลนี้ ไว้
 ๑๕๐ ล้านบาทต่อปี ในปีที่และงบประมาณนี้ผ่านไปแล้ว ถ้ามาเพิ่มเข้าอีกรัฐบาล
 ก็ไม่มีเงินจ่าย เพราะว่าการรวมสิทธิการของสภามาขึ้นไปให้เพียง ๑๕๐ ล้านบาทเท่านั้น
 แล้ว ๑๕๐ ล้านบาทคือตามเกณฑ์ที่ปรากฏตามร่าง เหตุผลไม่เพียงแต่เงินไม่มี
 จำเป็นต้องเถียง เพราะถึงจะตราไปรัฐบาลก็ไม่มีเงินจ่าย นอกจากจะไปเพิ่ม
 ภาษีขึ้นมาก็ได้ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาต่อสภาฯ ให้เป็นไปตามร่างเดิมก่อนส่วน
 เหตุผลประการใด ๆ นั้นพูดกันภายหลัง

นายชัช สุรินทร์คำ (สุโขทัย) ท่านประธานครับ กระผม ชัช
 สุรินทร์คำ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสุโขทัย กระผมมีความเห็นว่า
 มาตรา ๔ หน้า ๒ วรรคสองนี่นะครับ กระผมคิดว่ากระผมเห็นว่าในการที่
 ในเรื่องหลายตำแหน่งนะครับ หลายตำแหน่งนี้ถ้ามัน ๒ ตำแหน่งแล้วทางกฎหมาย
 นี้เขียนว่า "เงินเดือนสูง" นี้ กระผมไม่ว่าอะไรครับแต่ถ้าสมมุติว่าหลายตำแหน่ง

๓๐๕

นี้หมายถึงตั้งแต่ ๓ ตำแหน่งขึ้นไป กระผมคิดว่าถ้าจะให้ยุติธรรมก็แล้ว ควรจะ
บอกไว้ว่าให้ถือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่เงินเดือนสูงที่สุด จากงบประมาณ
อะไรนั้นนะครับ และนอกจากนี้แล้วกระผมเห็นว่าต้องมาที่พรรคเดือนพรรคสุดท้าย
นั้นนะครับอีกเหมือนกัน ให้ถือเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงที่สุดที่ปรับ
ตามกฎหมายหรือกฎ ก.จ. ซึ่งอันนี้กระผมเห็นว่ามีการราชการหลายท่านที่อาจจะรับ
ตำแหน่งตั้งแต่มากกว่า ๒ ตำแหน่ง คือเป็น ๓ ตำแหน่งนี้ ถ้าหากกฎหมาย
ได้เขียนแค่สูงนี้ สูงนี้อาจจะสูงกว่าตำแหน่งที่ต่ำที่สุดหรือว่าสูงกว่าอะไรนี้
มันไม่ชัดแจ้ง กระผมขอเสนอครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะเสนออย่างไรครับ

นายทวี สุรินทร์คำ (สุโขทัย) : เสนอให้แก้ไขเดิมคำว่า "ที่สุด"

ไปนี้เงินเดือนสูงที่สุด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตรงไหนครับ

นายทวี สุรินทร์คำ (สุโขทัย) : พรรคสามของหน้า ๒ มาตรา ๔

ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บรรทัดไหน

นายทวี สุรินทร์คำ (สุโขทัย) : บรรทัดที่ ๓ ที่มีเงินเดือนสูงที่สุด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เติมว่าอย่างไรครับ

นายทวี สุรินทร์คำ (สุโขทัย) : เติมว่า "ที่สุด" เข้าไปตรงนั้น

ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เติมว่า "ที่สุด" ที่มีเงินเดือนสูงที่สุด

นายทวี สุรินทร์คำ (สุโขทัย) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เติมว่าที่สุด แล้วอย่างไรอีก

นายทวี สุรินทร์คำ (สุโขทัย) : และนอกจากนี้ยังเป็นบรรทัดต่อไป

๑ - ๒ - ๓ - ๔ บรรทัดที่ ๖ ครับ เงินเดือนสูงที่สุดอีกเหมือนกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เติมว่าที่สุด ๆ สองแห่งนะครับ

นายชวืช สุรินทร์คำ (สุโขทัย) . ครับ . ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) . ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้า
ขอขอบพระคุณที่ท่านได้กรุณาให้ข้าพเจ้าพูด . ข้าพเจ้าไม่ได้พูดมาสองอาทิตย์แล้ว
ข้าพเจ้าไม่อยากจะโหวกเหวก ที่เคยโหวกเหวกไปนั้นก็เนื่องจากว่า . ทนความ
อยู่ติธรรมบางอย่างของสภาไม่ได้ . ไม่ใช่ว่าจะมาโหวกเหวกให้เสียเกียรติ . นี้
ข้าพเจ้าขอประทานกราบเรียนให้ทราบ . แต่บางอย่างมันขัดในหัวใจ . ที่ว่า
ความทุกข์ร้อนต่าง ๆ ของราษฎรมันได้กดขี่มันคั้นก็อยากจะพูดให้ทราบ . จรรยาบรรณ
ของสภามันมีครับ . ท่านประธานครับ . เราโต ๆ . เราสู้ดี . รู้ชั่วทั้งนั้น . ราษฎรทั้ง-
ประเทศเขารู้ว่าใครดีใครชั่ว . . . . .

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . คุณสมศักดิ์ครับ . กรุณาเข้าเรื่องครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) . ขอพระคุณท่านเป็นอย่างยิ่ง
เพราะข้าพเจ้าอ่านมา ๑๕ วัน . แต่ก็เห็นว่าไม่โหวกเหวก . เรื่องนี้ข้าพเจ้าขอ
ประทานกราบเรียนให้ท่านประธานทราบ . ได้มีการแปรญัตติเต็มสภา . ข้าพเจ้า
ฝากไว้เพื่อเป็นประโยชน์กับราษฎร . เรื่องการขึ้นเงินเดือน . เสียภาษี . ขึ้น
เงินเดือนเพิ่มเงินบำเหน็จบำนาญให้กับข้าราชการนี้ได้เพิ่มให้กับข้าราชการสามัญ
ไปแล้วตั้งแต่ครั้งรัฐบาลนายสัญญา ธรรมศักดิ์ . ท่านอาจารย์ สัญญา ธรรมศักดิ์
คุณบุญญา วงศ์สวรรค์ . เวลานั้นข้าพเจ้าก็ได้เสนอแนะแล้วว่าขึ้นเงินเดือนให้ไปนะ
มันไม่ได้ . ค่าครองชีพมันสูง . ที่เสียอีกปี ๗๐๐ กว่าล้านบาท . ควรจะเพิ่มสวัสดิการ
ให้กับประชาชน . คนต่ำกว่า . เงินเดือน ๑,๐๐๐ บาท . ตัดลงมาเลยให้ ๕๐๐ บาท
แต่ให้ข่าวสารให้ที่อยู่อาศัย . ให้ยารักษาโรค . เป็นต้น . ค่าครองชีพจะได้ลดลง
ก็ไม่เชื่อ . แล้วข้าราชการที่ได้รับไปแล้วก็มาร้องข้าพเจ้าปีนี้ . ที่เพิ่มให้ . เซย์
(say) . ว่า ๑,๐๐๐ บาท . เสียภาษีบางทีกว่า ๑,๐๐๐ บาท . นี้ฝากไว้ . ต้องไป
จัดใหม่ . ไม่ใช่จะเอาใจแต่ข้าราชการ . และมาว่ากันสภาได้ยิ่งไว้จะมาช่วย

ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เห็นด้วย ส่วนท้องถิ่นนี้เอาเข้าไปก็ไม่พอ นี่ข้าพเจ้า
 ไปสำรวจข้อมูลมาถึงกรมเรียนให้ท่านประธานทราบ ข้าพเจ้าผู้มีประโยชน์
 แก่ชาติทั้งนั้นครับ ท่านประธาน ถ้าเพิ่มนี้ ส่วนท้องถิ่น คุฏฐาจารย์ก็ไม่พอใจ
 เขาถูกข่มขู่มาบอกว่า จะจ่ายชดเชยหรือไม่เป็นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง
 เพิ่มไปก็ไม่พอ เหมือนเด็กเตนชายของ ท่านประธาน เพิ่มไปบางทีบวกลบ คุฏฐา
 แล้วเสีย เวลาการงานเปล่า ๆ กลับเสียภาษีมากกว่า ฝ่ายคณะรัฐบาลได้ไป
 พิจารณาหาทางยกเลิกเสียใหม่ แต่อันนี้กระทำไปก็ไม่ว่าทั้งข้าราชการสายสามัญ
 และส่วนท้องถิ่น หัก ณ ที่จ่ายครับผม ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ หลีกการว่างมันผ่านไปแล้ว
 นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ไซ้ครับ นิดเดียว เพราะ
 มันไม่ได้พูดมาสองอาทิตย์ มันเงียบ มันเพื่อชาติ พูดประเด็นที่มันไม่ได้พูด
 นาทีเดียวครับ ท่านประธานขอขอบพระคุณมากครับ ถ้าที่ถ้อยคำนี้ กระคาม
 คินสอก็ไม่ต้องเสีย งานรวดเร็วนี้ เอาตัวเลขหลอก ๆ แล้วข้าราชการก็ต้องปวดหัว
 มานั่งยกเมฆ มานั่งหลอกกันอีก ว่าจะต้องเสียภาษีเท่าไร เสียกระดากินสอ
 ฝ่ายกระทรวงการคลังด้วย และยิ่งกว่านั้น กระผมเห็นไกลกว่าเคยคิดมาแล้วครั้ง
 ท่านประธาน เมื่อ ๒๐ ปีก่อนโน้น ว่าควรจะไม่ใช้ระบบขยายแก่ ประธานการคลัง
 ก็เป็นนักธุรกิจใหญ่จะมาให้เงินเดือนกันมาเห็นจบ่านาญกัน ให้ใช้ไปเป็นก่อน
 เลยทีเดียวครับ จะไปปรับปรุงข้าราชการให้ทันกับเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม จะไม่
 นั่งมือมอง เท่ากันแต่บ้านาญ แล้วไม่กล่าววิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล เพื่อได้ เป็นเงินก่อน
 จะได้ช่วยชาติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ เอาแต่ว่ามาตรา ๔ นี้
 จะเอาอย่างไร

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : มาตรา ๔ นี้เป็นอย่างนี้ครับ

ข้าพเจ้าขอเพิ่มอีกหน่อย นอกจากให้สวัสดิการแก่ข้าราชการแล้ว กระทบเห็นสมควรให้สวัสดิการแก่ชาวไร่ชาวนา ศาสนีตาสาของข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าเป็นพรรคเกษตรกร ศาสนีตาสา ชาวไร่ชาวนา ทำงานมาจนแก่จนตาย ไม่มีบำนาญ รัฐบาลต้องพิจารณาอันนี้ ข้าพเจ้าฝากไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ มันไม่ใช่หลักการของกฎหมายนี้ ไปกันใหญ่แล้วละ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ข้าพเจ้ารู้แต่ข้าพเจ้าอยาก จะฝาก นี้แหละที่มันทนไว้ไม่ได้ยากจะช่วยชาวไร่ชาวนา ๕๐ เปอร์เซ็นต์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอา เมื่อคุณไม่แปรมาตรา ๔ ก็ นั่งลงครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ที่นี้ข้าพเจ้าจะเสนาหาทีเดียว เมื่อไม่แปรแต่ฝากไว้ ในอันนี้แต่ข้าพเจ้าจะแปรมาตราต่อไป เพราะว่า ท่านประธานร้อนใจนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตราต่อไปก็รอซิ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ขอบพระคุณมาก เข้าใจ นะครับ ว่าข้าพเจ้าเป็นทางศาสนาชาวไร่ชาวนาไม่ใช่มาเป็นทางข้าราชการ ๕ แส่นคนครับท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ เชิญนั่งครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ขอบพระคุณมาก เราพูด กันดี ๆ ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณแล้ว จะยืนยันไหมที่คุณขอแปรอะไรนี้

นายแคว่น นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ กระผมก็ได้ฟัง เหตุผลของท่านรัฐมนตรี กระผมเข้าใจว่ายังไม่ใช่ว่าระของกระผมที่ท่านประธาน จะถาม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร เบลาคือจะยืนยันใหม่ครบไอ้ที่ขอแปรนะ
 นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) กระทบยังยืนยันอยู่ครบท่านประธานครับ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร ยังยืนยันจะได้ขอมติ เอาของคุณขุนทอง
 นายขุนทอง ภูผิว เกื่อน (กาฬสินธุ์) ท่านประธานครับ กระทบ
 ขุนทอง ภูผิว เกื่อน พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดกาฬสินธุ์ครับ ก็เพื่อนสมาชิก
 คือท่านหัวหน้าพรรคแนวร่วมสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ท่านเสนอขอแปรญัตตินั้น
 ก็เป็นความคิดเห็นที่ดี แต่กระทบเข้าใจว่ามันคงจะเป็นไปไม่ได้ เพราะเรื่อง
 ความยุติธรรมเสมอภาค และก็เป็นแบบแผนเดียวกันของข้าราชการ กังที่ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้ชี้แจงไปแล้ว แต่กระทบก็อยากจะเพิ่มเข้าไป
 อีกสักประเด็นหนึ่ง คือว่าตามระเบียบของทางราชการนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นที่ไปปฏิบัติราชการอยู่ในส่วนหนึ่ง เรียกว่าที่ทรงกันดารนั้น ทาง
 ราชการได้เพิ่มบำเหน็จพิเศษ ให้อยู่แล้ว เรียกว่า เบี้ยกันดาร ซึ่งข้าราชการ
 เหล่านั้นก็ได้รับมาเป็นประจำ ถ้าเผื่อว่าเราจะมาคิดบำนาญให้เป็นลักษณะพิเศษ
 แตกต่างจากอย่างอื่นไปอีกก็เรียกว่าข้าราชการ เหล่านี้ อาจจะได้รับสิทธิมากกว่า
 บุคคลอื่น ๆ มาก เรียกว่าช้อนกันคือ เบี้ยกันดารก็ได้รับอยู่แล้ว กระทบถึงอยาก
 จะเรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งได้ขอแปรญัตติได้พิจารณาไปอีกสักครั้งหนึ่งกระทบ
 เห็นด้วยกับที่จะคงร่างของรัฐบาลไว้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) ท่านประธานครับ กระทบแคล้ว นรปติ
 นะครับ กระทบจะขอกราบเรียนถามรัฐบาลอีกนั่นว่า บรรดาครูประชาบาลทั้งหลาย
 ที่ถูกส่งออกไปย้ายออกไปปฏิบัติราชการ ณ ถิ่นอันทรุกันดารต่าง ๆ จังหวัดต่าง ๆ
 ทั่วราชอาณาจักรก็ดี ซึ่งได้มีข้อมติของกระทรวงมหาดไทยไว้ว่ากินแดนถิ่นไหน
 ถ้าเออใจและตำบลใด เป็นจังหวัดอันทรุกันดารนั้น กระทบขอทราบว่าจะเรียน
 ถามว่าเมื่อครูประชาบาลได้ถูกส่งไปตั้งถิ่นแล้ว ท่านจะให้คำตอบแทนกระทบ

ได้หรือไม่ว่าครุประชาบาลเหล่านั้นได้รับ เบี้ยทุกกันดารหรือไม่ ถ้าได้รับ เบี้ย
ทุกกันดารได้รับคนละเท่าไรหรือคิดอัตราอย่างไร เพื่อทั้งนี้เพื่อที่จะเป็นประกอบ
เป็นข้อพิจารณาในการถกณัติของกระแอม ขอขอบพระคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่านประธาน
ที่เคารพ รัฐบาลไม่ได้เตรียมตัว เลขถึงการให้เบี่ยกันดารครุ หรือว่าข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น เพราะว่าการที่พิจารณาในครั้งนี้มีประเด็นที่จะปรึกษาและพิจารณา
ถึงว่าเงินเดือนบำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ควรจะได้เท่าไร
และเป็นอย่างไรก็เตรียมมาแต่เพียง ๒ ประการว่า ถ้าทำแล้วมันได้เท่าไร
ใครได้เท่าไร เป็นอย่างไรนั้นก็ต้องเป็นไปตามกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย แต่ว่า
การที่ได้ เบี้ยกันดารนั้นไม่เป็นเหตุให้เพิ่มบำนาญหรือลดบำนาญ เพราะบำนาญ
มันได้จากเงินเดือน นี้ตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ เพราะฉะนั้น เบี้ยกันดาร
จะได้เท่าไรหรือไม่ได้เท่าไรก็ไม่ทำให้เหตุการณ์เปลี่ยนแปลง ในการที่จะ
คำนวณบำนาญ ผมก็มีความเสียใจครับ เพราะว่าไม่ได้เตรียมมาจริง ๆ เรื่องนี้
เพราะว่าคิดว่า เรื่องบำเหน็จบำนาญก็บำเหน็จบำนาญ เบี้ยกันดารไม่มาคำนวณ
บำเหน็จบำนาญได้

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) ท่านประธานที่เคารพครับ และ
เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ท่านเห็นหรือไม่ว่า การที่จะให้รัฐสภาสูงสุดของ
ชาติพิจารณากฎหมายสิ่งใดสิ่งหนึ่งรวดเร็วและก็จะเอาปรุ๊ด ๆ มันเสียอย่างนี้
ไม่ได้เป็นไปด้วยความรอบคอบ ฝ่ายรัฐบาลก็ไม่ได้เตรียมมา ท่านจะว่าอย่างนั้น
ไม่ได้หรอกครับ ท่านรัฐมนตรียุติธรรม ท่านมีหน้าที่เพราะท่านเป็นรัฐบาล ชอบที่
จะให้คำตอบแก่ประชาชนได้ทุกทั่วถ้วนกระบวนความ ถ้าหากว่าท่านให้คำตอบ
แก่กระแอม แคล้ว นรปติ ไม่ได้ ท่านขอเลื่อนแปรณัติไปสิครับ เมื่อเข้านี้กระแอม
ดูเหมือนเห็นท่านรัฐมนตรียกมือชี้ใหม่ครับว่าให้พิจารณาในวันนี้ มันเป็นอย่างนี้

มันเสียหายอย่างนี้ ท่านเห็นหรือไม่ เอาเร็ว แต่ทว่าเขาก็ไม่ได้ เพื่อนครู
 ประชาชาติที่เคารพทั้งหลายมันเป็นอย่างนี้ ท่านให้คำตอบไม่ได้ครับ ถ้าเช่นนั้น
 สมาชิกจะถามกันเองได้ไหมละ ท่านอดีตรัฐมนตรีศึกษาธิการนะ ก็ต้องห้ามตาม
 ข้อบังคับอีกละ ท่านขุนทอง ภูนิเวศิณ นกเขาน้อยแห่งกาฬสินธุ์นั้นนะ ขอ
 ประทานโทษครับ ท่านมีความรู้ครับ ท่านเป็นอย่างนี้ รัฐมนตรีศึกษาธิการ
 ก็ไม่ได้อยู่ในที่นี้ นี่ขอบกพร่องมันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นตั้งแต่ต่อไปในการ
 ที่จะให้สภาพิจารณารวบรวม เกี่ยว หมายความว่าเราต้องพร้อมทั้งสมาชิกสภา และทั้ง
 รัฐบาลสามารถที่จะให้คำตอบในข้อข้องใจได้ ท่านประธานยอมปฏิเสธไม่ได้ว่า
 เป็นสิทธิของคณะมนตรีที่จะแปรญัตติได้ตามข้อนี้ หรือใครว่าอย่างไรเล่า เป็น
 สิทธิของคณะ ท่านประธานครับ จะทำอย่างไรครับ ท่านไม่สามารถที่จะให้
 คำตอบของคณะได้ว่าได้เบียดทุกกันดารหรือไม่ ถ้าได้ ได้เท่าไร กล่าวคือว่า
 ถ้าหากว่าได้เบียดทุกกันดารคณะก็จะพอใจไม่ยืนยัน เพราะว่าเขาได้คำตอบแทน
 ที่ชอบแล้ว เรื่องมันเป็นอย่างนี้ครับ เพื่อนครูประชาชาติ แต่ถ้าหากว่าไม่ได้
 คณะก็จะยืนยัน ไม่มีใครอาจจะให้คำตอบแก่คณะได้ เสียใจกับท่านประธาน
 คณะยืนยัน

นายอรุณ เอี่ยมเอก (อ้างทอง) : ท่านประธานที่เคารพ และ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในฐานะที่ผมเป็นครูประชาชาติแล้วก็ลาออกจากหน้าที่
 ราชการมารับบำนาญในปัจจุบันนี้ ผมอยากจะกราบเรียนแจ้งแก่ท่าน เพื่อนครู
 ประชาชาติทั่วประเทศว่า ตามที่ท่านสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือท่านหัวหน้า
 พรรคแนวร่วม ฯ อยากจะเสนอบำนาญให้แก่ข้าราชการครูที่อยู่ในท้องถิ่นกันดารนั้น
 ก็นับว่าเป็นความปรารถนาดีของท่านหัวหน้าพรรคแนวร่วมสังคมนิยม ฯ อย่างยิ่ง
 แต่ด้วยเหตุและผลในหลักการ เพื่อความเป็นธรรมของสังคมในปัจจุบันนี้ ข้าราชการ
 ส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในท้องถิ่นทุรกันดาร เช่นในจังหวัดภาคใต้ จังหวัดภาคเหนือ และจังหวัดภาคอีสานนั้น กระทรวงมหาดไทยก็ได้มีพระราชกฤษฎีกาได้ตราออกมาเป็นท้องถิ่นทุรกันดาร โดยครูที่ไปปฏิบัติหน้าที่ในท้องถิ่นทุรกันดารนั้น ๆ ได้รับ เบี้ยกันดารเพิ่มอีกคนละ ๑๕๐ บาท ซึ่งเป็นระเบียบของกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทยไว้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผมอยากจะกราบเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า ครูประชาบาลที่เราเรียกร่องก็คือข้าราชการครูบ้านนาฏ ซึ่งเขายังไม่ได้รับเงินบำนาญตกเบิกนี้แหละครับ เป็นสิ่งที่เขาปรารถนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งนะครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นได้รับสิทธิพิเศษ ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญตั้งแต่โอนจากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการมาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๐๘ นี้ ครูประชาบาลได้รับบำนาญเพิ่มโดยคำนวณเวลาตั้งแต่โอนมานี้อีก ๒๕ เปอร์เซ็นต์ครับ อันนี้เป็นสิทธิที่ได้อยู่แล้วครับ อันนี้ผมขอกราบเรียนให้ที่ประชุมได้ทราบนะครับ แต่ว่าด้วยเหตุผลนั้นนะ ขอเท็จจริงก็คือว่าขอให้ท่านสมาชิกได้คำนึงว่าสิ่งที่ข้าราชการครูประชาบาล ข้าราชการบ้านนาฏสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั่วประเทศ และข้าราชการส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศเขาเรียกร่องอยู่ในขณะนี้ก็คือว่า บำนาญซึ่งเป็นสิทธิที่เขาจะได้ตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๑๓ นั้นนะเขาไม่ได้ เขาเรียกร่องตรงนี้ เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าเราจะทำอย่างไรที่จะทำให้เงินบำนาญตกเบิกนี้เขาได้เร็วที่สุด นี่ครับเป็นยอดปรารถนาของครูประชาบาล ข้าราชการบ้านนาฏทั่วประเทศครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณแคล้ว เข้าใจแล้วนะครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) ทานประธานครับ กระผมแคล้ว นรปติ

ส.ส. ขอนแก่น พรรคแนวร่วมสังคมนิยมครับ เมื่อตะกี้เพื่อนสมาชิกที่เคารพ

ของกรมทนายที่หนึ่งลุกขึ้นมาชี้แจงแทนรัฐบาลในฐานะที่เคยเป็นครูประชาบาลมาแล้ว
 ว่า ได้มีพระราชกฤษฎีกาเบี่ยงอำนาจแต่เราก็ลุกขึ้นมาให้ความรู้แก่เราเองพวกเดียว
 กันนะ กรมก็ แหม ถ้าหากว่าเห็นกฎหมายก็จะได้เชื่อซิคับ พระราชกฤษฎีกา
 จะทำอะไรซิคับ ท่านประธาน แต่อย่างไรก็ดี เพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ผ่านไปโดยรวดเร็ว นะครับ เราจะได้ไปถึงร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่
 เรื่องกำนันผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งกรมพร้อมด้วยคุณสุรินทร์ และคุณประทีป ทองคำใส
 จังหวัดอุบล ฯ เสนอไว้ นะครับ พร้อมด้วยคุณสมัคร ชาลีกุล เสนอไว้ กรม
 ขอลองหาประธาน

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ (นครราชสีมา) กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพและท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่าน สำหรับมาตรา ๔ เกี่ยวกับบำเหน็จบำนาญ
 นั้นนะครับ มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
 ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๑ ..... ฯลฯ ที่นี้ วรรคสอง วรรคสาม นะครับ กรม
 มาอ่านดูตรงนี้นะครับ "ให้ถือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงสุด
 จากงบประมาณ " ที่ตรงนี้นะครับที่ได้ระบุอายุราชการ ฉะนั้นกรมคิดว่าอาจจะ
 ไม่สมบูรณ์ในวรรคนั้นนะครับ กรมจึงขอแปรญัติดังนี้ครับ บรรทัดสุดท้ายนะครับ
 "ให้ถือเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงที่ปรับตามกฎหมายหรือกฎ ก.จ. นั้นแล้ว
 เป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้ง เป็นเกณฑ์คำนวณ โดยถือกฎคำนวณให้เขาอายุ
 ราชการตั้ง คุณช่วยเงินเดือน แล้วหารด้วยห้าสิบ" ด้วยเหตุผลอันนี้ กรมคิดว่า
 อย่างนี้นะครับ ท่านประธาน ถ้าหากว่าผู้มารับราชการนั้น อาจจะมีเงินเพิ่ม พ.ค.ว.
 พ.ส.ร. พ. ทั้งหลายแหล่ม่าเยอะ แต่มายู่ในราชการ เพียง ๒ อาทิตย์ก็ลาออกไป
 ซึ่งตั้งเงินเดือน ๘,๐๐๐ บาท เสร็จแล้วทำงาน ๒ อาทิตย์ก็จะรับบำนาญ ๘,๐๐๐
 บาทเลยนั้น กรมไม่เห็นชอบด้วย กรมจึงขอให้เพิ่มเติมสุดท้ายของวรรคสาม -
 นั้นครับ ต่อจาก "เกณฑ์คำนวณ" โดยให้ใช้กฎการคำนวณดังนี้ อายุราชการตั้ง
 คุณช่วยเงินเดือน แล้วหารด้วยห้าสิบ" อย่างนี้นะครับ ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ทานประธาน
ที่เคารพ ความเห็นของท่านสมาชิกนั้นเมื่ออยู่แล้วในพระราชบัญญัติว่า เห็นจำเป็น
เพราะว่าไม่จำเป็นต้อง เขียนก็ต้องคำนวณตามกฎหมายเดิม เพราะฉะนั้นกระผม
คิดว่าไม่มีความจำเป็นจะต้อง เพิ่มเติมเพื่อให้กฎหมายนั้นผ่านไปได้อะไรที่มีอยู่แล้ว
อย่าไปเพิ่มเติมละก็จะดีมาก นี่ผมขอกราบเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร คุณเต็มศักดิ์ ว่าอย่างไร มีอยู่แล้ว
ในมาตราอื่น

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ (นครราชสีมา) แต่ในนี้ไม่มีครับ
เฉพาะมาตรานี้ครับ กระผมแปรเฉพาะมาตรา ๔ นี้ครับ เพราะว่าบอกเงินเดือน
ขั้นสุดท้าย ท่านประธานครับ ถ้าหากถือว่ามาตราสุดท้ายแล้วก็ยืนยันตามนี้ กระผม
ก็ไม่ติดใจครับ ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรียืนยันอย่างนี้ กระผมเต็มศักดิ์ ก็ยินดีด้วย
ขอขอบคุณครับ ขอถอนครับ

นายชวิศ สุรินทร์คำ (สุโขทัย) ท่านประธานครับ กระผม ชวิศ
สุรินทร์คำ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสุโขทัย เมื่อตะกั้นกระผมขอแปรญัตตินี้
กระผมขอเพิ่มอีกนิดหนึ่ง เมื่อกันยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควรนะครับ กระผมเพิ่มตรงที่
วรรคสองนะครับ ตรงที่ว่า "เงินเดือนสูงสุดก่อนพ้นจากราชการ" และต่อไปก็
"ให้ถือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงสุด" อีกเหมือนกัน
กระผมตัดคำว่า "ที่" ที่เติมตะกั้นออกนะครับ ให้สมบูรณ์และดีขึ้น ทันใหม่ครับ และ
ก็วรรคที่หกด้วยนะครับ ตัดคำว่า "ที่" ออก บรรทัดที่ ๖ เงินเดือนสูงสุดที่รับ
ตามกฎหมายหรือกฎ ก.จ. ตกลงกระผมเติมไป ๓ ที่นะครับ คำว่า "สุด" นี้เป็น
"สูงสุด" กระผมขออ่านนะครับ

"ข้าราชการส่วนท้องถิ่นผู้ใดเคยดำรงตำแหน่ง ในขณะเดียวกัน
หลายตำแหน่ง แล้วพ้นจากตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงสุดก่อนพ้นจากราชการ

ให้ถือเงินเดือนเดือนสุดท้ายของตำแหน่งที่มีเงินเดือนสูงสุดจากเงินงบประมาณประเภท
เงินเดือนที่เคยได้รับอยู่นั้นเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้ายสำหรับตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ ใน
กรณีที่มีกฎหมายหรือกฎ ก.จ. ปรบอัตราเงินเดือนของตำแหน่ง ที่มีเงินเดือนสูงก่อน
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้นพ้นจากราชการ ให้ถือเงินเดือนของตำแหน่งที่มีเงินเดือน
สูงสุดที่ปรับตามกฎหมายหรือกฎ ก.จ. นั้นแล้วเป็นเงินเดือนเดือนสุดท้าย สำหรับ
ตั้งเป็นเกณฑ์คำนวณ" เท่านั้นครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่านประธาน
ที่เคารพ คือที่เขียนมานั้น คำว่า "สูง" ก็คือว่าสูง แคว่ว่าสูงสุดก็อย่างที่ท่านว่านั้น
มันก็ทำให้ชักขึ้น รัฐบาลไม่ชักของ แคว่ว่าหากว่าจะมาไม่แก้ก็ปฏิบัติได้ ถึงแก้ก็
ปฏิบัติเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นไม่ชักของแต่แล้วแต่สภา แต่คิดว่าที่เขียนมาอย่างนี้
นั้นไร้ได้ แคว่ว่าสูงสุดนั่นเอง คือสูง ถ้าเท่ากันมันก็สูงสองคำมันก็ได้เงิน เดือนเท่านั้น
จะไปใส่ "สุด" อีกคำหนึ่งก็ทำให้ชักขึ้นเท่านั้นเอง มันไม่มีอะไรก็กราบเรียนอย่างนี้
แล้วไม่ชักของ

นายวัช สุรินทร์คำ (สุโขทัย) ท่านประธานครับ ผมขอขอบคุณท่าน
รัฐมนตรียุติธรรมครับ ที่ไม่ชักของ ผมยังยืนยันว่าควรจะได้เข้าไปให้ชัดแจ้ง
เพื่อความสมบูรณ์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร คุณวัชขอแปรญัตติในมาตรา ๔ วรรคสาม
นะครับ บรรทัดที่ ๒ บรรทัดที่ ๓ และบรรทัดที่ ๒ หลังคำว่า "สูง" นี้ให้เติมว่า
"สุด" อีกคำหนึ่งลงไปทั้งสามแห่ง รัฐบาลไม่ชักของ ที่ประชุมนี้จะเห็นเป็นอย่างไร
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่า
ที่ประชุมนี้อนุมัติให้เติมคำว่า "สุด" ไปอีกตัวหนึ่งทั้งสามแห่ง ต่อไปขอให้เลขาธิการ
รัฐสภาอ่าน

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา)

มาตรา ๕ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ ตามกฎหมายว่าด้วย
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น อยู่ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ และ
ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รวมบำนาญปกติและ
เงินเพิ่มที่ได้รับอยู่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ เข้าด้วยกันแล้วรับให้ได้รับเป็นบำนาญปกติ
อย่างเดียวกันตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ภายหลังจากวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นต้นมา และ
ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับบำนาญปกติ
ตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ซึ่งกลับเข้ารับราชการใหม่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยมีได้
นับเวลาราชการติดต่อกัน และถูกบังคับบำนาญตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ เมื่อออกจากราชการในหรือ
หลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สำหรับบำนาญเดิมที่จะได้รับให้ได้รับตามอัตรา
ในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) ท่านประธานที่เคารพ กระผม
เห็นร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๕ ของคณะรัฐมนตรีเสนอแล้วก็มาเปรียบเทียบ กับ
มาตรา ๕ ซึ่งกระผมและเพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์เสนอแล้ว คือใจความแล้ว
มันก็จะให้ความอย่างเดียวกัน แต่มาตรา ๕ ของรัฐบาลนั้นคือบรรยายไว้ชัด เชื้อ
คืออ่านแล้วทำให้วุ่นงงๆ คราวนี้หลักกฎหมายนี้ ถ้าเราจะบัญญัติกฎหมาย
ควรจะบัญญัติให้มันชัด เจนและรัดกุม สั้นกระชับรัด กระผมจึงขอถือ เอาว่าของรัฐบาล
มาตรา ๕ นี้จะครบ วรรคแรกกับวรรคที่สองนี้ กระผมขอคัดออกหมด แล้วก็ขอใช้

วรรคแรกของร่างของกระผมครับ คือจะให้ความว่า

"ให้ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญปกติ ความกฎหมายว่าด้วย
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น อยู่ในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับได้รับ
บำนาญตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัติ"

คือ เหตุผลแล้วร่างของรัฐบาลก็คือของกระผมและพรรคประชาธิปัตย์ก็คือ
รวมความแล้วหมายความว่า ข้าราชการบำนาญซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น
ถ้าหากใครได้รับบำเหน็จบำนาญในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับก็ให้ได้รับบำนาญตาม
อัตราในบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัติเช่นเดียวกันทุกอย่าง ทั้งนี้เหตุผลที่มา
แยกเอาว่าอยู่ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ ก็คือ หรือว่าภายหลังวันที่ ๒๓
สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ ก็คือเป็นการขยายความซึ่งทำให้เพิ่มเพื่อย ใครมาอ่านหรือ
ว่าใครจะมาพิจารณาแล้วรู้สึกว่ามีอะไรอยู่อย่างไรชอบกล แต่ผลที่สุดแล้วก็ได้
บำนาญตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ หมายเลข ๑ เช่นเดียวกันทุกกรณีไป กระผม
ว่าไม่สมควรที่จะบัญญัติกฎหมายให้เพิ่มเพื่อย ทำให้คนอ่านแล้วรู้สึกว่าอะไรจะไขว่ไขว่ไป
เสียเปล่า ๆ ถ้าใครขอความตามมาตรา ๕ วรรคแรกของกระผม แล้วก็ได้
ความชัดเจนเช่นเดียวกัน แล้วสมบูรณ์เช่นเดียวกันและไม่มีความที่จะมาสงสัยอีกครับ
กระผมจึงขอ เสนออย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมายความว่าอย่างไรใหม่ หมายความว่า
ร่างของรัฐบาลวรรคแรกนะไม่เอา .....

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : วรรคแรกกับวรรคสองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วรรคแรกกับวรรคสองไม่เอา

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : และเอาวรรคแรกของคุณในมาตรา ๕ นี้

เข้ามาแทน

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) ตรี มาเป็นพรรคแรกแทนตรี
ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร เจ็ดท่านรัฐมนตรียุติธรรม

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่านประธาน
ตรี มันไม่ได้เหมือนกันอย่างที่ว่าหรือครับ คือร่างพระราชบัญญัตินั้นออกไป
จากสภา ฝ่ายบริหารคือคนจ่ายเงินเบี้ยบำนาญแก่ข้าราชการ ที่จะเขียนลงไปให้มัน
ชัดและมีมากไม่ได้ควนหรือ แต่ชี้แจงให้ชัดเพื่อไม่ให้มีปัญหาในทางปฏิบัติ จึงได้
เขียนไว้ ถ้าหากว่ารัฐบาลได้ร่างของท่านสมาชิกแล้วว่า ถ้าเขียนอย่างนั้นแล้ว
เกิดปัญหาในการจ่ายหรือการไม่จ่าย เกิดปัญหาถึงว่าการรับราชการก่อนหรือภายหลัง
วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๐๖ นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ถ้าหากว่าถูกต้อง
บำเหน็จบำนาญตามมาตรา ๓๔ ร่างของสมาชิกไม่ได้เขียนไว้ รัฐบาลจึงเขียนไว้
ให้ชัดแจ้งเพื่อสะดวกแก่การจ่ายเงินว่าจะต้องถูกต้องตามกฎหมาย อันนั้นถ้าคิดกัน
ว่าคนจ่ายเงินทั่วประเทศให้ผู้รับบำนาญได้รับนั้นกฎหมายอย่างกับท่านสมาชิกในสภา
นี้ ปัญหาอาจจะไม่เกิด เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงเต็มเข้าไปให้มันชัดเจนเพื่อให้สะดวก
แก่การจ่ายเงินและให้ปราศจากการผิดพลาด จึงได้เขียนมาอย่างนี้ ทั้งนี้แล้วแต่
สภาจะวินิจฉัย แต่ที่รัฐบาลเสนอมาอย่างนั้นเมื่อเจตนาอย่างที่ใครกราบเรียนมาให้
ทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพฑูรย์

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล นะครับ จากจังหวัดสุโขทัย กระผมเห็นด้วยกับท่านรัฐมนตรี-
ว่าการกระทรวงยุติธรรมนะครับว่า ที่รัฐบาลมีเจตนาที่จะเขียนกฎหมายขยายความ
ให้ชัดเจน แต่ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นห่วงว่า ถ้าเกิด
ข้าราชการบำนาญของคณาฯ หรือครูประชาบาลคนใดก็ตามที่ถูกงดไม่ให้รับ
บำเหน็จบำนาญนั้น ตามร่างของกระผมก็บอกอยู่ชัดอยู่แล้วว่าให้ผู้ได้รับหรือมีสิทธิ

ที่จะได้รับบำนาญปกติตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ถ้าหากข้าราชการครูหรือองค์การส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ถ้าหากคนใดไม่ได้รับมันก็ไม่ได้รับตามกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วนะครับ ไม่น่าเป็นห่วง เพราะคนไหนที่ถูกงัดแล้วมันก็ไม่ได้รับตามพระราชบัญญัตินี้อยู่แล้ว นะครับ กระจ่างเห็นว่าจะเขียนขยายความไปอย่างไรมันก็ไม่ได้รับความให้ ใจชัดเจนกว่านี้อีกแล้ว เพราะว่าถ้าหากใครได้รับเวลานี้ก็รับกันอยู่แล้ว เวลานี้เราแก้เพียงแต่ว่าขอให้ปรับปรุงอัตราเงินเดือนเพิ่มขึ้น ให้เขาได้รับความเป็นธรรม เยี่ยงอย่างกับข้าราชการอื่น หรือที่เขาพึงจะได้ตามอย่างข้าราชการประเภทอื่น เท่านั้นเองนะครับ การที่จะขยายความไปอย่างไร มันก็ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะมากขึ้นกว่านี้ เพราะว่าเวลานี้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น เขาก็ได้รับอยู่แล้วนะครับ คนที่ถูกงัดก็ไปอยู่แล้วไม่ได้รับตามพระราชบัญญัตินี้ เพียงแต่แก้ปรับปรุงให้มันเป็นธรรมเท่านั้นเอง แล้วที่ที่กระผมว่าท่านรัฐมนตรียุติธรรมเป็นห่วงนั้นคงไม่น่าจะเป็นห่วงหรอกครับ เพราะวามตรา ๕ วรรคแรกของกระผมเขาบอกอยู่แล้วว่า ผู้ที่มีสิทธิจะได้รับเท่านั้นเอง ถ้าผู้ที่ไม่มีสิทธิได้รับก็ไม่มีประโยชน์จากพระราชบัญญัตินี้ ที่จะออกให้บังคับหรือครับ ขอขอบคุณครับ กระผมขอยืนยันขอแก้เป็นวรรคแรก ของกระผมครับ เอามาใส่เต็มแทนวรรคแรกกับวรรคสองของรัฐบาลครับ ขอขอบคุณ ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่านประธาน ครับ รัฐบาลวิค เพราะรับผิดชอบในการจ่าย คือวิคในทางที่ผู้จะได้รับ เมื่อเขียนกฎหมายไว้คลุมเครือว่ามีสิทธิ สิทธิอย่างไรที่จะได้รับก็เดียวกัน พอมาเปิดหรือขอเบิกไม่ได้แล้วก็มีกร้องเรียนกันในการบริหารราชการที่ยุงยาก นั้นประการแรก ประการที่ ๒ คนจ่ายบำนาญก็มีปัญหา ถ้าเขียนอย่างที่ท่านสมาชิกกล่าวมันเหมาะสำหรับคนเวียนกฎหมาย หรือกฎหมาย แต่ว่าคนที่ เป็นครูประชาชนนะไม่ใคร่

กฎหมายทุกคน และคนที่จ่ายเงินเดือนหรือเงินบำเหน็จบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้
ก็ไม่มีใครกฎหมายทุกคน ผมคิดว่าอย่างนี้ครับ ถ้าเขียนให้ชัดแต่ไม่เสียความมุ่งหมาย
อย่างเดียวกันนั้น เขียนให้ชัดจะตัดปัญหา ๒ ประการ คนรับบำนาญและคนจ่าย
บำนาญ ทั้งนี้แล้วแต่สภาจะได้พิจารณา จะเอาอย่างไร รัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) ท่านผู้เป็นประธาน บังเอิญ
ผมมีโอกาสได้ร่วมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของรัฐบาลด้วย ผมใคร่ขอชี้แจงดังนี้ครับ
คือว่าที่เขียนไม่ละเอียดนัก เนื่องจากว่าผมมีข้าราชการรับบำเหน็จบำนาญ อยู่
๒ ประเภทนะครับ คือผู้ที่รับก่อนวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๐๖ ประเภทหนึ่ง และอีก
ภายหลังวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๐๖ อีกประเภทหนึ่ง ฉะนั้นสำหรับพรรคแรกเขาจึง
เขียนไว้ให้ปรับอัตราเข้าด้วยกัน และมาคำนวณบำเหน็จบำนาญนั้นจะเห็นได้ตาม
บัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ คือว่าตัวอย่างบรรทัดแรกนะครับ ๗๒๕ บาท ให้ได้รับ
๘๗๕ บาท ถ้าเขียนอย่างที่ท่านผู้แปรญัตติละก็ ไม่รู้จะจ่ายเท่าไรครับ มันมีเกณฑ์ว่า
ถ้าได้รับอยู่เท่านี้เมื่อรับเข้าแล้วก็ให้ได้รับเท่านั้น แต่เขียนเฉย ๆ มันจะรับไม่ได้
ครับ จะรับบำนาญไม่ได้ เพราะว่าเงินเดือนที่คำนวณเป็นบำเหน็จบำนาญนั้น มันไม่
ได้บวกเงินเพิ่มเข้าไปด้วยครับ เพราะฉะนั้นผมว่าจำเป็นที่จะต้องเขียนให้ชัด เจน
มีฉะนั้นข้าราชการส่วนท้องถิ่นจะรับบำนาญไม่ถูกรับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไฟทูรย์ยังยืนยันทหรือ เชิญครับ

นายไฟทูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ไฟทูรย์ โมกขมรรคกุลนะครับ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหัวหน้าพรรคเกษตรสังคม
ได้ชี้แจงมานะครับ กระผมว่าท่านไม่ได้บัญญัติอัตราบำนาญท้ายพระราชบัญญัติที่กระผม
เสนอไปนั้นนะครับ กับของรัฐบาลนั้นมีอัตราส่วนตรงกันทุกตัว เลขหมดเลยครับ เมื่อ
เราบัญญัติกฎหมายให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับบำนาญตามพระราชบัญญัตินี้
ก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ให้ปรับกับอัตราบำนาญที่จะได้รับตามบัญชี

๓๖
 ท้ายพระราชบัญญัตินี้หมายเลข ๑ ของรัฐบาลก็ดี ของกรมก็ดี มันเหมือนกันทุกอัตรา
 เลยครับ อย่างเช่นว่าเอาละครับ เบี้ยหวัดบ้านอายุเกิมนี่ได้ ๓๖๕ ก็ปรับเป็น ๔๗๕
 ของรัฐบาลก็เหมือนกัน ทุกตัวเลขเลยครับ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือว่าไม่
 ต้องห่วงว่าคนที่จะได้รับเบี้ยหวัดแล้วจะไม่ได้รับ หรือว่าจะได้รับเพิ่มแล้วไม่ได้รับ
 เพราะเดิมเขาได้รับเท่าไรก็ปรับขึ้นมาใหม่เท่ากับที่บัญชีท้ายหมายเลข ๑ นี้ ของ
 รัฐบาลกับของกรมตรงกันหมดทุกประการ เลยครับ ที่นี้เมื่อใหญ่ที่มีสิทธิ ได้รับก่อน
 พระราชบัญญัตินี้บังคับ มีสิทธิได้รับบ้านอายุตามบัญชีหมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัติ
 นี้แล้ว กรมว่ามันก็คลุมหมอยู่แล้วนะครับ ไม่มีปัญหาอย่างที่ว่า ๓๖๗ รัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงยุติธรรมพูดนั้นนะครับ ว่ากฎหมายที่กรมเสนอมาตามวรรคแรกนี้
 เหมาะสำหรับผู้ที่เป็นนักศึกษา เป็นนักกฎหมาย ซึ่งอ่านแล้วเข้าใจนะครับแต่ชาวไร่
 ชาวนาหรือว่าประชาชนแล้วอ่านแล้วอาจจะไม่เข้าใจ ฉะนั้นกฎหมายที่เราออกมา
 นี้ครับ หลักใหญ่แล้วเราคงพิจารณาถึงคำพูด ให้มันรัดกุมและกระทัดรัดครับ
 ถ้าหากเราจะข้แจง เบี้ยให้มันชัดแจ่มลงไปนะครับ กรมว่ากฎหมายต่อไปเราจะ
 ออก แต่ละฉบับนี้ มันต้องเย็บกันเป็นเล่ม ๆ หน้า เป็นกึ่ง ๆ อย่างนี้ กรมว่า
 มันยากต่อการที่จะไปศึกษานะครับ ต่อผู้ที่ประชาชนเขาจะอ่าน เพราะปกติกฎหมาย
 ก็อ่านยากอยู่แล้ว ถ้ายิ่งมากหน้ามากข้อความขึ้นมาแล้ว กรมว่าจะทำให้เกิด
 ความเบื่อหน่ายนะครับ แม่นักกฎหมายด้วยกันเองจะอ่านกฎหมาย หรือ
 อ่านคำบรรยายเล่มหนา ๆ พอเห็นแล้ว แม่น พอเข้าใจแล้วครับ ถ้าหากว่าได้
 ข้อความชัดเจนสั้น ๆ แล้ว แม่น รู้สึกอ่านแล้วมันจำได้ง่าย กรมจึงขอฝากไว้
 ละครับข้อเสนอนี้ ถ้าหากข้อความของกรมตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมก็
 พูดอยู่แล้วว่า รับอยู่แล้วว่าข้อความเหมือนกันนะครับ แต่ของกรมมันรัดรัด
 และมีง่ายต่อการที่จะอ่านและศึกษาด้วย กรมจึงขอยืนยันว่าใช้ของกรม
 จะเป็นประโยชน์มากกว่าครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) ท่านผู้เป็นประธาน ผมได้ดู
 ร่างพระราชบัญญัติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้วนะครับ คือร่างของท่านนั้นเขียนว่า
 เบี้ยหวัดและบำนาญ ถ้าเบี้ยหวัด ๓๒๕ บาท ก็ปรับเป็น ๔๗๕ บาท แต่ของรัฐบาลนั้น
 บำนาญเดิมรวมทั้งเงินเพิ่มถ้ามี คือว่าก่อนวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๐๖ ขึ้น บำนาญ
 มีส่วนหนึ่ง แล้วเงินเพิ่มอีกส่วนหนึ่งหลังจากนั้นก็ยังมีบำนาญอย่างเดิยว่ะครับ เพราะ
 ฉะนั้นทางที่รัฐบาลร่างมาจึงมีด้อยค่าแตกต่างไปจากร่างของท่านสมาชิก ที่นี้สมมุติว่า
 จะเอาร่างของท่านสมาชิกแล้วคนที่ได้รับบำนาญเพียง ๓๐๐ บาท เงินเพิ่ม ๒๕ บาท
 ก็ไปเข้า ๓๐๐ บาท ถ้าเข้าอัตราค่า ข้าราชการผู้นั้นที่ได้บำนาญน้อยลง เพราะ
 ว่ามันไม่มีเงินเพิ่มแต่ของรัฐบาลนั้นคือเงินเพิ่มนี้รวมเป็นบำนาญด้วย รวมเป็น
 บำนาญด้วย เพราะฉะนั้น ทั้งเงินเพิ่มเงินบำนาญเท่าไร ก็ได้บำนาญใหม่เท่านั้น
 เพิ่มขึ้น ถ้าเอาอย่างท่านสมาชิกผู้รับบำนาญจะได้เงินบำนาญน้อยลงนะครับ แล้ว
 ร่างนี้ของรัฐบาลนั้นเขียนอย่างเดียวกับพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ
 พลเรือนทุกถ้อยคำอักษรนะครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระทบก็ยังไม่เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเพิ่งได้นั่งลงไปสักครู่นี้ครับ คือ
 ความจริงแล้วนี่นะครับ กระทบนี่นะครับนอกจากบัญญัติบำนาญข้าราชการพลเรือน
 มาทุกตัวอักษร เลยครับ บำเหน็จบำนาญของข้าราชการพลเรือนในสมัยครั้งของ
 ท่านอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรีนี่นะครับ ซึ่งออกมาใช้บังคับเมื่อ
 ปี ๒๕๐๗ นี่นะครับ กระทบออกมาตามตัวตารางอักษรทุกประการ ไม่ใช่ร่างของ
 รัฐบาลเหมือนนักบำเหน็จบำนาญของข้าราชการพลเรือนนะครับ ร่างของกระทบ
 ชีวรับที่เหมือนท้ายบัญญัตินี้ลอกมาทุกตัวอักษร เหมือนกันหมดไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย
 แต่ร่างของรัฐบาลที่เสนอมานี้รับถึงเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ของ
 ข้าราชการพลเรือน ไม่ใช่ว่าบำนาญและเงินเพิ่มนะครับ ซึ่งในสมัยครั้งของ

ท่านอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรีเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๓ เขาใช้คำว่า เบี้ยหวัดและบำนาญ ของร่างรัฐบาลเปลี่ยนแปลงแก้ไขใหม่ะครับ ไม่เชื่อลองเอา พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญของข้าราชการพลเรือนมาเขียนยื่นต่อสภาเดี๋ยวนี้ ก็ได้นะ ครับ กระผมเชื่อว่าเจ้าหน้าที่สภาพอจะค้นมาได้ ไม่ใช่ว่าของกระผมแก้ไขจากเดิม ของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน ของรัฐบาลต่างหากครับ ที่แก้ไข กระผมลอกมาจากท้ายบัญชีของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ พลเรือนโดยตรงเลยครับ ไม่เชื่อพิสูจน์ได้ในขณะนี้เลยครับ กระผมขอเขียนอย่างนี้ ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่านประธาน ครับ อาจจะมี ความเข้าใจผิดกันอยู่ว่า ที่ต้องคิดแยกกันบางประการก็คือ เบี้ยหวัดนี้ ไม่มีหรือในครุ เบี้ยหวัดและบำเหน็จบำนาญมีอยู่ข้าราชการบางประเภท เท่านั้น เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้มันเหมือนอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอ ประทานโทษคุณเสวตรว่าคือหลักที่รัฐบาลยึดกันอย่างที่คุณเสวตรว่าทุกประการ ไม่ จำเป็นต้องอธิบายซ้ำเป็นอย่างนั้นครับ ความมุ่งหมาย แต่ว่าสภานี้จะพิจารณาว่า จะเอาอย่างไร จะเอาอย่างไรครุได้บำนาญน้อยหรือจะเอาให้ครุได้บำนาญมาก ถ้าจะให้ครุได้บำนาญมากก็ต้อง เอาอย่างร่างของรัฐบาล ถ้าจะเอาให้ครุได้บำนาญ น้อย ก็ต้องเอาอย่างท่านสมาชิก นี้แล้วแต่สภาจะตัดสินใจ รัฐบาลไม่ได้ตั้งใจทั้งสิ้น ขอแต่เพียงให้ครุหรือข้าราชการส่วนจังหวัดได้รับเงินบำนาญไปเท่านั้นเอง

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) ท่านผู้เป็นประธาน คือ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญสมัยอาจารย์สัญญา เป็นนายก ฯ นั้นเงินเพิ่มไม่มีนะครับ คือบำนาญเท่านี้เขาปรับเป็นเท่านี้ สมมติว่าบำนาญ ๓๖๕ บาทเขาปรับเป็น ๔๗๕ บาท นั่นถูกแล้ว แต่ที่ขึ้นของข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีส่วนหนึ่งซึ่งมีเงินเพิ่มอยู่ คือตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๐ ถึง ๒๕๐๖ นี้เขามีเงินเพิ่ม เขามีเงินเพิ่มอยู่ เพราะฉะนั้น

ถ้าเราจะเขียนว่าบ้านญาติ เกิม บ้านญาติก็มีส่วนหนึ่ง เงินเพิ่มก็ไม่ไ้รวมด้วย นะครับ เพราะฉะนั้นร่างของรัฐบาลจึงเขียนไว้ว่า บ้านญาติรวมทั้งเงินเพิ่มถ้ามี เพราะฉะนั้นถ้าเราเขียนบ้านญาติแล้ว ผู้รับบ้านญาติตั้งแต่สมัย ๒๕๐๐ ถึง ๒๕๐๖ ก็จะได้รับบ้านญาติน้อยลง เพราะไม่มีเงินเพิ่มบวกไปด้วยที่จะมา เป็นเกณฑ์ปรับ บ้านญาติให้สูงขึ้น กระทบถ้าขึ้นออกไปอย่างนั้นนะครับมันมันแน่ทีเดียว เพราะว่า ผู้ที่ได้รับบ้านญาติและเงินเพิ่มนั้นจะได้บ้านญาติน้อยลง ไม่มีปัญหาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพฑูริย์ ยืนยันไหมครับ

นายไพฑูริย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพครับ

คือตามที่ท่านสมาชิกและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมพูดท่านเองว่า กระทบ นี้ถ้าตามข้อ เสนอแปรญัตติของกระผมแล้วจะทำให้ข้าราชการบ้านญาติของกรณีลดน้อยลง กระทบถ้ากระผมเชื่อนะครับว่า ท่านคงไม่ได้มีเจตนาที่จะมาพูดไปในทำนอง ที่ให้ กระผมได้รับความเสียหายนะครับ แต่เจตนาของกระผมอย่างแท้จริงแล้ว ผมไม่มี เจตนาอย่างที่ท่านพูดมาเลย กระผมอยากจะให้ข้าราชการครบบ้านญาติส่วนท้องถิ่นนี้ ได้รับบ้านญาติมาก ๆ และกระผมไม่ได้โต้แย้งว่า บัญชีท้ายของทางรัฐบาลไม่ถูกต้อง กระผมก็ยอมรับตามร่างของรัฐบาลเป็นหลักอยู่แล้วนะครับ ที่ร่างของรัฐบาลว่า บัญชีถ้า เมื่อท่านสมาชิกชี้แจงว่ามีเงินเดือนบ้านญาติก็รวมทั้งเงินเพิ่ม ขณะนี้ เขาก็ได้รับเงินเพิ่มอยู่นะครับ แต่ว่าเพียงแต่ว่าเราจะปรับให้มันมากขึ้นเท่านั้นเอง บ้านญาตินะใหม่มันสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากค่าครองชีพสูงขึ้นนะครับ แล้ว จะต้องมาเสียภาษีเอง เราจึงปรับให้มากขึ้นให้มันทัดเทียมกับข้าราชการประเภทอื่น นะครับ ไม่เกี่ยวข้องว่าจะมาตัดหรือว่ามาเพิ่มให้เลย เพียงแต่พิจารณาปรับปรุงแก้ไข ให้มันทันต่อเหตุการณ์เท่านั้นเอง แล้วกระผมไม่ได้ขอแก้ไขข้อที่รับบ้านญาติ หมายเลข ๑ ท้ายพระราชบัญญัติขึ้นแต่อย่างใด กระผมขอแก้ข้อความว่าของรัฐบาล นั้น มาตรา ๕ วรรคแรกกับวรรคสองนั้นนะ จริงอยู่ละครับ ถ้าเขียนให้มันชัดแจ้ง

เขียนอีกสักสองสามหน้าสองสามแผ่น กระผมก็ไม่ว่าอะไร แต่ว่ามันอ่านดูแล้วมันได้
 ความอย่างเดียวกันว่า ข้าราชการบ้านนาอยู่เป็นครูประจำบาสหรือครูองค์การ
 ครูเทศบาลต่าง ๆ ซึ่งได้รับบ้านนาอยู่ในขณะนี้ ถ้าได้รับอยู่ในขณะนี้เท่าใด ร่าง
 พระราชบัญญัติขึ้นแก้ไขตามบัญญัติข่างพระราชบัญญัติหมายเลข ๑ นี้ก็ให้ได้รับตามบัญญัติ
 หมายเลข ๑ นั้นครับเขียนให้มันสั้นเท่านั้นเอง เจตนาของกระผมอยากจะว่าเรา
 ออกกฎหมายไปทั้งที ก็ขอความกรุณาออกให้มันมีข้อความที่ชัดเจนและรัดกุม ให้สั้น
 กระทัดรัด ถ้าจะบรรยายกันแล้วมันอยู่ที่ครูบาอาจารย์ที่จะมาบรรยายให้ผู้ฟังหรือว่า
 ผู้ที่ศึกษาได้เข้าใจมากขึ้นเท่านั้นเอง ถ้ากฎหมายจะมาบรรยายกฎหมายในมาตรา
 นั้นแล้ว ผมว่ามันเป็นการฟุ่มเฟือยและไม่สมเหตุผลหรอกครับ ขอความกรุณาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร . ขอมติดีกว่าครับ ขอมติเสียเลย.

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) . ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ จากจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรคประชาธิปัตย์ครับ ก่อนอื่น
 กระผมอยากจะขอกราบเรียนปรึกษาท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ขณะนี้ท่านสมาชิก
 ทุกท่านที่อยู่ในห้องประชุมนี้เป็นกรรมาธิการในการแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ฉะนั้นในการที่จะให้ญัตติท่านใดท่านหนึ่งได้ตอบกับท่านรัฐมนตรี ๓ ครั้ง ๔ ครั้ง
 นั้น กระผมยังไม่เห็นชอบด้วยกับท่านประธาน ถึงแม้มัน ขอประทานโทษที่ต้อง
 กล่าวนามคือเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ คือคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล แห่งจังหวัดสุโขทัย
 พรรคประชาธิปัตย์ได้แปรญัตติมาตรา ๔ ไว้ครั้งที่ได้กราบเรียนไปแล้ว ขอประทานโทษ
 ครับ มาตรา ๕ ครั้งที่ได้กราบเรียนไปแล้วนั้น แม้ คุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ได้
 ถอนคำแปรญัตติของคุณไพฑูรย์แล้ว กระผม นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ แห่งพรรค
 ประชาธิปัตย์ก็ยังมีสิทธิที่จะแปรญัตติในมาตรา ๕ โดยอาศัยข้อความเดิม ของ
 คุณไพฑูรย์อยู่ ฉะนั้นการแปรญัตติจะไม่เสร็จสิ้นลงด้วยรวดเร็ว กระผมเชื่อว่า
 ท่านประธานสภาเอง ก็ประสงค์ที่จะให้การแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จสิ้น

โดยรวดเร็ว แต่ท่านอาจจะคลาดเคลื่อนไปเล็กน้อยสำหรับการที่จะชี้แจงจะอภิปราย
ในสถานี .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปลา ไม่มีอะไร เคารพครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชรบูรณ์) : ครับ กระผมหมายถึงอย่าง
นั้นครับท่านประธานครับ มิได้เป็นการต่อว่าท่านประธาน เพื่อจะให้เกิดความเข้าใจ
กันว่าทุกท่านที่นั่งอยู่ที่นี้ เป็นกรรมาธิการมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็น แปรญัติได้ทุก
ข้อความที่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติ กระผมขอแปรญัติร่างพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๕ โดยอาศัยข้อความเกี่ยวกับของคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล กระผมมีเหตุผล
ที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพดังนี้ครับว่า ตามร่างของรัฐบาล ซึ่ง
มีถึง ๒ พรรคด้วยกันในมาตรา ๕ เขียนทวนไปมาโดยอ้างถึง วันที่ ๒๓ สิงหาคม
๒๕๐๖ และอ้างถึงพระราชบัญญัติบ้านานูข้าราชการปี พ.ศ. ๒๕๐๕ กระผมขอเรียน
ท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ในการคำนวณเงินบ้านานูของข้าราชการทุกวันนี้ก็ได้
อาศัยพระราชบัญญัติเงินบ้านานูของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในปี ๒๕๐๐ และโดยกำหนด
วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๐๖ เป็นเกณฑ์ในการคำนวณอยู่แล้ว ฉะนั้นเมื่อการคำนวณ
เป็นดังนี้แล้ว กระผมขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่าถ้าท่านประธาน
จะได้กรุณาพลิกไปดูหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้งของรัฐบาล และของคุณ
ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุลกับเพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ที่เสนอมา นั้น มีหลักการ
เดียวกัน คือประสงค์ที่จะเพิ่มเงินบ้านานูให้แก่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นในการที่จะต้อง
นำเงินบางส่วนไปเสียภาษีอากรให้แก่รัฐ ฉะนั้นแม้คุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล จะ
แปรญัติและกระผมนายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ แห่งพรรคประชาธิปัตย์ ก็ขอแปรญัติ
ข้อความเกี่ยวกับคุณไพฑูรย์ กระผมไม่เชื่อหรือครับว่าผู้ที่คำนวณบ้านานูข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นจะคำนวณบ้านานูข้าราชการส่วนท้องถิ่น ให้ผู้ใดบ้านานูได้รับเงินบ้านานู
น้อยกว่า เดิมน้อยกว่าก่อนร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้อย่างกับ เพราะนั้นเป็นการที่ความ

กฎหมายโดยขัดกับหลักการของกฎหมาย กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่า
 ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง ซึ่งเป็นสมาชิกอาวุโสแห่งพรรคเกษตรสังคมได้กรุณา
 ชี้แจงว่า การเขียนข้อความในกฎหมายนั้นน่าจะระบุชัดเจนลงไปเพื่อสะดวกแก่
 ผู้ปฏิบัติ ประกอบกับท่านรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม ได้กรุณาชี้แจงต่อที่ประชุมว่า
 การเขียนกฎหมายให้ครบถ้วนชัดซึ่งไม่ใช่นักกฎหมายนั้น น่าจะเขียนให้ยาว
 เพื่อจะให้เป็นปฏิบัติได้ถูกต้อง กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ถ้า
 เราช่างพระราชบัญญัตินักเรียนเราต้องไปใช้ข้อความเหมือนกับ นักเรียนอนุบาล
 นักเรียนประถม นักเรียนมัธยมใช้กันหรือเรา่างพระราชบัญญัติชาวไร่ชาวนา เรา
 มีต้องใช้คำในทางเกษตรมาใช้ในพระราชบัญญัติชาวไร่ชาวนา หรือถ้าเรา่าง
 พระราชบัญญัติครูเราต้องใช้คำว่าทักษะ อาเวก แทนคำว่าความชำนาญ แทนคำว่า
 อารมณ์ หรือใช้คำว่าประสบการณ์แทนคำอื่น ๆ ซึ่งมีในกฎหมาย กระผมจึงขอยืนยัน
 ความจำเป็นของผู้คดีของ เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งคือคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุลครับ
 ว่า การแปรญัติคดีข้อความในวรรค ๑ และวรรค ๒ ของมาตรา ๕ ของรัฐบาส
 ออกและเอาความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕ ของคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล ใส่เข้า
 ไปแล้วจะมีข้อความสมบูรณ์ถูกต้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ในการร่างกฎหมายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติครับ คุณไพฑูรย์แปรญัติใน
 มาตรา ๕ ให้ตัดวรรคหนึ่ง วรรคสอง ของร่างรัฐบาสออก และเอามาตรา ๕
 วรรคแรก ของคุณไพฑูรย์กับคณะใส่เข้าไปแทนนะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับท่าน
 ผู้แปรญัติ ไปรคยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรลงไว้ตามร่างเดิมของ
 รัฐบาส ไปรคยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๗ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าให้ลงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาส
 นายศิริ ผาสุก (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

ศิริ ผาสุก กระผมอยากจะปรึกษาท่านประธานว่า ตามที่บัญญัติคราหมายเลข ๑ นั้น
หมายความว่า เราจะต้องเอาบัญญัติหมายเลข ๑ มาแปรญัตติก่อนนั้นเลย หรือว่าจบ
ไปแล้วถึงแปรญัตติ คือกระผมอยากจะทราบไว้ก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ตามลำดับ ๆ บัญชีที่ค่อนข้าง

นายศิริ ผาสุก (สุรินทร์) ค่อนข้างกันใหม่ ขอบคอบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ครับ เป็นอันว่าผ่านมาตรา ๕ นะครับ

ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา)

มาตรา ๖ ความในมาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ

บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช-
บัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ มีให้ใช้บังคับ
แก่ผู้ได้รับหรือมีสิทธิที่จะได้รับบำนาญปกติตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) ท่านประธานที่เคารพ กระผม

ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัย นะครับ กระผมเห็นด้วยกับรัฐบาลตาม

มาตรา ๖ นี้ครับ แต่อยากจะขอแปรญัตติว่า "ความในมาตรา ๓๒ วรรคสอง"

นั้น กระผมขอแปรญัตติว่าตัด "วรรคสอง" ออกเป็นว่า "วรรคสุดท้าย" นะครับ

วรรคสุดท้าย เพราะว่าเนื่องจากว่ามาตรา ๓๒ ของพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ
ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น มันขึ้นย่อหน้าหลายย่อหน้าเหลือเกิน เพื่อบางคนอาจจะ
ไม่เข้าใจนี้ อ่านกฎหมายแล้วไม่ทราบว่า วรรคสองนั้นบัญญัติไว้โดยตรงไหนแน่

เพราะความจริงแล้วความร่างของรัฐบาลคงจะหมายถึงว่า วรรคสุดท้าย ตาม

มาตรา ๓๒ ที่ว่าบำนาญปกติให้จำกัดจำนวนอย่างสูงไม่เกินเงินเดือนเดือนสุดท้ายคง

จะหมายถึงข้อความตรงนั้นครับ ซึ่งบัญญัติไว้ยู่วรรคสุดท้ายเลย แต่ว่าก่อนที่จะถึง

วรรคสุดท้ายนี้ มันมีขึ้นย่อหน้าหลายย่อหน้าเหลือเกิน คือมาตรา ๓๒ วรรคสุดท้ายนี้

เจตนามุ่งหมายคือผู้ที่ได้รับบำนาญนั้นจะได้รับบำนาญเกินเงินเดือนสุดท้ายของตนไม่ได้ แต่ตามร่างของรัฐบาลนั้นคงจะหมายความถึงว่า ให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่น คือ ครูประชาบาลนี้ ถ้าหากเกิดมีการคำนวณได้บำนาญแล้ว บำนาญกับเงินเพิ่มนี้ได้มากกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายแล้วก็ให้คืนนะครับ ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ คือไม่ให้มาตรา ๓๒ วรรคสุดท้าย หรือที่รัฐบาลว่าวรรคสองนี้มาบังคับ คือถ้าให้มาตรา ๓๒ วรรคสองนี้มาใช้บังคับ หรือเรียกว่าวรรคสุดท้ายนี้ใช้บังคับแล้ว ข้าราชการครูองค์การ ฯ ถ้าหากคำนวณบำนาญแล้วบวกกับเงินเพิ่มแล้วเกิดมากกว่าเงินเดือนเดือนสุดท้ายแล้ว ก็จะไม่ได้รับ ที่รัฐบาลก็เขียนยกเว้นเอาไว้ กระผมก็เห็นด้วยกับเจตนารมณ์ของทางรัฐบาลที่ดี มีเจตนาดีต่อครูประชาบาลนะครับกระผม จึงขอเสนอแก่วรรคสองนี้เกิดความยุ่งยาก บางคนอ่านหนังสือแล้วอาจจะไม่เข้าใจ หรือว่าหลงผิดไปคิดว่า วรรคสองนั้นอาจจะไม่ใช่วรรคนี้ กระผมจึงอยากจะขอความกรุณาแปรญัตติแก้เป็นว่า "วรรคสุดท้าย" ซึ่งหมายความถึงบำนาญปกติให้จำกัดจำนวนอย่างสูงไม่เกินเงินเดือนเดือนสุดท้ายนี้ครับ กระผมขอความกรุณาทางรัฐบาลชี้แจงครับว่า เจตนาอย่างใดกระผมว่าหรือเปล่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร คือ "วรรคสอง" ให้เป็นว่า "วรรคสุดท้าย" เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่านประธานครับ มาตรา ๓๒ มีเนื้ออยู่ ๒ วรรคเท่านั้นครับ คือวรรคหนึ่งและวรรคสอง ถ้าจะเขียนวรรคสุดท้ายมันก็คือวรรคสอง มันก็อย่างเดียวกัน เพราะว่าที่มีอนุมาตรา (๑) อนุมาตรา (๒) อนุมาตรา (๓) แล้วก็ ก.ข. อะไรพวกนั้นมันมันก็วรรคหนึ่งทั้งสิ้น เพราะวรรคสุดท้ายหรือวรรคสองมันก็คือข้อความที่ท่านสมาชิกว่า อย่าไปแก้มันไม่ได้หรือครับ ความหมายมันเหมือนกัน เพื่อจะให้ออกไปเร็ว ๆ คือมันเหมือนกัน มันมีอยู่ ๒ วรรค มาตรา ๓๒ เมื่อวรรคหนึ่งก็มี วรรคสอง แต่ว่าเนื้อไม่มีวรรคสาม

มันก็เป็นพรรคสุดท้าย มันก็ตรงกันกับพรรคสอง พรรคสุดท้ายก็คืออันเดียวกันนั่นเอง
อยากขอความกรุณาให้เขาไปเถิดครับ เพื่อให้เขาได้ไม่นานนักเร็ว ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพฑูรย์ว่าอย่างไรครับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล นะครับ ก็ตามที่กระผมได้ถามเจตนารมณ์ของทาง
รัฐบาลแล้วก็คือหมายถึงข้อความเกี่ยวกับที่กระผมได้อ่านให้ฟังนี่นะครับ แค่อ่าล้ม
นะครับ ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๓๒ นี้ มันขอลงหลายข้อหลายเหลือเกิน
ถึงแม้ถ้านักกฎหมายด้วยกัน บางทีอ่านแล้วอาจยังมีข้อสงสัยอยู่เหมือนกัน
อย่างกระผมอ่านที่แรกกระผมก็ยังสงสัยอยู่ ก็เลยถึง เคาเจตนารมณ์ของรัฐบาลว่า
หมายถึงขึ้นขอลงพรรคสุดท้าย เพราะในนี้ถ้าจะขึ้นขอลงเป็นพรรค ๆ แล้วจริงอยู่
ละครับ จะเป็นอนุ ๑ อนุ ๒ แล้วก็เป็น ก. กับ ข. อย่างนั้นมันเป็น ๔,๕ ขอลง
ที่ปัญหามันอาจจะมีส่วนขึ้นมาตามที่ทางรัฐบาลก็ยอมรับอยู่แล้วว่า พรรคสอง
หรือพรรคสุดท้ายที่กระผมขอแปรญัตตินั้นคือหมายความเช่นเดียวกัน แต่ว่าถ้านัก
บัญญัติไว้ว่าเป็นพรรคสุดท้ายแล้ว มันไม่มีปัญหาเลยครับ ใครอ่านแล้วก็ต้องเข้าใจ
ว่าเป็นข้อความนั้นแน่นอนครับ ถ้าเป็นพรรคสองแล้วอาจจะมีข้อสงสัย เอ๊ะ พรรคสอง
นี่มันจะขึ้นขอลงเป็นอนุ ๑ หรือเปล่านี้หรือว่าเป็นอนุ ๒ หรือว่าเป็น ก. , ข.
หรือเปล่า นี้กระผมว่ามันจะมีปัญหาขึ้นมาในภายหลังหน้า ทางที่คิดแล้วถ้านัก เป็น
พรรคสุดท้ายแล้ว มันชัดเจนเลยครับ ไม่มีปัญหาแน่นอน กระผมว่าเราไม่ใช่เกี่ยวกับ
ว่าจะมาล่าช้าหรืออะไรครับ แต่ให้มันว่าให้มันไม่มีข้อสงสัยอยู่ที่ได้อ่าน ที่อยู่ที่ได้
พบเห็นในภายหลังหน้าครับ กระผมจึงขอความกรุณาแก้ไขชัดเจนดีกว่าละครับ
แล้วมันไม่ได้ความหมายหรืออะไรมันเปลี่ยนแปลงไปเลย เพียงแต่ว่าบัญญัติให้มันว่า
อย่าให้มีข้อสงสัยขึ้นอยู่ที่ได้อ่าน หรือว่าอยู่ที่ได้ศึกษาในภายหลังหน้าครับ กระผม
ก็ขอความกรุณาเถอะครับทางรัฐบาล

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน วิธีเขียนกฎหมายตอนหลัง ๆ นี้เขาใช้วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคแรก วรรคสุดท้ายเขาเลิกใช้กันแล้ว ที่นี้สมมุติว่าเกิดมีวรรคที่สามขึ้นมาจะครบ เกิดมีวรรคสาม มาตราที่มีวรรคสาม โอ้วรรคสองนั้นจะทำอย่างไร จะเขียนว่าอย่างไร ถ้าไม่เข้าใจเรื่องวรรคจะครบ คือถ้าเป็นอนุ อนุ ๑ ก็ดี อนุ ๒ ก็ดี หรืออนุ ก. อนุ ข. ก็ดี เขาก็ตั้งอยู่ในวรรคนั้นครบ เพราะฉะนั้นวรรคสองถูกแล้วครบ ถ้าไปแต่เป็นวรรคสุดท้ายแล้วจะไม่มีแบบ เพราะแบบเราไม่มีแล้วครบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไฟทอรี่ว่าอย่างไรครบ เกี่ยวกับแบบจะครบ ยังยืนยันอีกไหมครับ

นายไฟทอรี่ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : คือท่านประธานที่เคารพครับ คือแม่แต่ตัวผมเอง ผมเป็นนักกฎหมายจะครบ ผมก็อ่านดู แล้วผมยังสงสัยอยู่ ยังติดใจอยู่ว่า ถ้าหากเราเขียนให้มันรัดเจนไป มันก็ไม่เสียหายจะครบ ในเรื่องตัวหนังสือนี้ ผมก็ว่าอย่างนั้นจะครบ แต่ว่าถ้าหากท่านประธานหรือทางรัฐบาลเห็นว่าถ้าใครอ่านดูแล้วเข้าใจ ผมก็ไม่ว่าอะไร เพราะผมเข้าใจแล้วจะครบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ มันเกี่ยวกับแบบจะครบ จะถอนไหมครับ

นายไฟทอรี่ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : คือทางรัฐบาลก็พูดอยู่แล้วว่า ถ้าจะเขียนกฎหมายอยากจะให้คนแม่แต่คนที่อ่านหนังสือคือ ไม่ใช่เป็นนักกฎหมาย เป็นฆาตกรอะไร หรือประชาชนซึ่งไม่มีความรู้อ่านแล้วมันเข้าใจจะครบ ที่นี้ถ้าหากจะเขียนอย่างผมนี้ ทำให้คนเข้าใจแน่นอนเลย ไม่มีปัญหา แต่เมื่อทางรัฐบาลอยากจะยืนยันว่าจะ เป็นวรรคสองผมก็ไม่ว่าอะไรครับ ถ้าหากว่าคิดว่าคุณอื่นเขาจะอย่างเช่นที่รัฐบาลหรือว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่พูดนี้ ผมก็ไม่ว่าอะไร เพราะตัวผมเองเข้าใจละครับตอนนี้ เพื่อให้รวดเร็วไม่เป็นไรครับ ผมก็ไม่ติดใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ๆ ขอบคุณครับ ขอให้เลขาธิการ-รัฐสภาอ่านต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา)

มาตรา ๗ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษ เพราะเหตุทุพพลภาพ
อยู่ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ และได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจนถึงวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รวมบำนาญพิเศษและเงินเพิ่มที่ได้รับอยู่ตามระเบียบ
กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำนาญบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๑
เข้าด้วยกันแล้วปรับให้ได้รับเป็นบำนาญพิเศษอย่างเดียว ตามอัตราในบัญชี
หมายเลข ๒ ทายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ ภายหลัง
วันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นต้นมา และได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่จนถึง
วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับบำนาญพิเศษตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๒
ทายพระราชบัญญัตินี้

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
สงสุข ภัคเกษม พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดเชียงใหม่ กระผมใคร่ที่จะขอ
ความกรุณาแปรญัตติโดยนำเอามาตรา ๖ ฉบับที่พรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเสนอโดย
คุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล แห่งสุโขทัยนี้ไปเสนอไว้ คือว่า "มาตรา ๖ ให้ผู้ได้รับ
บำนาญตามกฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษหรือกฎหมาย
ว่าด้วยล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ได้รับบำนาญตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๒" แล้วก็เพิ่มความว่า "หมายเลข ๒"
ของพรรคประชาธิปัตย์นะครับ ที่คุณไพฑูรย์เสนอฉันนะ เป็นบัญชีหมายเลข ๒ อนุ ๑.
ของในท้ายมาตรา ๗ ของรัฐบาลนี้ เหตุที่กระผมเสนออย่างนี้กระผมมีความเห็นว่า
ในร่างของรัฐบาลนั้น ไม่ได้พิจารณาหรือไม่ได้นำเอามาตรา ๖ ในฉบับที่พรรค
ประชาธิปัตย์ที่คุณไพฑูรย์เสนอไปนี้เข้าไปใส่ไว้ ที่เขาไม่ไปใส่ไว้เช่นนั้น กระผม
มีความคิดและความเห็นว่า ในเมื่อผู้ที่ได้รับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วย

นิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษนี้ นะครับ ไหน ๆ เขาก็ได้รับนิรโทษกรรมแล้ว ก็ควรที่จะให้เขาได้มีโอกาสได้รับบำเหน็จบำนาญ ตามร่างกฎหมายฉบับนี้ด้วย กระผมมีความเห็นอย่างนี้ จึงขอความกรุณาทางรัฐบาลและสภานี้ได้โปรดพิจารณาและกึ่งสนับสนุนขอ เสนอของกระผมด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร   หมายความว่าอย่างไร   หมายความว่าร่างของรัฐบาลมาตรา ๗ ไม่เอา

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่)   ครับ   กระผมขอเสนอให้มันเป็นมาตรา ๗ ทวิครับ เอามาตรา ๖ ของฉบับคุณไพฑูริย์นี่นะครับมาเป็นมาตรา ๗ ทวิเสร็จแล้วมีบัญชีหมายเลข ๒ นะครับก็ให้เป็นบัญชีหมายเลข ๒ อนุ ๑. เพราะว่าบัญชีหมายเลข ๒ ของรัฐบาลมีอยู่แล้ว ในวรรคแรก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร   วรรคสอง

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่)   ในวรรคแรกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร   วรรคแรกหรือ

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่)   ครับ   ในวรรคแรกนี่นะครับ มีอยู่แล้วก็เอาบัญชีหมายเลข ๒ นี่เป็นบัญชีหมายเลข ๒ อนุ ๑. ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร   หมายความว่า   เอาร่างของคุณไพฑูริย์ในมาตรา ๖ นี้ เข้ามาเติมในวรรคสามของร่างรัฐบาล   และเติมคำว่า อนุ ๒. หลังคำว่า หมายเลข ๒ เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม)   ท่านประธานครับ   รัฐบาลไม่สามารถจะรับมาตรา ๖ ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ เพราะเหตุว่า

๑. ผมเองเป็นคนหนึ่งใน พ.ศ. ๒๕๐๐ ที่ให้นิรโทษกรรม   และก็พระราชทานอภัยโทษ   และให้ได้รับบำเหน็จบำนาญอะไรต่ออะไรกันมาทั้งสิ้นนั้น จากนั้นมาถึงเวลานี้ ๑๘ ปีมาแล้ว ผมเข้าใจว่าคนที่ได้รับผลและสิทธิประโยชน์จาก—

สภาใน พ.ศ. ๒๕๐๐ นั้นตายไปเกือบหมดแล้ว นั้นเป็นประเด็นแรก และกักกฎหมาย
 ฉะนั้นไม่ได้คำนึงถึงคนเหล่านั้น หลักการหมายถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่นคือหมายถึง
 ส่วนมากก็คือครูประชาบาล เมื่อได้รับร่างของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและประธานสภา
 เสนอไปคณะรัฐมนตรีก็ ร่างของคณะรัฐมนตรีก็ มีเจตนาจะให้แต่เฉพาะคนที่
 กำลังปฏิบัติราชการอยู่ และมีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญในยุคหลังนี้ หลังจาก
 ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าว จึงได้เตรียมเงินงบประมาณไว้ เป็นจำนวน ๑๕๐ ล้านบาท
 และจะพอกับพอกดี ถ้าเป็นตามร่างของรัฐบาล ถ้าจะไปเอาอย่างที่ท่านสมาชิกเสนอ
 ก็เงินของชาวบ้าน และก็ไม่มีเงิน เพราะไม่ได้ตั้งงบประมาณ แม้จะตั้งมากก็ได้
 ทราบว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ตัดออกเป็นจำนวนมาก แต่คงจะตัดไม่ได้ถ้า
 กฎหมายนี้ผ่าน เพราะเป็นการจ่ายตามข้อผูกพันซึ่งไม่มีใครจะมีสิทธิตัดได้ จึงอยาก
 ขอความกรุณาว่าที่ล่วงเลยมาแล้ว ก็ขอให้แล้วไป ขอให้คนที่กำลังจะได้รับและ
 ปฏิบัติอยู่หลังจากนั้นได้รับ รัฐบาลจึงยืนยันว่าจะรับอย่างที่ท่านสมาชิกขอแปรญัตติ
 นั้นลำบากแก่รัฐบาลมากครับ ผมกราบเรียนท่านนี้ ขอให้ประธานสภาได้เห็นใจ
 รัฐบาลบ้าง

นายส่งสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม
 ได้ฟังคำอธิบายของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแล้ว กระผมใคร่ที่จะ
 กราบเรียนต่อท่านประธานว่า โดยทางส่วนตัวแล้ว ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
 ยุติธรรมก็คงจะทราบเองว่า กระผมนี้ให้ความเคารพนับถือท่านมาก กระผมได้ฟังคำ
 อธิบายของท่านในการที่จะไม่ขอรับข้อเสนอของกระผมนั้น ถ้าหากว่าเป็นไปด้วย
 เหตุผลอื่น ๆ นั้น กระผมอาจจะไม่คิดใจอะไรต่อไปก็ได้ แต่กระผมไม่สบายใจอยู่
 อย่างหนึ่ง คือท่านนำเอาตัวของท่านเองขึ้นมาเป็นบรรทัดฐาน ในการที่จะให้กระผม
 นี้ต้องยอมเอาออกทั้งหมดด้วย ซึ่งกระผมไม่เห็นด้วย คนที่มีอายุของท่านนี้จะมีสักกี่คน
 ที่จะได้ออกมาขึ้นบนบัลลังก์รัฐมนตรีอย่างท่าน จะมีสักกี่คนครับ ท่านเอาตัวท่าน

มาเป็นเครื่องกล่าวอ้าง เพื่อจะมา เป็นบรรพตฐาน ในการพิจารณาถกกันในวันนี้ กระผม
 ไม่เห็นด้วยคนเหล่านั้นได้ทำหน้าที่ของเขาด้วยความเห็นใจเห็นอกเห็นใจแล้ว ในนั้นปลาย
 ชีวิตของเขา ถ้าเขาเป็นคนที่มียศกบฏท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแล้ว
 เขาเหล่านั้นกำลังจะอยู่ในภาวะอะไร อยู่ในภาวะที่กำลังจะรอวันตายอยู่อย่าง
 โดดเดี่ยว ไม่มีความอบอุ่นไร้ที่พึ่งพา เมืองไทยเรามีปัญหาให้สวัสดิการแก่ประชาชน
 ไม่ให้ความอบอุ่นแก่คนไทยซึ่งมีอายุที่จะปลดเกษียณตัวเองออกไปแล้วนี้ ยังเป็นปัญหา
 ที่จะต้องพูดกันอยู่ ความหมายของท่านรัฐมนตรี ที่ใ้แก่คุณหมอบอกแบบอย่างนั้นมา นี้กระผม
 ไม่เห็นด้วย การประกันสังคมมันจะต้องพูดถึงแล้วครับ คนที่มีอายุเลย ๖๐ ปีอย่างที
 คุณสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์สินผูกเมื่ออื่น ขอให้เห็นแก่ชาวไร่ชาวนาไทยาเห็นใจบ้านนา
 แก่ชาวไร่ชาวนาอย่างนั้นครับ กระผมเข้าใจคุณสมศักดิ์ที่ว่าหมายถึงอย่างนั้น เรา
 ในคนรุ่นเรายุคเรานี้จะต้องมาหาทางแก้ไข ช่วยเหลือคนที่กำลังถูกมองว่าเป็นสิ้น
 ประโยชน์ไร้ประโยชน์ กระผมขอยืนยันอีกครั้งหนึ่ง ด้วยความเคารพด้วยใจจริง
 ของกระผม ท่านรัฐมนตรีท่านทราบดี ท่านอย่าเอาตัวท่านมา เป็นบรรพตฐาน
 คนอายุปุ่นท่านมีโอกาสนี้ขึ้นมาถึงบนเก้าอี้ของรัฐมนตรีมีไม่กี่คนหรอกครับ นอกนั้น
 เขาอยู่อย่างว่าเหว เหลือ เกิน อยู่อย่างเงี้ยบ เหวงรอวันตายให้เขาเถอะครับรัฐบาล
 พิจารณาอย่างเกี่ยวข้องกับรัฐบาลยุ่งยาก ท่านต้องพร้อมสิครับในเมื่อท่านขึ้นเป็นรัฐบาล
 ท่านจะต้องขึ้นไปแก้ปัญหาและทำงานเพื่อแก้ไขความยุ่งยากของแผ่นดินนี้ กระผม
 จึงกราบเรียนขอความกรุณาครับท่านรัฐมนตรีด้วยความเคารพจริง ๆ ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ สวัสดิชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่านประธาน
 ครับ ผมคิดว่าท่านสมาชิกเข้าใจผิด ว่าผมเอาตัวผมเป็นมาตรฐานงานในสถานี
 ไม่มีส่วนตัว งานในสถานีเป็นงานของคนทั้งชาติ ผมเล่าให้ฟังถึงว่าเหตุการณ์
 ในขณะนั้น ผมอยู่ในขณะนั้นเท่านั้น และก็มีหลายคนที่อยู่ในสถานี อยู่ในเหตุการณ์นั้น
 เช่นเดียวกับผมได้เห็นและได้รู้ แต่กฎหมายฉบับนั้นไม่ได้กล่าวไปถึงว่าชาวนา

กรรมกรและใครต่อใคร กฎหมายฉบับนี้ร่างมาสำหรับหลักการมาในเรื่องข้าราชการ
 บริหารส่วนท้องถิ่นทั้งสิ้น เมื่อจะให้บ้านนาคุณนั้นแล้ว ทำไม่ถึง เปะปะไปถึงผู้อื่น
 มันจะเกินหลักการหรือเปล่า ผมเตือนอย่างนั้น และผมไม่จำเป็นหรอกครับที่ว่า
 จะต้องให้ใครนับถือหรือไม่นับถือ ถ้าข้าวกໍไม่ตองนับถือกัน ถ้าดีจะนับถือหรือไม่นับถือ
 ก็เป็นเรื่องไม่เกี่ยวข้องกับบ้านเมือง จะนับถือกันให้สิ้นชีวิต ถ้าบ้านเมืองจะ
 พิษาคณินหายเพราะว่าสมาชิกในสถานจะไม่ยอมเอาความนับถือ มาเหนือประโยชน์
 ของชาติ ที่ผมทำไม่ได้ให้รัฐบาลทำไม่ได้ นี่ก็อย่างได้เรียนมาแล้วว่า เราเตรียม
 เงินไว้สำหรับจ่ายบ้านนา จะจ่ายบ้านนาเราจะจ่ายให้ใครสะ เปะสะปะไป
 ชาวไร่ชาวนากรรมกรอะไรสารพัดชนิดก็จ่ายได้ แต่ไม่ใช่กฎหมายฉบับนี้ เมื่อ
 ตราบกฎหมายฉบับนี้หน้าที่ของรัฐบาลก็คือ เตรียมเงินไว้สำหรับจ่ายให้ตามกฎเกณฑ์ ที่
 กฎหมายนี้เสนอมา ถ้าจะให้จ่ายเกินรัฐบาลก็ไม่รู้จะไปเอาเงินที่ไหน วิธีออกโดย
 รัฐบาลบังคับหรือสถานีบังคับว่าจะต้องให้จ่ายให้จ่ายให้ทุกคน แม่แต่คนขอทาน
 วิธีที่ดีที่สุดก็คือให้ขึ้นภาษีอากร เอามาใช้จ่าย เพราะฉะนั้นที่ผมกราบ เรียนนั้น
 อย่าเข้าใจผิดว่าผมจะไปนั่ง เอาความรู้สึกส่วนตัวของ เพื่อนสมาชิกคนใดคนหนึ่งซึ่งผม
 ก็มีเพื่อนฝูงอยู่มากมา เกี่ยวของกับทุกคนในหน้าที่ของรัฐบาล ที่จะต้องจ่ายเงิน
 บ้านนาเห็นบ้านนาข้าราชการตามหลักการของกฎหมายฉบับนี้มาแปรผู้คดี ให้เอาคนอื่น
 เข้ามาค่วย ถ้าเอาเข้ามาค่วยจำนวนหนึ่งคนอื่น ๆ ก็เอาเข้าได้ทั้งสิ้น และถ้าเขา
 ได้ทั้งสิ้นแล้ว รัฐบาลจะเอาเงินที่ไหน ถ้าสถานีบังคับมา ถ้ารัฐบาลนี้จะอยู่ก็ต้อง
 ขึ้นภาษี แล้วก็ขอให้คิดค่ากฎหมายนี้อย่างนี้ แต่ไปให้บ้านนาคุณอย่างอื่น ถูกด้วย
 หลักการหรือเปล่า กระผมเรียนสภาอย่างนี้ แต่สถานีจะเอาอย่างไรนั้นขอความ
 กรุณาอย่ามานึกถึงกระผม เพราะกระผมเป็น ๑ ใน ๒๒ ของรัฐบาลเท่านั้น

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) . ท่านประธานครับ กระผมดูเหมือน
 จะแข็งแรงได้ในเรื่องนั้นะครับ กระผมดูเหมือนจะเป็นคนกลางคืออย่างนี้ท่านประธาน

เมื่อพุทธศักราช ๒๕๐๐ กระทบได้รับผลคือปล่อยนระครับ ตามพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมถึงพุทธกาล เพราะวาระขณะนั้นกระทบเป็นนักโทษการเมืองก็ถูกภายในภายนอกพระราชอาณาจักร มีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พร้อมกับคุชไสแสง สุกใส รองประธานหัวหน้าพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ท่านประธาน กระทบ แคล้ว นรปติ ส.ส. ขอนแก่น พรรคแนวร่วมสังคมนิยมนระครับ ในปีพุทธศักราช ๒๕๐๐ นั้น กระทบได้รับผลตามพระราชบัญญัตินี้ และกระทบในขณะนั้นก็ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่นอยู่ด้วย ท่านประธาน กระทบขอกราบเรียนว่าจนกระทั่ง ๒๕๐๐ มาจนกระทั่งบัดนี้นั้นมันเป็นเวลาล่วงเลยมาแล้วถึง ๑๒ ปีอย่างท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า แล้วยกบรรดาข้าราชการไม่ว่าจะส่วนท้องถิ่นหรือว่า ข้าราชการอื่นก็ดี ซึ่งจะได้รับประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินิรโทษกรรมถึงพุทธกาลนั้น ลบล้างมลทินไปนั้นท่านเหล่านั้นไต่ยื่นคำร้องขอในการที่จะรับมาเห็นจกดี รับเบี้ยหวัด กดี รับบำนาญหรือเข้ารับราชการนั้นเสร็จสิ้นไปแล้วทั้งสิ้น กระทบจึงขอกราบเรียนไว้ดังนี้ ได้รับผลประโยชน์แล้วครับ กระทบก็เห็นว่าไม่ควรจะย้อนกลับไปคำนึงถึงท่านเหล่านั้นหรือครับ ท่านได้รับประโยชน์ไปแล้ว กระทบขอกราบเรียนไว้ดังนี้ครับ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ กระทบสงสุข ภัคเกษม พรรคประชาธิปไตยจากจังหวัดเชียงใหม่ สำหรับกระทบที่กระทบก็ยังขอยืนยันครับและก็อยากจะขอกราบเรียนสักเล็กน้อย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เมื่อที่ท่านพยายามที่จะจูงกระทบออกไปนอกทาง กระทบกล่าวอ้างถึงคุณสมศักดิ์ กระทบพูดถึงว่าการให้สวัสดิการแก่ประชาชนไม่ได้ หมายความว่า จะเอากฎหมายฉบับนี้ไปใช้กับคนทั่วไปมันจะขัดหลักการ กระทบทราบครับ ถ้ากระทบไม่ทราบคนเชียงใหม่ไม่เลือกกระทบมาเป็นผู้แทนหรือครับ กระทบขอเรียนว่าที่กระทบพูดนั้น กระทบพูดยืนยันว่าเราจะต้องมาพิจารณาให้การประกันสังคม การประกันสวัสดิการของคนแล้ว เพราะฉะนั้นคนพวกนี้เมื่อกฎหมายเมื่อทางบ้านเมือง

ให้บริโทษกรรมเขาไปแล้วนั้นนะ ก็ทำไม่ได้ให้เขาคือไป กระผมพูดอย่างนี้กรุณา
 อายน่าว่ากระผมต้องการที่จะไม่รู้อะไรเรื่องหลักการและเรากำลังพิจารณาถึงกฎหมาย
 อะไร กระผมทราบครับ เพียงแต่ขอให้พิจารณาว่า ในเมื่อมีคนอยู่อีกประเภทหนึ่ง
 เขาได้ทำงานมาแล้ว แล้วแผ่นดินก็ได้ยกทุกสิ่งทุกอย่างให้กับเขาแล้วมันคิดค้างอยู่
 แคนครับ เราจะให้บำเหน็จบำนาญแก่คนอื่นแล้วก็ได้ เขามันจะเสียหายอะไรครับกระผม
 ชัดแย้งกับท่านรัฐมนตรี เมื่อ^{นี้}กัน กระผมมีความคิดอย่างนั้นจริง ๆ เอาเพมาเปิดฟัง
 กันอีกครั้งก็ได้ แล้วจะได้ลำดับความว่าสิ่งที่กระผมพูดนั้นถูกหรือผิดหรือใครพูดผิด
 เพราะฉะนั้นกระผมขอเรียนย้ำว่า ขอเสนอให้มีการ กระผมขอแปรญัตติเอามาตรา ๖
 ของฉบับของคุณไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล แห่งจังหวัดสุโขทัยนี้เข้าไปเป็นมาตรา ๗ ทวิ
 ของร่างของรัฐบาล แต่เพิ่มข้อความในท้ายคำว่าหมายเลข ๒ เป็นหมายเลข ๒
 อนุ ๑ อย่างที่กระผมเรียนไว้ตอนต้นนะครับ กระผมขอเสนออย่างนี้ครับ

ประชาชนสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นผมขอมตินะครับ ท่านผู้ใด
 เห็นด้วยกับผู้เสนอแปรญัตติ คือคุณแสงสุข ภัคเกษม คุณไพฑูรย์ เชิญ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัยนะครับ ก่อนที่จะลงมติ กระผม
 อยากจะพูดถึงเจตนารมณ์ที่กระผมเอาบัญญัติมาตรา ๖ ของร่างของกระผมเข้ามา
 เพื่อชี้แจงต่อที่ประชุมสภาที่ท่านประธานสภาสักเล็กน้อยครับ คือตามที่ท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงยุติธรรมว่าจะเอาพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับกับคนกลุ่มอื่นนั้นกระผม
 ก็ยังไม่เห็นด้วยเท่าไรนักครับ เพราะร่างของกระผม สภานี้ครับหลักการไปแล้ว
 ว่ารับด้วยกันทั้งคู่ แต่ว่าอีกเอาฉบับของรัฐบาลเป็นหลัก ที่ว่าการที่จะแปรญัตติ
 มาตรา ๖ ของกระผมเข้าไปมันไม่ได้มีหลักการแต่อย่างใดนะครับ เพราะว่า
 ร่างของกระผมก็ยึดเป็นหลักเหมือนกัน แต่ว่าเอาของรัฐบาลนี้เป็นหลักที่จะแปรญัตติ
 เท่านั้นเอง ฉะนั้นฉบับของกระผมมีอะไรที่ทางรัฐบาลยังไม่มี ก็สามารถที่จะแปรญัตติ

เข้าไปได้นะครับ เจตนารมณ์ที่กระผมเสนอมาตรา ๖ คือใหญ่ที่ได้รับบ้านนาญตาม
 กฎหมายว่าด้วยนิรโทษกรรมในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษ หรือกฎหมายว่าด้วย
 ล้างมลทินในโอกาสครบ ๒๕ พุทธศตวรรษอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับกับ ได้รับ
 บ้านนาญตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๒ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเป็นท้ายพระราชบัญญัติ
 ของร่างของคณะกรรมาธิการ คือเจตนารมณ์ที่กระผมได้ศึกษาเรื่องนี้ดูจากพระราชบัญญัติ
 บำเหน็จบ้านนาญข้าราชการแล้ว ในสมัยครั้งของท่านอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ ท่านก็ได้
 ใ้บัญญัติมาตรา ๖ นี้เข้าไปด้วย โดยให้ข้าราชการพลเรือน ข้าราชการประเภท
 อื่นซึ่งอยู่ในข่ายของมาตรา ๖ ซึ่งได้รับการนิรโทษกรรมนี้หรือว่ากฎหมายล้างมลทิน
 เมื่อโอกาสครบรอบ ๒๕ พุทธศตวรรษนี้เช่นกัน ให้มีโอกาสรับบ้านนาญเพิ่มตาม
 พระราชบัญญัตินั้นด้วยนะครับ กระผมเมื่อเห็นว่าข้าราชการทุก ๆ ข้าราชการอื่น
 ประเภทอื่นมีโอกาสได้รับแล้วนะครับ แล้วทำไมจะจำกัดเจาะจงไม่ให้ข้าราชการ
 ของส่วนท้องถิ่นนี้ได้รับตามเขาค้วย ข้าราชการที่ได้รับโอกาสที่มี กฎหมายนิรโทษกรรมนี้
 หรือกฎหมายล้างมลทินนี้ เมื่อสมัย พ.ศ. ๒๕๐๐ นี้ ข้าราชการประเภทอื่นได้รับ
 นะครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนะครับ ตามกฎหมายบ้านนาญของ
 ข้าราชการ แต่ทำไมครับ ถึงข้าราชการส่วนท้องถิ่นจึงจะยกเว้นเข้าไม่ให้เขาได้รับ
 ตามสิทธิที่เขาพึงมี ทั้ง ๆ ที่ข้าราชการพลเรือนประเภทอื่น ซึ่งมีสิทธิและก็ได้
 นิรโทษกรรม หรือว่าได้รับผลประโยชน์จากกฎหมายล้างมลทินนี้ในสมัย พ.ศ. ๒๕๐๐
 นี้ เขามีโอกาสได้รับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มขึ้น แล้วเราทำไมจะมากีดกันข้าราชการของ
 องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือข้าราชการส่วนท้องถิ่นละครับ ก็กระผมมีความคิด
 เห็นอย่างนี้ว่าเราควรจะให้แก้ไขให้เหมือนกัน คือข้าราชการพลเรือนมีสิทธิอย่างไร
 แล้วข้าราชการส่วนท้องถิ่นก็ควรจะมีสิทธิเช่นเดียวกัน เพราะว่ารับราชการรับใช้
 ประชาชนและประเทศชาติ เสมอภาคกันหมดครับ กระผมจึงเห็นว่าสมควรที่จะเอา
 มาตรา ๖ ของคณะกรรมาธิการเข้าไปเป็นมาตรา ๗ ทวิของรัฐบาลแล้วเอาบัญชีของคณะ

หมายเลข ๒ เป็น (๒) ของรัฐบาลครั้นเพื่อความเป็นธรรมเสมอภาคต่อข้าราชการ โดยทั่วหน้ากันครั้น ไม่มีเจตนาเป็นอย่างอื่นละครั้น ขอมพระคุณครั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฉมขอมทินะครั้น ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับ ผู้แปรญัตติก็คือคุณสงสุข ภัค เกษม ตามที่ทราบแล้ว โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิมของ รัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าให้คงไว้ตามร่างเดิมของ มาตรา ๗ เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา)

มาตรา ๘ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษ ในฐานะทายาท ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะอยู่ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ และได้รับหรือ มีสิทธิจะได้รับจนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รวมบำนาญพิเศษและเงินเพิ่ม ที่ได้รับอยู่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๑ เข้าด้วยกัน แล้วปรับให้ได้รับ เป็นบำนาญพิเศษอย่างเดียว ตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ผู้อุปการะ หรือ ผู้อยู่ในอุปการะภายหลังวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นต้นมา และได้รับหรือ มีสิทธิจะได้รับอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับบำนาญพิเศษตามอัตราใน บัญชีหมายเลข ๓ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

นายสงสุข ภัค เกษม (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สงสุข ภัค เกษม พรรคประชาธิปัตย์ จากเชียงใหม่ ขอรบกวนนิดเดียวครับ

กระผมอยากจะเอาคำว่า "อยู่" คำเดียวนะครับ ในต้นมาตรา ๔ กระผมขออ่าน
อย่างนี้ะครับ

"มาตรา ๔ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท ผู้
อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ....."

ประธานสภาผู้แทนราษฎร เติมคำว่าอยู่

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) อยู่ คำนี้แหละครับ หรือผู้ใน
อุปการะอยู่ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม กระผมขอเอา "อยู่" ตัวนี้ออกครับ อันนี้ด้วย
เหตุผล กระผมก็คงไม่ต้องพูดมากนักครับ เพราะว่าอยู่ ๆ มันก็รู้สึกว่าจะ เปรอะไป
หมดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร คือเติมคำว่า "อยู่" หลังคำว่า "หรือผู้"
และตัดคำว่า "อยู่" หลังคำว่า "อุปการะ"

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่านประธาน
ครับ ที่รัฐบาลร่างมามีคำว่า "อยู่" นั้นนะอยากจะให้มันชัดเจนว่าที่ ได้รับอยู่ ถ้าที่ได้
รับเฉย ๆ มันมีว่ารับและก็ได้กับ หรือกำลังจะได้รับ ถ้ารับอยู่หมายความว่า
ขณะกำลังตรากฎหมายนี้ยังได้รับอยู่ ก็มีเท่านั้นแล้วแต่สภาจะเห็นว่าอะไรมันจะ
ชัดเจน รัฐบาลก็ไม่ค่อยได้จิตใจอะไรมากนัก ขอให้จ่ายเงินให้ข้าราชการ ที่ร่าง
กฎหมายนี้ต้องการได้เงินเท่านั้น

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) ท่านผู้เป็นประธาน ที่คุณสงสุข
ทักนั้นถูกแล้วครับ คือว่าคงจะพิมพ์ตกไปนะครับ ในบรรทัดสองนะ "ผู้ในอุปการะ"
มันแปลไม่ได้ของเขียนว่า "ผู้อยู่ในอุปการะ" เติมอยู่เข้าไป เพราะว่าในบรรทัด
หรือในวรรคต่อมา ก็เขียนว่า "ผู้อยู่ในอุปการะ" นั่นตกคำว่า "อยู่" ไป เติมให้เขา
เถอะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ก็ทางรัฐบาลไม่ชัดของ รัฐบาลไม่ชัดของแล้ว
ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ก็คิดว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วย ให้เติมคำว่า "อยู่"
หลังคำว่า "หรืออยู่" และตัดคำว่า "อยู่" หน้าคำว่า "ในวันที่ ๒๓ สิงหาคม" ออก
ต่อไปคุณสมชายมาตราหน้าครับ เชิญครับ

จำสืบ สมชาย อินทรารุช (แพร์) กระทบอยากจะแปรตามมาตรา ๘
ว่า "ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษในฐานะทายาท" กระทบอยากเติมว่า
"ทายาทตามกฎหมาย" ด้วยครับ กรณีนี้เป็นกรณีที่กระทบประสภการณ์มาแล้ว เนื่องจาก
ว่าที่ไปตายในสงครามหรืออะไรนี้ครับ ทายาทนั้นเขาคงเอาทายาทตามกฎหมาย
ทายาทที่ไม่ตามกฎหมายก็มีครับ มันเป็นอย่างนี้เราอยากจะบังคับเฉพาะลงไปเลย
ให้แน่ชัดลงไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร คือให้เติมคำว่า "ตามกฎหมาย" หลังคำว่า
ในฐานะทายาท หลังคำว่าอย่างนี้ไซ้ใหม่ครับ บรรทัดแรกของมาตรา ๘

จำสืบ เอก สมชาย อินทรารุช (แพร์) ครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่านประธาน
ครับ ไม่จำเป็นต้องเขียนว่า "ตามกฎหมาย" เพราะว่าคำว่า "ทายาท" ก็คือ
กฎหมาย และกฎหมายจะระบุไว้เลยว่าทายาทคือใคร เพราะฉะนั้นถ้าจะเขียนไป
มันก็ต้องเขียนกันยาว นี่เป็นแบบการเขียนกฎหมายตามแบบของกฤษฎีกา ก็คือว่า
ทายาท คำว่า "ทายาท" นั้นมาจากไหน มาจากกฎหมาย มันไม่จำเป็นต้องเขียนว่า
"ทายาทตามกฎหมาย" ทายาทโดยธรรมหรือทายาทอะไรก็ตามกฎหมายทั้งสิ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร คุณสมชายยังยืนยันใหม่ครับ เขียนไม่เขียน
ก็เท่ากันละ

จำสืบ เอก สมชาย อินทรารุช (แพร์) ก็เห็นว่าท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมท่านรู้กฎหมายดีกว่าผมนี้ครับ แต่ว่าภาคปฏิบัติมันไม่เป็นอย่างนั้น

พอไปรับเงินเข้า เจ้าหน้าที่บอกว่าเอาตามกฎหมาย เอากฎหมายมาต้องไปสอบสวน
ให้กำนันผู้ใหญ่มาสอบสวนตามกฎหมาย อย่างนี้ต่างหากละ ปฏิบัติกับกฎหมายนั้นมัน
ผิดกันนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอย่างไร ยืนยันอย่างนั้นหรือครับ
ยืนยันจะได้อะไร

จำลอง เอก สมชาย อินทราวุธ (เพชร) : ผมยืนยันไว้ก่อนละครับ
เพราะผมปฏิบัติมาแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้ายืนยันก็ขอมติละครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
กับผู้แปรญัตติคือคุณสมชาย คือให้เติมคำว่า "ตามกฎหมาย" หลังคำว่า "ทายาท"
ไปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าคงไว้ตามร่างเดิม ไปรยก
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๘๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มากแล้วท่าน เอาละไม่ต้องนับ เป็นอันว่า
มาตรา ๘ นี้ นอกจากแก้ตามคุณสงสุข แปรญัตติแล้ว

(นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเสวตรว่าอย่างไรครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ท่านประธานครับ เมื่อ
คำว่า "อยู่" ของร่างรัฐบาลนั้นคัดหรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรียบร้อยแล้วนี่ครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ผมว่าไม่คัดครับ ผมขอเติม
"อยู่" ข้างหน้าอย่างที่คุณสงสุขว่า แต่ไม่คัดนะครับ "อยู่" ข้างหลังนี่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร คือใหม่ทั้ง ๒ อยู่
นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) ไชยศรี ถ้าไม่มี
อยู่แล้ว อ่านไม่รู้เรื่อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ถูกต้องแล้วใช่ไหมคุณส่งสุข
นายส่งสุข กักเกษม (เชียงใหม่) ถูกต้องครับ รวมความว่ามีทั้งสอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร เอาละ เป็นที่เข้าใจแล้วนะว่าเดิม "อยู่"
ของคุณส่งสุข แล้ว "อยู่" ที่มีอยู่เดิมนั้นคงอยู่ รวมความว่ามีทั้ง ๒ อยู่ละ คอไป
ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาอ่าน

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา)

มาตรา ๘ ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญตกทอด อยู่ในวันที่ ๒๓
สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ และได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัติ
ไขบังคับให้รวมบำนาญตกทอดและเงินเพิ่มที่ได้รับอยู่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ เข้าด้วยกันแล้วปรับ
ให้ได้รับเป็นบำนาญตกทอดอย่างเดียวกับอัตราในบัญชีหมายเลข ๔ ท้ายพระราชบัญญัติ

ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญตกทอดภายหลังวันที่ ๒๓ สิงหาคม
พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นต้นมา และได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่จนถึงวันที่พระราชบัญญัติ
ไขบังคับ ให้ได้รับบำนาญตกทอดตามอัตราในบัญชีหมายเลข ๔ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ ให้นำความในมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่ง
พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัติแก้ไขบังคับแก่กรณีการคำนวณบำเหน็จบำนาญ ของข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่นซึ่งพ้นจากราชการ เพราะเกษียณอายุตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ เมื่อตั้งเป็นประมวล
พ.ศ. ๒๕๑๖ ด้วย

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตาม
พระราชบัญญัติ

.....
.....

เกิน ๔,๐๐๐ บาทบวกเข้าไปอีก ๔๐๐ บาท เกิน ๕,๐๐๐ บาท บวกเข้าไปอีก ๓๐๐ บาท เกิน ๖,๐๐๐ บาท บวกเข้าไปอีก ๒๐๐ บาท เกิน ๗,๐๐๐ บาท บวกเข้าไปอีก ๑๐๐ บาท เกิน ๘,๐๐๐ บาท บวกเข้าไปอีก ๕๐ บาท เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท บวกเข้าไปอีก ๒๕ บาท เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท บวกเข้าไปอีก ๑๐ บาทกระหมวกก็เข้าใจว่าจะช่วยให้พระราชนัดดาขึ้น มีความเป็นธรรมดาต่อสังคม เจตนารมณ์ของบรรดากฎหมายก็คงจะมีเจตนาคือต่อข้าราชการบ้านนาส่วนท้องถิ่นทั้งหลาย ซึ่งได้รอคอยบ้านนาที่ข้าพเจ้าว่าจะเพิ่มให้ ๆ เป็นเวลากว่า ๒ ปี แล้ว เหมือนกับชาวคอยฝน กระหม่อมอยากจะให้พระราชนัดดาขึ้นบ้านสภาและประกาศใช้บังคับเร็ว ๆ แต่ก้อก็จะต้องถึงความเหลื่อมล้ำค่าสูงของพระราชนัดดาขึ้นนี้ไม่ได้ เพราะว่ามุ่งที่จะทำให้ขุนนางผู้ใหญ่ ซึ่งมีฐานะความเป็นอยู่พออยู่พอกินแล้วมีความเป็นอยู่ดียิ่งขึ้น บ้านนาฎเดือนละ ๑๖,๐๐๐ บาท กระหม่อมรู้สึกว้าสบายแล้วสำหรับเมืองไทย ในยุคนี้ แด่ขุนน้อย ๗๐ บาท ทานประธานที่เคารพ กระหม่อมอยากจะให้ท่านรัฐบาลและท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายนี้ ไ้มองถึงหัวอกข้าราชการบ้านนาชนชั้นน้อย หรือขุนนางน้อย ขอขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่านประธานครับ ไอ้เรื่องพรรคนี้มัน พุ่กกันยากจริง ๆ ครับ สมาชิกในสภาเดียวกันก็มีความเห็นเป็นสองประการ ประการที่ ๑ ก็อยากจะให้เท่ากัน อีกประการหนึ่ง ก็อยากจะให้ไม่มีความเหลื่อมล้ำค่าสูง แ่ควาทางออกของรัฐบาลนั้นยึดถืออย่างนี้ คนที่รับผิดชอบมากก็ควรจะได้ค่าตอบแทนมาก ถ้ามีเงินนั้นสภาจังหวัดกับสภาผู้แทนราษฎรก็ควรจะได้ค่าตอบแทนเท่ากัน คือสภาจังหวัดก็ได้การประชุมครั้งละ ๕๐ บาท เดือนหนึ่ง ๒๐๐ บาท แต่สภาผู้แทนราษฎรได้เงินเดือนให้ ๑๕,๐๐๐ บาทต่อเดือน จะมาประชุมกี่ครั้งหรือเท่าไรก็ตาม ทำไมเราจึงให้กันอย่างไม่แน่นอนมีเหตุผลอยู่ว่า สภาจังหวัดรับผิดชอบในเขตจังหวัด สภาผู้แทนราษฎรรับผิดชอบของประเทศ ความเหลื่อมล้ำค่าสูงก็ต้องเกิดตำแหน่งข้าราชการที่จะไปบำเพ็ญบ้านนาทุกที่ ให้อะไรก็ขึ้นถึงถึงความรับผิดชอบแต่เดิมมาเป็นมาตรฐาน ถ้ามีเงินแล้วเราจะไม่ให้หลักเกณฑ์ที่จะกำหนด

ความเหลื่อมล้ำค่าสูงของเกิด เพราะข้าราชการมีเงินเดือนน้อย และได้รับ
 บำเหน็จบำนาญน้อย มีทุนการศึกษาต่ำ มีความรับผิดชอบในงานน้อยกว่าชั้นสูง
 ถ้ามีเงินแล้วข้าราชการในประเทศไทยจะมีอัตราเงินเดือนเท่ากับหมด ทั้ง
 ประเทศมันเป็นไปได้ ทั้งโลกก็ไม่เคยมีใครมี มีเงินนั้นคนจะไม่มีการศึกษาจะไม่
 อุตสาหะวิริยะ การแบ่งชั้นเงินเดือนก็เพื่อสมนาคุณความรับผิดชอบ ของข้าราชการ
 เมื่อรับผิดชอบมาเสร็จแล้ว การให้บำเหน็จบำนาญก็ต้องให้ตามความรับผิดชอบ
 ในอัตราเงินเดือน มีเงินนั้นก็ไม่มีกฎเกณฑ์อะไรที่จะให้กันก็ให้กันตามใจชอบ การ
 ตามใจชอบนั้น เงินทั้งหมดที่ให้เป็นเงินของราษฎร ไม่ใช่ของเราในสถานที่ เรา
 เพียงเป็นผู้แทนของคนที่เป็นภาษี แต่รัฐบาลเองก็ยังอยู่ในสมาชิกสภาผู้ว่าระของ
 อยู่และในสำนักถึงความรับผิดชอบว่าควรจะให้อย่างไรจึงมีความยุติธรรม รัฐบาล
 เห็นว่าความยุติธรรมอยู่ในเรื่องนี้ในเรื่องลดหนี้ แต่ทำไมไม่โทษความว่า
 ถ้าสภาเห็นว่าวิธีอย่างนี้ไม่ดีแล้วจะปฏิเสธ สภาผู้รัฐบาลนี้กับนับถือว่าเป็นตัวแทน
 ของคนทั้งชาติ แต่เมื่อกฎหมายเงินมันมีมาอย่างนี้ จะมาแปรปฏิบัติให้เพิ่มอย่างนี้
 มันก็ไปซ้ำเรื่องเดิม ที่ผมเคยกล่าวมาสามครั้งแล้วว่าเราได้เตรียมเงินไว้สำหรับ
 ในเรื่องเหล่านี้เท่านั้น ใครจะเอาอีก สภาผู้เอา รัฐบาลก็ต้องเอา ถ้าเอาแล้ว
 ก็ต้องหาเงินมาใช้ เงินที่หาภาษีก็คือเงินราษฎรซึ่งไม่มีส่วนได้รับบำเหน็จบำนาญ
 เลย ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับ

นายศิริ นาสุก (สุรินทร์) .ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศิริ นาสุก
 ส.ส. สุรินทร์ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย กระผมเห็นด้วยกับสมาชิกผู้มีเกียรติ
 แห่งพรรคประชาธิปไตยที่เสนอขอแปรปฏิบัติ ทั้งนี้^{๕๕} เพราะว่าการเสนอร่างกฎหมาย
 ฉบับนั้น^{๕๕} นั้นครับ ที่ว่าจะช่วยเหลือข้าราชการครู หรือผู้ได้รับบำเหน็จบำนาญ
 ที่ยากจน แต่ตามบัญชีแล้วนี้ครับไม่ได้ช่วยคนที่ยากจนครับ ผู้ที่ใ้บอกว่าเห็นบำนาญ
 ๒๐ บาท เพิ่มเป็น ๒๐ บาท เพิ่ม ๕๐ บาท มันไม่ได้อะไรเลยนะครับ แล้วที่ท่าน
 รัฐมนตรีบอกว่าจะต้องไปเพิ่มเงินเพิ่มอะไรนี้ กระผมมีความรับผิดชอบพอสมควร

เหมือนกันว่าเงินไม่^๑ต้องเพิ่ม แต่^๒แก้ให้มันได้คนจนมากกว่าคนรวยอย่างนั้นครับ
 ไม่ใช่ว่าคนเงินเดือน^๓ตั้ง ๑๖,๐๐๐ บาท เพิ่มเป็น ๑๘,๐๐๐ กว่า มันไม่ถูกครับ
 คนเงินเดือน ๑๖,๐๐๐ บาทแล้วได้^๔อีกตั้ง ๓,๐๐๐ กว่า คน ๒๐ บาท ได้ ๕๐ บาท
 มันไม่ถูกครับ^๕ไอ้อย่างนั้นครับ เพราะฉะนั้นมันจะครับ^๖กระผมอยากจะสนับสนุน
 เจตนารมณ์ที่จะช่วยคนจนอย่างแท้จริง เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่คนจน
 ส่วนการที่ว่าเป็นการส่งเสริมคนให้ก้าวหน้า^๗นั้นผมครับ ไม่ได้ชักกับอันนี้ ก้าวหน้า
 ก็ก้าวหน้าไป แต่ความเหลื่อมล้ำ^๘ในช่องว่างของคนนั้นให้มันต่ำลง อันนี้ต่างหากครับ
 เป็นจุดที่สำคัญ เพราะฉะนั้น^๙กระผมจึงขอแปรญัตติเป็นอย่างนี้ครับ

๑. ผู้ได้รับและมีสิทธิจะได้รับบ้าน^๑นาคูปกติและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี)
 ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๓๐๐ บาท
๒. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้าน^๒นาคูปกติและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี)
 เกิน ๒,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๒๐๐ บาท
๓. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้าน^๓นาคูปกติและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี)
 เกิน ๓,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๑๐๐ บาท
๔. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้าน^๔นาคูปกติและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี)
 เกิน ๔,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท
๕. ผู้ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบ้าน^๕นาคูปกติและเงินเพิ่มรวมกัน (ถ้ามี)
 ตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ให้คงได้รับเท่าเดิม

อันนี้^๖ครับ และมีข้อ ๖ บ้าน^๗นาคูปกติและเงินเพิ่มที่^๘ได้รับแล้วตาม ๑.
 ๒. ๓. ๔. และ ๕. ถ้ามี^๙เศษของบาทให้^{๑๐}ตัดเป็น ๑ บาท อันนี้^{๑๑}ครับ เมื่อ^{๑๒}กระผม
 ไป^{๑๓}เปรียบเทียบ^{๑๔}กับ^{๑๕}บัญชี^{๑๖}หมายเลข ๒ หมายเลข ๓ หมายเลข ๔ แล้ว^{๑๗}ครับ รู้สึก
 มัน^{๑๘}จะมี^{๑๙}ส่วน^{๒๐}ใกล้เคียง^{๒๑}กัน^{๒๒}อยู่ เพราะ^{๒๓}บัญชี^{๒๔}หมายเลข ๒ นี้ ของ^{๒๕}รัฐบาล^{๒๖}ได้^{๒๗}บอกว่า
 หมายเลข ๒ ถ้า^{๒๘}เงิน^{๒๙}บ้าน^{๓๐}นาคู^{๓๑}พิเศษ^{๓๒}และ^{๓๓}เงิน^{๓๔}เพิ่ม^{๓๕}รวม^{๓๖}กัน^{๓๗}ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ บาท^{๓๘}ขึ้นไป ให้

คงได้รับเท่าเดิม ก็หมายความว่ารัฐบาลพยายามที่จะชักคนที่รวยอยู่แล้วมารับ
ให้ไม่ต้องไ้เพิ่มขึ้น และเพิ่มคนจนมากขึ้น แต่มันก็ยังมีอีกก้นอีกหนอยตรงที่ว่า
คน ๑๐๐ บาท ไ้เพิ่ม ๕๐ บาท แคนเกิน ๑๐๐ บาท ไ้เพิ่มอีกมากกว่า
๕๐ บาท นี่ะครับ กระเมฆขอแปรญัตติเป็นอย่างนี้ครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ญัตติทำนองต้องร่างตรงกันหมดละ

เชิญคุณยุทธพล

นายยุทธพล ศรีมงคล (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายยุทธพล ศรีมงคล ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม พรรคประชาธิปัตย์ เรื่อง
บัญชีเงินเดือนของข้าราชการบำนาญนี้ โดยหลักการแล้วเราก็คอมรับว่า ทั้งรัฐบาล
และสภามีความปรารถนาที่จะเห็นความเป็นธรรมให้ความเป็นธรรม แก่ข้าราชการ
บำนาญ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแห่งจังหวัดนครสวรรค์ท่านก็น้อยใจ
ท้อใจว่า ถ้าหากจะกระทำตามที่ท่านสมาชิกขอแปรญัตติ คือคุณทองแสง ภูวิชัย
รัฐบาลนี้ไม่มีสติกส์ กระผมก็ขอกราบเรียนว่าในงบประมาณ ๒๕๑๕ นี้ รัฐบาลได้ตั้ง
งบประมาณสำหรับครุภัณฑ์ บำนาญได้ ไปช่วยสอนตามโรงเรียนองค์การบริหาร
ส่วนจังหวัดในทองถิ่นอุดร ๔,๓๖๐,๐๐๐ บาท นี่ถ้าเราตัดออกนะครับ สักเงิน
ออกมาเพิ่ม เป็นบำนาญของข้าราชการพลอย ข้าราชการบำนาญผู้ใดที่ไ้รับบำนาญ
เดือนหนึ่งค่ากว่า ๓,๐๐๐ บาทมาเพิ่มให้อย่างน้อยคนละ ๕๐๐ บาทนะครับข้าราชการ
บำนาญที่ไปช่วยสอนตามโรงเรียนต่าง ๆ นั้น ถ้าหากเราจะมองให้ถึงในแง่ของ
มนุษยธรรม เราจะเห็นว่า รัฐบาลนี้ไม่ได้มีเจตนาที่จะสงวนทรัพย์สินของมนุษย์เลย
ไม่ได้มีเจตนาที่จะสงวนทรัพย์สินของชาติในแง่ของมนุษย์ ห้าไมกระผมถึงพูดเช่นนั้น
เพราะว่าบุคคลซึ่งอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปแล้ว ยังต้องหอบสังขารอันร่วงโรยไปสอนหนังสือ
ควยความจำเป็นทางเศรษฐกิจให้แก่คนต่างสาร มันน่าทุเรศเหลือเกินครับท่านประธาน
เราจะทำอย่างไรจึงจะให้ข้าราชการเหล่านี้มีฐานะความเป็นอยู่ พอจะเลี้ยงชีพได้

ตามสมควร กระทบก็เห็นว่า บรรดาครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เกษียณไปแล้วนั้น ทางรัฐบาลซึ่งถือว่าเป็นรัฐบาลของประชาชนอย่างแท้จริง ในขณะที่น่าจะหาทางช่วยเหลือ โดยให้ครูเหล่านั้นเป็นที่ปรึกษาของการศึกษาส่วนท้องถิ่น ให้เป็นที่ปรึกษาของส่วนตำบลของส่วนอำเภอ แล้วก็ตั้งเงินเดือนเป็นรายได้พิเศษให้แก่ข้าราชการบำนาญเหล่านั้น ได้มีรายได้เลี้ยงชีพ กระทบก็ได้เห็นว่ามันจะทำให้เกิดความเป็นธรรม ถ้าหากเรามองในแง่ของมนุษยธรรมแล้ว ไหน ๆ กระทบก็ได้มีโอกาสได้พูดในเรื่องนี้ก็อยากจะกราบเรียนต่อรัฐบาลนี้ว่า เวลาที่ปัญหาของนักเรียนที่จบจากโรงเรียนฝึกหัดครูระดับ ปกศ. ต้น ไม่มีงานทำ แค่นี้คุณรัฐบาลนี้จึงไปตั้งงบประมาณไว้ ๕ ล้านกว่าบาท ไปจ้างครูอาวุโสที่ปลดเกษียณแล้วไปทำงาน น่าจะคำนึงถึงบุคคลซึ่งไม่มีงานทำ แต่ประเด็นของกระทบอยู่ที่ว่าเราจะช่วยคนรวยหรือจะช่วยคนจน รัฐบาลนี้เป็นคนรวย โดยเฉพาะท่านนายกรัฐมนตรีนั้นใครเขาบอกว่าท่านนั้นเป็นคนรวย นายกรัฐมนตรีนั้นเป็นผู้ที่รวบรวมปัญหาของบ้านเมือง นี่คือการประสังข์ของประชาชนที่อยากให้รัฐบาลไหนแก้ ว่านายกรัฐมนตรีนั้นเป็นผู้รวบรวมปัญหาของบ้านเมือง แต่นายกรัฐมนตรีไม่เคยสัมผัสความทุกข์ยาก เราอยากจะเห็นนายกรัฐมนตรีนั้นทุกข์ด้วยใจ ไม่ใช่ทุกข์ด้วยเงิน ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรียุติธรรม

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่านประธานครับ นี่เรากำลังพิจารณาเรื่องบำนาญกัน ไม่ใช่เรื่องความเสื่อมค่าค่าสูงของรายได้ของคน เพราะฉะนั้นจะก้าวล่วงไปถึงเสียว่าคนนั้นจนคนนั้นแล้วไปเฉลี่ยรายได้กัน เห็นจะต้องตรากฎหมายขึ้นอีกสักฉบับหนึ่งต่างหาก ขณะนี้มีปัญหาอยู่ว่ารัฐบาลส่งบัญชีเลข ๑. ๒. ๓. มาให้สภาพิจารณา สภาก็ควรจะพิจารณา แต่เฉพาะอัตราเงินที่เราให้มันว่าจะไรก็อะไรไม่ดีกว่าโดยคำนึงถึงอัตราของข้าราชการอื่น ๆ ซึ่งได้ไปตามรายการตามบัญชีนี้เทียบเคียงกันถ้าจะให้พนักงานหรือข้าราชการ

ส่วนท้องถิ่นไ้มากกว่าข้าราชการพลเรือนจะมีความเหลื่อมล้ำค่าสูงหรือไม่ ก็จะต้องพิจารณาข้าราชการอื่น ๆ ที่ได้เงินเดือนที่เพิ่มขึ้นตามกฎหมายแต่ละฉบับนั้น มันเท่าเทียมกันหรือไม่ รัฐบาลเสนอบัญชีมาอย่างนั้นเพื่อให้สอดคล้องท้องถิ่นกับกฎหมายที่ได้ออกไปแล้ว และได้รับเงินกันไปแล้ว ไม่ต้องการให้ว่าพนักงานท้องถิ่นจะต้องมีอภิสิทธิ์กอบโกยกันว่าลำบากยากเข็ญ มันก็ลำบากด้วยกันทั้งนั้นแหละ เป็นข้าราชการนี้ผมก็ทราบเรียนว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นปัญหาสำคัญมันอยู่ที่ว่า ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่าไม่ชอบบัญชีใดบัญชีหนึ่ง เพราะกฎหมายฉบับมันจบไปแล้ว ก็ให้มาว่ากันเป็นรายการ ๆ หรือทั้งหมดว่าจะเอารูปแบบหรือจะกฎเกณฑ์อย่างไร อย่างนี้ถูกต้องกว่า ถ้าจะมารวาทันไปถึงว่าออกกฎหมายมาให้บำเหน็จบำนาญ ไม่ออกก็บอกว่าไม่ยุติธรรม พอออกมาก็ไม่ยุติธรรมอีกแล้ว เอากันอย่างไร ถ้าออกมาไม่ก็แก้ให้ที่ไม่ได้ใหม่มันดี มันก็พอไปกันได้ รัฐบาลก็จะปฏิบัติตามมติของสภาทุกประการ ถ้าได้ประกาศเป็นกฎหมายไปแล้ว นี้ก็ว่ากันไป รัฐบาลไปเหลื่อมล้ำค่าสูงช่องว่างของแคบอะไร ผมก็ไม่ค่อยเกี่ยวข้อง เพราะว่าการกฎหมายนั้นมันกฎหมายบำเหน็จบำนาญจริง ๆ ครับ ขอความกรุณาได้พิจารณาถ้อยคำอย่างนี้ละก็ รัฐบาลจะรับด้วยความเคารพมติของสภาด้วยความเต็มใจทั้งสิ้น

นายประยูร สุรนินวงศ์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม ประยูร สุรนินวงศ์ จากอุดรธานี สังกัดพรรคพลังใหม่ ตามบัญชีหมายเลข ๑ ซึ่งเป็นบัญชีปรับอัตราบำนาญปกตินี้ กระผมเห็นว่ายังมีข้อบกพร่องอยู่หลายประการ คือบำนาญเดิม กระผมจะได้ตั้งแต่ตอนแรกนะครับ ๒๐ บาทเพิ่มเป็น ๓๐ บาทนั้น อัตราการเพิ่มนั้นเป็น ๒๕๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นเราจะดูที่แค่จำนวนเช่น ๒๐ เพิ่มเป็น ๓๐ ก็เพิ่ม ๕๐ บาทนั้นไม่ได้ เพราะว่าฐานของใคร เป็นอย่างไร ก็จะต้องเพิ่มขึ้นตามฐานอันนั้นนะครับ เพราะฉะนั้นเพิ่ม ๒๐ เป็น ๓๐ นี้หมายความว่าเพิ่ม ๒๕๐ เปอร์เซ็นต์ก็เป็นอัตราที่ใช้ได้ และ

มันก็ลดต้นทุนลงมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงกรรมจะชอยกตัวอย่าง อย่างเช่น บ้านอายุ
 เกิม ๑,๐๐๐ บาท แต่เพิ่มมาเป็น ๑,๒๐๐ บาท ๑,๒๐๐ กับ ๑ บาท อันนี้เพิ่ม
 เพียง ๒๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ก็แปลว่าจาก ๒๕๐ บาทขณะนี้ได้ลดลงมาเป็นกาารเพิ่ม
 เพียง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ กรรมจะชอยแจจรายละเอียตต่อไปอีก ยกตัวอย่าง เช่น
 ๒,๐๐๐ บาทเพิ่มเป็น ๒,๓๕๕ บาท เพิ่ม ๑๗.๕ เปอร์เซ็นต์ การเพิ่มนี้ลดลง
 เรื่อย ๆ แต่เป็นที่น่าสังเกต กรรมจะชอยข้ามไปถึง ๑๖,๐๐๐ บาท เพิ่มไปเป็น
 ๑๘,๒๒๓ บาท การเพิ่มนั้นเป็น ๒๐ เปอร์เซ็นต์ซึ่งไม่ถูกต้อง เพิ่มจากมากแล้วก็ต้อง
 ลดน้อยลงมา ๆ เรื่อย ๆ ถึงจะถูกต้อง ไม่ใช่เพิ่มมามากตั้งแต่ตอนต้นน้อยลงมา ๆ
 พอถึงตอนนั้นก็ขึ้นไปอีก เพราะว่าเงินเดือนของผู้ใหญ่ หรือใครก็ตามที่มันมากที่จะ
 คำนวณให้ได้มากอย่างนั้นไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ เพราะฉะนั้นตารางนี้กรรม
 เห็นว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งพรรคพลังใหม่ เห็นว่ายังไม่ถูกต้อง ตามหลักแห่งความ
 ยุติธรรม ที่เพิ่มเป็นอัตราของ เปอร์เซ็นต์ กรรมชอยกรายเรียนเพียงแค่นี้ครับ
 ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประเดี๋ยวก่อนนะครับ คือบัญญัติอัตราเงินมันก็
 เกี่ยวกับตัวเลข ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าไม่เหมาะสมจะขอแก้ไขอย่างไรก็ต้องแปรออกมา
 ให้ชัดเลยนะ ว่าอัตราจะเอาอย่างไร แล้วก็ผมก็เกรงว่า พุคไปแล้วอย่าลืม อย่าง
 คุณศิริเหมือนกัน มีอะไรกรุณาใ้คนมาหาท่านเลขา ๆ ของคุณประยูรก็เช่นเดียวกัน
 นะครับ ประเดี๋ยวกั้จำไม่ได้พูดแล้วก็หลง ๆ ลืม ๆ กันไป คุณป๋วยจะ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) ผมขอท้วง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ผมไม่ได้อธิคุณ คุณป๋วยจะ

นายป๋วยจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) ท่านประธานที่เคารพ กรรม

ป๋วยจะ เกสรทอง พรรคเกษตรสังคม จังหวัดเพชรบูรณ์ ครับ กรรมอยากจะขอ
 กราบเรียนว่า ตามบัญญัติท้ายพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ก็คงจะพิจารณาสอดคล้อง

จากบัญชีของข้าราชการพลเรือนซึ่งเพิ่งเพิ่มเงินเดือนขึ้นไปแล้ว ที่นี้ถ้าเรามาแก้ไขกันใหม่ ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปนะครับ ตามความเห็นของกรมแล้ว มันจะไปขัดกับอันนั้น จะเกิดปัญหา เพราะว่าเราออกพระราชบัญญัติมานี้ ก็ออกให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน แต่เราจะมากลับแก้ไขท้ายบัญชีอันนี้ให้ผิดแผกแตกต่างออกไปนั้น กรมยังมีความเห็นว่ามันจะเกิดการเสื่อมล้างกันระหว่างข้าราชการส่วนท้องถิ่นกับข้าราชการพลเรือน เพราะฉะนั้นความผิดพลาดของบัญชีเพิ่มอัตราบำเหน็จบำนาญนั้น เป็นมาแต่สมัยศึกค่าบรรพแล้วครับ เพราะว่า การพิจารณานั้นก็พิจารณากันตามขั้นตอน ตามหลักตามอัตราเงินเดือน กรมก็คิดว่าสำหรับความเห็นกรมแล้วก็ควรจะเป็นตามบัญชีท้ายของพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้เป็นไปและสอดคล้องกับกฎหมายบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือนทั้งหมด ซึ่งเราประกาศใช้และไต่รับกันอยู่ ถ้าเรามาแก้ไขอันนี้ให้ผิดแผกออกไปแล้ว กรมว่าจะเกิดปัญหาความไม่เป็นธรรมและเสื่อมล้างระหว่างข้าราชการพลเรือน กับข้าราชการส่วนท้องถิ่น และความผิดพลาดและการพิจารณาอัตราหลัก เกณฑ์นั้นกรมเองก็ไม่โทษรัฐบาลนี้ เพราะถือว่าคงพิจารณาตามหลักเกณฑ์เก่า ๆ ตั้งแต่สมัยโบราณโบราณที่วางกัน วางหลักเกณฑ์กันไว้ ซึ่งเขาออกไปเมื่อก่อนนั้นแล้ว เพราะฉะนั้น กรมยังมีความเห็นยืนยันว่าควรจะใช้ตามท้ายประกาศฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เลย)   ท่านประธานที่เคารพ   กรม
ปรีชา เพ็ชรสิงห์ ผู้แทนจากจังหวัดเลย ตามบัญชีหมายเลข ๒ และบัญชีต่อท้ายนั้น
ทางรัฐบาลหรือเจ้าของร่าง ..

ประธานสภาผู้แทนราษฎร   บัญชีหมายเลข ๑ นะ   ขณะนี้บัญชีหมายเลข ๑
นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เลย)   หมายเลข ๑   ขอประธานโทษครับ
ตามบัญชีหมายเลข ๑ นั้น กรมได้อ่านบทพจนานุกรมหลายรอบแล้ว ก็พอที่จะเข้าใจ
ได้ว่า ทางรัฐบาลหรือผู้ร่างหรือคนที่ยก่างมานี้ก็มีส่วนเปรียบเทียบหรือส่วนที่จัดทำ

ถูกตามระเบียบแบบแผนของข้าราชการพลเรือน เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะ
 สนิมสนุนคุณป๋อจะ เกสรทอง ซึ่งเป็นผู้แทนจากเพชรบูรณ์ ได้พูดตามหลักเกณฑ์
 ถ้าหากว่าเราจะมาเปลี่ยนหรือมาแก้ไขที่ที่ทันใจ ซึ่งกฎหมายตั้งแต่ผู้แทนราษฎร
 ได้เข้ามาทำหน้าที่ทางนิติบัญญัตินั้น เพียงวันเดียว ๓ วาระรวด นี้กระผมก็ยังไม่
 มั่นใจนักว่าจะมาแก้ที่ทันใจนั้น จะเป็นผลดียิ่ง เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติ
 ทำนิติบัญญัตินี้คงมีข้อให้ไปตรงกับยอดเงินที่ทางรัฐบาลได้ตั้งไว้ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า
 จะเปลี่ยนจากยอดของร่างพระราชบัญญัตินั้น จะทำให้ต้องแก้กันจนวุ่นวายหมดครบ
 ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านได้พิจารณาโดยรอบคอบด้วย เพราะฉะนั้น
 คุณป๋อจะ เกสรทอง โค้ชแจ และกระผมเองก็มีความเห็นเหมือนกัน เพราะว่า
 เป็นหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติที่ถูกตรงตามระเบียบข้าราชการพลเรือนครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเทอดพงษ์

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม เจริญ คันธวงศ์ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ไม่เป็นไรครับ ส.ส.

พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ครับ ประการแรกนี้ในความเห็นของกระผมนั้น
 ก็คืออยากจะอภิปรายสนิมสนุนของเล็ง สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ในการขอ
 แปรญัติในเรื่องนี้ซึ่งโดยปกติแล้ว กระผมเองไม่เคยมีความคิดเห็นขัดแย้งกับท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมของกระผมว่า กระผมมีความรักและเคารพ
 เป็นส่วนตัวอย่างที่สุด แต่ว่าวันนี้ต้องขอประทานอนุญาต ต้องแสดงความคิดเห็น
 ขัดแย้งสักเล็กน้อย ก็ว่าท่านพูดถึงว่าตามหลักการนั้นก็ถือว่าคนที่จะรับผิดชอบมาก
 ควรจะได้เงินมากนั้น ก็เป็นหลักอยู่ทั่ว ๆ ไป กระผมเห็นด้วย แต่ว่าปัญหาในเรื่อง
 นั้น ก็คือว่าปัญหาที่เราจะให้เงินแก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการไปแล้วไม่ใช่ว่า

รับผิดชอบมาก แล้วยังให้มาก แล้วยังรับผิดชอบมาก ให้เงินมากไปแล้วครับ แล้วยังรับผิด
 ก็อายุมากแล้วแก่แล้ว แล้วยังมีความจำเป็นที่จะต้องมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เพราะว่า
 ค่าครองชีพอะไรต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งโดยทั่ว ๆ ไปแล้ว ข้าราชการที่ออกไปแล้วนั้น
 ก็ถือว่ามีความรับผิดชอบ มีความรู้ความสามารถ มีรายได้พอที่จะประทังชีวิตไปได้
 แล้วยังสำหรับข้าราชการซึ่งชั้นผู้น้อยทุกคามจริงรายได้ก็น้อยอยู่แล้ว จึงอยากจะทำ
 กลับกันว่าสำหรับชั้นผู้น้อยนี้ให้มีเงินมาก เพื่อที่จะประทังชีวิตไปได้ ซึ่งคุณทองเลี้ยง
 เองได้เสนอไปแล้วว่า อย่างต่ำนั้นขอให้เป็นสัก ๕๐๐ บาทก็แล้วกันอย่างต่ำ ๕๐๐บาท
 นะครับ กระทบเห็นด้วยในหลักการนี้ เพราะว่าเป็นการที่จะช่วยให้เขาประทังชีวิต
 ไปได้ แต่ถ้าหากว่าจะมาพูดว่า เอ๊ะ จะให้มากได้อย่างไร เพราะว่าเงินอันนี้มันมี
 งบอยู่จากที่เท่านั้นเอง กระทบคิดว่าอันนี้ไม่มีปัญหาครับ ก็ถือว่าสำหรับคนที่ได้
 เงินมากขึ้นเราไม่ให้นำไปลดส่วน คนที่ได้เงินน้อยอยู่แล้วให้มาก
 ก็จะไปอยู่ในงบเดียวกัน อันนี้ปัญหานี้คงจะแตกไป สำหรับประเด็นที่ ๔ ซึ่งสมาชิกของ
 พรรค เกษตร สังคม เพื่อนตายของพรรคประชาธิปไตยนั้น กระทบเองมีความจำเป็น
 จะต้องเห็นคัดค้านในขณะนี้ก็คือว่าถ้าหากว่าเราไม่อยากจะให้มีนโยบายที่ไ้ระเบียบ
 เกมเสียจะได้เป็นธรรมชาติของราชการทั้งหลายแล้วในอีกซึ่งกระทบเห็นว่าที่กระทำ
 เกมนั้นไม่ได้แปลว่าสิ่งที่ถูก เสนอไป การกระทำอันเกมนั้นเป็นสิ่งที่ผิด ฉะนั้นเรา
 อยากจะ เริ่มในสิ่งที่ถูก เสียตั้งแต่บัดนี้ด้วยเหตุนี้เอง กระทบจึงไม่เห็นด้วยที่จะใช้กับ
 ระเบียบเกม ขอให้ใช้วิธีการใหม่ เพื่อที่จะได้ลชของว่างของแคบที่รัฐมนตรี ใหญ่
 ของผมได้พูดไปเมื่อสัก กระทบก็ขอสนับสนุนแต่เพียงเท่านี้ครับกระทบเจริญ คันทวงศ์
 พรรคประชาธิปไตย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทองเลี้ยง จะเอาอย่างไรในที่มา
 จดมาให้และ จดมาให้เลขาธิการ ๆ คุณสุรินทร์
 นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ

กระทบ สุรินทร์ มาศดิตถ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช กระทบ
 ไม่ได้อภิปรายอะไรกฎหมายฉบับนี้เพราะเห็นควยและอยากจะให้ออกเร็ว ๆ
 แต่เนื่องจากกระทบมีความเห็นว่าการจ่ายเงินบำนาญให้แก
 ช่างราชการนั้น ประเทศของเรามีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องปรับปรุง
 ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเอง
 เป็นผู้สะกิดใจกระทบที่ต้องยกมือขอความกรุณาท่านประธานอภิปรายในเรื่องนี้
 เพราะท่านรัฐมนตรียุติธรรมเองท่านบอกว่าสภาเรา กำลังพิจารณาจ่ายเงิน
 ภายใต้งบฎซึ่งร่างฎนั้นไม่มีส่วนที่จะได้รับจากเงินบำนาญนี้เลยนี้ประการ
 หนึ่ง เมื่อเป็นอย่างนี้เราต้องพิจารณาการจ่ายเงินนี้ ให้เป็นไปด้วยการ
 ประหยัดได้ประโยชน์และเป็นผลแก่ประเทศชาติให้มากที่สุด กระทบเห็นว่า
 ควรจะถือหลักการนี้ ดังนั้นกระทบจึงขออภิปรายสนับสนุนค่าแปรญัตติ ของ
 คุณทองแสง ภูวิชัย แห่งพรรคประชาธิปัตย์ ที่แปรญัตติดังต่อไปนี้ครับ
 ท่านประธาน ตามบัญญัติจ่ายเงินบำนาญหมายเลข ๑ คุณทองแสง ภูวิชัย เสนอ
 แปรญัตติว่า ตามอัตราเดิมที่ได้รับอยู่เดือนละ ๒๐ บาท นั้นให้ขึ้นไปถึง ๕๐๐
 บาท หมายความว่าตั้งแต่ ๒๐ บาทในอัตราเดิมจนถึง ๔๙๕ บาท อัตราเดิมนั้นให้เพิ่ม ๕๐๐ บาทตลอด แล้วต่อมาตั้งแต่ ๔,๐๐๐ บาท ขึ้นไปก็ให้เพิ่มอีก
 ๔๐๐ บาท หมายความว่า ๔,๐๐๐ - ๔,๑๐๐ - ๔,๒๐๐ พวกนี้ให้เพิ่ม ๔๐๐
 บาท หมก ๕,๐๐๐ บาทขึ้นไปให้เพิ่ม ๓๐๐ บาท หมายความว่าอัตราเดิมนั้น
 ตั้งแต่ ๕,๒๕๐ บาทขึ้นไปก็ให้เพิ่มอีก ๓๐๐ บาท ๖,๐๐๐ บาทขึ้นไปให้เพิ่ม
 อีก ๒๐๐ บาท ๗,๐๐๐ บาทขึ้นไปให้เพิ่มอีก ๑๐๐ บาท ๘,๐๐๐ บาทขึ้นไป
 ให้เพิ่มอีก ๕๐ บาท ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไปให้เพิ่ม ๒๕ บาท ๑๕,๐๐๐ บาท
 ขึ้นไปให้เพิ่ม ๑๐ บาท เมื่อเพิ่มอย่างนี้เพื่อนสมาชิกบางท่านเห็นว่าจะเป็น
 การสิ้นสนและไม่ยุติธรรม เพราะข้าราชการพลเรือนนั้นได้รับการขึ้นเงิน
 บำนาญไปแล้ว อัตรานี้จะไม่เท่ากันและล้าหลัง อันนี้กระทบก็เห็นใจ แต่มีทาง

ที่จะแก้ได้ ซึ่งกรมจะกราบเรียนหาประธานภายหลัง ส่วนที่ว่ามีข้อสงสัยนั้น
 ไม่สงสัยครับ โดยเอาหลักอย่างนั้นเพิ่มเข้าไปทุกอัตรา คือ ๒๐ บาทขึ้นไป ก็เพิ่ม
 ๕๐๐ บาท ๒๐ บาทถึง ๔๕๐ บาท ก็เพิ่ม ๕๐๐ บาทหมด ๒๐ บาทก็ได้ ๕๐๐ บาท
 ๕๐ บาทก็ได้ ๕๕๐ บาท นี่เป็นหลักเกณฑ์ในการเพิ่มจึงไม่สงสัยในการที่จะ
 เปลี่ยนแปลงบัญชีการที่คงของ สิ่งแห่งพรรคประชาธิปไตยขอแปรญัตติ ปัญหาที่ว่าเงิน
 จะไม่พอ เป็นที่หวาดเกรงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนั้น กรม
 ขอกราบเรียนหาประธานว่าเป็นการเพียงพอ เพราะข้าราชการบ้านนาที่มีเงินเดือน
 ๒๐ บาท ๓๐ บาท ๔๐ บาท ๕๐ บาท ๖๐ บาท ๗๐ บาท หรือ ๑๐๐ บาท เคี้ยวนี้ไม่มีแล้ว
 เหตุที่รัฐบาลยังคงเขียนลงมานั้นกรมเข้าใจว่าเขียนตามอัตราเดิมเท่านั้น บัดนี้
 กรมเข้าใจว่าอย่างน้อยต้อง ๑๕๐ บาทหรือ ๒๐๐ บาท ใ้รับอยู่แล้ว ๒๐ - ๓๐
 - ๔๐ ไม่มีหรือครับ แต่ที่เขียนมาเพราะอัตราเดิมมีอยู่จึงต้องเขียนมาเท่านั้น
 คั้งนั้นในอัตราที่เราไม่ต้องจ่าย ส่วนอัตราที่จะจ่ายก็ต้อง ๔๐๐ - ๕๐๐ ขึ้นไปจนถึง
 ที่ว่าจะจ่ายมากถึง ๗,๐๐๐ บาท หลังจากนั้นเราก็ลดลงเหลือ ๑๐ บาท ก็เป็นการลด
 จากผู้ที่ได้รับ ๗,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๐ บาท ๖,๐๐๐ บาท ๗,๐๐๐ บาทขึ้นไปเราลดลง
 ไปมาก เอาเงินที่ลดนี้มาบอกให้แก่ผู้ที่ได้รับน้อยอยู่ ก็เป็นการเงินที่เพียงพอที่จะจ่าย
 เมื่อทำอย่างนี้แล้วก็จะเป็นการเหมาะสม เพราะว่ากรมมีความเห็นว่าข้าราชการ
 บ้านนาทุกคนยอมยกว่าท่านไต่ปฏิบัติราชการมาด้วยดี จนท่านเกษียณอายุราชการ
 บางท่านท่านอาจจะฉ้อราษฎร์บังหลวง ฉ้อหลวงบังราษฎร์บ้างก็จริง แต่ที่ท่านเกษียณ
 ไปแล้ว นับว่าท่านฉลาดพอหรือว่าผู้บังคับบัญชา เขาก็ฉลาดพอที่จะพลิกแพลง ช่วยท่าน
 จนถึงเกษียณ ท่านได้รับบ้านนาไปแล้ว กรมไม่ว่า แต่กับผู้ที่ได้รับบ้านนาแล้ว
 ได้ถึง ๑๖,๐๐๐ บาท ๑๖,๐๐๐ บาท ๑๕,๐๐๐ บาท ๑๗,๐๐๐ บาท ๑๘,๐๐๐ บาท
 นี้กรมเห็นว่าไม่ยุติธรรม เพราะว่าคนระดับน้อยก็จะต้องมีบ้านอยู่ มีกิจการ
 มีบริษัทห้างร้าน มีอย่างอื่นที่จะมีรายได้ประจำเพิ่มขึ้น นอกจากนี้การที่จะให้ถูก

ใต้เล่าเรียนหนังสือพวกนี้เป็นระดับคอนรับราชการ เป็นข้าราชการผู้ใหญ่ อภิสัทม์มี
 *มากมายแต่หลังข้อมที่จะให้ลูกหลานได้เรียนหนังสือถึงชั้นสูง ลูกหลานก็ข้อมมีที่พึ่ง
 ที่พาอาศัยร่ำรวยเป็นหลักฐานไปแล้ว ภาระที่ข้าราชการบ้านนาญเหล่านี้จะต้องรับ
 ภาระต่อไปในครอบครัวอายุหรือขณะนี้หรือจะอยู่ต่อไปอีก ๕ ปี ๑๐ ปีก็ตามใจท่านละ
 ท่านก็ข้อมมีภาระน้อยอยู่เราจึงสมควรที่จะลดท่านลงมาเพิ่ม คนที่เป็นข้าราชการ
 บ้านนาญต้องรักษาเกียรติข้าราชการ แม้เป็นข้าราชการบ้านนาญถ้าทำผิดเข้าไปก็ต้องถูก
 ลงค่านาญเหมือนกัน เพราะยังเป็นข้าราชการอยู่ก็ต้องเห็นใจข้าราชการบ้านนาญ
 ชั้นผู้น้อย ท่านก็ต้องรักษาเกียรติของท่านแต่ให้ท่าน ๒๐ บาท อย่างนี้ท่านประธาน
 คึกคักแต่ให้ท่านรักษาเกียรติด้วย ท่านจะอยู่อย่างไร ให้ท่าน ๑๕๐ บาท ๑๗๕ บาท
 ท่านจะอยู่อย่างไร เราก็มามีให้ท่านให้พออยู่นี้แหละ จึงจะเหมาะสมเป็นประโยชน์
 ประหยัดได้ประโยชน์และเป็นผลดีต่อบ้านเมืองและประเทศชาติ กระผมจึงขอ
 สนิมสนับสนุนคำแปรญัตติของคุณทอง เสียง แห่งพรรคประชาธิปัตย์ ดังที่กราบเรียนท่านประธาน
 นายสุจิต พานิชพันธ์ (ลำปาง) ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ กระผม สุจิต พานิชพันธ์ ส.ส. ลำปาง พรรคกิจสังคม กระผมได้นั่งฟัง
 การอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านแล้ว กระผมเองรู้สึกว่เท่าที่ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติจากเพชรบูรณ์ ขอประทานโทษครับ คือคุณบุญจะ เกสรทอง ได้
 ชี้แจงมานั้นค่อนข้างจะถูกตอง เพราะว่าบัญญัติหมายเลข ๑ ซึ่งแนบท้ายร่างพระราช-
 บัญญัติฉบับนั้นนั้นคือสำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เข้าใจว่าคัดลอกมาจากบัญชี
 ของข้าราชการพลเรือนทั่ว ๆ ไป แล้วกระผมก็เห็นด้วยว่าอย่างบางท่านเห็นว่า
 ข้าราชการผู้ใหญ่บางท่านได้บ้านนาญมากเกินไบนั้น เราจะต้องไปรื้อหมคนะครับ
 ทั้งทหาร ทั้งตำรวจ พลเรือน พลเรือนก็ต้องแยกไป ข้าราชการ ก.ต. ข้าราชการ
 กรมอัยการ ข้าราชการครู เรามารื้อกันใหม่หมดจะดีกว่าครับ แล้วก็อย่างบ้านนาญที่ได้
 มากนั้นภาษีก็เสียมากนะครับ นี้กระผมก็คิดว่าถ้าหากทางรัฐบาลได้มีตัวเลขมาว่า

ที่เพิ่มไปนั้นยังหมิ่นหก เป็นหมิ่นเก้านั้นภาษีเงินได้ที่เสียนั้นก็สูงตามไปด้วยครับ ถ้า
 คิดแล้ว เบอร์ เช่นนี้ที่ได้อเพิ่มนั้นน้อยตามไปด้วย ไม่ใช่ว่าได้หมิ่นหกแล้วได้หมิ่นเกา
 มันไม่ใช่ถึงหมิ่นเการับ เสียภาษีก็ตั้งจำนวนมากเหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระผม
 นึกว่าถ้าหากสภาของเราเห็นว่าบ้านาญข้าราชการผู้ใหญ่ได้รับนั้น มันสูงเกินไปก็ควร
 จะรื้อทุกฉบับครับ ทั้งทหาร พลเรือน ตำรวจ ทั้ง ก.ต. ทั้ง ก.อ. ทั้ง ก.พ .
 ทั้งหมดเลยครับ จะมาให้เฉพาะทางข้าราชการส่วนท้องถิ่น กระผมเกรงว่าจะไม่
 เป็นธรรมทั่วไป แต่อยากจะให้กฎหมายนี้ไต่สวนไปโดยเร็ว และถ้าหากไม่มีความ
 เป็นธรรมประการใด สภาผู้แทนราษฎรทรงเกียรติ ก็อาจจะเสนอมาหรือให้ปรับปรุง
 อัตราบำเหน็จบ้านาญของข้าราชการทุกส่วนเสียใหม่ ขอขอบคุณครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุบลราชธานี) ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 สุทัศน์ เงินหมื่น ส.ส. พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย อุบลราชธานี กระผม
 ขอแปรญัตติสำหรับตารางบัญชีหมายเลข ๑ โดยส่งรายละเอียดในการแปรญัตตินั้น
 กระผมจะกรายเรียนทีหลัง ก่อนนั้นกระผมอยากจะขอกรายเรียนว่า กระผมได้ฟัง
 ทพณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านพูดตั้งหลายครั้งหลายหนในลักษณะที่ว่า
 ท่านกลัวว่าในปัญหาถ้าหากมีการแก้ไขหรือมีการเพิ่มเติมแล้ว จะทำให้เงิน
 งบประมาณที่มีอยู่ไม่พอ หรือจะไม่สามารถที่จะหาเงินงบประมาณเพิ่มเติมได้
 กระผมเห็นว่าปัญหานี้ไม่น่าที่จะเอามาเป็นข้ออ้างได้ เพราะว่าท่านเองเป็นรัฐบาล
 วิธีทางที่ท่านจะหาเงินนั้นมีได้มีแต่เพียงว่าในการที่จะมาเพิ่มภาษีอากร เท่านั้น วิธี
 อื่น ๆ ก็ยังมีอยู่มากมาย การที่หาเงินมาเป็นจำนวนแต่เพียงเล็กน้อยมาเพื่อ
 จะเพิ่มให้ เป็นบำเหน็จบ้านาญให้แก่ข้าราชการบ้านาญ ที่มีบ้านาญอยู่จำนวนเพียง
 เล็กน้อย ให้มีเพิ่มขึ้นมาบ้างให้มากขึ้นกว่าปกติมากขึ้นกว่าเดิมท่านน่าจะทำได้
 ทั้ง ๆ ที่บางอย่างกรณีเอาเงินไปค้ำน้ำพริกละลายแม่น้ำ รัฐบาลของท่านยังทำได้
 แต่ในกรณีเช่นนี้ถ้าหากท่านบอกว่าเป็นการยุ่งยากและทำไม่ได้แล้ว กระผมเห็นว่า

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านหรือพรรคอื่น ๆ หลายพรรคก็พอจะมีความสามารถที่จะทำได้อยู่ อีกประการหนึ่งกระผมได้ฟังสมาชิกท่านผู้มีเกียรติหลายท่านได้อภิปรายว่าถ้าหากจะมีการแก้ไขนั้นจะเป็นการยุ่งยาก เพราะตารางท้ายบัญชีหมายเลข ๑ นี้เป็นการคัดลอกมาจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน กระผมเห็นว่าปัญหานี้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่คึกซ์คัก ถ้าหากเราจะมาลดช่องว่างระหว่างข้าราชการบำนาญที่มีเงินเดือนมาก และข้าราชการบำนาญที่มีเงินเดือนน้อยให้มาใกล้เคียงหรือให้มาได้รับประโยชน์ใกล้เคียงกันบ้าง ทั้งนี้เพราะว่าถ้าหากเราจะมายอมรับว่าบัญชีตารางท้ายพระราชบัญญัติเงินบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือนนั้น เป็นสิ่งที่ไม่เป็นธรรมสำหรับผู้ที่ยากจนแล้ว กระผมเห็นว่าก็เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องแก้ไขในลำดับต่อไป สำหรับในลำดับนี้เมื่อเรามาเห็นว่าบัญชีหมายเลข ๑ นี้ไม่เป็นธรรมเราก็ควรจะต้องแก้ไข มิได้หมายความว่าเราจะต้องไปยึดอยู่กับความไม่ถูกต้องเสมอไป สิ่งไหนที่ไม่ถูกต้องก็จะต้องแก้ไขเพื่อให้เกิดความถูกต้อง การที่จะพยายามแก้ไขให้เกิดความถูกต้องนั้น ท่านอย่าเห็นเป็นเรื่องความวุ่นวายเลยครับ สำหรับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งคือคุณดุสิต ซึ่งกระผมจำได้ว่าอดีตท่านเคยเป็นอธิบดีกรมที่ดินหรือกรมป่าไม้กระผมก็ไม่แน่ใจว่ากระผมเห็นว่าถ้าหากมีการเปลี่ยนแปลงสำหรับบัญชีหมายเลข ๑ นี้ก็อาจจะกระทบกระเทือนไปถึงบัญชีท้ายพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือน ซึ่งท่านเองก็มีสิทธิได้รับอยู่เป็นจำนวนมาก ในขณะที่กระผมก็ไม่แน่ใจท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในเรื่องนี้จึงอภิปรายมาเช่นนั้นสำหรับวัตถุประสงค์ของร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมาในฉบับนี้มันได้ปรากฏอยู่ชัดเจนนว เพื่อเป็นการช่วยข้าราชการบำนาญส่วนท้องถิ่น เพื่อช่วยลดค่าครองชีพ เพื่อช่วยค่าครองชีพ เพราะได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากค่าครองชีพสูง ทั้งนี้เมื่อกระผมในนามพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ได้พิจารณาตามบัญชีหมายเลข ๑ นี้แล้วความแตกต่างระหว่างจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้นนั้น ไม่ได้ก่อให้เกิดความเป็นธรรม

คือข้าราชการที่ได้มีบ้านอายุแต่เพียงจำนวนน้อยเลย ทั้งนี้เพราะว่าจำนวนที่เพิ่มขึ้น ก็เป็นจำนวนแต่เพียง เล็กน้อย ส่วนข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ซึ่ง เป็นข้าราชการบ้านอายุ แล้วมีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก และเป็นจำนวน ๑๖,๐๐๐ คน เป็น ๑๘,๐๐๐ คน คังท่านเองก็ทราบที่อยู่แล้ว คังนี้พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยจึง เห็นว่าควร จะตัดทั้งสิ้น ทั้งหมคและขอใช้ข้อความใหม่ ซึ่งกระผมเอง และสมาชิกพรรค สังคมนิยมแห่งประเทศไทย คือคุณศิริ นาสุก ได้เสนอไปยังท่านเลขาธิการรัฐสภา แล้ว กระผมขอกราบเรียน และรายละเอียดก็ปรากฏอยู่ที่ท่านเลขาธิการรัฐสภา แล้วครับ

นายมีชัย พันธุวร (กำแหงเพชร) ท่านประธานสภาที่ไคเราพ กระผม มีชัย พันธุวร จากกำแหงเพชร พรรคประชาธิปัตย์ เท่าที่เพื่อนสมาชิกหลาย ๆ ท่านได้แสดงความคิดเห็นกับท่านประธานท่านนั้น กระผมขอเรียนยืนยันว่า กระผม ยังพร้อมที่จะอภิปรายสนับสนุนคำแปรญัตติของคุณทอง เต็ง ภูวิชัย จากปรากฏการณ์ ที่กระผมในฐานะ เป็นยูแทนของราษฎรผู้หนึ่ง และจากประสบการณ์ที่กระผมก็เคยได้ เคยคุยกับข้าราชการหลาย ๆ ท่านท่านนั้น รู้สึกว่าอัตราการ เพิ่มเงินเดือนนั้นก็ หรือ แม้แต่ว่าจะ เป็นการ เพิ่มบำเหน็จบำนาญให้กับข้าราชการก็ดี มันเป็นเรื่องแบบภาษา ชาวบ้านเรา เรียกว่า เป็นเรื่องน้ำเน่า เป็นเรื่องเก่า ๆ ทั้งสิ้น แต่มีคนสถานที่แห่งนี้ และสภาแห่งนี้ อาจจะเป็นวินาทีแรกที่ เราจะสร้างประวัติศาสตร์ขึ้นในเมืองไทย ว่า การจะ เริ่มลดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนได้นั้น อาจจะเป็นวินาทีนี้ก็ได้ครับ ที่สภา แห่งนี้สภาอันทรงเกียรติของพวกเรา สมาชิกจากผู้ที่ได้รับเลือกตั้งจากราษฎรมาถึง ๒๕ คนจะได้สร้างขึ้น มีสมาชิกหลายท่านบอกว่า ถ้าหากเราจะ เปลี่ยนแปลง รายการอันนั้น จะ เข้มมี โยง ไปถึงความยุ่งยากในอนาคต เพื่อจะ เปลี่ยนแปลง บำเหน็จบำนาญของข้าราชการส่วนอนันั้น กระผมก็ เห็นว่ามัน เป็น เรื่องของอนาคต แต่อย่างไรก็ตามครับ ขณะนั้นเรากำลังมา เริ่มต้นอยู่ที่ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

ซึ่งหลายคนก็ปรารถนาอยากจะได้เห็นการ เริ่มต้นจากการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นให้เป็น
 พื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่จะสมบูรณ์ในโอกาสหน้า ความ
 เข้มแข็งล้ำค่าสูงที่รัฐบาลเก่า ๆ ได้เคยสร้างมานั้น กระจงอยากจะกล่าวคำพิง เพย
 ว่า ข้าราชการชั้นผู้น้อยซึ่งได้รับเงินเดือนต่ำที่สุดนั่นก็คือคน ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่
 ซึ่งได้รับเงินเดือนสูงที่สุดนั่นก็คือคน แทนที่ประธานที่เคารพครับ คนที่ได้รับ
 เงินเดือนสูงที่สุดนั้นอาจจะมีความจำเป็นในการ เลี้ยงบุตรภริยานั้น น้อยกว่า
 ความจำเป็นของข้าราชการผู้น้อยก็เป็นไปได้ อันนี้กระจงก็คิดว่าท่านประธานและ
 เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติก็คงจะไม่ปฏิเสธและคำพิง เพยอันหนึ่งซึ่งกระจงอยากจะกล่าว
 ในที่แห่งนี้ ปกติก็ไม่น่าจะได้กล่าว หลายคนซึ่งเป็นข้าราชการผู้น้อยซึ่งเราก็ต้อง
 หอมรับว่าเขาคือคนนั้นเคยพูดเสมอว่า เงินเดือนที่เขาได้รับอยู่ขณะนี้ หรือบ้านญาติ
 ที่เขาได้รับอยู่ขณะนี้มันไม่พอกับราคาของอาหาร ซึ่งผู้มีเงินเดือนมากหรือ เศรษฐี
 ชื่อเสียงสูงของเขาคือบ้าน อันนี้ครับมันเป็น เรื่องที่สร้างความสะกิดและสะเทือนใจ
 ให้กับกระจงซึ่งในฐานะ เป็นผู้แทนของชาวบ้าน ตลอดระยะเวลาที่กระจงเป็น
 ผู้แทนราษฎรมา เราจะทำอย่างไรครับ ขณะนี้มันอาจจะ เป็นความยุ่งยากของ
 รัฐบาลก็จริง แต่ว่าถ้าเราไม่สามารถจะแก้ปัญหาค่าความยุ่งยากที่จะ เกิดกับชนส่วนใหญ่
 แล้ว ปัญหาที่ว่ารัฐบาลบอกจะเกิดความยุ่งยากนั้น กระจงคิดว่ามันไม่ใช่ เป็นปัญหา
 ที่น่าจะหนักใจอะไรนัก กระจงหวังใจเป็นอย่างยิ่งว่า เพื่อนสมาชิกสภาแห่งนี้
 คงจะเห็นคล้อยตามคำแปรญัตติของ เพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ท่านหนึ่ง คือคุณ
 ประทานโพธิ์ ที่กระจงจะเอ่ยนามอีกครั้งหนึ่ง คือคุณทอง เสงี่ยม ภูวิชัย และผู้ซึ่งขยาย
 เรื่องนี้ได้ดีที่สุดนั่น คือผู้แทนจากนครศรีธรรมราช คือคุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ โดยตั้ง
 ประเด็นไว้ว่าผู้ได้รับบ้านญาติตั้งแต่ ๕๐๐ บาทนั้น ให้เพิ่มเป็น ๕๐๐ บาท และ
 หลักการต่าง ๆ นั้น กระจงทราบว่าทางสภาก็คงจะได้บันทึกไว้แล้วว่า ท่านผู้แทนจาก
 พรรคประชาธิปัตย์ คือคุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ นั้น ได้ขอเสนอไว้อย่างไร ก่อนที่กระจง

จะกล่าวคำสนับสนุนต่อไปนั้น กระผมก็อยากจะพูดอีกสักเล็กน้อยว่า ท่านประธาน
 ที่เคารพ บัดนี้มันเป็นเวลาอันสำคัญแล้วครับ เป็นเวลาที่ชาวไทยทั้งชาติกำลัง
 ตั้งตาเฝ้ามอง เฝ้าที่จะติดตามพระราชบัญญัติอันนี้ว่ารัฐบาลของท่าน นายกรัฐมนตรี
 ของเราที่ปรารถนาจะลดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนนั้น พระราชบัญญัติฉบับนี้
 ละครับจะเป็นเครื่องชี้ว่าเรานั้นจะทำให้เจตนาของรัฐบาลชุดนี้ระสมความปรารถนา
 หรือไม่ วินาทีที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติจะตัดสินใจ และเวลาที่รัฐบาล
 จะพิจารณาครั้งนั้นละครับ จะเป็นเครื่องชี้ชัดว่า รัฐบาลของท่านจะทำเรื่องนี้
 สมเจตนาของท่านหรือไม่ กระผมอยากจะพูดสั้น ๆ และจะขอฝากไว้เพียงเท่านี้ครับ
 ขอขอบพระคุณมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอรับรองว่าไม่ใช่แปรญัตติในอัตราละก็
 กรุณาเถิดครับ เพื่อสงวนเวลา ถ้าจะแปรจริง ๆ ก็เอา คุณมานิต

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านผู้เป็นประธาน .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานิต ผมขอร้องมานิต

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านประธานสร้างความไม่

เป็นธรรมให้กับข้าพเจ้าอีก ข้าพเจ้าวิภาษระเบียบครับ

นายมานิต อุทธิเสน (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

มานิต อุทธิเสน ส.ส. จังหวัดศรีสะเกษ ขอประทานกราบเรียนว่า ในการพิจารณา
 บัญชีหมายเลขหนึ่งซึ่งที่ประชุมกำลังพิจารณาในการพิจารณาเพิ่มเงินบำเพ็ญบำนาญ
 หรือเงินเบี้ยหวัดบำนาญนี้ จากอัตราต่ำสุดไปจนถึงอัตราสูงที่สุด เป็นอัตราส่วนตาม
 เปอร์เซ็นต์ กระผมเห็นใจในบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่าน ว่าผู้ที่รับบำนาญ
 ตั้งแต่เดิม ๒๐ บาท ควรจะได้เพิ่มสัก ๕๐๐ บาท แต่กระผมไม่เห็นด้วยกับผู้ที่มีเงิน
 บำนาญ ๑๖,๐๐๐ บาท แล้วไปเรียกร้องเพียง ๑๐๐ บาท ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่า
 เงินบำนาญที่ได้รับนั้นผู้รับจะต้องเสียภาษี ท่านประธานที่เคารพ เงินบำนาญ ๑๖,๐๐๐ บาท

เพิ่มอีก ๑๐ บาท แต่ว่าต้องไปเสียภาษีเกือบ ๓,๐๐๐ บาท เงินบำนาญที่ได้มา
 เมื่อก่อนนั้นต้องลดลงไปตั้งเกือบ ๓,๐๐๐ บาท อย่างนี้ไม่เป็นธรรม แต่กระผมก็ยังมึ
 ความข้องใจอยู่ว่า ตามบัญชีบำเหน็จบำนาญหมายเลขหนึ่งก็ เราคงจะได้ตัดออก
 มาจากบัญชี จากบัญชีของข้าราชการพลเรือน ข้าราชการฝ่ายทหารและฝ่ายตุลาการ
 ซึ่งได้ประกาศใช้และรับกันไปแล้ว เป็นเวลาปีกว่า เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะมาแก้
 รายละเอียดโดยการเพิ่มขึ้นในวันนั้นแล้ว กระผมเชื่อเหลือเกินว่าคงจะทำอะไร
 ไม่ทันแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการครูส่วนท้องถิ่นได้ตั้งตาคอยที่จะรับ
 บำเหน็จบำนาญที่เราจะมอบให้ในโอกาสอันใกล้นี้ ก็ควรที่จะได้รับพิจารณาโดยเร็ว
 ความที่สุด แลแล้วก็ควรจะได้เพิ่มกันให้เป็นเปอร์เซ็นต์สูงค่า ตามที่เขาจะต้องรับไปแล้ว
 ไปเสียภาษีให้แก่รัฐด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะแก้แล้วก็ขอได้พิจารณาในโอกาส
 ต่อไปแล้วก็แก้บัญชีหมายเลขหนึ่งของข้าราชการพลเรือน ของข้าราชการทหารและ
 ของข้าราชการตุลาการ พร้อมกันไปด้วยจึงจะเป็นความยุติธรรม สำหรับวันนั้นแล้ว
 กระผมขอรับรองบรรดาเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพทั้งหลายในสภานี้ขอได้เห็นใจ
 ว่าเราต้องการที่จะให้บัญชีหมายเลขหนึ่ง หรือเงินบำเหน็จบำนาญไปตกกับมือของ
 ข้าราชการบำนาญที่รอรับอยู่ คือข้าราชการส่วนท้องถิ่นโดยเร็ววันที่สุด ขอขอบพระคุณครับ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นึกว่าจะแปร กรุณาสงวนเวลาทันท่วงทีครับ
 ผมไม่ได้ว่าอะไรหรอกครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธาน
 ครับ ก่อนจะลงมตินั้น ผมขอเรียนที่ประชุมให้พิจารณาร่างทั้งสองฉบับ ของท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณไพฑูริย์และของรัฐบาลว่า บัญชีหมายเลข ๑ นั้น เหมือนกัน
 ทุกตัวอักษร ที่ที่คุณไพฑูริย์เสนอมานั้นก็มีความรับรองครบถ้วน คนรับรองที่มาค่าน
 การรับรองของตงก็มีคุณมีชัย สุนทรวร คุณสุรินทร์ มาศศิริศักดิ์และคุณส่งสุข ภักเษม
 ว่าจะแปรญัตติ ทั้ง ๆ ที่เขียนมาตรงกับรัฐบาลทุกตัวอักษรทุกอักษราเงินเดือน อันนี้

ก็มีสิทธิอะไรห้าม แต่ผมไม่เข้าใจว่าเวลาจะรับรองนั้น เขียนไปตรงกับของ
 รัฐบาล รัฐบาลก็จึงรับเอาร่างนี้มารวมด้วย แต่พอรับไปแล้วกลับมาแปรญัตติ
 แปรญัตติก็ไม่ทำอะไรห้าม ที่นี้ผมอยากรู้ เหตุอะไรที่เปลี่ยนแปลง การตกลงใจรับรอง
 ญัตติในญัตติที่ ๑ ก็เพราะเหตุว่าญัตติที่ ๑ ของผู้เสนอคือคุณไพฑูริย์กับของรัฐบาล
 ไม่ได้เปลี่ยนแปลงและไม่ได้ผิดแยกแตกต่างอะไรกันเลยและในเหตุผลของกฎหมายนี้
 ไม่ได้เกี่ยวกับการลคว่างช่องแคบอะไรกันเลย รัฐบาลจึงยืนยันว่าคุณเสนอและ
 ผู้รับรองนั้นเห็นเหมือนกับที่รัฐบาล เสนอเข้ามาทั้งสิ้น เมื่อยังไม่มีการแก้ไข
 เปลี่ยนแปลงแล้วจะมาแปรญัตติให้เป็นอย่างอื่นนั้น ผมยังไม่เข้าใจ ถ้าเข้าใจก็อาจ
 จะยินยอมตามคำแปรญัตติได้ แต่ที่นี้เซ็นรับรองมาอย่างหนึ่ง พอสภาฯรับแล้วตรงกับ
 รัฐบาล แปรญัตติอีกอย่างหนึ่ง รัฐบาลก็ยังไม่รู้จะเอาดีทำไหนกันดีแต่อย่างใดก็
 รัฐบาลยืนยันอยู่เสมอว่า สภาฯจะเอาอะไรได้ทั้งสิ้น จะเอาให้ทุกคนเท่ากัน
 ตั้งแต่ชั้นพี เชนอริบตีมาถึง เสมียนหรือการโรงก็ไม่ขัดข้อง แต่ต้องมีเหตุผลพอสมควร
 และอยากจะขอความกรุณาให้มันตรงกับยอดจำนวนเงินที่เราคำนวณไว้ เมื่อได้รับ
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และรัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้มาว่า เมื่อสภาฯรับแล้ว
 เราจะต้องมีเงินจ่ายและเงินจะจ่ายนั้นก็ได้เวียนมา ๒ ครั้ง ๒ หนแล้วว่า มันมีอยู่
 ๑๕๐ ล้านบาท จะเอาอีกก็ไม่เป็นไร อย่างที่เพื่อนสมาชิกหลายคนว่า ก็หาเอาภาษี
 หักก็ได้ หาได้ก็โดยวิธีเก็บภาษีมัน เอาเงินคงคลังมาใช้บ้างอะไรก็ได้หาจนได้
 ขอให้สภานี้ลงมติ แต่ว่าการที่จะลงมตินั้น รัฐบาลอยากทราบเหตุผลพอสมควรกฎหมาย
 ฉบับนี้ ผมได้เวียนมาแต่คนแล้วว่าถ้าหากว่าจะร่างกันเต็มสภา ถ้าอยู่ในกรอบ
 มันก็อาจจะเร็ว ถ้าอยู่นอกกรอบมันก็อาจจะช้ากว่าตั้งกรมการวิสามัญ แต่สภาฯว่า
 วิธีนี้จะดีเพื่อจะช่วยข้าราชการส่วนท้องถิ่นได้ สภาฯก็ตกลงไปอย่างนั้น เพราะฉะนั้น
 ผมกราบเรียนอย่างนี้แล้ว ส่วนสภานี้จะเอาอย่างไร รัฐบาลไม่ขัดข้องทั้งสิ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ เปรมะ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) ท่านผู้เป็นประธาน ขอขอบคุณมาก ท่านเป็นห่วงข้าพเจ้าเสมอ เวลาข้าพเจ้าจะพูดท่านจะสอนข้าพเจ้าก่อนเสมอ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณท่านที่ท่านเป็นห่วงข้าพเจ้าขอถอนตัว เคยว่าเป็นเพื่อนกับท่านนะ ข้าพเจ้าไม่กล้าทูลขอร้องเขา .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ๆ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ข้าพเจ้าเลิกเป็นเพื่อนกับท่านแล้ว ข้าพเจ้าได้ยกมือมาจนเท่าขมแล้ว เลยไม่ไต่พูด เลยมานั่งใกล้ ๆ เพื่อนแล้ว พูดสัก ๔ ครั้ง ข้าพเจ้าเลยใช้วิชาของข้าพเจ้าที่ไปเป็นผู้แทนมานานต้องทำหนังสือทวง และมีสมาชิกเห็นใจข้าพเจ้าจึงไต่พูด เพราะข้าพเจ้ารักษาระเบียบเห็นบ้านเมืองกำลังยุ่งเหยิง ข้าพเจ้าส่งสารท่านนายกรัฐมนตรี ถ้าข้าพเจ้าไม่รักษาระเบียบ หนังสือพิมพ์ที่ว่าว่าไม่รักษาระเบียบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรก็แปร เอาละครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : แปรยุตินี้เพื่อชาติ ท่านนายกรัฐมนตรีมองและส่งสารข้าพเจ้าที่ไม่ไต่พูด พงษ์ สมศักดิ์ไม่เหมือนใคร และใครไม่เหมือนข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับที่คุณทองเส็ง พรรคประชาธิปัตย์ แปรยื่นขอพอสั่งเขม แต่ข้าพเจ้ามีดีไปกว่านั้น คือว่าใครช่วยรัฐบาลด้วย กฎหมายทุกอย่างสถานีออกและสถานีเพิ่มมีประชาธิปไตย ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะยังมีประเทศสอง ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย หลัง ๑๔ ตุลาคมนี้ไม่ใช่เป็นความผิดของรัฐบาล ชุดนี้ที่ร่างบัญชีทางวามมา อย่างที่ใหญ่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า เราหาเงินได้ถ้าสามารถ และไม่ต้องเสียภาษีอากรด้วย สมศักดิ์จะพูดให้ สมศักดิ์ได้เคยเสนออันนี้ยกคุณสวัสดิ์ คำประกอบ เมื่อ ๒๐ ปีก่อนเคยเสนอรัฐบาลจอมพล ป. ครั้งหนึ่งแล้วว่าปรับปรุง เวลาไม่ประธานสภายัง เป็นสมาชิกด้วยกัน จำไม่ได้ชื่อ ใครคงหลงหรืออะไรจำไม่ได้ ที่นี้เวลานั้นถ้ารัฐบาลก็อ่อนแอ เขาประ เค้นละว่าแก่ไม่ได้ไม่มีเงิน

ความจริงปรับระบบใหม่ว่าเป็นตั้งแต่ครั้งราชาธิปไตยมาแล้ว การทำดีให้บำเพ็ญ
บำนาญเพื่อตอบแทนคุณความดีข้าราชการที่ซื่อสัตย์สุจริต ก็ทำบัญญัติทางวามมาตั้งแต่
เงินเดือนสมัยก่อน ๔ บาท ๕ บาท ๑๐ บาท จนเป็นเดี๋ยวนี้เป็นพันกว่าบาท ทั้งนี้
เวลานี้สังคมนิยมออกเป็นคอกเห็ดแล้ว ข้าพเจ้าเป็นสายกลาง เพื่อนแท้จะสังคมนิยม
ข้าพเจ้าก็เป็นเพื่อนครึ่งหนึ่ง หมอกระแสด จะเป็นที่ครึ่งหนึ่ง สมคิดจะเป็นที่ครึ่งหนึ่ง
ทางฝ่ายขวาท่านคึกฤทธิศักดิ์ครึ่งหนึ่ง ข้าพเจ้าเพื่อชาติ .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ เข้าประ เค้น เอะนะ
จะแปรก็แปรไปเลย

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : จะเข้าละ สอนไว้เรื่อย
วันหลังอย่าสอน จะได้เข้า สมศักดิ์มันรู้ มันรู้หมดแล้ว มีสมศักดิ์คนเดียวมันช่วย
บ้านเมืองได้ .....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเถอะน่าจะไปเถอะ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : จะว่าละ ที่นี้ก่อนนั้นเข้า
ประ เค้น นี้แหละจะเป็นโบว์แดงกับรัฐบาลท่านคึกฤทธิ ปราโมช ที่ว่า เราทำได้
เราต้องทำได้สภานี้จะยกมือให้โดยไม่ต้องมาเก็บภาษีราษฎรด้วย ตามบัญญัติทางวาม
มานั้นท่านมาถูกแล้ว แต่ว่าที่คุณส่งสุข ภักดีเกษม นอกห้องชาวไร่ชาวนา คนอื่นเขา
ยังเห็นด้วยข้าราชการมี ๕ แสนคนทุกรัฐบาลเอาใจข้าราชการ กลัวข้าราชการจะ
ไปมีบคอตาย ถ้าข้าพเจ้าหัวหน้าพรรคเกษตรกร นำราษฎร ๓๐ เปอร์เซ็นต์มารัฐบาล
ไม่ถึงตายระอะ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ของชาตินะชานามาก ข้าราชการ เยอะแยะไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสมศักดิ์ จะแปรหรือไม่แปร

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : แปรซิครับ มันต้องให้ถึงก่อน
ที่คนอื่นพูดท่านนั่งฟังได้ ข้าพเจ้าพูดท่านฟังไม่ได้มันเป็นอย่างไรว่าคุณประสิทธิ์นะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่เสียเวลาไปเป็นนอกประ เค้นเขา

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) ก็จะถูกตี ท่านไม่ต้องดิ้งให้เสีย
 เบียดเบียน (nervous) ข้าพเจ้า ที่นี้แปล เรื่องชาติ ที่นี้แปล เรื่องอื่นทุกอย่างก็ครบถ้วน เกี่ยว
 ทุกใค้ถึง ๒ ชั่วโมง แต่นี้เรื่องของชาติ เรื่องก็ท่านไม่ฟังเพียง ๕ นาที ฟังซิว่า
 ถ้าไม่จริงให้คนแปลประมาณข้าพเจ้ามาเลยคนทั้งประเทศชาติ เขาฟังเขาอยากจะขว้าง
 วิทยุ เขาอยากจะเตะประธานสภาที่ไม่ให้สมศักดิ์พูด เขาว่าอย่างนั้น ที่นี้อันนี้
 มันบอกได้ว่าแก่โคธิกรับ เวลานี้เงินเพื่อนายกรัฐมนตรีอื่นเคียยังลดเงินเดือนได้ ท่าน
 ดิถฤทธิถูกคนตั้งบ้านล้านกว่าบาท ข้าพเจ้าเสียใจ ค.ร.ม. ไปรับฟังเสียภัยหาทาง
 พิจารณาช่วยเหลือ ท่านนี้ข้าพเจ้าไม่ใค้ประจบท่าน ราษฎรก็เหมือนลูกหลานมาฟัง
 คนนี้ ๆ อย่างนี้ ถ้าข้าพเจ้าเป็นนายกคนมาฟังบ้าน ข้าพเจ้ากลัวไม่มีบ้านอยู่ คนนี้
 ต้องมาสร้างบ้านให้ข้าพเจ้าอยู่ข้าพเจ้าที่ไม่ไวยวายเพราะเห็นใจรัฐบาล ไม่ใช่
 เห็นใจประธานไม่ให้ความเป็นธรรม ข้าพเจ้าจะไวย ยิ่งกว่านี้ร้อยเท่าจะบอกให้
 ที่นี้ก่อนนี้มันเก็บเงินแก่โคธิกรับ เวลานี้เงินเดือนบ้านากูหมิ่นแปกมันเกินคนผู้แทนราษฎร
 หมิ่นซ้ำยังว่ามากเสียหมิ่นสอง บางคนเสรีชนนี้ พรรคประชาธิปไตยบอกหมิ่นกว่าบาท
 เสรีชนนี้เสรีชนมานานแล้ว เสรีชนมันเยอะมีเงินเป็นพัน ๆ ล้านที่ใค้ ข้าพเจ้านี้
 ก็มีหลายร้อยล้านแล้ว ว่าหมิ่นเขายังไม่พอข้อเนื้อให้หมิ่นกินเสีย ทุกใค้ตรง ๆ หม่า
 เป็นที่ล้าภาษาไทย สุนัขไม่เอาเสียเวลา ที่นี้ว่าอย่างนั้นมันเกินคนแล้วเรามาปรับใหม่
 ไค้กรับท่านนายกกรับ เอาสัก ๕,๐๐๐ บาทเดอะบ้านากู ใค้มันแฟลต (flat)
 หรือ ๖,๐๐๐ บาทก็ไค้ หรือหมิ่นหนึ่งก็ไค้ แต่เราเป็นนักกฎหมายไม่ไค้ไปกรอนสิทธิ
 เสรีภาพเขาที่ไค้ไค้หมิ่นกว่าบาทแล้ว แต่มาปรับใหม่มันเข้ากับสังคมนิยมใหม่ ๆ
 อ่อน ๆ เอาสัก ๕,๐๐๐ หรือ ๖,๐๐๐ บาท แล้วเราให้สวัสดิการเขา ให้ข้าวให้
 น้ำตาลให้ยารักษาโรค ให้ที่อยู่อาศัย มันจะช่วยยิ่งนักที่เคียว ยิ่งดูป็นที่เคียวได้
 นก ๒๐ ตัว จะบอกให้ประธาน สินค้าต่าง ๆ จะลดฮวบลงที่เคียว เมื่อข้าราชการ
 ไค้รับเงินเดือนแบงค์ใหม่ ๆ นี้หมิ่นกว่าสองหมื่นไปแปบเคียวจ่ายหมกแปบเคียวจ่ายหมก

เพราะของมันขึ้นราคา ถ้าตกลงมาที่เดียว นี่แหละคนค้าขายก็คือคนต่างดาวและ
 ข้าราชการชั้นผู้น้อย พยายามให้เราให้สัก ๕๐๐ บาท ที่ให้มดเดียวกับคุณทองเลี้ยง ให้
 ๕๐๐ บาท อีก ๕๐๐ บาทนั้นให้สวัสดิการชีวิต ให้ชาวสารพัดหน้าศาลให้เสีย
 ปีละ ๒ ชุด ให้ยารักษาโรค ให้ที่อยู่อาศัย อย่างนี้บ้านเมืองไทยจะเป็นสุขจะเป็น
 สวรรค์ ชาวไร่ชาวนาถามแก๊สแก๊สทั้งนี้ไม่มีใครมีเงินเดือน ๕๐๐ บาทบ้างมันเป็นอย่างนี้
 ซอรับ มันเป็นอย่างนี้ มันออกมาจากจิตใจจริง เพราะฉะนั้นถ้าเราปรับปรุงอย่างนี้
 แก๊สทางเศรษฐกิจ ทางการเมืองได้ทั้งนั้น คนเป็นคนออกกฎหมาย สถาเป็นคน
 ออกกฎหมาย กฎหมายนี้มันคร่ำครึ เราต้องแก้ได้ให้ไว้เป็นเกียรติประวัติ กับสถานี
 ให้ไว้เป็นเกียรติกับรัฐบาลที่เราทำได้ พึงสมศักดิ์พิศุขที่ว่า เป็นความจริงจนประชาน
 ไปนอนตรองดูว่า สมศักดิ์มันรอบรู้แค่ไหนครับ แม่เต็กกฎหมายท้องถิ่นที่จะออกนะ
 ครั้งพระเจ้าเหา ๕๐ ปีก็จะต้องมาแก้ไข จะต้องมีการเลือกตั้งกำนันผู้ใหญ่บ้าน
 ท่านได้ไปรศพิงด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ ข้าพเจ้ากลัวท่านแล้วท่านจงเป็นสุข ๆ
 เด็ก อย่าไคมีเวรแก่ข้าพเจ้าเลย ขอโหสิกรรมแก่ข้าพเจ้าด้วย ขอให้ท่านเป็นสุขๆเด็ก

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) .

ท่านประธานที่เคารพ
 ขอบคุณท่านประธานที่กรุณาชี้ให้กระผมดู ที่กระผมต้องลุกขึ้นพูดนั้น เนื่องจาก
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านได้พูดพาดพิงถึงสมาชิกของพรรคประชาชีพด้วย
 ผู้เสนอกฎหมายนี้และผู้รับรองและแก้ไขออกชื่อกระผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ แห่ง
 นครศรีธรรมราชด้วย ส่วนทางคุณมิชัย คุณส่งสุขอีกหลายท่านว่า เมื่อรับรองกฎหมาย
 นี้มันบัญญัติเนื้อหาของกฎหมายนี้ตรงกับของรัฐบาล ทำไมจึงมาแปรญัตติ นี่คือปัญหา
 อันกับแรกที่ท่านรัฐมนตรีท่านสงสัย กระผมจึงจำเป็นต้องกราบเรียนท่านประธาน
 เพื่อให้ท่านรัฐมนตรีหายสงสัย และเพื่อให้สภานำไปประกอบการพิจารณาคำขอ
 แปรญัตติของคุณทองเลี้ยง ภูวิชัย ปัญหาแรกไม่มีข้อบังคับห้าม ว่าผู้รับรองนั้นไม่มีสิทธิ
 แปรญัตติ ไม่ประการหนึ่ง ว่าด้วยข้อบังคับ ประการที่สอง เนื่องจากข้าราชการท้องถิ่น

ครูประชาบาล ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ร่ำร้องมายังสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรทุกพรรคทุกฝ่าย ว่าข้าราชการพลเรือนได้ขึ้นเงินเดือนมานานไป
 เป็นเวลานานแล้ว ตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ แต่ข้าราชการส่วนท้องถิ่นยังไม่ได้ขึ้น อันนี้เป็น
 ภาระหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งทำหน้าที่ผู้แทนพลวงชนทั่วประเทศ ขา-
 ราชการทหาร ตำรวจ พลเรือนท้องถิ่น เป็นผู้ซึ่งพวกกระดมจำเป็นจะต้อง ทำหน้าที่
 แทนเขา เมื่อเขาร้องมา หน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็คือ เสนอกฎหมาย
 การเสนอกฎหมาย พรรคประชาธิปไตยได้เสนอ เข้าไปเป็นเวลา ๖ เดือนแล้ว แต่
 เนื่องจากรัฐธรรมนูญ และข้อบังคับกำหนดคักสิทธิสมาชิกสภาผู้แทนที่ไม่ได้ เป็นรัฐบาล
 คือกำหนดต้องให้รัฐบาลหรือนายกรัฐมนตรีรับรองกฎหมายที่เป็นกฎหมายการเงินการ
 ที่จะให้รับรองนั้นก็ต้องทำตามใจรัฐบาลบ้าง เพราะรัฐบาลทำนัยยอมคุมมือ หมาย
 ของท่าน ท่านก็ต้องดูว่าเก่าเขาทำอย่างไร ท่านก็คงจะเอาอย่างนั้น ผู้เสนอ
 จึงต้องไปคักบัญญัติให้เหมือนกับของข้าราชการพลเรือน ซึ่งเชื่อว่าท่านนายกรัฐมนตร
 ก็คงพอใจ ท่านคงรับรองให้ และปรากฏว่าท่านรับรองให้จริง ๆ ผู้เสนอกฎหมายนี้
 จากพรรคประชาธิปไตยจึงได้คักบัญญัติเก่ามาเสนอสถานด้วย ความไม่เห็นด้วย ในบัญชี
 เพราะข้าราชการที่ออกไปแล้วได้เงินถึง ๑๖,๐๐๐ บาทเศษ เราไม่เห็นด้วย
 ข้าราชการที่ข้าราชการมา ภารโรงบางคนอาจจะมีประโยชน์ต่อบ้านเมืองมากกว่า
 ข้าราชการผู้ใหญ่บางคนที่อยู่ด้วยความคดโกงด้วยซ้ำ แต่แถมยังได้ ๒๐ บาทอย่างนี้
 เราจะเห็นด้วยอย่างไร ท่านประธาน เราจึงถือโอกาสที่มีการแปรญัตตินี้ทำการ
 แปรญัตติเปลี่ยนแปลงคามสิทธิของเรา แม้รับรองครั้งแรก รับรองเพื่อให้เป็น
 กฎหมายเพื่อให้พิจารณากัน เมื่อพิจารณากันก็ต้องเอาเหตุผลมาว่ากันในสภา ท่าน
 ประธานเหตุผลนั้น ฉะนั้นกระดมกราบเรียนท่านประธานสภาแล้ว แต่ตอนนั้นรู้สึกว
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมคงจะมีธุระไปห้องน้ำไปไหนกระดมไม่ทราบไม่
 นิ่งอยู่ ท่านก็ไม่ได้ฟังกระดมพูด กระดมพูดนั้นก็พูดคล้ายตามท่านรัฐมนตรีว่าการ-

กระทรวงยุติธรรม เพราะท่านบอกว่า ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้เป็นเงินของราษฎร
 ผู้ไม่มีสิทธิได้รับบำนาญ เมื่อเป็นอย่างนี้เราจึงต้องพิจารณาให้รอบคอบว่า เงินของ
 ราษฎรนั้น เราต้องพิจารณาจ่ายด้วยการประหยัดให้เกิดประโยชน์ และให้เป็นหลัก
 เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติให้มากที่สุด บัญชีที่คุ้งทองเส็ง ภูวิชัย พรรคประชาธิปัตย์
 พิจารณาเห็นแล้วว่าที่ขอแปรญัตตินั้นเข้าหลักนี้ ประการหนึ่ง นอกจากนั้นเป็นการ
 ช่วยผู้น้อยที่ไม่พอกินเป็นข้าราชการบำนาญต้องรักษาเกียรติตัวเอง **เท่าใด ๑๒๐ บาท**
๕๐๐ บาท ๕๐๐ บาท สมัยนี้ทำอะไร ข้าราชการผู้ใหญ่บางคนมีกิจการ เยอะแยะตอน
รับราชการออกมาลูกหลานก็เรียนหนังสือจบไปหมดแล้ว ได้คิบบัดไปหมดแล้ว ภาวระ
วณิตชอบกันน้อย แต่ได้ตั้งหมื่นห้าหมื่นหก หมื่นสองหมื่นสามอย่างนี้เราไม่เห็นด้วย จึง
ขอให้ลดผู้ใหญ่ลงมา ให้เพิ่มให้เพียงสิบบาทยี่สิบบาท ไม่ใช่ไม่เพิ่ม แต่ให้เพิ่มผู้น้อยขึ้น
๕๐๐ บาท นี่คือเหตุผล ส่วนที่ว่าจำนวนยาก มันไม่ยากเพราะบอกไว้ชัดแล้ว
ตามนี้ว่าค่า ๒๐ ขึ้นไปให้ ๕๐๐ บาท ๔,๐๐๐ บาทขึ้นไป ๕๐๐ บาท ๕,๐๐๐ บาท
ขึ้นไป ๓๐๐ บาท ๖,๐๐๐ บาทขึ้นไป ๒๐๐ บาท ๗,๐๐๐ บาทขึ้นไป ๑๐๐ บาท
๘,๐๐๐ บาทขึ้นไป ๕๐ บาท หมื่นบาทขึ้นไปให้ ๒๕ หมื่นห้าพันถึงหมื่นหกพันให้ ๑๐ บาท
คือเพื่อความยุติธรรม ให้ ๑๐ บาท เกียวจะมารู้ว่าท่านนายก ฯ มาว่าท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังอีก เพราะพวกนี้เป็นข้าราชการบำนาญชั้นผู้ใหญ่มีอิทธิพลมา
ทั้งนั้นก็ให้ ๑๐ บาท ก็ยุติธรรมแล้ว นี่คือเหตุผลและอีกประการหนึ่งว่าจะสับสน
ข้าราชการพลเรือนก็ได้ไปแล้ว ก็นี้เรามาทำบรรทัดฐานเลขครับท่านประธาน คือ
ทำบรรทัดฐานว่าข้าราชการต่อไปนี้ให้เสียสละบ้านเมือง ผมพูดมานานแล้วว่าเกียวนั้น
บ่าย ๒ โมง บ่าย ๓ โมงแล้วเหลือเวลา ๒ - ๓ ชั่วโมง เท่านั้นจะมีค่า
ประเทศเราทั้งประเทศจะตกหลุมตกเหว เสียสละกันดี คนที่มีพอกินแล้วต้องเสียสละ
คนไม่พอกินต้องยกเข่าขึ้นมา ข้าราชการจะต้องทำตัวอย่างกอนตั้งนั้นเวลานั้นถึงเวลา
แล้วที่จะทำตัวอย่าง โดยให้ข้าราชการบำนาญฝ่ายทองถิ่นผู้เสียสละมาตลอดเวลา

อยู่คงอยู่ป่าอยู่อะไรเสียหายมาแล้ว ก็ไปให้ข้าราชการท้องถิ่นทำตัวอย่าง แต่ความจริงพวกที่หมิ่นหมิ่นหว่านไม่ได้อยู่ป่าอยู่ดึกกรโหรานก็ทำตัวอย่างซึ่กรับ แล้วสถานี้จึงเอาตัวอย่างบัญชีวันนี้เองไปแก่ข้าราชการพลเรือนนั้นก็เหมือนกัน ไม่ดักจับกรับทำประชาน นี้คือเหตุผลของพรรคประชาธิปไตย

ประชานสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายพอสมควรแล้ว ผมขอมติดีกว่าคือขอให้เป็นการแปรญัตติจริง ๆ กรับ กรุณาอย่าอภิปรายเลย ถ้าเป็นแปรญัตติใหม่แล้วก็ยอมมีสิทธิผมก็ไม่ว่าอะไรหรอก ขอความกรุณาอย่าอภิปรายนะ คุณทองเลี้ยงเสนอแล้วจะเอาอะไรอีกละที่คุณเสนออยู่แล้ว เกี่ยวผมจะขอมติให้คุณเอง

นายทองเลี้ยง ภูวิชัย (กาฬสินธุ์) ทำประชานที่เคารพ ก่อนจะลงมติกระผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมอีกสักนิดหนึ่ง เนื่องจากว่าคำแปรญัตติของกระผมนี้ก็มีเจตนารมณ์ที่จะสร้างความเป็นธรรมให้แก่มาตรการ อันเป็นเครื่องมือระบบของสังคม ถ้าหากว่าได้เพิ่มขึ้นตามอัตราของกระผมนี้ กระผมก็คิดว่าจะไม่เป็นการะของรัฐบาลที่จะจัดสรรเงินมา ถ้าเงินก็มีอยู่แล้วกรับ แต่วางไม่ถูกที่เท่านี้เองกรับจะไม่เป็นการะ

ประชานสภาผู้แทนราษฎร ผมจะขอมติอย่างนี้ดีใหม่กรับ คือว่าจะแก้หรือไม่แก้ก่อนนะกรับ ถ้าที่ประชุมเห็นสมควรแก้อัตรานั้นะกรับ จึงจะได้มาพิจารณาแต่ละท่าน ๆ ว่าจะแก้ตามของใครก็ใหม่กรับ ถ้าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่นผมจะได้ดำเนินการตามนั้นะกรับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรแก้บัญชีหมายเลข ๑ บัญชีปรับอัตราว่านาณูปถิติ ไปรคยกมือขึ้น แก่นะกรับ

(มีสมาชิกยกมือ ๗๐ คน)

ประชานสภาผู้แทนราษฎร ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาลไปรคยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ให้คงไว้ตามบัญชี
หมายเลข ๑ ต่อไป

บัญชีหมายเลข ๒

บัญชีปรับอัตราบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) ทานประธานที่เคารพ กระผม
วิชัย เสวะมาตย์ ส.ส. อุบลราชธานี สังกัดพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย
บัญชีหมายเลข ๒ ท้ายร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
ฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่นี้ เป็นบัญชี เกี่ยวกับปรับอัตราบำนาญพิเศษเพราะเหตุทุพพลภาพ
คือหมายถึงข้าราชการที่ออกจากราชการไปเพราะเหตุทุพพลภาพ ซึ่งขณะนั้นยังคงมี
อยู่เป็นจำนวนมากตามบัญชีเดิมของรัฐบาลหมายเลข ๒ นี้กำหนดไว้ว่า ผู้ได้รับ
หรือมีสิทธิจะได้รับเงินบำนาญเพราะเหตุทุพพลภาพนี้ถ้าได้รับไม่เกิน ๑๐๐ บาท
ให้เพิ่มขึ้นอีก ๕๐ บาท กระผมเห็นว่า ข้าราชการผู้ที่ออกจากราชการไปเพราะ
เหตุทุพพลภาพนั้นอาจจะ เป็นด้วยเหตุหลาย ๆ ประการ อาจจะเพราะเหตุ
ปฏิบัติหน้าที่แล้วที่ทุพพลภาพก็ได้ เพราะฉะนั้นผู้ที่ได้รับอยู่แล้ว ๑๐๐ บาท จะเพิ่ม
ให้เพียง ๕๐ บาทนั้น กระผมเห็นว่ายังไม่เป็นธรรม คือไม่พออยู่พอกินโดยเฉพาะ
ก็เห็นอยู่แล้วว่าเขาทุพพลภาพ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอแก้

ตามข้อ ๑. นี้ขอแก้เป็นเพิ่มขึ้นอีก ๒๐๐ บาท คือจาก ๕๐ บาท
เป็นเพิ่ม ๒๐๐ บาท นะครับ

ข้อ ๒. ผู้ที่ได้รับอยู่แล้วเกิน ๑๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓๐๐ บาท ให้
ได้รับเพิ่มขึ้นอีก ๑๕๐ บาทนะครับ ของเดิมเขียนไว้ว่าให้รับเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่ง
กระผมขอแก้เป็นเพิ่มขึ้นอีก ๑๕๐ บาท

สำหรับข้อ ๓. คงให้เป็นไปตามเดิม

ข้อ ๔. ข้อ ๕. ให้เป็นไปตามเดิม

ทั้งนี้โดยมีเหตุผลว่าเราน่าจะได้สงสาร หรือเห็นใจแก่ผู้ที่ทุกข์ทรมาน
ซึ่งได้รับบำนาญอยู่เพียงเดือนละ ๑๐๐ บาท หรือเกิน ๑๐๐ บาท แต่ไม่เกิน
๓๐๐ บาท นี้ควรควรจะเพิ่มขึ้นให้อีกพอสมควรที่พอจะกินซื้อหาอาหารกินได้บ้างซึ่ง
อาจจะต้องมีหน้าที่เลี้ยงลูกเลี้ยงเมีย กรอบครัว อะไรทำอะไร อีกเยอะแยะ
เพราะฉะนั้นการที่จะเพิ่มให้เขา ๒๐๐ บาทพวกหนึ่ง แล้วเพิ่มให้อีก ๑๕๐ บาท
อีกพวกหนึ่งนี้รัฐบาลก็ควรจะรับภาระอันนี้ไป ก็คิดว่าคงจะไม่เพิ่มจำนวนเงินถึง
มากมายเท่าใดนัก กระผมอยากจะให้รัฐบาลรับเอาไปเสียเลยครับ ไม่ต้องมา
โต้เถียงกันให้ลำบาก เพราะว่าเพิ่มให้เขา ๒๐๐ บาทเท่านั้นเอง แล้วอีกข้อ ๒
ก็เพิ่มให้ ๑๕๐ บาท อยากขอความกรุณารัฐบาลละครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมที่ท่านโตมาหลายชั่วโงม หรือท่านนายก ฯ จะรับไปก็จะ
ขอบคุณมาก ขอขอบพระคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) ท่าน
ประธานครับ รัฐบาลนี้ไม่ได้ตั้งคือตั้งต่อสมาชิกสภาเลยสักครั้งเดียว เว้นแต่เรา
ไม่สามารถจะทำได้ในเรื่องนี้ที่จะให้รัฐบาลทำอย่างนั้นนะ เหตุที่ไม่ควรจะทำ
หรือว่าทำไมได้ก็เป็นอย่างนี้ ได้เรียนมาแล้วตั้งแต่เข้ามาจนคำว่า การที่จะตรา
กฎหมายมานั้นสำนักก็อยากให้มีความเป็นธรรม รัฐบาลยึดหลักความเป็นธรรม
ความเป็นธรรมถึงจะเป็นความเห็น แต่ต้องเป็นความเห็นที่มีหลักยึด กฎหมาย
อื่น ๆ ที่ออกมาแล้วนี้ออกมาอย่างนี้ครับ ถ้าหากจะให้ เป็นธรรมก็ว่าถ้าจะให้คนนี้
มากกว่าก็ไม่เป็นธรรมก็มีพูดกันเมื่อก่อนว่า มันควรจะก้าวหน้า ผมอยากขอความ
กรุณาอย่างนี้ครับ ก้าวนะก้าว แต่อย่ามากก้าวคราวนี้เลย พวกนี้รออยู่ได้ช้า
กว่าเขามาถึง ๑ ปี ๘ เดือนแล้ว ให้ได้เท่าเทียมกับคนอื่นแล้วต่อไปรัฐบาล
จะได้พิจารณาว่าอยากจะทำหน้าก็ก้าวกันใหม่ มันเปลี่ยนแปลงได้กฎหมาย
กฎหมายฉบับนี้ ที่รัฐบาลที่ฟัง ๆ คุณบอกจะคือคือ ไม่ใช่คือคือแต่อยากให้อ่าน

แต่ให้ผ่านในลักษณะเดียวกัน รัฐบาลไม่มีเหตุผลที่จะไปชี้แจง แต่ข้าราชการ
 ที่ได้รับไปแล้วว่าไม่ได้รับฉันทปฏิบัติเท่าเทียมกันกับข้าราชการส่วนท้องถิ่น ขอความ
 กรุณาเห็นใจรัฐบาลบ้างว่าได้ปกครองคนทุกประเภท ไม่ว่าท้องถิ่นส่วนกลาง
 ส่วนภูมิภาค เมื่อทุกคนรับใช้บ้านเมืองก็ควรจะได้รับผลประโยชน์ที่ตอบแทนเมือง เช่น เกี่ยว
 กัน ที่ทราบมาอย่างนั้นไม่ได้ผิดแยกแตกต่างกว่าที่ได้ให้มา คนอื่น ๆ พுகถึง
 ความไม่เป็นธรรมนะ กระผมพึ่งเองกระผมก็รู้ไม่เป็นธรรมควรปรับปรุงกระผม
 ก็รู้ต้องขอประทานโทษ ท่านประธานว่าคุณประยูร สุรนิงศ ให้เหตุผลมากก็ถูก
 ถ้าจะพุดถึงว่าตามส่วนคนน้อยได้มาก คนมากได้น้อยเป็นเปอร์เซ็นต์นี้ กระผม
 พังอยู่แล้วจำไว้เพื่อพิจารณา ถ้ายังอยู่เป็นรัฐบาลต่อไปว่าให้มันเป็นชั้นมันโค
 ยิ่งสูงยิ่งได้น้อย ยิ่งต่ำยิ่งได้มาก โอนนั้นเป็นเหตุผลที่ดีที่สุด แต่ไปติดคือตอนปลาย
 มันไม่เป็นไปอย่างว่า โอนนี้กับติดแต่ว่าไม่ใช่ติดที่รัฐบาลนี้ กฎหมายมันออกตั้งแต่
 รัฐบาลก่อน กฎหมายซึ่งที่ใช้ไปแล้ว รัฐบาลนี้จะคงดำเนินตามให้เหมือนกับ
 กฎหมายก่อน ๆ ถ้าจะตราใหม่ก็ต้องตราให้หมดทุกประเภท ถึงจะได้รับ
 ความเที่ยงธรรมจะลดของว่างของแคบอะไรนั้นนะกว่ากันที่หลัง คราวนี้ขอ
 ความกรุณาผ่านไปสักที่ได้ใหม่ครบว่าอย่าแก่ เลขบัญชีหมายเลข ๒ นี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร คุณวิชัย ยังติดใจใหม่

นายวิชัย เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) ท่านประธานที่เคารพ

กระผมก็ยังติดใจอยู่ครับ คือท่านบอกว่าถ้าจะแก้กันหรือว่าจะรื้อกันก็เอาไว้
 โอกาสหลัง กระผมไม่เห็นด้วยกับท่านเป็นอย่างยิ่ง เพราะท่านจะยกเวลาไป
 ข้างหน้าอยู่เรื่อยและเมื่อไรท่านจะเริ่มต้นสักที ก็เริ่มต้นจากกฎหมายฉบับนี้แหละครับ
 แล้วยกไปแก้ฉบับอื่น ถ้าไม่เริ่มต้นแก้สักทีมันก็ไม่ได้แก้กัน เพราะฉะนั้นการที่จะ
 เห็นอกเห็นใจแก่ข้าราชการที่พหุพลาพที่ไว้รับอยู่แล้ว ๑๐๐ บาท เพิ่มขึ้นให้
 ๒๐๐ บาท ที่ไว้รับอยู่แล้ว ๑๐๐ บาทแต่ไม่เกิน ๓๐๐ บาทที่ไว้รับฉบับอื่น ๑๕๐ บาท

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานครับ กระผม แคล้ว นรปติ ส.ส.ขอนแก่น พรรคแนวร่วมสังคมนิยมนครครับ กระผมเห็นว่าอย่างนี้ นครครับบัญชีไม่ยังอยู่อีก ๒ - ๓ อัครานะครับ กระผมเห็นว่าเราจะมาใช้ ระยะเวลาเพียง ๑๐ นาที ๒๐ นาที แก้อัศวาทเหล่านี้ยอมจะไม่ได้รับความ เป็นธรรมนครครับ ถ้าหากว่าสภาตั้งมติว่าให้แก้แล้ว กระผมจะเป็นผู้เสนอมติ ขอให้สภานี้ไปแต่งตั้งกรรมาธิการขึ้นใหม่จ้ะครับว่าการแก้สมควรอย่างไรนครครับ สมควรในอัคราไหนเท่าไร ๆ แล้วจึงจะเสนอเข้าสู่สภานี้ใหม่ เพื่อความเป็นธรรม เพราะฉะนั้นที่กระผมกล่าวเช่นนั้นก็เพื่อที่จะให้เพื่อนสมาชิกที่เคารพ ของกระผมนี้ ได้พิจารณาว่า ถ้าหากว่าลงมติว่าแก้แล้ว เราจะใช้เวลาสั้น ๆ เท่านั้นเอา যায় ในนั้น ๕ นาที มาปรับใหม่ได้ ๑๐ นาที ๒๐ นาที กระผมเห็นว่ามันจะไม่ได้รับ ความเป็นธรรม เราควรนำที่จะต้องใช้เวลาสัก เวลาหนึ่ง กระผมจึง เสนอเช่นนั้น จึงเรียนเป็นข้อสัง เกตไว้ กระผมไม่ได้แปรญัตติครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นข้อสัง เกตกัน ไม่ได้หรอก ก็ต้องว่า กันไปตามนั้นแหละครับ คุณไพฑูรย์ บัญชีหมายเลข ๓

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล จากจังหวัดสุโขทัย ซึ่งเป็นผู้เสนอร่างพระราช- บัญญัตินี้ร่วมกับคณะรัฐบาล ตามที่ผู้แปรญัตติมานะครับ เกี่ยวกับบัญชีท้ายพระราช- บัญญัตินี้ก็แปรมากันมาก พอโหวตเสียงก็แพ้รัฐบาลทุกครั้ง เจตนารมณ์ของกระผม ในนามของพรรคประชาธิปไตยแล้วอยากจะขอให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ โดย เร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้นครครับ ไม่อยากจะให้มีการท้วง เที้ยวหรือล่าช้าแต่ ประการใด กระผมจึงขอความกรุณาปรึกษาท่านประธานนครครับ และท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติว่าถ้าเราจะแปรไปอย่างไร ถึงแม้ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่แปรญัตตินี้ มีเจตนารมณ์ที่อยากจะให้ข้าราชการผู้น้อยได้รับความ เป็นธรรม ตามที่ท่าน

มีความคิด เห็นด้วยความบริสุทธิ์ใจนั้น กระผมก็รู้สึกขอขอบพระคุณและกระผมก็
 เห็นด้วยเป็นที่สุด แต่อย่างไรก็ดี ถ้าหากว่าเราจะมาแปรกันเปลี่ยนแปลงกันทุก
 รายการไปอย่างนี้ โทษความเสี่ยงที่โร้กเพ็ชรรัฐบาลทุกที่ กระผมว่าไม่มีประโยชน์อะไร
 ครั้น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ถ้าเราจะขอแก้ไข กระผมอยากจะขอความกรุณา
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขใหม่แล้ว เราจะต้องแก้ไข
 ทุกหน่วยงานทุกประเภทด้วยนะครั้น เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมโดยทั่วกันสำหรับ
 ข้าราชการทุกประเภท กระผมจึงอยากจะขอความกรุณาว่า ถ้าหากเราผ่านไป
 เพื่อให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ โดยเฉพาะให้ข้าราชการส่วนท้องถิ่นนั้น
 ได้รับผลประโยชน์จากพระราชบัญญัตินี้โดยเร็วที่สุดแล้ว และให้ได้รับความ
 เป็นธรรมทัดเทียมกับข้าราชการอื่น ๆ ซึ่งข้าราชการส่วนท้องถิ่นพึงจะได้รับคาม
 สิทธิแล้ว ก็ขอความกรุณาผ่านไปโดยเร็วเลยครั้น แล้วก็ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมี
 ความประสงค์จะขอแก้ไขเพิ่มเติมอีกว่า เห็นจำเป็นตามกฎหมายบัญญัติท้ายพระราชบัญญัติ
 นี้อย่างไร ก็ขอความกรุณาเสนอร่างเข้ามา และกระผมเชื่อในเกียรติของ
 พญา นายกรัฐมนตรี และโดยเฉพาะรัฐมนตรียุติธรรม ท่านก็ยอมรับอยู่แล้วว่า
 ที่ตามบัญญัตินี้อาจจะไม่ได้รับความเป็นธรรมแก่ข้าราชการชั้นผู้น้อย และกระผม
 เชื่อว่า พญา นายกรัฐมนตรีก็อยู่ใน ณ ที่นี้คงจะรับฟังและเห็นชอบ ถ้าหาก
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเห็นว่ายังไม่สมควรก็ขอ เสนอมาในภายหลังและขอความกรุณา
 พญา นายกรัฐมนตรีโปรดกรุณารับรองโดยเร็ว แล้วก็เอาเข้าสู่สภาในโอกาส
 ต่อไป กระผมขอความกรุณาอย่างนี้ครั้น ท่านประธานครั้น

นายประเสริฐ เลิศยะโส (บุรีรัมย์)   ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกที่รัก กระผม นายประเสริฐ เลิศยะโส   สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จากจังหวัดบุรีรัมย์ ขอแปรญัตติบัญญัติหมายเลข ๓
 บัญชีปรับอัตราพิเศษสำหรับทายาท ผู้อุปการะ หรือผู้อยู่ในอุปการะ

ข้อ ๑. แก่ตอนสุดท้ายนะครับ ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีกจาก ๒๕ บาท
 แก่เป็น ๒๐๐ บาทนะครับก็เป็นข้อ ๑. ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิที่จะได้รับบำนาญพิเศษ
 และเงินเพิ่มรวมกัน ในวงเล็บ ถ้ามีไม่เกิน ๕๐ บาทให้ได้รับเพิ่ม ขึ้นอีก ๒๐๐ บาท

ข้อ ๒. แก่ตรงกลาง ๆ นะครับ คำว่า "กึ่งหนึ่ง" เป็น
 "๑๕๐ บาท" ก็จะเป็น ข้อ ๒. ผู้ที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับบำนาญพิเศษและเงินเพิ่ม
 รวมกัน ในวงเล็บ ถ้ามีเกิน ๕๐ บาท แต่ไม่เกิน ๑๐๐ บาท ให้ได้รับเพิ่มขึ้นอีก
 ๑๕๐ บาท ของบำนาญพิเศษและเงินเพิ่มที่รวมกันถ้ามี

ส่วน ข้อ ๓. ข้อ ๔. ข้อ ๕. ให้คงตามร่างเดิม

เหตุผลในการแปรญัตติก็คือว่า สำหรับทายาทผู้อุปการะหรือผู้อยู่ใน
 อุปการะนั้นเป็นผู้ที่จะต้องได้รับการดูแลอย่างดีนะครับ ทางพรรคสังคมนิยม
 ไม่เสียใจที่ญัตติหมายเลข ๑ และหมายเลข ๒ ได้ย้ายไป เพราะเราทราบดีว่า
 ท่านรัฐบาลเดิมมีเสียงสนับสนุนอยู่ ๑๔๐ เสียง อันนี้ก็จะเป็นเรื่องแสดงเจตนาว่า
 ฝ่ายรัฐบาลกับพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยนั้นจุดยืนอยู่ที่ใด ยืนอยู่กับฝ่ายคน
 ส่วนใหญ่ ที่มีรายได้น้อย ออกยากหรือว่ายืนอยู่ที่จุดไหน ท่านไปปรึกษากับ
 หลักการในการ เสนอพระราชบัญญัติอันนี้ครับ เพื่อแก้ไขปัญหานะครับ ผมขอ
 ประทานโทษโดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงอัตราบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วน
 ท้องถิ่น เพื่อให้เหมาะสมแก่ค่าครองชีพท่านอาจจะไม่ทราบว่า ข้าราชการบำนาญ
 ส่วนใหญ่ในส่วนมากในประเทศไทยผมเชื่อมั่นว่าส่วนใหญ่แล้วเงินเดือนไม่เกิน
 ๕,๐๐๐ บาท นี่แหละครับ เราจะต้องมองที่จุดนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มเงินเดือน
 ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มบำเหน็จบำนาญพิเศษนี้มากก็ตาม ส่วนมากแล้ว เปอร์เซ็นต์
 การเพิ่มนั้นมันจะไปเริ่มที่ผู้มีเงินเดือนสูง ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มเงินเดือนครั้งใดก็
 ตาม นี่แหละครับทำให้มองเห็นจุดยืนว่า จะแก้ปัญหาด้านเหตุหรือจะแก้ปลายเหตุใน
 ขณะที่พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยแก้ปัญหาด้านเหตุ รัฐบาลของ

พณา นายกรัฐมนตรี หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ก็วิ่งแก้ปัญหาปลายเหตุ
 ก็ลุดลุดอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นแม้ว่าบัญญัติหมายเลข ๑ และหมายเลข ๒
 จะผ่านไปก็ตาม ตามที่ท่านสมาชิกแห่งพรรคประชาธิปัตย์ได้พูดไปแล้วว่า แม้จะใช้
 เสียงข้างน้อยก็น้อย อันนั้นก็ เป็นความจริงครับ เพราะว่าคนที่จะได้ เป็นรัฐบาลนั้น
 ย่อมมีเสียงสนับสนุนมากกว่าในสภา ผมจึงขอแปรญัตติบัญญัติหมายเลข ๓ นะครับ
 คือข้อ ๑. จาก ๒๕ บาท เป็น ๒๐๐ บาท แล้วข้อ ๒. จากกึ่งหนึ่ง เป็น ๑๕๐ บาท
 ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมตินะครับว่าจะ เห็นด้วยกับ
 ผู้แปรญัตติหรือไม่ คุณบุญเกิด

นายบุญเกิด นาคคี (สุรินทร์) : ทำประธานที่เคารพ เจตนารมณ์
 ของกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งรัฐบาลและพรรคประชาธิปัตย์ได้ เสนอออกมานั้นก็ เพื่อจะ
 ให้ทันต่อเหตุการณ์ และความต้องการของข้าราชการบ้านนาอยู่ส่วนท้องถิ่นที่พรรค
 รัฐบาลนี้ เจียบก็โดยเหตุผลที่ว่าเราได้มีมติ และเรามีเหตุผลว่าการ เสนอร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ถูกต้องแล้ว ก็ไม่ได้เป็นไปดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอภิปราย
 โจมตีว่าทางรัฐบาลนี้มี ๑๕๐ เสียง ก็คอยที่จะสนับสนุนให้รัฐบาลแม้จะ เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติใด ๆ ให้อ่านไปจะถูกคัดหรือไม่ ก็ให้สนับสนุนรัฐบาลต่อไป
 อันนี้เป็นกร เข้าใจที่ผิดที่สุด กระผมใครจะขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธาน
 ว่า อันสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งสังกัดอยู่ในพรรครัฐบาลนั้นก็มาจากการ เลือกตั้ง
 จากประชาชน จุดยืนของรัฐบาลก็ เพื่อจะช่วยเหลือประชาชน ทำประธานที่
 เคารพ การที่จะเพิ่มสวัสดิการและเพิ่มสิ่งต่าง ๆ ตามบัญญัติหมายเลข ๓ นั้น
 ทำประธานอาจจะไม่ได้อยู่ใกล้ชิดกับประชาชน อันข้าราชการนั้นครับ มีหลัก
 ประกันเมื่อท่านทำงานท่านมีเงินเดือน ท่านนอกจากราชการท่านก็มีบ้านนาอยู่ตอบแทน
 แต่ท่านประธานลองนึกดูว่า ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของประเทศ เขาได้รับอะไร

ถ้าหากจะเพิ่มให้ตั้งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอีกกล่าวมาแล้ว— อภิปรายเต็มสภา
ใครวันผิดชอบ เงินต่าง ๆ ซึ่งเอามาชดเชย และให้สวัสดิการเพิ่มแก่ข้าราชการ
ทั่วประเทศนั้นคือหยาดเหงื่อแรงงาน ซึ่งเก็บมาจากภาษีอากรซึ่งมาจากประชาชน
ทั้งสิ้น กระผมเห็นว่าหลักการของรัฐบาลซึ่งเสนอร่างนี้ชอบด้วยเหตุผล กระผม
ขอกล่าวแค้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอคืนะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควร จะ
แก้ไขบัญชีหมายเลข ๓ ของร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่คุณประเสริฐ แปรญัติไว้ไปรคยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้คงไว้ตาม
ร่างเดิม ไปรคยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมในลงมติให้คงไว้
ตามร่างเดิมต่อไป

บัญชีท้ายพระราชบัญญัติหมายเลข ๔

บัญชีปรับอัตราบำนาญตกทอด

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดขออภิปราย เป็นอันว่า
ผ่านไปแล้ว ครับ ก็เป็นอันว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ เสร็จสิ้นแล้ว ต่อไปเป็นการ
พิจารณาในวาระที่ ๓ คือว่าจะเสนอร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใด
เห็นสมควรให้นำร่างพระราชบัญญัตินี้เสนอไปยังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป ขอ
ได้ไปรคยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖๐ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติเป็นเอกฉันท์
ให้ส่งร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. .... ให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป สมควรแก่เวลาด้วย ผมขอเลิกประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

- อรุณ เอี่ยมเอก
- สลัก สุวรรณรอก
- ประเสริฐ เลิศยะโส
- ถนอม แสงสุริยจันทร์
- ประสงค์ วงษ์สุนทร
- พลเรือเอก หลวงชลธารพฤณีไกร
- จรูญ ปราบริปกุล
- เพียร พุ่มจันทร์
- สมักร สุนทรเวช
- เกษม ผ่องแผ้ว
- นิยมน วรปัญญา

- สินธุ์ชัย ชื่อศักดิ์
- ฉันทนา ชาน้อม
- เปรมจิต บุญหล่อ
- พิลาศ จารุณี
- สมศรี ใจอ่อนน้อม
- สมชาย คาวอุดม
- สายสุนีย์ พันชนะ
- ภูษชงค์ เอกบุตร
- ประเสริฐ ปั่นสิน
- รัชณี ชันธิโชติ
- กัลยา สำราญศิลป์
- อุษา ขุนหมั่นพิศ
- มาลี อ่ำไพล้ำเลิศ
- เรณู อรัญญิก
- ลัดดาวัลย์ มิตรโสภณศิริ
- สุชนันท์ จิตรภักดิ์

ตรวจแล้ว วันที่ ๒ ม.ค. ๑๕
 สภารับรองในคราวประชุม
 ครั้งที่ ...../.....(.....)

หัวหน้างานรายงานการประชุม

ไฟโรจน์ อัมพรประภา
 หัวหน้ากองการประชุม
 พ.อ.สงวน กำวงษา
 เลขาธิการรัฐสภา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ คณะกรรมาธิการ
 ตรวจรายงานการประชุมได้ตรวจเสร็จแล้ว แต่สภายังมิได้รับรอง เพราะไม่มี
 พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๑๘ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม
 พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงขอบันทึกไว้ เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของ
 รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมของ
 สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา พ.ศ. ๒๕๑๗ ข้อ ๒๔ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร
 ได้อนุมัติไปพลางก่อน

สงวน คำวงษา
 (พันเอกสงวน คำวงษา)
 เลขาธิการรัฐสภา